

İsmet Anik

- şiirler -

Yayın Tarihi:

03.11.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İsmet Anik

Eserleri:

65 Yaş Üstü

Ulaşım ya tenzilli ya beleş oldu bana
Kızulcuktan bir baston arkadaş oldu bana
Bu günlerde Azrail tebelleş oldu bana
Bekletmeyin dostlarım zamanım çok dar benim
Altmış beş yaş üstüyüm önceliğim var benim

Okul önünden geçsem gül olur gençler bana
Hastahaneye gitsem kıl olu gençler bana
İki dünya arası yol olur gençler bana
Düz yolları bitirdim artık işim zor benim
Altmış beş yaş üstüyüm önceliğim var benim

Döndüm baktım maziye parça parça bölünmüş
Aklım ermedi gitti bu yol nasıl gelinmiş
Akranların adları birer birer silinmiş
Koruma altındayım nesli biten tür benim
Altmışbeş yaş üstüyüm önceliğim var benim

Ağrı Dağı gibiyim duman gitmez başımdan
Gece gündüz hırıltım eksik olmaz düşümden
Kart delikanlı gibi görünsem de dışımdan
Gölgeler buz kesince yola revan pir benim
Altmış beş yaş üstüyüm önceliğim var benim

Bir göçmen kuş olsam gider geri gelirdim
Dedem geri gelseydi ona sorar bilirdim
Kılavuza bakmadım ondan böyle delirdim
Anahtarımı bulun çözülecek sır benim
Altmış beş yaş üstüyüm önceliğim var benim

Yaş altmış beş olunca eder yolun yarısı
Kendisini kandırmış akıllının birisi
Yağımış balımış yok yumurtanın sarısı
Son nefes vakit saat içerimde kor benim
Altmış beş yaş üstüyüm önceliğim var benim

Bir avuç toprak tamam dikilecek taş tamam
Gafletten uyan artık uyku bitti düş tamam
"Gam yok var edenim var" tövbe ile iş tamam
Bekliyor yollarımı toprak denen yar benim
Altmı beş yaş üstüyüm önceliğim var benim

İsmet Anik

A Ő K

AŞk kazısam bengü taşa
Bencileyin dayanırımı?
Tac edüben diksem başa
Sur alanda uyanırımı?

" OL " yası gereğince
AŞk var'imiŐ benden önce
Tevekkül'le düşününce
Ta Elest'e dayanırımı?

Şah damarda hissederek
Çandan içre bilmek gerek
Kutsal sırrı faŐ ederek
AŞk cümbüŐe boyanırımı?

İsmet Anik

Adalet

Ömersiz adalet zulüm olunca
Adaletsiz Ömer zalim olurmuş
Mizanı gömersen mülkün himine
Damında Cehiller alim olurmuş

Bin can doğramışken bir dilimine
Kendi desenini ör kilimine
Yazların dönerse kış iklimine
Kürsünde silahlı talim olurmuş

Emanet kanatla ayyuka çıkma
Senin olmayanı boynuna takma
Garbın kaşığıyla gelince lokma
Başa inen kepçe çelim olurmuş

Nesline nikahı düştüğü zaman
Zagona sığmayıp taşıdığı zaman
İzahı mevzuyu aştığı zaman
Adaletin hazmı elim olurmuş

İsmet Anik

Affet Beni Öğretmenim

Ödevimi unuttuğum
Affet beni öğretmenim
Dün akşam çok er yatmışım
Affet beni öğretmenim

Lambamızda gaz bitmişti
Mangalda da köz bitmişti
Zaten gündüz tez bitmişti
Affet beni öğretmenim

Gün boyunca kuzu yadım
Tepelerden kızak kaydım
Yapmaz mıydım boş kalaydım
Affet beni öğretmenim

Kimşeleri göremedim
Ödevimi sormadım
Ondan derse giremedim
Affet beni öğretmenim

Hatalıyım biliyorum
Şizden özür diliyorum
Ödev hazır geliyorum
Affet beni öğretmenim.

İsmet Anik

Ağla Asker Ağla

Ağla asker ağla
Ağlamak yakışır,yanan yüreklere.
Sen ki; bu Vatani canına eş tutansın
Sen ağlaki;
Sen ağlarken gülenler utansın.
Yeşil, yeşil tapraklar
Dalından düşerken bir, bir.
Toprak nida ederr ALLAHU EKBER
Tekbir üstüne tekbir.
İnanki gözyaşların kutsaldır
şüheda kadar.
Ağla asker ağla;
Ağlayanlar glene,
Glenler ağlayana kadar.

İsmet Anik

Ağlamak

Ben Dñnyaya gelirken
Anam Ağladı.
Dñnyanın çilesiyle boğuşurken
Anam ağladı.
Göçüp giderken
Anam ağladı.
Bana ağladığı yetmiyor gibi
Babama da
Anam ağladı.
Anasına Babasına da
Anam ağladı.
Ağlayan birini görünce
Anam aklıma geliyor.
Anam aklıma gelince
Ağlamak istiyorum.
Anam gibi içten
Ağlayamıyorum.

İsmet Anik

Ağlarım

Tam aşıtıım nerden çıktı bu gurbet
Tiryakisi etti masum garabet
Aklımdan çıkmıyor canım memleket
Yağınca sılaya döner ağlarım.

Bir garip gurbetin yeli rüzgarı
Helal lokma yemek kazancı karı
Hatırladıkça o canım diyarı
Gurbette kuytuyaa siner ağlarım.

Gurbete genç geldim ihtiyar oldum
Sardı sarmaladı bahtiyar oldum
O beni sevdi ben ona yar oldum
Gizlice içime siner ağlarım.

Gurbete kimisi zalim der "zinhar"
Şefkatle kucaklar sılamız kadar
Şikayette biraz acıdan dem var
Lokmamı acıya banar ağlarım.

İsmet Anik

Ahirete Nikahlandık

Bundan yıllar yıllar önce dilsiz kör sevdalar vardı
Seven bir görüşte sever sevilen de haberdardı
Şimşek gökten yere değil gözlerden kalbe çakardı
Biz o zamanları görmedik doğmadık dünya da yoktuk

Sevilen yüz adım önde seven sanki gölgesidir
Mendili düşer habersiz sevdiğinin belgesidir
Koklanır saklanır mendil zamanenin cilvesidir
Biz henüz höllük teperdik aşktan bihaber bebektik.

Halkalı şeker konurmuş aşk yolundaki taşlara
Seven ömrünü verirmiş o edalı bakışlara
Maniler dizer dururmuş leblere kara kaşlara
Biz akıl erdiremezdik yeni öğrenen çocuktuk.

Dağ delermiş çöl gezermiş yok yanarmış vefasızlar
Duymasın duyarsa vallah keremin külleri sızlar
Sabah açan akşam solan sarmaşık gibi arsızlar
Biz adam gibi severdik aşkı öğrenip genç olduk.

Mantız gibiydi yürekler üstü kül altı ateş kor
Bakışları iz yapardı izler yürekte hala mor
Sizce inanması zor canıma cananıma sor
Biz aşkı kutsal bildik aşkla piştik adam kaldık.

Günübirlik aşklar türedi edep yok aşk oyununda
Bir eli onun boynunda bir eli piçin koynunda
Saraylar samanlık olmuş sorarsan her şey yolunda
Biz aşkı kirletemezdik yoluna bir ömür koyduk.

Evlatları şahit olur o gün nikah masasında
Evet dediği zamanda ayrılık var kafasında
Temel bozuk huzur yoktur ağı var bal taşında
Biz dünya için sevmedik ahirete nikahlandık.

Ulaşamdığıdır aşk uğruna yandığıdır aşk
Şüphesiz bal niyetine zehiri bandığıdır aşk
Belki eğri belki doğru şeksiz inandığıdır aşk
Biz gülistandan dermedik gülü yangından topladık.

İsmet Anik

Ahlat Ağacı ve Ressam

Eylül bana yaptı yapacağını
Rahat bırak üzme beni ne olur
Söylemedi birgün kopacağını
Düşen yaprağımı ezme ne olur

Kuşlar bile terkeyledi dalımı
Hazan vurdu yeşilimi alımı
Yeter artık görmedin mi halımı?
Etrafımda fazla gezme ne olur

Arılarla kelebekler giderler
Gazelimde koyun kuzu güderler
Artık beni kesip odun ederler
Çek git moralimi bozma ne olur

Damarıma can dolmuştu son karda
Kara bahtım çiçek açtı baharda
Bakma bana şimdi canım çok darda
Bu halimle beni çizme ne olur

Ben bir ahlat ağacıyım bozkırda
Dinlen ressam yaslan bana diz kırda
Koy fırçanı gitarını tıkırda
Dertleşipte beni çözme ne olur.

İsmet Anik

Ahval

Düstürudur gönlümün sevdaların ekmeli
Fürûat neme gerek dar'ı dünya har almış
Har'da yanmalı gönül elem ecir çekmeli
Elem ecir çeksem ne her dem aklım yar almış...

Benim için denanet ecir diye fesh'etmek
Baldırana bal deyü efdal olan meth'etmek
Feyz alıp geçmişimden dönüp dönüp feth'etmek
Ben canım verem dedim benden ahuzar almış...

Failisin ahvalin bülbül'le gül'ün hali
Digergamlık nedir ki sende buldum kemali
Seyrine doyulmayan fevkalade cemali
Nasıl seyretmişim ki seyrimden nazar almış...

Osmanlıca /Türkçe

DÂR: Ev, yer, yurt.

DEM: Zaman, an.

DEÑANET: Alçaklık, zillet.

DÜŞTÜR: Kânun, kaide, kural, esas.

DİĞERGAM: Başkalarını düşünen, bencil olmayan.

ECR: Yapılan bir iş karşılığında verilen ücret.

EFDÂL: Daha faziletli, en faziletli.

EKMEL: En mükemmel, eksiği olmayan, en olgun.

FÂİL: 1. İşleyen, yapan. 2. Te'sirli, etkili.

FESH: Bozma, bozulma, dağıtma, dağılma, yürürlükten kalkma.

FEVKALÂDE: Âdetin üstünde, duyulmadık, görülmedik, olağanüstü.

FEYZ: İlim, irfan.

FÜRÛAT': Ayrıntılar.

İsmet Anik

Akif Necip geldi sandım

Diz çöktüm yalvardım merhamet diye
Daha acılara bandın her defa
Alaylı gülüşler işaret diye
Süslü yalanlara kandım her defa.

Ah şu yollar dile gelse söylese
Bitsin bana kinin bitsin vesvse
Pervazlar biliyor eşik bilmese
Orda sabahlayan bendim her defa.

El güler oynar ben ağı içerdim
Divaneye dönüp serden geçerdim
Ağlayı ağlayı sükıta erdim
İçime kapanıp dindim her defa.

Ben viranen oldum sen hazinem
Maşere kadar kal sandığın sinem
Bir kaç kürek toprak bir taş hazirem
Sana tas tas kevser sundum her defa.

Bir fasl-ı muhabbet grup atışması
Kalemde satıra söz tartışması
Her dilde bir aheng haz yarışması
"Akif" "Necip" geldi sandım her defa.

İsmet Anik

Altmışlık aşk.

Elde torun gönülde yar
Biri biter biri başlar
Hayat eski, yeni aşklar
Altmışında aşk böyledir.

Başla son yanyana; korkunç.
Altmışında aşk başkadır.

Kuru kütük yeşerir mi?
Çiçek açıp Nar verir mi?
Ömür yetip yenilir mi.?
Altmışında aşk böyledir

Beden koca gönül genç.
Altmışında aşk başkadır.

Korku sevgi bir arada
Yürümeye iz var karda
Bir kelebek fırtınada
Altmışında aşk böyledir.

Biraz acı, biraz sevinç
Altmışında aşk başkadır.

İki sevda arasında
İki sevda yarasında
İnilti var narasında
Altmışında aşk böyledir.

Hem çok hoş, hem de çok ilginç
Altmışında aşk başkadır.

İnsan taşar kaba sığmaz
Kimselere anlatamaz
Paylaşacak kimse olmaz
Altmışında aşk böyledir.

Heyecan desen hınca hınç
Altmışında aşk başkadır.

Aman duymasın çocuklar
Azanı teneşir paklar
Aşk sırdır içinde saklar
Altmışında aşk böyledir

Ayıkla! bir çuval piring
Altmışında aşk başkadır..

Bir gariplik var bu işte
Yolsuz mechule gidişte
Çok zor, gidişte dönüşte
Altmışında aşk böyledir.

Düşünene nasıl gülünç,
Altmışında aşk başkadır.

El titrer name yazamaz
Diz titrer gezip tozamaz
Aşk sarhoşudur bozamaz
Altmışında aşk böyledir

Düşünemez idraksiz bilinç,
Altmışında aşk başkadır.

İsmet Anik

Ana

Dokuz aylık yoldan beni getirmiş
Çilem neşesine neşe katarmış
Anam sevincinden çığlık atarmış
Karnına tekmeyle teptiğim zaman

Varlığımın sebebi onu bilirim
Onun kollarında huzur bulurum
Cennet-i Âlâ'dan koku alırım
Eğilip elinden öptüğüm zaman

Uğurlayp ağıt yakarken gördüm
Giderken ardımdan bakarken gördüm
Anamı gözyaşı dökerken gördüm
Başka dala yuva yaptığım zaman

İsmet Anik

Ana Sevgisi

Kimi uzakta uzaktan
Ateşine yanar,
Kimi yaşlanır bağına
Sıcaklığını arar.
Kimi vermiştir
Kara toprağın bağına
Dar gelir Dünyalar.

Ana ateşi şefkattir
Isıtır da yakmaz,
Gözyaşlarının yaktığı kadar.
O gözyaşları ateş olur;
Aktığı kadar.

11.05.2015

Anaların 365 günü kutlu olsun.

İsmet Anik

Anam

Ömrünü ömrüme verdin
Yinede beni severdin
Sinene soframı serdin
Sütünü helal et anam.

Ben gülmeden sen gülmedin
Ben doymadan sen doymadın
Benden önce uyumadın
Uykunu helal et anam.

Perişan ve darmadağın
Rahat yaşayamadığın
Benim için harcadığın
Ömrünü helal et anam.

Öl deseler ölecektin
Sen ne zaman gülecektin
Benim için çile çektin
Sabrını helal et anam.

Turap olayım ayağına
Buse olayım yanağına
Yine beni bas bağrına
Sineni helal et anam.

Yaratandan isterim ki
Mekan olsun senle baki
Ayağının altındaki
Köşkünü helal et anam.

Mutluyum evlat olmakla
Beni son kez kucakla
Yine beni sen kundakla
Hakkını helal et anam.

İsmet Anik

Anlarmısın

Sevdiğimi sorduğunda
Ben susarsam anlarmısın.
Gözlerime baktığında
Konuşmasam anlarmısın.

Bahar giysen endamına
Taç papatya saçlarına
Zülfün değse yanağına
Kıskanırsam anlarmısın.

Seni dersem çiçek diye
Bade sunsam içek diye
Kendimizden geçek diye
Çırpınırsam anlarmısın.

Sezinipte hallarından
Davetkar bakışlarından
Alev alı yanağından
Tutuşursam anlarmısın.

Sen konuşsan ben dinlesem
Sende Cennet seyreyleşem
Seni onda Kevser bilsem
Yudumlarsam anlarmısın.

Seni içimde saklarım
Sende başlar yasaklarım
Yüzüne nasıl bakarım
Yere baksam anlarmısın.

Var gibi yok, Yok gibi var
Böyle olurmuş seraplar
Zor söylenirmiş sevdalar
Yutkunursam anlarmısın.

İsmet Anik

Aradık

Medeni nefer olduk herbirimiz
Ölümler giyinik, çıplaktı dirimiz,
Lağamlarda temizlendi kirimiz
Refahı bataklıklarda aradık.

Birzamanlar halimiz çok yamandı
Nal çaktık kurda, atlar canavardı
On parmağımızda on kara vardı
Siyahı tertemiz karda aradık.

Düneye küfredip geleceğe baktık
Kör oldu vicdanlar ne canlar yaktık
Masumun pembe hayalini yıktık
Günahı günahsızlarda aradık.

Soysuza tac verdik, ipi salihe
Mahzenlerde yer kalmadı tarihe
Aydınlıklar kaldı kara talihe
Sabahı karanlıklarda aradık.

Bihaber olduk gülmekten, sevmekten
Bütün bütün geçirildik elekten,
Öyle bir şamar yedikki felekten,
Cenahı tozlu yollarda aradık.

Güya sürüye çoban oldu çakal
Mala, cana, itibara hoşçakal
Toza toprağa karıştı saç sakal
Külahı pis ayaklarda aradık.

Hayır ne, şer nedir sezemez olduk.
İyi kötüyü göremez olduk
Günahı sevabı bilemez olduk
Mübahı hep haramlarda aradık.

Yakanlar işedi söndürdü közü
Nihayet lâl olduk bitirdik sözü
Biz bizden çıkınca aradık özü
Ferahı yanan canlarda aradık.

İsmet Anik

Aradım

Yokluğunda beni yakıp yandıran
Kor ateşin yakışında aradım.
Acı hatıraları tatlandıran
Bir nakkaşın nakışında aradım.

Hüznüm gizlidir, sevincim ayan
Senden haber versin halden anlayan
Yüklenip derdi deryaya taşıyan
O ırmağın akışında aradım.

Baharda gül'e düşen damlalarda
Kış ayında lapa lapa yağan karda
Gecede, gündüzde, kışta, baharda
Bulutların yağışında aradım.

Mevsimler geçti yıllar ötelendi
Batan her güneşte ömür tükendi
Esip gürleyen fırtınalar dindi
Şimşeklerin çakışında aradım.

Güzel olan herşeyde gördüm seni
Gül dalında gonca sandım seni
Aslı ile Kerem'e sordum seni
Seven gözün bakışında aradım.

Benim aradığımı yok her güzelde
Aradığım ne sende nede bende
Olmayacağını bildiğim halde
Sevdaların çöküşünde aradım.

Bilirim güzellikte yoktur eşin
Birde gönlüme nakşolan gülüşün
Bize saklambaç oynatan Güneşin
Doğuşunda batışında aradım..

Geçmişte ve gelecekte aradım
Bazen masum bir çiçekte aradım
Yalan, gerçek gülücükte aradım
Ta ömrümün bitişinde aradım.

Düştüm peşine görülmez düşün
Edalı bir bakışın, bir gülüşün
Aramakla eriyen dertli başın
Taş yastığa yatışında aradım.

İsmet Anik

Aşk Tarifi

Aşk için malzemeler:

İki adet taze kalp
Çok körpe olmasın
Pişmeden yanar.
Çok kart'ta olmasın
Pişmez oyalar.
Çok sert olmasın, kırılmalar olur.
Yumuşak olurlarsa kıvam tutmaz.
Biri şekil versin diğeri alsın.
Aşka uyumlu olsunlar.

Kalpler

Derin deryalara dalıp vugun yememiş
Yükseklerden uçup kurşun yememiş
Hoyrat elinde hırpalanmamış
Olsun..
Üzerlerine;
Ferhat ile Şirinin dağdaki azminden,
.Leyla ile Necnunun çöldeki sabrından.
Kerem ile aslının sadakatinden
Hazırlanan aşk mayası serpilir.

Aylardan Eylül olsun;
Sonbaharda kök salsın
İlkbaharda filizlensin.
Vakit mehtaplı gece
Hava ılıman ve tozpembe.
Biribirinden fazla uzak olmasın
Yanar kebab olur
Fazla yakın olmasın
Sulanır yahni olur.
Uygun mesafeli olursa
Adı aşk olur.

.

İsmet Anik

Aşk! tan sonra

Aşk
A Abı hayat gibidir
İçtikçe kanılır
Kandıkça yanılır
Yandıkça içilir
Geride iki damla yaş kalır

Aşk
Ş Şimşek gibidir
Gah ışığı kör eder gözünü
Gah yakar savurur külünü
Aşıktan geriye
Musallada naaş kalır

Aşk
K Kaya üstünde biten gül gibidir
Bazen hoyrat yolar bitirir
Bazen rüzgar alır götürür
Aşk tan geriye
Bağrına basmaya taş kalır

2005

İsmet Anik

Aşkın ibtidası

Gaflet değil kail olmam ezaya
Gayz'etmem habibten gelen cezaya
İdrak edip girdim nefis'le gazaya
Aşkın ibtidası od olsa gerek.

Yanmayan yüreğim habistir bende
Kaide tanımaz gönül sevende
İctinab edersem us kalır sende
Canıma tıkanan ot olsa gerek

Faziletli halin maili benim
Halet-i yangımın faili benim
Ezanın cefanın kaili benim
Kaide nar'daki tat olsa gerek

FÂİL: İşleyen, yapan.

FAZİLET: İnsanda iyilik etmeye ve fenalıktan çekinmeye olan devamlı ve değişmez istidat, güzel vasıf, iyi huy, erdem.

GAFLET: Gafillik, boş bulunma, dalgınlık, ihtiyatsızlık.

GAYZ: Hiddet, öfke, hınç.

HABİB: Sevgili, dost.

HABİS: Kötü, alçak, pis.

HALET: Hal, suret, keyfiyet.

İCTİNAB: Çekinme, sakınma.

İDRÂK: Anlayış, akıl edinme

KAİDE: 1. Esas, temel. 2. Uşul, nizam, kural.

KAİL: Razi olmuş, boyun eğmiş.

İsmet Anık

Ateş

Ateş sabit
Düşenler yanar
Yananlar ağlamaz
Klanlar ağlar.
Yanana yanar.
Ateş sabit,
Yananlar artar
Yananları;
Yananlar anlar.

İsmet Anik

Ateş ile külün arasındayım.

İşime gelmese duyamıyorum
Sormasam lokmayı yiyemiyorum
Çok şey var aklımda diyemiyorum
Dudaklarla dilin arasındayım.

Muradi kardeşim beni bir dinle
Atışmak istemem şimdi seninle
Mecnun olamadım hemde yeminle
Leyla ile çölün arasındayım.

Usta arıyorum çirak olmaya
Etim kemiğimle beni almaya
Pişeyim yanayım çığlık kalmaya
Ateş ile külün arasındayım.

Merhum Çobanoğlu aklıma geldi
Koroğlunu çoktan suya teperdi
Benim halime de kıs kıs gülerdi
Söz ile şiirin arasındayım.

Zevk duyarım sizi ağırlamaktan
Sarma sardırırım halis yapraktan
Nermin Akkan hocam gelir uzaktan
Tokat ile Tuhalin arasındayım.

Misafirimsiniz gelen haftaya
Arzularınızı yazın yaftaya
Narenciye üzüm gelir sofraya
Tereyağla balın arasındayım.

İsmet Anik

Ayşe Annenin Ninnisi

Seni cennetten gönderdi
Cennet kokusundan sürdü
Allah seni bana verdi
Ninni cennet gülü ninni

Sana zikir söyleyeyim
İlahiler dinleteyim
Tatlı tatlı uyutayım
Ninni tatlı yavrum ninni

Allah güzellikler versin
Güzel güzel günler versin
Nasibini bol eylesin
Ninni benim yavrum ninni

Bebeğimi kundakladım
Aldım koynumda sakladım
Meleklerden uyku aldım
Ninni Melek yavrum ninni.

Kundağında kelebek var
Yanağında gamzesi var
Nede güzel bakması var
Ninni güzel gözlüm ninni.

Dizlerinde sürünesin
Paytak paytak yürüyesin
Yüzüme bakıp gülesin
Ninni güzel yavrum ninni.

Sütüm ile beslediğim
Gece gündüz beklediğim
Belalardan sakladığın
Ninni canım yavrum ninni.

Canım yanar sen ağlarsan
Yüzüm güler sen gülersen
Huzur gelir sen uyursan
Ninni yavrum uyu ninni.

Ninniler söyledim sana
Haydi yavrum uyusana
Ben uyuyorum baksana
Ninni afacanım ninni.

Melekler gibi uyuyan
Tatlı olsun uykun rüyan
Baban geldiğinde uyan
Ninni Dünya malım ninni.

Tombul tombul yüzlerin var
Maviş maviş gözlerin var

Pamuk gibi ellerin var
Ninni aylan parçam ninni
Ninni Ömer Gökmen ninni.

İsmet Anik

Babam

O gece gök yüzü gürlledi durdu
Şimşekler çaktı Yıldırımlar vurdu
Yerden aldığı gök te savurdu
Yanımda Babam var dı hiç korkmadım

Hayat zor, dertler büyük, dağlar yüce
Dayanılmaz gerçekleri görünce
Yaslanacak dağ var dı tek güvence
Yanımda Babam dağ dı hiç korkmadım.

Nice nice karanlık yoldan geçtim
Hayatta daima zor olanı seçtim
Bal, şerbet variken ben ağı içtim
Yanımda Bbam sağ dı hiç korkmadım.

Güvendim de kıymetini bilmedim
Dağ sorsalar Babamı gösterirdim
Babalık nedir Babamdan öğrendim
Yanımda Babam yok tu hiç korkmadım.

Hastalandım beni ateşler sardı
Elimi tuttu başımı okşadı
Azrailim gelip gidip yokladı
Yanımda Babam sır dı hiç korkmadım.

Babalık ta yükü de bana kaldı
Senden öğrenecek çok şeyim vardı
Ta gün ortasında günüm karardı
Yanımda Babam Nur du hiç korkmadım.

Baba bedel Dünya daki varlığa
Gah varlık gördüm, gah düştüm yokluğa
Hayaliyle göğüs gerdim zorluğa
Yanımda Babam Yar dı hiç korkmadım.

İsmet Anik

Babamı göresim geldi

Ah Babam Kime anlatsam derdimi
Dağ duldasında sanırdım kendimi
Pişmanlık yakar; aklıma geldimi
Özledim Babamı göresim geldi.

Yüzüne bakmazdım işim olmasa
Dertlerim o'na malümdü; ne tasa
Halim perişandı iş bana kalsa
Hiçmişim kendime gülesim geldi.

Aylarca görmesem umursamazdım
Bana ihtiyacı varmı? sormazdım
Senin gölgen olsaydı ben solmazdım
Heyhat! gözyaşımı silesim geldi.

Nasıl kılavuzsuz yolda kalınca,
Sana hasret duydum ömrüm boyunca
Bende senin gibi Baba olunca
Ancak kadir-kıymet bilesim geldi.

Hangi bahçivan sevmez ki gülünü
Evlat ne anlar Babanın halini
Aramazdım öpülecek elini
Şimdi toprağını öpesim geldi.

Yoktan var eden, Tekrar var eder mi?
Akl'olan Atayı inkar eder mi
Bilmem seninle kalmak kar eder mi
Öte git koynunda ölesim geldi.

İsmet Anik

Baharı bekedim

Baharı bekledim gül bahçesinde
Körpecik ve yemyeşil yaprakları
Yumuşacık dikenleri bekledim
Bekçilik etsin diye tomurcuğa
Baharı bekledim gül bahçesinde
Kırmızı, sarı, beyaz güller açsın
Kurusun kavrulsun siyah açmasın.

Elvan elvan koku gül bahçesinde
Bahar bitti, yaz geldi gözüm sende
Güller serpildi dikenler çok hırçın
Dikenini sevdim güldendir dedim
Sararan yapraklara karlar düştü
Diken kaldı dalda kurudu gövde
Kuru kütük güldür dedim bekledim
Bahçeyi gül bahçesi diye sevdim.
Kenarında kaç bahardır bekledim
Yeşerecek ümitlerim var dedim.
Her kışın ardında bahar var dedim
Dört mevsimi de senin için sevdim.

Baharı bekledim gül bahçesinde
Gül bahçesinde beklemeyi sevdim
Toprağı yaprağı güldendir dedim
Dikenlerden korkmadan sana geldim
Sana geldim daha bahar gelmeden
Sana geldim kış hitama ermeden
Sana geldim hoyrat gülü dermeden
Sana geldim henüz seni görmeden
Baharı bekledim gül bahçesinde
Baharı bekledim gül bahçesinde.

İsmet Anik

Bana ne

İmanım Bayrağım Vatanım varsa
Kibleyi kaybetmiş kuldan bana ne
Fetvasız feveran fırtına yoksa
Çimenli çiçekli çölden bana ne

Bizi bizden çözen bilmece bitsin
Aşikâre yansın alenen tütsün
Hangi uzaklara giderse gitsin
Yolcuyu yoracak yoldan bana ne.

Bir ucube nesil havlar kucakta
Bilmem kimin aşı pişer ocakta
Azim yoksa arı denen böcekte
Baldırana benzer baldan bana ne

Dünya dedikleri perdesiz sahne
Ağızlar dolusu manasız güfte
Kökene dikenini kokanı sahte
Gül gibi görünen gülden bana ne

Dinle ey gönlüm bu sonuncu fasıl
İze bak ayrılın yalandan asıl
Her rüzgara boyun eğerse nesil
Dibine düşmeyen daldan bana ne.

İzini gördüğüm yolda gezerim
Dibini gördüğüm gölde yüzerim
Rüya gördüğüm dilde yazarım
Dudakla durmayan dilden bana ne

İsmet Anik

Bana sorma

Bağrında çürümek için
Dalında yeşerdiği çınarı terkedip
Toprağa düşen
Yaprağa sor

Doruğundan doğduğu dağdan
Kaçarcasına ağlaya çağlaya,
Başını taşlara çala çala
Kaybolacağı deryaya koşan
Irmağa sor

Bana sorma;
Doğduğum günden beri
Hasretle kollarını açıp
Yollarımı gözleyen
Toprağa sor

Yaprağa sor,
Irmağa sor,
Toprağa sor
Ama bana sorma
Ben seni düşünmekten
Aşkı düşünemedim.

Bana sorma
Aşkı.

İsmet Anik

Başımın Belası.

Gözlerim açık
Sevdiğim sevmediğim
Özlediğim özlemediğim
Herkesi görüyorum.
Kapatıyırım gözlerimi,
Herkes gidiyor sen kalıyorsun
Sadece sen yakamozlu saçlarınla
Zıpkın bakışlarınla
Sesin bile gözlerinde.

Ama
Elimi uzatıyorum dokunamıyorum
Sahi sen herkesten farklımısın
Serap görüyorum farkındamısın
Ayakların çimenlerde efil efil
İçimde çöl fırtınası.

Yeşillikler serap olmadan
Tut ellerimi körolmayası
Gözlerimi açmadan
Tut ellerimi kahrolmayası
Göçmek üzereyim geç kalmadan
Tut ellerimi bahtımın karası.

Aklım fikrim hep sende
Kaybolma başımın belası

İsmet Anik

Bayram

Bir bayran var
Çocuklara geceden başlar
Yeni elbiseler dolapta
Ayakkabılar yastıkta sabahlar.
Umurundamı Dünya
Alacağı harçlığa bakar

Yine bir Bayram Namazı sonrası;
Evimin ıssız bir köşesindeyim.
Ellerim şakağımda karadirsek
Gözlerim bazen yaşıyor,
Damlamadan buharlaşıyor.
Dalmışım hayatımın filmine...
Dedem Ninem Babam Anam
Amcalarım ve kardeşlerim
Bir evde onbeş kişi.
Hergün bayram, hergün bayram..
Temizlenmiş tamir edilmiş elbiseler,
Yırtığı yamalanmış naylon ayakkabılar.
Ve eller öpülür
Harçlık yok başlar okşanır.
Toplanır arkadaşlar,
Evler gezilir.
Oyunlar başlar.
Yeşil başaklar gibi,
Rüzgarla oynar, Güneş'le besleniriz
Yağmura aldırmadan ıslanırız.
Şimdi yolar. Göremiyorum hiçbirini.
Görsekte tanımıyoruz,
Yıllar değiştirmiş hepimizi.
Dün geçti, bugün bayram, yarin belki var.
Hergün aynı telaş geçmiş kim arar.
Gözlerim kapıya mihlanmış
Hiç gelmeyecekleri bekliyorum
Derken; İki minik el tutar elimi
İrkildim birden kopardı filimi.

Minik eller kasevetten kurtardı,
Öptü elimi harçlığını kopardı.
Bayramın mübarek olsun,
Cepler parayla dolşun.
Aldı beni uzaklaştığım bayram havasından.
Kutardı geçmişin kasevetli Dünyasından.

Biz elimiz işte,
Gözümüz kirşte,
Yarini düşünürüz.
Çocuklar;
Ne akli gelecekte ne de işte,
Alacağı harçlığa bakar.
Bayram budur işte.

İsmet Anik

Bayram olur

Bayramlar kavuşmak'sa bayramlar barışmaksa
Müslüman Müslümana gülerse bayram olur
Bayramlar bölüşmek'se bayramlar paylaşmaksa
Yoksulla lokmasını bölerse bayram olur.

Osmanlıdan yadigar yoksula sahip çıkmak
Dünyada dört bir yana ümit ışığı yakmak
Bir Müslüman ağlarsa Türk'e yakışmaz bakmak
Ne zaman ağlayanlar gülerse bayram olur.

Resul-ü Ekrem dedi komşunuzu gözetin
Aç yatmasın komşular lokmanız dan iletin
Huzur içinde bayram kutlamak'sa niyetin
Ağlayan göz yaşını silerse bayram olur.

Dün kapımda dilenir bugün hırlar dönekler
Mazlumlara zülmeder gözü dönmüş köpekler
El ele tutunalım toplu vursun yürekler
Dostluğumuzdan düşman yılarsa bayram olur.

Ne menem mevkidir şu uzaktaki gurbet
Hasreti ayrı bir dert vuslatı ayrı bir dert
Dost olmanın tadını ne bal verir ne şerbet
Dost dostunun gönlüne girerse bayram olur.

İsmet Anik

Bayran Ehli

Yerimizden kalkmadan
Ahkam keseriz;
Alt komşu falan
Yan komşu filan.
Çocuklardır,
İsme bakmadan zili çalan.
Bayramlar bayram olsun
Bırakalım da
Bayramlar ehlini bulsun.

İsmet Anik

Be Adam

İçteki kir dışa çıkmış
Harar gibisin be adam.
Nasihatler boşa çıkmış
Duvar gibisin be adam.

Dövsem sövsem sulanırsın
Kesip atsam uzanırsın
Her yoğurda bulanırsın
Hıyar gibisin be adam.

Yaptıkların kaçmaz gözden
Edepsizlik taşmış dizden
Verdiğin hertürlü sözden
Cayar gibisin be adam.

Yok işten güçten bihaber
Dinden imandan ne haber
Öteden müjdeli haber
Duyar gibisin be adam.

Şer işinle övünürsün
Başaramaz dövünürsün
Her kapıdan kovulursun
Zağar gibisin be adam.

Dünyada eşindin durdun
Hep aradığını buldun
Alev, alev yanıyordun
Söner gibisin be adam.

Geldiğin dibi gidersin
Kundağı kefen edersin
Taşı toprağı neylersin
Mezar gibisin be adam.

İsmet Anik

Beklemesinler

Oğuzlardan hatıramda öyküsü
Gece gündüz dilimdedir türküsü
Hedefimiz kızılma ülküsü

Ardımdan ağıtlar eklemesinler
Nasipse dönerim, Beklemesinler.

.. ..
Kızılma Viyanadan Romaya ..
Oğuzlardan Osmanlıdan Tunaya ..
Kurban etti beni toprak anaya

Benden cennetimi saklamasınlar
Nasipse dönerim, Beklemesinler.

.. ..
Perçemimden kınaländigim kurbanım ..
Kurbanıyla bayram etsin vatanım ..
Tek amacım gerçekleşsin Turanım

Her gün ufukları yoklamasınlar
Nasipse dönerim, Beklemesinler.

.. ..
Kutlu yolda kılavuzdur Peygamber ..
Ömer Osman Bektaş Haydar beraber ..
Bencileyin içlerinde bir nefer

Gitmesem alnımı aklamasınlar
Nasipse dönerim, Beklemesinler.

.. ..
İt sürüsü ürüyorken dağımda ..
Namahrem el geziyorken bağımda ..
Haram olsun gençliğimde çağımda

Eski mintanımı koklamasınlar
Nasipse dönerim, Beklemesinler.

.. ..
Beni niye doğurdun ki ey ana ..
Damarımda kopuyorken fırtına ..
Uzaklarda ağlıyorken bir Tuna

Vebalimi sana yüklemesinler
Nasipse dönerim, Beklemesinler..

İsmet Anik

Bekliyorum.

Ateşime kar diye
Yarenime yar diye
Yarelerim sar diye
Yıllardır bekliyorum.

Ne haldeyim gör diye
Hazan oldum der diye
Hatırımı sor diye
Yıllardır bekliyorum.

Dermanımı ver diye
Gel gönlüme gir diye
Sevdiceğim var diye
Yıllardır bekliyorum.

Seni sevmek kâr diye
Sensiz Dünya dar diye
Sensiz hayat zor diye
Yıllardır bekliyorum.

Gel karşımda dur diye
İşte geldim der diye
Sevdiceğim var diye
Yıllardır bekliyorum.

Donduğumda har diye
Beni yakan kor diye
Yüregime fer diye
Yıllardır bekliyorum.

Gözlerime nur diye
Çözülecek sır diye
Şenle ben bir diye
Yıllardır bekliyorum.

İsmet Anik

Belgesel

Fil gibi acıktım Fi'lide yerim
Üstüne Zürafayla su içerim
Ayı dayıyla köprüyü geçerim
Altta Köpek balıkları havlaşır.

Keçiden öğrendim inadım inat
Uçmak için Ata takarım kanat
Onlardan öğrendiğim her şey sanat
Hayvanlarda bizim için çalışır.

İnatlaşarak yürümeye başlar
Eşek sırtında vız gelir yokuşlar
Havada cıvıl cıvıl uçan kuşlar
Nazım'a güneş bana harf taşır.

Karga bize güldü Leylek ne dedi
Kuşlar söyledi Karınca demedi
Aramızdan geçse de kara Kedi
Selam yare Turnalarla ulaşır.

Köpek sadık Eşek sabırlı Kurt hür
Yana dönemez Domuz doğru yürür
Gündüz dağa çarpsa da gece görür
Yarasa durmaz rızkına dolaşır.

Hamsiler gibi yüzerim tavada
Kaplumbağa Tavşan ile davada
Manda söğüt dalındaki yuvada
Yavruyu korur Sinekle dalaşır.

Kurnazlığı ile bilinen Tilki
Kümese bekçi olmak istermiki
Toramanı hesaba katmaz belki
O zaman tozla toprağa karışır.

Arılar bal yapar ele bağışlar
Cırcır yemi Karıncadan söğüşler
Hele Küheylandaki haykırışlar
Şaha kalktığında göğe ulaşır.

Pire İtte Bit yiğitte olurmuş
Kene karnını At ile doyurmuş
Yavşaklar saç arasında yorulmuş
Yolumu kaybettim diye bağırışır.

Aslan kral'sa Sırtlan'da beleşci
Ayı yüzücüdür Deve güreşçi
Horoz babayım der Tavuk kreşci
Gece gündüz civcivlerle dolaşır.

Her zaman ahırda Öküzler başkan
Nedense İneğe benzer çalışkan

Bazıları Sülük gibi yapışkan
Kanımızı emmek için uğraşır.

Güzel Ahu'dan almış gözlerini
Bal ile tatlandırmış sözlerini
Göremediğim yarin yüzlerini
Görmek için Bülbül gül'le dalaşır.

Kediyi Köpeği yavrusu sanır
Gece Yılanın yanına uzanır
Göğü yıldızdan yeri tozdan tanır
Koyun Kuzu birbirine karışır.

Kartal öğretir uçmayı Yılana
Fidye var Bukelemun'u bulana
Maymunlar başladımı talana
Yer yok gibi Sincaplara sırnaşır

Su aygırı komşu olur Timsaha
Zebralar tepişir dar gelir saha
Akşam doğar cirit atar sabaha
Ceylan yavrusu Çitayla yarışır.

Canlı bulunduğu yerin markası
Dünyanın hem süsü hem hırkası
Rızık olur birbirine HAK yasası
Ömrü biten iskeleye yanaşır.

İsmet Anik

Belki de sevmişti.

Bir anda Dünyam yıkıldı
Her yanıımı ateş sardı
Daha hayallerim vardı
Çıbanımı deşti derim.

Geleceğe sözler verdik
Zorluklara göğüs gerdik
Biz bu hale nasıl geldik
Bir hayaldi uçtu derim.

Güneş doğup batır gibi
Rüya görüp biter gibi
Kar topunu tutar gibi
Eriyipte gitti derim.

Hatam varsa kabuiümdür
Cezam suçuma hükümdür
Suçum vebalim yükümdür
Kader beni itti derim.

Bilmem nasıl yadedersin
Ettiğini çekti dersin
Geri bakmadan gidersin
Meltem esti geçti derim.

Güzel geçen günler var ya
Fark edilmeden biter ya
Ben bir dere sende Derya
Benden doldu taştı derim.

Boynum büküldü düzelmez
Senden gayri yüzüm gülmez
Giden günler geri gelmez
Bu Rüyaydı Düştü derim.

Seni çok sevdiğim kesin
Bu malumuydu herkesin
Dilim ne diyorsa desin
Yolum yönüm şaştı derim.

Eğer yüzün gülecekse
Beklenen son gelecekse
Israr seni üzecekse
Bitirdiysen bitti derim.

Benim sende şahidim var
Senin bene şahidin var
Sevdi mi diye sorsalar
Belki de sevmişti derim.

İsmet Anik

Ben giderim Sen gelirsin.

Ben çalışırım neslime
Neslim çalışır nefesine
Devran dönerse tersine
Ben giderim sen gelirsin.

Huzur için huzursuzluk
Huzur evine yolculuk
Rahat etsin ocuk çoluk
Ben giderim sen gelirsin.

Çocuklara Baba alim
Genç olunca sanki zalim
De! giderse n'olur halim
Ben giderm sen gelirsin.

Derdin nedir ne istersin
Sen Teke'den süt istersin
Tez başımdan git istersin
Ben giderim sen gelirsin.

Baba koca ınar'a eş
Fidan iken yakmaz Güneş
Bari Cuma'da helalleş
Ben giderm sen gelirsin.

Dönüş yok hayat yolunda
Dikenle gl bir; dalında
İrem sağ, Gayya solunda
Ben giderim sen gelirsin.

Çekirdek aile güzel
Bak ebede, batsın ezel
Gvdem odun dalım gazel
Ben giderim sen gelirsin.

Bu yol Ataların yolu
Hırpalama sağı solu
Hayat; ne boş, ne de dolu
Ben giderim sen gelirsin.

Bizde evlat başlar tacı
Evlatları dert ilacı
Dünya tatlı, gerçek acı
Ben giderim sen gelirsin.

Birgün dara dşmeyesin
Hak yolundan şaşmayasın
Meyvelerin meyve versin
Ben giderim sen gelirsin.

Dilerim hep gülsün yüzün
Baldan tatlı olsun sözün

Hak'ka bağlı kalsın özün
Ben giderim sen gelirsin.

Saygı duydum ben Dedeme
Babam dermandı derdime
Ben gidince eyvah deme
Ben giderim sen gelirsin.

Bir yol vardır gidilecek
Elbet o gün de gelecek
Kimler ağlar kim gülecek
Ben giderim sen gelirsin.

Can bedene emanettir
Dünya Ukbaya nimettir
Azığını çok biriktir
Ben giderim sen gelirsin.

İsmet Anik

Ben Köyümü Özledim

Köyüm Bindokuzyüzdört'te kurulmuş
Sultan Reşad'dan Reşadiye konmuş
Yedi Sekiz çeşit millet bir olmuş
Her çeşit vatandaşını özledim.

Yukarısında Lezgiler Yörükler
Ortasında Kürtler Lazlar Gürcüler
Aşağı mahallede Azeriler
Köyümün her karışını özledim.

Köyümün temel taşlarıdır onlar
Karaboyunlar, Hüseyinkulular
Mirim Memet, Kanila, Laz Osmanlar
Kürt Ömerin gülüşünü özledim.

Nerede Kurban Onbaşı Eyerci
Yusuf Pehlivan, Kürt Hamo, Aygışı
Sayamadığım ihtiyarı genci
Bayramlarda barışını özledim.

Unutulurmu adı anaların
Raziyet, Mermer, Fatma, Ayşe kadın
Asiyet hala hatçe bacıların
Köyüme renk katışını özledim.

Uhdesi var bende geçmiş zamanın
Çayırdaki eşekle su taşımanın
Kur'an öğretirken Yörük Hocanın
Ülen sapık deyişini özledim.

Kaç yıl oldu göremedim köyümü
Tanıdıklar yaşıyorrmu ölümü
Göçmüşler akranelerin birbölümü
Köyün içini dışını özledim.

Mevsimler bahardan yaza girince
Başaklar sararır güneşi görünce
Buğday yeşilden sarıya dönünce
Ütme kesip yapışını özledim.

Yağmur yağar ayak çımaz çamurdan
Kar yağarsa mal çıkamaz ahırdan
Babamın'sa sesi çıkmaz kahırdan
Yan bakıp kaş çatışını özledim.

Yaramazlıklar aksilikler bende
Bilmem kaç sopa yiyorum bir günde
Akşam olup dedem eve gelende
Bana ters ters bakışını özledim.

Taşlı tarlada arpa yolmasını
Ayakkabıma toprak dolmasını

Sıcaktan ellerimin yanmasını
Bulutlarını güneşini özledim.

Sobaharda kar yağardı harmana
Uyulurdu dedemden gelen fermana
Tarif eder gerek kalmaz sormana
At'la düven sürüşünü özledim.

Anam tarladan gelmiş aş yapacak
Odun yok tezek'te yaş ne yakacak
Pompala pompala yanmaz gazocak
Anamın o telaşını özledim.

Göçmen kuşlarla selam yolladığım
Dertlerine derman olamadığım
Küçükken beşiğini salladığım
Kardaşı karındaşını özledim.

Birkez ayrılık girmesin araya
Gurbetelde kim sora kim araya
Bayramlarda gelince biraraya
O sevincin gözyaşını özledim.

İsmet Anik

Ben, Bülbül ve Gl

Seher vakti çok tersin
Dilini saz etme Bülbül.
Hem sever, hem dertlenirsin
Gl'e çok naz etme Bülbül.

Dünyaları dar getirdi
Dilimde tüyler bitirdi
Gl bana da çok çektirdi
Sus Gl'den söz etme Bülbül.

Sana söyledim en başta
Kaybedersin bu savaşta
Dertli derrtli ağlayıpta
Baharı göz etme Bülbül.

Ömrünü sen Gl'e verdin
Gününü Gl'de geçirdin
Gl de diken var bilirdin
şimdi de caz etme Bülbül.

Bilmez misin seven naçar
Aklından hep sevda geçer
Gl'dr bu her renkte açar
Gl' çok haz'etme Bülbül.

Gl benim ömrümü yedi
Sonunda sen kimsin dedi
Canımı ateş eyledi
Kendini kz etme Bülbül.

Ben anlamam onu bunu
Kötü olur işin sonu
Kışta bari terket şunu
Yaşını buz etme Bülbül.

Ben yandım; kurtar kendini
Dinlemez bile derdini
Anlarsan tükendiğini
Klp vız etme Bülbül.

Mevsimleri unutursun
Gl yerine kar bulursun
Nefesinle boğulursun
Dalında yaz etme Bülbül.

Gzn başkasını görmez
Kim sevilir, kim sevilmez
Kimler sever, kimler sevmez
Seveni sez! etme Bülbül.

İsmet Anik

Benden Şair olurmu

□

Bir mikrofonum olsa ben de şair olurum
İçli bir melodiyle güzel şiir okurdum

Hafif öne eğilip önce selam verirdim
Kendimden söz ederek damla damla erirdim

Konuşmam tamamlanır sıra gelir şiire
Beni titreme alır ter basar birdenbire

İnceden keman sesi fon müziği duyulur
Az rahatlama gelir işler yola koyulur

Mikrofon sağ elimde sol elim sol böğrümde
Sağ ayak hafif önde ateş yanar bağrımda

Sıra şiire gelir okumaya başlarım
Bakarım dinleyen yok birazcık yavaşlarım

Bana bakın der gibi birden yükselir sesim
İşte tam da o anda biter bütün nefesim

Biri işi farkeder yavaş yavaş alkışlar
Gözler bana çevrilir tuhaf tuhaf bakışlar

Ne ummuştum ne buldum yıkıldı hayallerim
Ben belli etmem ama titrer durmaz ellerim

Şiir okumam biter anda gürültü diner
Kimse dinlememiştir moral sifıra iner

Tekrar selam vererek alkış kopsun beklerim
Hazirundan hiç ses yok hebadır emeklerim

Mikrofonu veririm sunucu sahne alır
Ne hayaller kurmuştum heves kursakta kalır

Sunucu özür diler cak sokete uymamış
Herkes müzik dinlemiş beni kimse duymamış

Birden kendime geldim aman Allah bu ne hal
Hiç kalkmadan yerimden hayal içinde hayal

Şair şiir okurken kendimi şair sandım
Hayal kurduğum yerden alkışlarla uyandım

Derin derin oh çektim halime şükrederek
Şair olacaksan ol mikrofonta ne gerek.

□ □

Keşke şair olsaydım ben de şiir okurdum

Fazıl kadar olmasa lüzum kadar olurдум

Benim yazdıklarımı gönlüm dilime söyler
Kağıda döksün diye dilim kaleme söyler

Birkaç satır yazanlar bizi şair saymıyor
Alkışa acıkmış ki iltifata doymuyor

Kişiye hitabette üstad ünvanı ekler
Söylediği ünvandan kendisine de bekler

Bir mikrofon bir kürsü işte sana bir şair
Dinleyenler düşünsün olmaz olur vesair

Yazdığı okunurmu okunmazmı bilinmez ?
Bir de beste yaptırır hiçbir yerde çalınmaz

Yayınevine verir hemen kitap bastırır
Şair oldum diyerek kastırır da kastırır

Olmadık tezgahlarda sıra gelir satmaya
Cahit gibi yakamaz kıyamaz da atmaya

Kitap elinde kalır masraflar sırta biner
Reklam girer devreye fiyat iner de iner

Kimi şair oldum der ahkâm keser kürsüde
Üfürdükçe üfürür rüzgar eser kürsüde

Yazdıklarına baksan ne akıllı ne deli
İğdiş koçlar türemiş Karakoçlar gideli

Aşığıdır her türlü kelebeğin böceğin
Adını dahi bilmez derlediği çiçeğin

Olan bitene neden ses çıkartmaz şuara
Şuara kisvesiyle çok ses çıkar şu ara

Halktan alır adını halk şairi ozanı
Bedava mahlas bulur olur cadı kazanı

İstiklal marşı yazan Akif'e kızanlar var
Ayrı milletmiş gibi tekrar marş yazanlar var

Cennete sürgün demiş ödüllü yar gülünce
Padişaha yalvarmış can boğaza gelince

□ □ □
Ben kendimi tanımam şair hepsini tanır
Her türkü dinledikçe şairlikten utanır

Şehide makber olur şiir cephede mermi

Nişancı Akif ise mermi boşa gider mi ?

Hece şiiri yazsam parmaklarım az gelir
Kafiye uymayınca çam üstüne çam devir

Köroğlu Dadaloğlu koşmaya yan bakarım
Bir şobanoğlu çıkar suya teper korkarım

Kaside yazmak şöyle okusam aklım ermez
Fuzuli yazmasaydı taşlar suya yol vermez

Divan çok ağır gelir Aruz'la başedemem
Rubai Hayyam işi gazeli hiç denemem

şairlik böyle bir şey şiire yük vurulur
Muhibbi ve Avni'yle saltanatlar kurulur

Dilimi uzun tutsan kement olur boynuma
Her Sultan'a bir Hızır ateş atar koynuma

Karacaoğlan olsam şukurova bulamam
Toprağa sarılırım ama Veysel olamam

Güzelleme yazamam şansım yok aşktan yana
Hiciv yazmak istesem küfreder Neyzen bana

Duygusal olmayınca zor gelir bana nazım
Belki nesir yazarım izin verirse Nazım

Naat yazmaya kalksam edep haya ederim
Cahilce cümle kursam Üstatlara ne derim

Hiç ağzıma alamam Mevlanayı Yunusu
Beni bin fersah aşar mevlevilik konusu

Altmış üç'ümü geçtim haddimi aşıyorum
Sessiz gemi kalkacak rıhtıma koşuyorum

İmge şimge anlamam neftesiz bir neferim
Bir nağme öğretenin ellerinden öperim

Adım İsmet olunca içim ismet olurmu ?
Benden şair olurmu şiir kısmet olur mu ?

İsmet Anik

Beni Anla

Sensizlikte anladım;
Gecenin karanlık ve soğukluğunu,
Yalnızlığın ağırlığını,
Korkutucu varlığını.
Duvarların devleştiğini,
Kalbimin gümbür, gümbür çırpındığını,
Nefesimin darlığını,
Yaşamının zorluğunu
Sensizlikte anladım..

Sensizlikte anladım
Günün aydınlığını,
Güneşin sıcaklığını,
Yağmurun ıslaklığını.
Toprağın kokusunu,suyun tadını.
Gülün rengini,Dikenin can yaktığını.
Açlığı, tokluğu.
Varlığı yokluğu
Sensizlikte anladım.

Anla işte;
Senin yanında; Görmem, duymam, bilmem.
Yaşadığımın farkında olmam.
Anla işte Beni anla.
Sende göçüp giderim,
Akıp giden zamanla...

İsmet Anik

Beni Hatırla.

Yetmişaltı hava soğuk
Çankırı'ya ilk yolculuk
Eleleyiz iki çocuk
Yuvasından kuş uçunca
Beni hatırla Zelişim.

Züleyha'msın Zeliş'imsin
Benim ilk ve son eşimsin
Karagözlü Güneşimsin
Karagözler yumulunca
Beni hatırla Zelişim.

Ayşe Fatma Fatih verdin
Ömrünü uğruma serdin
Her halime sabrederdin
Huysuz birini görünce
Beni hatırla Zelişim.

Yıllar törpüledi bizi
Eksiltmedi sevgimizi
Şen eyledin yuvamızı
Kulakların çınlayınca
Beni hatırla Zelişim.

Çoluk, çocuk, torun, tosun
Hepsini gördük hamd'olsun
Çağlayan su tutmaz yosun
Sessiz akan su görünce
Beni hatırla Zelişim.

Gün olurda tek kalırsan
Çık gezmeye bunalırsan
Yağmur altında kalırsan
Sırılsıklam ıslanınca
Beni hatırla Zelişim.

Bir bardak çay aldığında
Pencerenin kenarında
Hayellere daldığında
Gözlerin boş boş bakınca
Beni hatırla Zelişim.

Hergün İkinci vaktinde
Bir şişe de su elinde
Boynu bükük birbiçimde
Su elinde susayınca
Beni hatırla Zelişim.

Cıvıldaşan bir yuvada
Murat aldık bu Dünyada
Kah uykuda kah rüyada
Kolların boşta kalınca

Beni hatırla Zelişim.

Vakit geldi can daraldı
Kök kurudu dal kırıldı
Beni yuttu yer yarıldı
Sessiz sessiz ağlayıca
Beni hatırla Zelişim.

Hakkım verdim helaliyle
Sende hakkın helaleyle
Evlatlara selameyle
Yaşadığın yıl boyunca
Beni hatırla Zelişim.

Birgün sende solacaksın
Ardımsıra geleceksin
Eleleyiz göreceksin
Huzur-u Mahşer olunca
Beni hatırla Zelişim.

İsmet Anik

Benim Zile'm

Seni Oniki yaşımda tanıdım
O zaman Zile'yi Dünya sanırdım.
Sem koça Dünya, köyler yıldızların
Duyduğum şehirler de uyduların.
Surların dibinde Ortaokulum
Bildiğim yerler evim ve okulum.
Şimdi yok; yerinde yeller esiyor
Bir zamanlar ne sevdalar besliyor.
Küçücük kalplerde ne kıvılcımlar
Daha tutuşmadan sönen yangınlar.
Ben yandım güle, gül yandı Bülbül'e
Sevdamızı getiremezdik dile.
Konuşamaz, bakamazdık göz göze
Bakişsak terler sıralanaırdı yüze.
Tek çare kenarı süslü mektuplar
Küçük kalpler kimbilir neler yazar.

Kırk Elli yıl sonra Kaleye çıktım
O çocukluğumu yaşayacaktım.
Surlarda döne döne seyredaldım
Zile'mden derin derin nefes aldım
Hayat doiu toprağında taşında
Sanki ben Dötrbin, Zile Atmışında.
Taş döşeli daracık sokakları
Fısıldaşiyor eski savdaları.
Sevdamız terkedilmiş kaderine
Gömülmüş kimsesizler tarihine.

O sokaklarda incecik bir duman
Bana doğru tüter baktığım zaman..

Sade benmi? tarihe defnedilen
Sade senmi? kaderine terkedilen.
Yeni şehir kurulmuş sana inat
Sende kalmış sevdam, tarih ve sanat.
Taş kaldırımlardaki nal sesleri
Çınladıkça kesiyor nefesleri.
Seni bilse Sezar sende öldürdü
Cenge giden kuzuları görürdü.
Herbiri kurbanlık kınalı kuzu
Peygamberdi onların kılavuzu.

Nerede cehiz hazırlatan kızların
Nerede tarihe akan yıldızların.
Nerede o eski panayırların
Bayram'ı aşan Kiraz bayramların.
Kalmamış etrafında bağın bahçen
Silinmiş dillerdeki Zile lehçen.
Şınavatlarda üzüm ezen güzeller
Şimdilerde çarşı pazar gezerler.
Hani çarşıda leblebi kokusu
Sende kalmamış eskinin tortusu.

Sen kıymet bilmezlerce ezilmişsin
Sen benim sevdansın, benim Zile'msin

İsmet Anik

Beyhude

Gam yüküdür göçüm gurbete yönüm
Beyhude beklerken taşa dönmüşüm
Bilmem nedir suçum karardı günüm
Beyhude yanarken boşa sönmüşüm...

Ben boşa sönmüşüm yanmak güzeldi
Varsın yalan olsun kanmak güzeldi
Adınla buz kesip donmak güzeldi
Beyhude yaz varken kışa kanmışım...

Kışa kanmışım da yazımı görmüşüm
El bahar yaşarken harman kurmuşum
Gönlümde nice gök başak dermişim
Beyhude bahara çiçek banmışım....

Mor çiçek banmışım çİğ düşmüş kara
Çevrem buz okyanus kaybolmuş kara
Acizim naçarım ben ki fukara
Beyhude yularsız ata binmişim...

Bir ata binmişim dörtnala zaman
Dünya düven olmuş ömrümüz harman
Yağlı urgan büker ufacık kirman
Beyhude dünyayı cennet sanmışım...

İsmet Anik

Bilemediler

Ne yüküm oldu, nede yük oldum
Her ne aradımsa kendimde buldum
Bilene de bilmeyene de sordum
Varmıyım yokmuyum bilemediler.

Ağlamayı unuttum kederimden
Gülmek desen bir inilti derinden
Silkinsem ben düşerim kendimden
Azmiyim çokmuyum bilemediler.

Önce Dünyamı başıma yıktılar
Sonra da Cehennem kurup yaktılar
Mizan terazisi kurup baktılar
Akmı karamıyım bilemediler.

Dünya fani elli yaşa yüz yaşa
Bir tane ayağa biride başa
Emanet bıraktılar iki taşa
Ölümü sağmıyım bilemediler

Aynalara baktım göstermediler
Nüfusa sordum doğmadın dediler
Kim bu? ben nerdeyim; söylemediler
Ben mi değilmiyim bilemediler.

Sarardım baharda yeşerdim kışta
Esamem okunmaz var mı, var işte
N'olduğum anlaşılmaz bir bakışta
Taşmı toprakmıyım bilemediler.

Yaş gelmez için için ağlayana
Kıpırtılarım var sevdadan yana
Aklıma geldikçe gelirim cana
Can mı cananmıyım bilemediler.

İsmet Anik

Bilemezdim

Arı oldum, ya balımda boğdular
Ya bal için kovanımdan kovdular
Bir damla bal için bin çiçek gezdim
Başıma ne gelecek bilemezdim.

Karınca oldum yuvamı bozdular
Beni de ayaklarıyla ezdiler
Güvenip aralarında gezemezdim
Başıma ne gelecek bilemezdim.

Aslan oldum ormanımı yoldular
Et yerine önüme ot kaodular
Açlıktan ölsem yemem diyemezdim
Başıma ne gelecek bilemezdim.

Çiçek oldum dalımdan koparttılar
Elden ele sunup çöpe attılar
Rengarenk açıp her yüze gülemezdim
Başıma ne gelecek bilemezdim.

Çocuk oldum Hayellerimi çaldılar
Yalınayak zor yollara saldılar
Ağlasam göz yaşımı silemezdim
Başıma ne gelecek bilemezdim.

Hırsız oldum kapılar duvar oldu
Gece yarı olmadan güneş doğdu
Haramı helal bilip yiyemezdim
Başıma ne gelecek bilemezdim.

Kendim oldum cambaza bak dediler
Ayak üstü bir lokmada yediler
Elimde olsa Dünyaya gelmezdim
Başıma ne gelecek bilemezdim.

Seven olmak istedim sevmediler
Senin sevmeye hakkın yok dediler
Bilseydim sevdiğimi söylemezdim.
Başıma ne gelecek bilemezdim.

Ne işe yaradım ne de boş durdum
İlk kapıdan sonuncuya koşurdum
İstesemde önceden ölemezdim
Başıma ne gelecek bilemezdim.

Velhasıl Dünyadan tat alamadım
Olmak istediğimi olamadım
Alın yazımı kendim yazamazdım
Başıma ne gelecek bilemezdim.

İsmet Anik

Bilemiyorum

Ağlamak, glmek; sonunda gözyaşı
Gzyaşıyla pişer sevdanın aşı
İçimde bir küçük serçe telaşı
Konsam mı, uçsam mı bilemiyorum.

Yaraladı gönlümü kırk yerinden
Bir yangınım var kor, kor ta derinden
Bade söndürür derler; yar elinden
Yansam mı içsem mi bilemiyorum.

Altta sevda nehri akar delice
Üstünde Aşk köprüsü kıldan ince
Gönül sevdayla, aşkla gel deyince
Düşsem mi geçsem mi bilemiyorum.

Bir can özlüyorum iki bedende
Ağlasam ağlarsa, gülsem gülende
Yar uzaktan işmarla gel edende
Gitsem mi kaçsam mı bilemiyorum.

İsmet Anik

Bir bilsen.

Döveni mi dersin,küfredeni mi?
Yok hayatını çarçur edeni mi?
Canından, cananından edeni mi?
Ne sevilmezleri sevdik bir bilsen.

Hayatı zehir edeni mi dersin,
Kapıyı çarpıp gideni mi dersin,
Kırk yerinden inciteni mi dersin.
Ne yaramazları sevdik bir bilsen.

Cambaza bak diye kandıranları
Yok'ları var diye aldatanları
Daha nice nice şarlatanları.
Ne düzenbazları sevdik bir bilsen.

Sohbette ehline fırsat vermeyen,
İrfan meclislerinde armut yiyen
Cehennem de odunlara yaş diyen
Ne boşboğaları sevdik bir bilsen.

Ekmeği elimizden alanlar var,
Yetimlerin hakkını çalanlar var.
Haramdan göbeği çatlayanlar var
Ne matrabazları sevdik bir bilsen.

Çatal çatal boynuzlu deyyusları,
Eğri yolda yürüyen yolsuzları
Ar namus taciri namussuzları,
Ne ahlaksızları sevdik bir bilsen.

Şeyh'im diyerek el öptürenleri,
Şaman altından su yürütenleri
İnsanlığı yiyip bitirenleri,
Ne pervasızları sevdik bir bilsen.

Ocağımıza incir dikenleri,
Zoraki seçilip yönetenleri.
Bir bilsen daha kimleri kimleri,
Ne vicdansızları sevdik bir bilsen.

Sehpa da ipimizi çekenleri
Göğ hayallerimizi biçenleri,
Şah damarımızdan kan içenleri,
Ne katlanmazları sevdik bir bilsen.

İçlerinde iyi yokmuydu? Vardı,
Sevenine sessiz kalan duvardı.
Yıllar geçse, ne arar ne sorardı,
Ne vefasızları sevdik bir bilsen.

İsmet Anik

Bir Dağ

Sende değişik bir hal var
Zirvende bulutlar kat kat
Eteklerinde ilkbahar
Başındaki kışa inat.

Üşürsen heryer beyazlar
Ağlarsan dereler çağlar
Gülseñ yeşerir yaylalar,
Her mevsimde ayrı bir tat.

Kış biter Kardelenlerin
İlkbaharda Çiğdemlerin,
Hercai Menekşelerin
Sende renklenir tabiat.

Mevsimlere ferman sende
Oksijene orman sende
Dertlerime derman sende
Her bir halin ayrı hilkat

Dünya gövde sen başmısın?
Kaf dağı'yla kardaşmısın?
Denizlerle sırdaşmısın?
Ne yalan ne de hakikat.

Uludağ mı, Ilgaz'mısın?
Erciyes mi, Ağrı mısın?
Tendürek mi Cudi misin?
Belki Süphan belki Murat.

İsmet Anik

Bir gün

.
Dünya kurulalı değişmez kural
Ruh üflenir beden dirilir bir gün
İster bir kle ol isterse kıral
Mahşerde divana durulur bir gün..

Gece ile gündüz devrana döndü
Güneş toprak ve su dermana döndü
Gök başak sararıp harmana döndü
Nimetin hesabı sorulur bir gün...

Sakın krelmesin dizginsiz nefis
Haram çok lezzetli haram çok nefis
Birkez sarsılmasın izzetinefis
Katrenin hesabı verilir bir gün..

Hayat ! sefası da ezası da var
Mkafatı da var cezası da var
Suçun tövbe gibi kazası da var
Defterler nne serilir bir gün...

Dünya muhasebe hesap tutulan
Dünya bir mağaza kefen satılan
Bir mr üstünde cirit atılan
Toprağın altına girilir bir gün...

İsmet Anik

Bir varmış bir yokmuş

Bir varmış bir yokmuş çok çok önceden
Tek öküzüne eş olanlar vardı
Eskiye yad etsek şöyle inceden
Ekmeğini taştan bulanlar vardı..

Kağnı gıcirtısı müziğin hası
Ne efkar kalır ne kulağın pası
Şimdilerde bunlar dede mirası
Resimlerde nice kalanlar vardı...

Antika oldular pilli radyolar
Soba ısıtmalı çağlık banyolar
Dizlerden göbeğe çıkan mayolar
Ekmeğine pelver çalanlar vardı...

Üç gece üç gündüz süren düğünler
Samimi sohbetle geçerdi günler
Dostluğa doğruydü dönülen yönler
Selam ile yüze gülenler vardı...

Fülörtmüş çıkmaymış yüreğim dayan
Günübirlik sevda ateşsiz duman
Telefon mesajı yoktu o zaman
Mendil ile haber salanlar vardı...

Nesillerin farkı diyoruz buna
Zamanenin çarkı diyoruz buna
Şimdi aklın erki diyoruz buna
Geçmişten dersini alanlar vardır...

İsmet Anik

Bir Zamanlar

Sesim vardı bir zamanlar
Etrafımı titretirdi
Son zamanlar
Sesim titriyor

Nefesim vardı bir zamanlar
Buzu yakar ateşi dondururdu
Son zamanlar
Bana yetmiyor

Dedem vardı bir zamanlar
Büyüdüm sevdim sevildim
Şimdi etrafımı torunlar sardı
Şevmeye gücüm yetmiyor

Haziran 2014

İsmet Anik

Biri daha var

Biri daha var bende
Benden başka;
Kaynaşmışız etle kemik gibi,
Oynaşırız iki çocuk gibi,
Dertleşiriz iki dertli gibi.
Ağlarımız yaşımız ortak
Uyuruz düşümüz ortak,
Ekmeğimiz aşımız ortak.
Birimiz yer ikimiz doyarız,
Birimiz dinler ikimiz duyarız.
Birlikte güler birlikte ağlarız.

Biri daha var aklımda;
Benden başka
Sanki oraya benden önce,
Ben yokken yerleşmiş gibi
Taht kurmuş köşküne
Bazen ben benden gidiyorum
O kalıyor
Bana sahip oluyor.

Biri daha var hayatımda
Benden başka
Yürüdüğümüz yol aynı
Kokladığımız gül aynı
Düşündüğümüz, konuştuğumuz dil aynı
Bir can ikimize yetiyor.
O yansa ben,
Ben yansam o tütüyor.
Ağır yükünü böleriz hayatın;
Hayat bizi bölene kadar.

O biri kim diyeceksen
Sensin sen.

İsmet Anik

Biz n'ettik

Uyanda bak Namık Kemal
Biz şiirde ne fark ettik
Sen virgüle oldun hamal
Biz noktayı da terk ettik

Ƙalemkara behamahal
Üstadlığı koz berk ettik
Akif Necip Nazım Cemal
Fuzuliydi tez çark ettik

Sen ömründe aynı tuval
Biz kavağa gül gark ettik
Bizde sanat çuval çuval
Bir taneyi bin kırk ettik

Yalanlara bulduk maval
Bir yilandan bin kürk ettik
Aynalarda kızmaz cemal
Ölülere can zerk ettik

Gece gündüz kurduk hayal
Tefekküre kaz gurk ettik
Çomak oldu neyle kaval
Türkçemizi boz herk ettik

Türk diline gelmez zeval
Hatamızı geç derk ettik
Birkaç hece argo imal
Türkçemize söz şirk ettik

Biraz redif biraz sarmal
Satırlara zor park ettik
Beyitlerde bozuk ahval
Fıransızı saf Türk ettik.

İsmet Anik

Biz Tohatluyuh

*

Döğdükmü biz enişdeyi
Gızımızdan çoh döğerük
Emme biyol da sedükmü
Gızımızdan çoh severük

Eller gibi kırıp yakmak
Semer vürmek zelve takmak
Gamaşuğa fazla bakmak
Gözümüzden çoh severük

Döğlet gulpu işi varsa
Lüzum etmez tarla arsa
İç güyoğu olup kalsa
Özümüzden çoh severük
* *

Anasından ırak olsun
Kaynanaya merak olsun
Eteğinde çırak olsun
Lâl avratı çoh severük

Zabah erden sığır katan
Dirgen tutan tırmık atan
Kaynatadan soğna yatan
Hamaratı çoh severük

Çapalarken gelin bağı
Toplarısı bat yaprağı
Bir etekte madımağı
Has ırgatı çoh severük
* * *

Tohat gızı yaban bilmez
Tarla tapan saban bilmez
Kepçe bilmez kazan bilmez
Süslenince çoh severük

Dünü-günü ayrı haldur
Pisik gibi bek uysaldur
Ecücük de duygusaldur
Hislenince çoh severük

Ayağına halı ister
Hemi de Hint malı ister
Yüz götümlük yalı ister
Herslenince çoh severük
* * * *

Bizde oğlan gıymatlıdır
Yahışihli pek datlıdır
Ne de olsa Tohatlıdır
Soylarını çoh severük

Yağnı geniş göbeği dar
Perçeminde kınası var
Arustağa gafa atar
Boylarını çoh severük

Gamga gaddan iş guç bilmez
Hazna virsen geri gelmez
Öyle vara yoğa gülmez
Huylarını çoh severük

İsmet Anik

Bu Gece

İçimde bir neşe var kıpır kıpır
Engelleri yıkacağım bu gece
Heyecan dorukta aklım karışır
Yıldızları yakacağım bu gece.

Sen nazıyla yuvayı yükseğe kur
Gönül bu Şahin olur Kartal olur
Belkide beyaz bir Güvercin olur
Sana doğru uçacağım bu gece.

Ben hazırım seninle sevdalara
El ele verip düşelim yollara
Bize hasretlik çektiren yıllara
Hesabını soracağım bu gece.

Artık vakti gelmedimi diyorum
Kaç zamandır bir haber bekliyorum
Gönlümü kucakladım geliyorum
Ferman nedir bakacağım bu gece.

Sen varsan saki istemem meyime
Mey de istemem sen dol kadehime
Yudum yudum doldurupta gönlüme
Kollarında sızacağım bu gece.

İsmet Anik

Bugün

Gönlümün tozu temizlendi bugün
Kırk yıllık ötelere gelen bir ses,
Hatıralara üfleyen bir nefes
Anılar yeniden izlendi bugün.

Ümitler tekrar filizlendi bugün
Sabredene kış biter bahar gelir
Eski hatıralar canlanır bir bir
Vuslat geldi, hasret gizlendi bugün.

Lâl eden o aşklar özledi bugün
Neşter attık dertlerin incesine,
Uçtu gönüller kırk yıl öncesine
Aradaki dağlar düzlendi bugün.

Zor işlemez yaram sızlandı bugün
Beklenen kanlar aktı oluk oluk
Feryad-ı figan fayda vermez artık
Zaten göz yaşımnda nazlandı bugün

O yılları sanma tozlandı bugün
Özler; siler bakarım zaman zaman
Her seferinde bir alev, bir duman
Sanma yanan gönül buzlandı bugün.

Ruhum rayihanla hazırlandı bugün
Rüzgar yağmurlarla getirdi bana
Hasret kalmışım yıllardan buyana
Yangınım yeniden hızlandı bugün.

Liseli hallerin gözlendi bugün
Onbeş yaşlarından gelmişin gibi
Beni sevdalara salmışın gibi
Gül açtı kış ayı yazlandı bugün.

Ufka bak kıpkızıl, güzlendi bugün.
Vuslatım hazanla geldi neylersin
Baharlara yapayalnız gidersin
Maşuk ile ecel sözlendi bugün.

28,02,2016

İsmet Anik

Bugün helalleşelim

Aynı taşı kaldıdık
Aynı işte çalıştık
Aynı rızkı kazandık
Tek lokmayı paylaştık
Bugün helalleşelim
Helallik dileyelim

Arkadaşız hepimiz
Sağlamdır yapımız
Hazırlandı göçümüz
Açıldı son kapımız
Bugün helalleşelim
Helallik dileyelim

Bugün arkadaşlarım
Yarın arkadaşlarınn
Giden arkadaşlarım
Kalan arkadaşlarım
Bugün helalleşelim
Helallik dileyelim

Kimse dargın kalmasın
Gönül yoğun kalmasın
Kinler sargın kalmasın
Hak öteye kalmasın
Bugün helallrşrlim
Helallik dileyelim

Hayatın sonu ölüm
Gayri öteye yolum
Kin saklamak zulüm
Derdi dökelim gülüm
Bugün helalleşelim
Helallik dileyelim

Seneye belki varız
Kim var kim yok ararız
Göremezsak sorarız
Bulamazsak yanarız
Bugün helalleşelim
Helallik dileyelim

Benim hakkım helaldir
Seneye belki vardır
Dargınlıkları kaldır
Hak büyük vebaldır
Bugün helalleşelim
Helallik dileyelim.

Tokat TEDAŞ emeklilerine

İsmet Anik

Bülbül seni gül sandı

Dedim: güzel bülbül seni gül sandı
Dedi: bülbül gelse kışım yaz olur
Dedim:dağlar taşlar yeşile kandı
Dedi: açmam yaprakların buz olur...

Dedim: her gün gelip geçsem yolundan
Dedi:eller şüphelenir halinden
Dedim:gonca iken dersem dalından
Dedi: olmaz ayrılığı tez olur...

Dedim: neden benden uzak uçarsın
Dedi: avcı olup beni seçersin
Dedim: neden yükseklerde açarsın
Dedi: sevsen yüksek dağlar düz olur...

Dedim: yeter koşa koşa yoruldu
Sensin diye dikenlere sarıldım
Her gün her gün öldüm öldüm dirildim
Dedi: gerçek ölüm sana az olur...

Dedim: seven ölmez iki cihan da
Ölmek kolay sanır seni duyan da
Can meleği dalımıza konan da
Dedi: ölse sen ile ben biz olur...

Dedim: ben de elbet birgün ölürüm
Dedi: duyar duymaz ben de gelirim
Dedim: orda seni nasıl bulurum
Dedi: kevser kenarında iz olur...

Dedim: bizden sonra bahar gelir mi
Dedi: sensiz dalda şebnem kalır mı
Dedim: yağmur yağsam seni bulur mu
Dedi: tez bul yazbaharım güz olur...

İsmet Anik

Can Alim

Sen varolunca varım
Sensin benim tek kârım
Dünya dolu kâr olsa
Gözümde yok Alışım.

Seninle; Murat Ali'm
Seninle murat alim
Her yanımda yar olsa
Hazzımda yok Alışım.

Canımda olmasaydın
Yanımda olmasaydın
İstemesi zor olsa
Yüzümde yok Alışım.

Allah'ım lutfeyledi
Bağrımda güleyledi
Konup göçmem sır olsa
İzimde yok Alışım.

Canda can olmasaydın
Bende sen olmasaydın
Yansa bağrım kor olsa
Közümde yok Alışım.

Saadet ve Mürüvvet
Saygı sevgi ve hürmet
Hepsi birden var olsa
Sözümde yok Alışım.

Karşına Ahu çıkar
Seni benden kapar
Yüreğimde har olsa
Sızımda yok Alışım.

O vakit geldi işte
Yare uçacak yaşta
Bütün Dünya bir olsa
Çözümde yok Alışım.

Aman Alim can Alim
Dağlar başı kar Alim
Dağlarım hep kar olsa
Yazım da yok Alışım.

İsmet Anik

Can suyu

Gidecektin niye geldin
Küsecektin niye güldün
Nasıl bir kalemde sildin
Madem başa dönecektik,
Vurgun niye nedir derdin.

Güzel güzel konuşurken
Yavaş yavaş yeşerirken
İçin için sevinirken
Madem taş dönecektik,
Can suyunu neden verdin.

Sevmek suda iz sürmektir
Sevilmek varsın demektir
Sevda çölde yürümektir.
Madem kuşa dönecektik,
Kanadımı niye kırdın

Seni kırlardan topladım
Baharı sende aradım
Beyaza siyahtan vardım
Madem kışa dönecektik,
Neden gökkuşağı verdin.

Seninle sefere çıktık
Kayıp yılı bulacaktık
Aşka doymadan acıktık
Madem boşa dönecektik
Neden yolumdan döndürdün.

Yazık etme emeklere
Perçin vurma hayallere
Düşün yüz kere bin kere
Madem düşe dönecektik,
Niye beni uyandırdın.

İsmet Anik

Cinaslı Yar

O gözler pırıl pırıl
Saf Afrika ELMASI
Al yanaklar kıpkızıl
Sanki misket ELMASI

Aklıma sen gelince
Göllerini SUSUYORUM
Ahh diye iç çektikçe
Sustukça SUSUYORUM.

Bende açan her sabah
Taze goncam SÜRGÜNÜM
Ben senden fersah fersah
Derbidiyar SÜRGÜNÜM.

Belki söylersin diye
Gözlerini GÖZLERİM
Kör olur gözlemese
Gözlerini GÖZLERİM.

Ha geldi ha gelecek
Bak ne hallere DÜŞTÜM
Sen bana milyon gerçek
Ban sende hala DÜŞTÜM.

Yarama sensin sebep
Oyuk oyuk İÇERİM
Sen beni ateşe serp
Kor'u mey der İÇERİM.

Sararmayasın diye
Güneşini SARARDIM
Sararma diye diye
Sonunda ben SARARDIM.

Beni sen şair sanma
Ne yazsam MANİ olur
Dilimde söyler amma
Gözlerin MANİ olur...

İsmet Anik

Cumhuriyet

Yıl Bin dokuz yüz yirmi uç Ankara
Yirmi dokuz Ekimde Dünyalara
İlan ettik Cumhuriyetimizi
Ay ile yıldız koyduk Bayraklara.

Başkan Atatürk ilk meclisi kurdu
İstiklal marşımızı okutturdu
Aydınlık günlere çıkarttı bizi
Biz bağımsız Türkiyeyiz diyordu.

Atamızdan armağan Cumhuriyet
Payidar kalacaktır ilelebet.
İndirtmiyeceğiz bayrağımızı
Uğrunda ne canlar verdi bu Millet.

Bayramımızdır Yirmidokuz Ekim.
Kim bozabilir birliğimizi kim.
Biz kutsal biliriz toprağımızı
Toprakla sardı yaramızı hekim.

Bugün bayram dede torun el ele
Şenlensin Dumlupınar Çanakkale
Yurtta sulh Cihanda sulh andımızı
Haydi bildirelim yedi düvele

İsmet Anik

Çakır çeşme

Sevgi dolu halleriyle
Beni çeker çakır çeşme
Deniz gibi gözleriyle
Maviş bakar çakır çeşme.

Mahsun duruşuna bakma
Doyurulmuş derde gama
İçin için çağlar ama
Sessiz akar çakır çeşme.

Gariptir yok dayanağı
İçe akar göz ırmağı
Kendi derdidir kaynağı
İçme; yakar çakır çeşme

Hıçkırığı dinsicn hele
Ateşini versin yele
Bülbül gibi gelsin dile
Dertler döker çakır çeşme

Coşkuluydu daha önce
Güller açardı gülünce
Hasret kaldı o sevince
Beller büker çakır çeşme.

Bedirhan Sefa'ya 12.10.2014

.

İsmet Anik

Çal beni

Karanlıktan kurtulan seher gibi
Ufuklardan ufuklara sal beni,
Hırsıza parlayan mücevher gibi
Bekliyorum ellerini, Çal beni.

Gözesinden billuru yudum yudum
Ya iç ya da yangınına sal beni
Damladım, coştum, çağladım sel oldum
Ya dindir ya taştan taşta Çal beni.

Ben ağulu Arı oldum, sen çiçek
Elvan elvan renklerine sal beni,
Bilmiyorum hikmeti, nedir gerçek
Sen bal diye azığına Çal beni.

Dalında bir garip bülbül olayım
Aç kapını gülistana sal beni
Seş vereyim inleyen dil olayım
Nağme nağme tellerinde Çal beni.

Unutmadım sana olan ahtımı
Sevdalardan sevdalara sal beni.
Al karardıkça kararan bahtımı
Sürme diye gözlerine çal beni.

Uslanmaz bu gönül bırak dağılsın
Divanenim yollarına sal beni.
Senden can bulsun, yüreğinden alsın
Bir fiske aşkla mayala, Çal beni.

Bir ses, bir nefes çözer düğümleri
Ya bul ya da gaiplere sal beni
Kuzun olup meler, ararım seni
Gitmeden ya'da yolumdan Çal beni.

İsmet Anik

Çarem Sensin

Halimi anlatsam yalnız pınara
Pınar dertten taşar sel olur gider
Eğer anlatırsam ulu çınara
Kökünden tutuşur kül olur gider...

Bende ateşimi içime attım
Verdiğin dikenî gül diye tuttum
Rüyama gel diye uykuya yattım
Uyku tutmaz gecem zül olur gider...

Meylim olmaz sensiz zevkü sefaya
Ömrümü bağladım ahde vefaya
Aldırmaz çektiği cevri cefaya
Asi gönül yare kul olur gider...

Halimi yazarım yeşil yaprağa
Yare götür derim yeşil ırmağa
Dilimi hapsetsem iki dudağa
Bütün azalarım dil olur gider...

Unuttum terkettim masum hülyamı
Afakanlar bastı güzel rüyamı
Sahneye çevirdin yalan dünyamı
Onca emeklerim rol olur gider...

Allak bullak oldu gecem gündüzüm
Bir günde kırk renge dönüyor yüzüm
Benim çarem sensin sen iki gözüm
Bütün hayallerim yel olur gider...

İsmet Anık

Çaresizlik

Başım ağrırsa
İki elimle sıkarım,
Kolum ağrırsa sararım,
Parmağım acırsa öperim;
Ya yüreğim sızlarsa,
Ya içim yanarsa,
Ya kalbim acırsa;
Çaresizim.
İçim dolunca ağlayamamak,
Sevinince gülememek,
Gidememek, gelememek
Sevememek;
Sevdiğini diyememek
Sevildiğini bilememek,
Çaresizlik.
Boşlukta kalmak ve düşmek,
Tutunduğun dalın eline gelmesi,
O dalın da seninle düşmesi,
Felaketlerin sıraya girmesi,
Engel olamamak, katlanamamak
Çaresizlik.
Çarelerin yetmemesi
Gidip de gelmemesi
El uzatıp yetişememek
Avazın çıktığı kadar bağıramamak
Doğmamak.
Ölmek isteyip tde ölememek,
Büyük çaresizlik..

İsmet Anik

Çay

Çay hazırsa çağır beni
Seve seve buyururum
Top atıldı iftar ettim
Eşe dosta duyururum.

Çay hazırsa tıkla cama
Yalnız içip dalma gama
Şiir Mani bilmem ama
Sohbetimle doyururum.

Çaylar hazır tavşan kanı
Bekliyorum dostlar hani
Dert etmeyin gönlüm gani
Herkes yer ayırırım

İftar sonu balkona gel
Bir bardak çay güne bedel
Serin serin esince yel
Kaseveti sıyırırım

İsmet Anik

Çekirge Misali

Üflediğin ocaklar su istemez bilirim
Yaktığın o ateşler seni yaksın dilerim
Bilesin vatan için öldürürüm ölürüm
Seni bir kez uyardım zorlatmam Amerika
Çevremde itlerini hırlatmam Amerika

Güçlüyüm diyorsun yuların İsrailde
İkinizinde suyu ısındı bunu bilde
Ateş yağmuru taşır Anka da Ebabil de
Seni bir kez uyardım zorlatmam Amerika
Çevremde itlerini hırlatmam Amerika

Kızılderilin nerde conilerinmi yedi
Irak'ta huzur vardı huzursuzluk mu verdi
Afganistan ve Libya gelde dağıtmı dedi
Seni bir kez uyardım zorlatmam Amerika
Çevremde itlerini hırlatmam Amerika

Dostmusun düşmanmısın safın nedir belli et
Bölgeye huzur derken huzursuzluk mu niyet
Akıllı ol niyetin hinlik etmekse şayet
Seni bir kez uyardım zorlatmam Amerika
Çevremde itlerini hırlatmam Amerika

Sivrisinek üreten bataklığa benzersin
Terörist üretirsin teröristle gezersin
Nerede yumuşak baş bulsan hemen ezersin
Seni bir kez uyardım zorlatmam Amerika
Çevremde itlerini hırlatmam Amerika

Çok şiştin Amerika balon gibi patlarsın
Bir atlarsın çekirge belki iki atlarsın
Üçüncüde işin zor Türk'e çarpıp çatlarsın
Seni bir kez uyardım zorlatmam Amerika
Çevremde itlerini hırlatmam Amerika

İsmet Anik

Çerçici

At üstünde seyyar dükkan
Rafları iki cemakan
Köyleri gezer namekan
Çerçi geldi çerçi beyler.

Çeşit çeşit şingirdaklar
Renkli renkli oyuncaklar
Yumurtaıyla yumurcaklar
Çerçici geldi çocuklar.

Bel ikikat ayaklar yan
Dizlerde kalmamış derman
Kızılıcık erik elmadan
Bastonlar geldi dedeler.

Haberci köylerarası
Köy kavgası mal davası
Taş sopa bıçak yarası
Taze haberler var beyler.

Kız Ayşe Fatnaya bağır
Gel haftaya hava soğur
İğ al kirman al yün eğir
Hallaçlar geldi nineler.

Başak topla tarlalardan
Tahıl aşır şahnalardan
Kız ayrılmaz aynalardan
Cehizler geldi analar.

Taraklar bıyık makası
Yanında traş aynası
Evden gitti kız anası
Nevalede geldi gençler.

Ellilerde atmışlarda
Çerçiciler en başlarda
Öyalarda nakışlarda
İplik iplik çerçiciler.

Çerçici bu işten bıktı
Herşeyin hazırı çıktı
Ömrünü yıllara döktü
Çerçiciler öldü beyler.

İsmet Anik

Çerkez Kızı

Düğünlerin Bayramların
İncisidir Çerkez Kızı
Anaların Babaların
Sevincidir Çerkez Kızı.

Zaman gelmiş asker olmuş
Gökyüzümde Kartal olmuş
Vatan, namus kutsal bilmiş
Cenge çıkmış Çerkez Kızı.

Hem Kafkasya hem Dağıstan
Anayurdu garibistan
Güzelliği dilde destan
Türk soyudur Çerkez Kızı.

Çiçek olmuş yaylalarda
Türkü olmuş tarlalarda
Gizli gizli sevdalarda
Masal olmuş Çerkez Kızı.

Eline Mızık almış
Düğün kurmuş coşa gelmiş
Eller yanda başıneğmiş
Nazla döner Çerkez Kızı.

Yer çiçeği Gök yıldızı
Sevdaların güzel kızı
Gözler renkli, Leb kırmızı
Çok güzeldir Çerkez Kızı.

Düğünlerde sıralanır
Kaşen'inden davet alır
Kaşen oynar o salınır
Pek zariftir Çerkez Kızı.

İsmet Anik

Çiçek - 1

Ben demedim, elimdeki çiçeğe;
Onu görünce boynunu bük diye.
Dilin tutulur, yine yutkunursun
Söyleyeceğini unutursun.
Dedi; bir sana, birde bana baksın
Sendeki benim halimden anlasın.

İsmet Anik

Çiçek - 2

Zemheride açan çiçek
Kar yağarsa üşürsün sen
Bahar biraz geç gelecek
Cemrelerle düşersin sen

Sabret biraz sular coşsun
Dağ başından çen savuşsun
Koyun kuzu bir kavuşsun
Ak gerdanda yaşarsın sen

Bülbül sana dadanacak
Sana şiiir adanacak
Sevgiliyle bir anacak
Kaç bahara koşarsın sen

Bekle çiçek bahar gelsin
Yücelerden karar gelsin
Damla damla mimar gelsin
Al al olur coşarsın sen.

Bilir misin kiraz kimden
Başaktaki beyaz kimden
Tüm bunlara cevaz kimden
Hikmetine şaşarsın sen.

İsmet Anik

Çoban

Koyunu kuzuyu saldın yaylaya
Sen nasıl çobansın nerde kavalın
Sesini uzaktan duyan ağlaya
Yari dahi salsın derde kavalın

Meleşsin yaylada koyınla kuzu
Kekiklerle doysun yalasin tuzu
Kavalın sesinden inlesin yazı
Pınarlara çeksın perde kavalın

Yaslan kayalara ateşı harlat
Bozlak çığırarak biraz efkar at
Karşı geçelere arada horlat
Vermesın kuzuyu kurda kavalın

Koyaktan çakal kurt sesi duyunca
Keçe de yatarsın gece boyunca
Kölemezi yiyip karnın doyunca
Sana yaren olur kırdı kavalın.

İsmet Anık

Çocuk

Sen çocuk çocukca kal
Sen arı görmemiş çiçek
Sen uçmayı yeni öğrenen kelebek
Büyüme öyle kal.
Annene sor babana sor
Büyümek çok zor
Büyürsen;
Oyun oynayamazsın ip atlayamazsın
Hele saklambaç hiç oynayamazsın
Çocukken gözkapakların seni saklar
Kapatırdın gözlerini görünmez olurdu
Büyüyünce saklanamazsın.
Saklansanda öylesine
Ya çilenin ortasına
Ya da belanın gölgesine.
Çocuk olunca herşey küçük
Hayaller bile
Büyürsen hayallerde yük, can da yük.
İyi düşün
Çocukluğa demeden hoşçakal
Çocukken çocukçakal.

Büyürsen çocukluğa dönemezsin
Tek kişilik hayal kuramazsın
Şen şakrak gülemezsin
Tebessüm bile zor gelir sana
Dünyayı dar getiriler insana.
Yar der yaralanırsın
Aşk der paralanırsın.
Büyümeyi kolayımı sanırsın.
Çocuklar düşünce gülerler
Büyüyünce çelme takıp düşürürler
Bilinmez kim kuzu, kim çakal
En iyisi sen çocukken
Çocukçakal.

İsmet Anik

Çocuklar

İşlenmeye hazır sapsarı külçe
Telkâri elinde teldir çocuklar
Öğretmen bahçivan okul da bahçe
Bahçede yetişen güldür çocuklar

Dağlarda kırlarda al al çiçektir
Çiçeklerde gezen bir kelebektir
Bazen arı olur bazen böcektir
Bazen de petekte baldır çocuklar

Açları doyuran nimet gibidir
Pâha biçilemez servet gibidir
Masumiyetiyle cennet gibidir
Ateşten koruyan koldur çocuklar

Onlar geleceğe sahip çıkacak
Onlar ocaklarda ateş yakacak
Asırlarca aynı ufka bakacak
Tekrar can verecek küldür çocuklar

Zaman zaman aynı yolda yürürüz
Geleceğimizi onda ararız
İstikbalimizi onda görürüz
Kadere açılan faldır çocuklar

Ananın babanın her niyazında
Çocuklar ünlenir hoş avazında
Kış ayı bitende bahar ağzında
Yerden filizlenen cildir çocuklar

Can denen kuş bir gün daldan uçanda
Yedi arşın bezi makas bicende
Ecel denen elden şerbet içende
Makbere taşıyan saldır çocuklar.

İsmet Anik

Dağlarına Kar Olduğum

Kim diker ki buraya bu gülleri
Eli boş mu geldim sınırlar beni
Bilmezler ki içimde kalanları
Duymazlar içimdeki bülbülleri

Neden dinlemezler ki beni neden
Yaftam bile boş,yazacak bir şey yok
Birileri anlatsın da bileyim
Kim verdi; Kararı Hükmü İnfazı
Ne zaman hak ettim kini, garazı.

Ey yüksek dağlarına kar olduğum,
Kara bulutları gönderme bana
Alaca aydınlıktı gündüzlerim.
Çiçekler açmaz olmuş mor dağlarda
Cıvıltıları yutmuş fırtınalar
Mevsimler kaybolmuş kuru dallarda
Sessizlik sarmış, tuhaflaşmış her şey.

Kimse kal demesin kalamam
Çekin yollarımdan yokuşları
Akmasın damlasında boğulduğum,
Tutsun İstiridyeye incilerini
El sallayıp ta vedalaşamadım
Sevmiyorum ısmarladık demeyi.
Gözlerimi kaçırmamdan anlasın
Anlasın nasıl kopup gittiğimi
İki damla yaş bıraktım oraya
Biri benim yerime, biri onun
Anlasın artık ona gittiğimi
Nerde başlayıp nerde bittiğimi.

Yolun yanımdan geçsin, kokun gelsin
Bir avuç yıldız,yağmurla karışık
Kulaklarında çatal kiraz olsun
Kaküllerden de bir tutam unutma
Sevdiğimiz şarkılardan da bir demet

Ben gamı kaseveti sevmem bilirsin
Gitmeden İhlas Fatiha ve Yasin.
Söyle kimse gül getirmesin
Ağıtları oldum olası sevmem
Onun için bülbül gelsin istemem
Çile üstüne çile katlanamam.

Şöyle uzunca bir servi gölgesi
Üzerinde serçe cıvıltıları.
Her zaman beni heyecanlandırır
Küçük serçelerin çırpınışları.

Ey yüksek dağlarına kar olduğum
İnsaf et koma beni bu hallere

İzin ver de burçlarını aşayım
Gülü dalında, bülbülü gülünde
Ve gözüm gözünde, elim elinde.

Ey yüksek dağlarına kar olduğum,
İnsaf et koma beni, bu hallere..

İsmet Anik

Daha başka

Ahvali anlatsa da göz
Dilin yeri daha başka
Her derdi anlatamaz göz
Halin yeri daha başka.

Ayak şiire dar geldi
O da şaire zor geldi
Divan beklerken tar geldi
Zilin yeri daha başka.

Meltemde sen poyraz da sen
Seher yeli nefes kesen
Yardan bana doğru esen
Yelin yeri daha başka.

Önce derin ah çektiğin
Yalandan olsun baktığın
Her seferinde çıktığın
Falın yeri daha başka.

Mevsim yaz bahara geçer
Kelebekler kuşlar uçar
Elvan elvan çiçek açar
Gölün yeri daha başka.

Yürekta başlar ilk oyun
Aşk elinden olur zebun
Leylayı ararken mecnun
Çölün yeri daha başka

Bir ateş gelip çatmaya
Sen gerek kasvet atmaya
Yangınları anlatmaya
Külün yeri daha başka.

İsmet Anik

Darağacı Gölgesi

Onbeş sarayı yıkıp bir ev yaptık
Eyvanına onaltı yıldız taktık
Bahçeye tefrika tohumu attık
Tarihe nifak katanlar utansın.

Düşün yetmişiki çeşit el ele
Nasıl hükmederdi yedi düvele
Tanıdık mı? bir bak öptüğün ele
Celladıyla saf tutanlar utansın.

Sınır boylarında at' mı koşturdun
Ser'in öne sürüp Alp'mi coşturdun
Senin ceddin yokmu nerden fişkirdin
Ced'dine nara atanlar utansın.

Sorsam son saraydaki Şah'ın nerde
Der, kılıcının ulaştığı yerde
Ced'de yer yokmuydu yaptığın evde
Bey'ini köle yapanlar utansın.

Anlamadın tümülüs mü Kale mi
Kılıçla açtın; tuttuğun kalemi
Ecdad ağlamasın böyle kal emi
Aldım diyerek satanlar utansın.

Her şey bitti tefrikaya kapıldık
Meydanda kazanıp, masada sattık
Altı Asırdan bir gün bırakmadık
Birde tarihe çatanlar utansın.

Nifak'a aşılandı darağacı
Gölgesi sıcak, Güneşten yakıcı
Meyvesi gölgesinden daha acı
Dar gölgesinde yatanlar utansın.

Bahane bulamadığımız anda
Kapuz yetiştirdik kiraz dalında
Gerçek uyudu yalan yorganında
Hamut 'la Deveyi yutanlar utansın.

Ağaç kesildi gölgesi duruyor
Gölgesinde kestirenler uyuyor
Arada bir uyanıp kuduruyor
Eğriyi doğru yazanlar utansın.

İsmet Anik

Davacıyom

Sahipsiz sanma mülkü sahibi vardır elbet
Dost bağına destursuz girenden davacıyım
Fani dünyada mülkün temeliyse adalet
Hakkı alıp haksıza verenden davacıyım...

Dostmudur düşmanmıdır belli değildir mel'un
Namerde taş çıkartır hep desise hep oyun
Niyazımdır Allah'a tezden kurusun soyun
Özü sözünden farklı yarenden davacıyım..

Şahmaranı ısırın yedi başlı engerek
Senin gibi dost varken düşmana varmı gerek
Ne kadar gizlesende belli sendeki erek
Seni aleme lider görenden davacıyım...

Cehenneme çevirdin dünyadaki cenneti
Zulm-ile abad olup hakettinmi rahmeti
Bir boran ile berbat olmasa akıbeti
Sana yağın her damla barandan davacıyım...

Unutulan bir şey var beklenen gün gelecek
Kıyam günü gelmeden hak yerini bulacak
Acun ıssız kalacak öldek öcün alacak
İşte o gün gelende evrenden davacıyım...

İsmet ANİK / TOKAT

İsmet Anik

Dediki Doktor.

Dün bana dediki doktor
Senin derdin neden çöktür
Bu derdin çaresi yoktur
Yine de onu sev dedi.

Gözlerime baktı önce
Şaşırdı seni görünce
Seni duydu dinleyince
Yine de onu sev dedi.

Doktor beni şöyle süzdü
Ne bu halin diye kızdı
Reçeteye seni yazdı
Yine de onu sev dedi.

Ellerine diken batsa
Yokluğunda canın yansa
Hayat onsuz hitam bulsa
Yine de onu sev dedi.

Ölene kadar görmesen
Sevildiğini bilmesen
Onun için yaşlar döksen
Yine de onu sev dedi.

Gönül kabarıp çoşunca
Kanat açıpta uçunca
Şahika da açsa gonca
Yine de onu sev dedi.

Engel olsa gök kuşağı
Talan olsa gülün bağı
Kaldıysa bir tek yaprağı
Yine de onu sev dedi.

İsmet Anik

Deli - 1

Kuyuya taş atmıyor bizim deli
Yarımca tedavi gördü görelî.
Atsa da boş atmıyor ip bağlıyor
Taşın kolay çıkmasını sağlıyor.
Akıllılar yine çileden çıkar
Gel ip ile taşı kuyudan çıkar
Kırk akıllıdan ayrı ayrı sesler
Hepside deliye ayrı kin besler.
Taşı attın ipi neden atarsın
Bizi neden böyle zora sokarsın.

Taşı neden attığımı sormazlar
Akıllı olsalar kafa yormazlar.
Bu akıllılar beni deli etti,
Delilik özgürlüğe ehliyetti.
Bu kuyuda su yok, kimse su almaz
Su yoksa attığım taş boğulmaz
Ben attım diye çıkartırlar taşı
Nasıl akıl, hepsi deli telaşı.
Görün bakın kim akıllı kim deli
Hepsi deli, Bana deli diyeli.

.

İsmet Anık

Deli - 2

Delinin olmadığı yerde veli arama
Deli diye bilinen nice veliler vardır
Elifi göremeden nur görenler var ama
Kütüphane hifzededen nice aliler vardır.

İsmet Anik

Demezlermi İnsana

Seccadeden kalkmazdın
Kürsülerden inmezdin
Sen ne zamandır azdın
Demezlermi insana.

Şeni insan bilirdik
Öyle değer verirdik
Sana nasıl güvendik
Demezlermi insana.

İnsan düşünse biraz
Sahibine havlamaz
Köpek demek bile az
Demezlermi insana.

Şana çanak tutana
Önüne kemik atana
Yaptığından utana
Demezlermi insana.

Bedduan geri tepti
Lain de lanet etti
Rahatı katır tepti
Demezlermi insana.

Ekmek yedin su içtin
Ve ihaneti seçtin
Yahu sen nasıl piçtin
Demezlermi insana.

İnsana derler ama
Sakın üstüne alınma
Ne olduğun muamma
Demezlermi insana.

Topraktan kovulursun
Kermelik der, buyursun
Kermeyi de kokutursun
Demezlermi insana.

İsmet Anik

Derbeder

Yönünü kaybetmiş derbeder aşık
Görüyorum diyen köre benziyor
Aşkla tutuşalı aklı karışık
Gayri düzelmesi zora benziyor

Sevenin halinden anlamaz kimse
Başına kış çökmüş gözlerde çise
Eriyip gidiyor dalına düşse
İlkbaharda yağın kara benziyor

Bilinmez ki bunun hali n'olacak
Leylâ bilmiyorsa çölmü bilecek
Hafiften üflense alev alacak
Üstü kül bağlamış kora benziyor

Sevdaya bulanmış naçarmı naçar
O yarine koşar yar ondan kaçır
Herkesin goncası kırmızı açır
Derbederin gülü mora benziyor

İsmet Anik

Derman

Dertler otağ kurmuş
Sine-i kafeste
Hepsinin de dermanı
En son nefeste

İsmet Anik

Dernanım

Hayatını süz dediler
Yaramazı çiz dediler
Dertlerini yaz dediler
Derdi yazdım derman oldu

Yediğini ez dediler
Düşünmeden gez dediler
Sırlarını.çöz dediler
Sırrı çözdüm derman oldu.

Nazar dedim göz dediler
Derman kimdir biz dediler
Kimsin dedim sez dediler
Seni sezdim derman oldu.

Sana gelsem tez dediler
Cevapları diz dediler
Mezarını kaz dediler
Mezar kazdım derman oldu.

Giyeceğin bez dediler
Bildiklerin koz dediler
Dünya malı haz dediler
Hazdan bezdim derman oldu.

Derman için söz dediler
Dermana dert öz dediler
Derdi neydem boz dediler
Derdi bozdum derman oldu.

En güzel tat tuz dediler
Tadı bozan naz dediler
Nazın sonu buz dediler
Buzu ezdim derman oldu.

İsmet Anik

Desem olmaz

Gözünü karartıp çıkmışsın yola
Yalvarıp yakarıp dur desem olmaz
Gönül durağında verince mola
Yaşanan yıllara çur desem olmaz

Ferhat dağ delse de hayaldi Şirin
Leyla çölleri Mecnuna sorun
Kerem neden yanmış düşünüp durun
Ya ben ne haldeyim sor desem olmaz

Henüz dolmamıştı beklenen süre
Gel dedim gel dedim bilmem kaç kere
Sensiz kalınca taş bastığım yere
Senindir tekrar gel gir desem olmaz

Umutlar tükenmiş ufuklar kara
Rüya gördüm desem yorulmaz hayra
Bitmişim artık bu zamandan sonra
Benim bir sevenim var desem olmaz

İnanmak güvenmek her işin başı
Sana misal versem yoktur ki eşi
Beni çayır çayır yakan ateşi
Sen de yüreğinde gör desem olmaz

İsmet Anik

Desemki

Desemki; bu gece ay ışımasa
Yıldızlarla devam etsem yoluma
Şöyle birkaçtanesi yol gösterse
Birkaç yıldız da girse koluma.

Desemki; arada engel olmasa
Ayaklarım ezberlese yolları
Ay ışımasa yıldız parlamasa
Yırtıp gitsem zifri karanlıkları.

Desemki; o şimdi yanımda olsa
Taşardım sığmazdı içim içime
Bende ne dert kalırdı ne tasa
Dünya şahit olurdu sevincime

Desemki; silinmesin hatırası
Ne kulağımdaki elveda sesi
Nede gözyaşım silmesin dediğim
Yanaklarımda saklı busesi.

Desemki; mevsimler hep bahar olsa
Mimoza renklerinde bulsam seni
Güneş gözü yaşlı kırlara doğsa
Menekşeye çiğdeme sorsam seni.

İsmet Anik

Dil

Nağmesiz sözde tat olmaz
Çok sözde ihtiyat olmaz
Dilimce sohbet ederim
Umursuzla sobet olmaz.

Çiçekte açsa baht olmaz
Kavak Bülbüle taht olmaz
Karga gül dalına konsa
Gak'a gülden biat olmaz.

Beyinle irtibat olmaz
İki dudakla zapt olmaz
Ya bilenir, ya yalanır
O dilden bihalt olmaz.

İsmet Anik

Dilenci Çocuk

Kimse bilmez adımı seni de babamı da
Burada barın diye çadır gerdiler anne
El verdi aşımı da sırtıma abamı da
Çadırıma da calaz hasır serdiler anne

Dilenci çocuk derler sensiz kaldıktan beri
Bilinmeyen yaşımda aklım gibi serseri
Sokaklarda arkamdan konuşur birileri
Çocuklar bile beni hakir gördüler anne

Geceleri ölürüm gündüz komşular bakar
Kimi başımı okşar kimi de destek çıkar
Kem konuşur kimisi sözü canımı yakar
Seni sorup boynuma satır vurdular anne

Gündüz el'e el açtım gece boğuldum gama
Ağlamam yasak dedim tuz bastırdım yarama
Bana bir dilin ekmek verenler oldu ama
Üstüne katık diye kahır sürdürdüler anne

Hiç uçurtmam olmadı göklere soramadım
Canım diyen olmadı boynundan saranadım
Bayramlar geldi geçti yanına varamadım
Sen ölemezsin diye emir verdiler anne

Çiçek açan namludan neşe saçtı mermiler
Ayrılığın suçlusu kızıl kızıl hatmiler
Beni senden koparttı güler yüzlü emmiler
Senin dalından çıtır çıtır kırdılar anne

Kimselere demedim oğlanmıyım kızmıyım
Oyuna almıyorlar nasılsa haksızmıyım
Gerçekten bu dünyada ben evsiz barsızmıyım
Ondanmı bize sessiz şehir kurdular anne

Mihnet tak etti cana aç kollarını da sar
Haydi biraz öte git koynunda ölesim var
Birbirine çitenmiş insanlara dünya dar
Ondan ikimize bir kabir yardılar anne

İsmet Anik

Dilim Tutulur

Anlatamam
Dilim tutulur.
Yazarım okuyamam
Dilim tutulur.
Şiir
Gönlümden damlayan kandır.
Kandaki candır.
Candaki canandır,
Anlatamam
Dilim tutulur.

Şiir
Gözümdeki yaştır
O yaş biraz sarhoştur
Akar, akar, akar
Anlatamaz
Bende anlatamam
Dilim tutulur.

Ben ağaçsam
Şiir meyvemdir.
Ben aşıkсам
Şiir sevdamdır
Ben yaşıyorsam
Şiir Dünyamdır.
Dünyamı anlatamam
Dilim tutulur.

Adımı sorsalar
Şiir derim
Yaşımı sorsalar
Şiir derim
Aşımı sorsalar
Şiir derim
Sevdamı sorsalar
Şiir derim
Ötesini anlatamam
Dilim tutulur.

Ben şiirde viraneyim
Şiir benim hazinemdir.
Sırlarla doludur sandukam
Sırlarımı anlatamam
Dilim tutulur.

Beni heyecanlandıran
Sesin derim
Hayata bağlayan
Nefesin derim
Sen kimsin deseler
Sensin derim
Seni anlatamam

Dilim tutulur.

İsmet Anik

Doğum Günü

Bir yılı;
Önce Bir'e böldüm,
Ömürden ömür çıktı.
Dört'e böldüm,
Mevsimler çıktı.
Oniki'ye böldüm,
Aylar çıktı.
Elliiki'ye böldüm
Haftalar çıktı
Üçyüzatmışbeş'e böldüm,
Günler çıktı.
Hepsi de saat saat, dakika dakika,
Ömürden çıktı.
Anlamadım!
Saniye saniye ölüme yaklaşırken
Doğum günü
Nereden çıktı.

İsmet Anik

Dokunma

Dokunma yüreğime
Yanıyor
Dokunursan yanarsın
Yanarsan ağlarsın
Ağlarsan duyanolmaz
Ağlamana dayanılmaz.
Gözyaşların yüreğimi daha da yakar
Daha çok yanar..

Dokunma bana
Dertlerim dökülür
Bulaşır da sende dertlenirsin.
Dertlenirsen ağlarsın.
Ağlarsan duyanolmaz
Ağlamana dayanılmaz.
Hasta olurum göz yaşlarına.
Daha çok dertlenirim.

Dokunma hayatıma
Hayatımın yükü ağır
Ve zor.
Dokunursan hayatımın dengesi bozulur
Yıkılırım
Yıkılırsam ağlarsın
Ağlarsan duyanolmaz
Ağlamana dayanılmaz
Gözyaşların ağır gelir bana
Daha da artar yüküm.

Dokunma keyfime
Yerim rahat
Taş yumuşak
Toprak sıcak
Dokunma ve ağlama
Burası bana
Dünya sana.

İsmet Anik

Dua - 1

Kardeşim sen dua et
Dua eğlenmez bizde
Böleriz ümmet ümmet
Kim varsa gönlümüzde.

Ya Şafii şifa ver
Kalmasın dert ve keder
Kul başka kime gider
Sen varken gönlümüzde.

Kahretmeyen El Kahhar
Beddua yok dua var
Helakı, ıslahı var
Rahman'sın gönlümüzde.

Abdesti, Besmelesi
Tövbelerin tövbesi
Sonra Nasuh tövbesi
Vehhab'sın gönlümüzde.

İsmet Anik

Dua -2

Kimi korna çaldı
Kimi alkış saldı
Güzel duâ oldu
ALLAH kabul etsin

Kornayı kim duydu
Alkışı kim saydı
Türkçesi olaydı
ALLAH makbul etsin

Yalanı yermeyi
Hakkını vermeyi
Gerçeği görmeyi
ALLAH kabil etsin.

İsmet Anik

Duman

Dumansızdır başım diye
İçim söndü sanma sakın,

Ne kül kaldı ne duman
Yanan kalpten arta kalan
Uçuk kaçık birkaç hayal
Bir de yontup geçen zaman.

Yangınından derya kurur
Her nabızda kalbe vurur
Şimdi artık hepsi masal
Dilden dile gezer durur.

Onbeşlikti o çocuklar
Yedi renkli kayıncaklar
Hayal oldu bitti visal
Boş sallansın salıncaklar.

Her yangından duman tütmez
Mahşeri var burda bitmez.

İsmet Anik

Dünya hali 1

El uğraşsın
El çalışsın
El yarışsın
Sen seyreyle

Dünya hali
Hoş hayali
Geçmemeli
Debdebeyle

Dünya fani
Yakma canı
Haram malı
Ateşeyle

Selameyle
Hakkın söyle
Helaleyle
Geçmişiyile

Hakkın ara
Düşme dara
Yanma nara
El malıyla

Dedem gitti
Babam gitti
Ömür bitti
Vesveseyle

Kimi biner
Kimi iner
Dünya döner
Gün geceyle

Ne zenginlik
Ne güzellik
Bir gecelik
Zelzeleyle

Can asırlık
Anlamadık
Kırk satırlık
Hikayeyle

Çok şey gördüm
Çok yer gezdim
Şiir yazdım
Dört heceyle

İsmet Anik

Dünya hali 2

Baba Evladının başını okşar
Büyür beşğinin kaşını okşar
Babasını baba olunca anlar
Gider babasının taşını okşar

İsmet Anik

Dünya Malı

Kazan kazan bir kenara istif et
Güzel manzara Karşıya geç seyret.

Malı çok bırakıp gelme nazara
Zira dünya malı sığmaz mezara

Dolması gereken amel küfendir
Gidişin gelişten farkı kefendir.

Dünya malı tatlı zevk verir sana
Mal helal değilse yükür imsana.

Oimasın tek gaye mal meselesi
Bize kalan sade muhasebesi.

İsmet Anik

Dünyanın çilesi

Söyledim ona
Gitme
Derdimle başnaşa bırakma beni,
Ne o bana dayanır
Ne de ben ona;
Ve gitti
Dertlerimle boğuşurken
Dünya sarıldı, açtı penceresini
Şessiz olun,
İçeride uyuyanlar var
Dışarıda yaşayanlar var
Diye haykırdı.
Sustum; attım derdimi içine
Kapattım penceresini
Bende gidiyorum
Dünya çeksin birazda
Yokluğunun çilesini.

,

İsmet Anik

Düşünme

Her zaman her şartta her yerde
Ben seni bensiz düşünmedim
Her zaman her şartta her yerde
Sende beni sensiz düşünme.

Karagözlüm hep seni sevdim
Aşkı meşki ben sende buldum
Dünya hali ağladım, güldüm
Sensiz güldüğümü düşünme.

Lâl'idim senle geldim dile
Bir gülüşün değer bin güle
Çalılıkta öten bülbüle
Nisbet yaptığımı düşünme

İsmet Anik

Düşünüyorum.

Çıplak kayalıklardan,
Rüzgar eşliğinde fon uğultusu.
Ölümü düşünüyorum.
Düşünüyorum.
Bir avuç rüzgar mı alsam,
Sade ve uğultusuz,
Sade seni anlatsa esintilerle.
Dinlesem huzur içinde.
Önce üstüme bir kaç damla yağmur,
Çiçeklerim açsa.
Benden beslenip sana koksa.

Elime bir el dokunuyor
İrkiliyorum.
Üzülüyorum.
Ben beklerdim daha,
Erken gelmişsin diyorum.
Bana anlatacakların varsa
Dudaklarından kulaklarıma döküver,
Fısılda başkaları duymasın.
Sonra da git.

Ve yanağıma konan bir buse
Beni hayata döndüren.
Seviniyorum.
İki hayat el ele.

Düşünüyorum,
Düşündükçe üzülüyorum,
Üzüldükçe seviniyorum.
Sırada ne var
Bilemiyorum.

İsmet Anik

Elhamdülillah

Deryalardan bulutlara
Bulutlardan topraklara
Topraklardan bardaklara
İçtiğim her yudum suya
Çok şükür Elhamdülillah.

İnci gibi tohumlara
Tohumlardan başaklara
Başaklardan sofralara
Lokma yedim doya doya
Çok şükür Elhamdülillah.

Zerrede saklı kürreye
Kürredeki her zerreye
Nefes aldığım süreye
Ekmege, suya, havaya
Çok şükür Elhamdülillah.

Dolu dolu hayatlara
Dane dane evlatlara
Akşamlara sabahlara
Çalışmaya ve uykuya
Çok şükür Elhamdülillah.

Ol demeden olunurmu
Gül demeden gülünürmü
Bildirmeden bilinirmi
Bildirdiğini bulmaya
Çok şükür Elhamdülillah.

Sensin yoktan vareden
Bizleri haberdar eden
Hergün adını zikreden
Nefes vermeye almaya
Çok şükür Elhamdülillah.

Gündüzü geceyi verdin
Dünyayı önüme serdin
Birde klavuz gönderdin.
Bize verdiğin Dünyaya
Çok şükür Elhamdülillah.

Bu Dünyaya Ahirete
Cehenneme ve cennete
Emrettiğin ibadete
Sağlıkla emre uymaya
Çok şükür Elhamdülillah.

İsmet Anik

Elif

Elif bilirim
İsmi Azam'ın başında
Allah derim Elif'le başlar.
Kadim olan kelim
Okunmaya Elif'le başlar.
Okutan harflerin başıdır
Elif.
İlim İrfan İstikamet İstibal
Elif'le başlar.
Elif kelamdır
Elif kalemdir.
Doğrudur Elif.
Gözde bebektir
Semada direktir
Elif Elif demektir.
Elif Nine, Elif Ana
Elif bacı, Elif yarım
Göz görür el uzanmaz diyarım.

İsmet Anik

Elifim

Kayalara yalnız keklük konanda,
Şakıyarak seni öter Elifim.
Avcı olup aşka kement atanda,
Ceylan diye seni tutar Elifim.

Bilmiyorum ne zamandır vurgunum,
Vurgunluktan bitap düştüm yorgunum.
İçimdeki alev alev yangınım,
Duman duman seni tüter Elifim.

Sevda nedir bilmez, aşktan ne anla,
Sana kendi gözüyle bakanlar.
Bu Dünyayı cennet sanan insanlar,
Huri diye seni seçer Elifim.

Yanarmıyım ellerinden tutarsam,
Ölürmüyüm ince beli sararsam,
Doya doya gözlerine bakarsam,
Kaş yay olur seni atar Elifim.

Seher vakti çisesidir dediler,
Bu bir sevda çilesidir dediler,
Belki şebnem cilvesidir dediler,
Gözler ağlar, seni damlar Elifim.

Yol kenarı salkım söğüt gölgesi,
Dallarında cıvıldaşan kuş sesi.
Ağlar ağlar durur sevda çeşmesi,
Gece gündüz seni akar Elifim.

Sen ellerin gurbetine gideli,
Yaşanmamış saydım sensiz günleri.
Sam yeli soldurunca gülleri,
Yaprak yaprak seni döker Elifim.

Ah Elifim seni sordum dağlara,
Kenarında sustuğumuz çaylara,
Uğradım da kekik dolu kırlara,
Boram boram seni kokar Elifim.

İsmet Anik

Eller

El eldir
Âmâ ya göz lâ'l'e dildir.

Görmesede gözü elayı
Anlatır başındaki sürmeli belayı.

Bedene bakar el anadır
Hizmet için her iki yanadır.

İş elden; beyinden ferman
El beyine argüman.

Yalvarıp niyaz ederken Mevlaya
Beni tasdik için açılırlar semaya.

El açılır toka olur barış olur
Sıkılır yumruk olur savaş olur.

El vardır çare alır çatal dilden
El vardır su alamaz dolu gölden.

El vardır biçare açılır ele
El vardır çare olur açılan ele.

El garibi okşar şımartır
Yaramaza inen şamardır.

El ile görürüm her işimi
Elimle silerm göz yaşımı.

Yaratan'dan hediye olmasaydı ellerim
Nasıl yer içerim, işlerimi neylerim.

Benden uzağa uzanır ellerim
Ömür biter iş biter yanlara uzanır ellerim.

ALLAH kimseyi azalardan yoksun etmesin
Yoksun edip toplumda mahzun etmesin....

İsmet Anik

Eski Resmin

Yürekte saklı mermidir
Ciğere saplı hançerdir
Mıh'tır paslı hatıradır
Can yakıcı eski resmin.

Tıpkı o günlerde gibi
Bakıp bakıp hüznlendim
Bir burkuntu, bir çırpıntı
Çok coşturdu eski resmin.

Şiir yazsam sen şiirsin
El uzatsam çok uzaksın
Pervaneyim ateşimsin
Yaktı yıktı eski resmin.

Kakül göde gözler mahcup
Gonçasın Güneşe mahcup
Yandığım ateşe mahcup
Küllenmiş kor eski resmin.

Keşkelerim fayda vermez
Seyrediyor eriyorum
Kendi kendime diyorum
Garez mi bu eski resmin.

Siyah beyaz halin bile
Renk cümbüşüdür içimde
Yandım söndüm tekrar yandım
Çok insafsız eski resmin.

Kanım damarıma sığmaz
Cümle tüyüm diken diken
Hatıralar canlanırken
Ağlıyordu eski resmin.

Anka kuşu bekliyorum
Götürecek o yıllara
Sen ne dersin bilmem ama
Beni bekler eski resmin

İsmet Anik

Eskiden

Eskiden gökyüzüne bakardı pencereler
Gündüz kuşlar gelirdi geceleri yıldızlar
Eskiden kırk kaşığa kaynardı tencereler
Şimdi bir çatal kaşık kapağında yalnızlar

Eskiden el öperdik bedavaya bayramda
El öptüğümüz bayram iyiydi bu bayramdan
Eskiden bir üst olur bir pabuç bir adamda
Temiz yamalı urbam iyiydi bu urbamdan

Eskiden bayramlarda çoluk-çocuk gezerdi
Serçe sürüsü gibi kapı ayırt etmeden
Eskiden bayramlarda çocuk kasvet çözerdi
Çekip alır derinden yar ağyar gözetmeden

Eskiden gözlemezdik pencereden yolları
Gün boyu açık kalır örtülmezdi kapımız
Eskiden insan vardı kul bilirdik kulları
Sınıf sınıf bölündük batal oldu yapımız

Eskiden suda dahi iz vardı istikbale
En güvenli barınak çınarların gölgesi
Eskiden hep güzeldik nasıl geldik bu hale
Arşivlerde kayboldu mutluluğun belgesi.

İsmet Anik

Eşref-i Mahluk

Yüce yaratıcı mahlukatı yaratır
İnsanı da Eşref-i mahlukat tanıtır.
Bazı iansanlar mahluk olduğunu bilirler
Eşreflikten bihaberler.
Ayıya dayı der gorile amca
Bilmem kardeşi hangi karınca.
Seçemiyor ana baba türünü
Acaba hangilerinin ürünü.
Çeşit çok
İnsanca konuşan hayvan mı?
Hayvanca düşünen insan mı?
Bunları hayvanlar kendilerinden sanır
Sanır da hayvanlığından utanır.
Hepsi hayal ürünüdür
Beyni sulanmışların tezahürüdür.
Yok böyle bir hilkat
Mahluku al şeref-i at.
BEY'insiz olduğunuzu biliyordum
Beyinsiz olduğunuzu bilmiyordum.

Soyumuz Adem ile Havva
Gayrisi boş dava.
Allah Nebiler Nebisi hürmetine
Mahlukatı halkeyledi
Sundu Eşref-i mahlukatın hizmetine.
Hak'tan halkolduk herşey emanettir
Haraket Kalubeladan varış kıyamettir.
Gidişimiz geldiğimiz yere
Yüzü ak çikalım mahşere.
İnsan geldik, insan gibi gidelim
Bahşedilenlerin şükrünü eda edelim.
Yaratılanı yaratan var, bilelim
Yaratılanı Yunus gibi sevelim.
İnsanı kılmış mahluka eşref
Bizim için ne büyük şeref.
Hamd olsun alemleri yaratana
Alemler kadar selam salat ona
Alemlerin yaratılış sebebi olana.

İsmet Anik

Ey kalbim

Ey kalbim söyle bana
Kim için çırpınırsın.
Dur derse sahip sana,
Kim için hıçkırırsın.

Elest'te söz verince,
Sen vardın benden önce.
Can gelir HAK deyince
Kim için canlanırsın.

Sen ki, bir et parçası,
Çift Dünyanın bohçası.
Sendе aşkı sevdası,
Kim için hayf'lanırsın.

Benim tam ortamdasın,
Uzletimde gamdasın,
Bazen de sevdamdasın
Kim için darlanırsın.

Dikkat et, düşmanın çok.
İblis, nefis, remil, ok
Hiçbirinden fayda yok
Kim için sarsılırsın.

Ustan kalsın aklında,
En kuytunda saklında
O varsa umudunda
Kim için aranırsın.

Yangınım da sen vardın,
Har'da ferah arardın
Söyle bana kime yandın,
Kim için har'anırsın.

Ey kalbim şahidim ol,
Sonra da hakimim ol
Kimsesizken kimim ol
Kim için varlanırsın.

İsmet Anik

Ey Oğul

Senin olsun helalından
Terin damlasın alınından
Başkasının zararından
Sakin ha sakın kâr etme.

Sor öğren bilmediğini
Heran dinç tut dimağını
Doğru söyle bildiğini
Doğruları inkâr etme.

Tanı küçüğü büyüğü
Vardır büyüğün büyüğü
Zor gelmesin buyruğu
Asileri hünkâr etme.

Altı gözet üste gözat
Daima olursun rahat
Darda olana elat
Nefsini ziyankâr etme.

İsmet Anik

Eylül Gelmeden

Yüreğim dolusu şiirler yazdım
Seninle başlayan seninle biten
Her satıra bir harf bir seni dizdim
Noktayım ben mısra sonunda yatan

Hiçbirini sana okuyamadan
Belki son şiirde bitmiş olurum
Eylül gelmeden ben gitmiş olurum
* * *

Mevsimler tez gecer Tokat ilinde
Çimenlere çise düşmeden kurur
Baharlar savuşup hazan gelende
Hasretlik türküsü söylenip durur

Şairin dilinde sazın telinde
Uzun ince yolu tutmuş olurum
Eylül gelmeden ben gitmiş olurum
* * *

Bekletme kalmadı takatim ey yar
Beklediğim rüzgar esti esecek
Verilmek üzere beklenen karar
Senden sürgününe hüküm kesecek

Kızarmadan daha akşam güneşi
Ufuklarda çoktan batmış olurum
Eylül gelmeden ben gitmiş olurum
* * *

Bütün başlangıçlar hitama erdi
Bir batsam bir daha doğamıyorum
Takvimim saatim tam sende durdu
Dünya kafesine sığamıyorum

Efsunlu sebilden dolsun kadehim
Şerbeti elinden tatmış olurum
Eylül gelmeden ben gitmiş olurum
* * *

Bendeki adını Eylül bilsinler
Seni soranlara öyle söyledim
Bütün şarkıları hüzzam çalsınlar
Kendimi kendime gurbet eyledim

Sarı yaprak gibi düşünce daldan
Davete icabet etmiş olurum
Eylül gelmeden ben gitmiş olurum.

İsmet Anik

Eylül Hasadı

Bu yaz kurak geçti
Eylül
Hiç heveslenme
Sana şiir yok
Bize anca yeter

Harman kuramadım
Ne tığ oldu
Ne çec
Elimde ovdum başakları
Tınazım
Serçe çırpınışları
Sana sarı sarı yapraklar
Bana kapkara topraklar
Var git işine
Eylül
Dedimya
İkimize anca yeter
Kıraç yüreğin hasadı.

İsmet Anik

Eyy yar

Sultan gerek viraneye
Tacın tahtın ben olayım
El at ki Şu divaneye
Biraz da ben Şen olayım.

Kuru bir dal sanma beni
Böyl'oldum beklerken seni
Sal bana bülbüllerini,
Yeniden gülŐen olayım.

Kuytularımı bir bilsen
Gizlim, aşıkam hep sen
Can'a gelsem, nefes versen,
Ben değil de sen olayım.

Son ver artık iŐkenceye
Gel çare ol biçareye
Ya da böl sonsuz zerreye
Elinde ziyan olayım.

De bana niyetin nedir
Derdime derman sendedir
Belki de ateŐindedir,
Nar'ında püryan olayım.

Deryanda bahrin olayım,
Dağın da nehrin olayım.
Sen bal, ben zehrin olayım.
Ağlarsan giryan olayım.

Sultan gerek viraneye
Tacın tahtın ben olayım.
El at ki Şu divaneye
Biraz da ben Şen olayım.

İsmet Anik

Fadimem

Hangi kalemler yazmış
Bahtını karalamış
Kadir kıymet bilemez
Sineni yaralamış

Ağla Fadimem ağla
Güzel günler gelecek
Akan gözyaşlarıyla
Bir gün yüzün gülecek

Gül dalında goncalar
Açamadan yoldular
Höyrat gülü bilemez
Gülü dalsız koydular

Ağla Fadimem ağla
Dalında gül açacak
Yarene yazma bağla
Ağlatan ağlayacak

Göz yaşın dinmez olmuş
Benzin sararıp solmuş
Hallerini bilemez
Seni yakan kül olmuş.

Ağla Fadimem ağla
Zor günlerin geçecek
Sana ördüğü ağla
Eden birgün düşecek.

Hayırlısı böyledir
Derde derman kimdedir
Hayrı şerri bilemez
Çok hayırlar şerdedir.

Ağla Fadimem ağla
Kem haltını bilecek
Şerleri hayra bağla
Hayır şerri silecek.

Zülfün yüzde dolaşır
Gözler kaşa yakışır
Karga gülü bilemez
Çöle çöpe karışır.

Ağla Fadimem ağla
Bu günlerde bitecek
Dertlerin ağlamakla
Çektirene gidecek.

Fadime Kızıma

İsmet Anik

Fakir Ağa

Misafiri varsa eğer
Zengin lokmaları sayar
Fakir nesi varsa koyar
Kendi ekmekle doyar

Banmamıştır bal'a yağa
Bizim köylü fakir Ağa.

Zenginlik nedir görmemiş
Hiç zevk'ü sefa sürmemiş
Kâr'ı zararı bilmemiş
Doğru yoldan dönmemiş

Yalpalamaz sola sağa
Bizim köylü fakir Ağa.

Acı çekmiş cefa görmüş
Göz yaşı yüzünü oymuş
Yoklukta şükrünü bulmuş
Doğrulukta yiğit olmuş

Dorulukta güçlü boğa
Bizim köylü fakir Ağa.

Mal zengini hergün erir
Fakirlik rüyası görür
Cömert nesi varsa verir
Esas zengin ona denir

Gönlü büyük benzer dağa
Bizim köylü fakir Ağa.

Doğruluğudur mirası
Evlada kalmaz parası
Fakirlikten körolası
Sessiz verildi selası

Kefensiz düştü toprağa
Bizim köylü fakir Ağa.

İsmet Anik

Fasl-ı Bahar

Son baharı kim fısıldar ağaca
Yel aldıkça yaprakları dal ağlar
Yar elinden hazan gelse boğaca
Toprak ağlar kefen ağlar sal ağlar.

Tokat'tayım bir parktayım yalnızım
Yere düşen yaprak kadar halsizim
Sararmışım gazel gazel sensizim
Yoldan yola sürükleyen yel ağlar.

Fasl-ı bahar geldi geçti canhıraş
Bir temaşa börtü böcek pür telaş
Hepsi bitti ne yol kaldı ne yoldaş
Hancı ağlar yolcu ağlar yol ağlar.

Tecellidir bahar gider kış gelir
Yeşil sarı sonra beyaz hoş gelir
Vuslat olmaz bin bir türlü iş gelir
Çiçek ağlar arı ağlar bal ağlar.

Bitti artık mevsimlere çığ düştü
Her şey gerçek ne hayaldi ne düştü
Yolculuk var bu yol öze dönüştü
Arkamızdan heba olan yıl ağlar.

Hangi mevsim getirecek ki seni
Fasl-ı bahar dersen bozuk deseni
Ben söylersem ilk aklıma eseni
Bülbül gelmez gülistana gül ağlar.

İsmet Anik

Fenamı olur.

Kimi yalanır kimi bilenir
Anlaşılan dil etsek fenamı olur
Bülbüller kınamaz aman dilenir
Çalıyı gül etsek fenamı olur.

Aşılır eylesek zor yolumuzu
Dostlara sunarak al gülümüzü
Düşene uzatıp bir elimizi
Tutunan dal etsek fenamı olur.

Çoğa tamah etme yetin az ile
Mutluluk gelmiyor yaşlı göz ile
Bir iki kelamlık tatlı söz ile
Ağuyu bal etsek fenamı olur.

Hoyrat bağban yolup gülü sümbülü
Mahsun melül koyar garip bülbülü
Ferman dinlemeyen asi gönülü
Yakarak çöl etsek fenamı olur.

Yeti uykuda us indi derine
Uyanıp uymadan iblis şerrine
Bedeni nefse kul etmek yerine
Rahman'a kul etsek fenamı olur.

İsmet Anik

Firtına

Girtlağıma düğümlenmiş yumruklar
Gözlerim sağanak sağanak
İçimdeki fırtına
Ha koptu ha kopacak
Kendi sel'im beni boğacak
Karagözlüm bitanem
Beni iki kere boğsunda sel'im
Sana gelmesin nem
Kanatları ıslanmış kelebekler gibi
Çırpınıyor kalbim
Şanki uçacak
Erken geldi hazan
Ne çiçek kaldı ne yaprak
Uçsada nereye konacak

.....
Bekliyorsunuz belki birgün
Dinerse fırtına
Kelebeklerle uçan kalbim
Döner yurduna

İsmet Anik

Filistinli çocuk

Bir lokma ekmek yersem
Sen gelirsın aklıma
Bir bardak su içersın
Sen gelirsın aklıma.

Ayak yalın başın açık
Ey! Filistinli çocuk
Gözüm dalsa birazcık
Sen gelirsın aklıma.

Aklım hep oralarda
Bulgur yesın sahurda
Çorba içsın iftarda
Sen gelirsın aklıma.

Taş küçük düşman hain
Aklını çelmiş Lain
HAK görür bilir lakin
Sen gelirsın aklıma.

Başıma ateş gelse
Ayağıma taş gelse
Ağlasam da yaş gelse
Sen gelirsın aklıma.

Sen mermi ye oruç tut
Göz yaşınla iftar et
Allah'ım bizi affet
Sen gelirsın aklıma.

Azimli halin var ya
O'dur Aksa'ya ziya
Aydınlanırsa dünya
Sen gelirsın aklıma.

İsmet Anik

Gamzede

Berrak akan gür pınarı
Küçük küçük kum zedeler
Ufacık kurt bir çınarı
Yiğidi de GAM zedeler

Cevap bulmak zor doğrusu
Gönülleri kim zedeler
Bir kayayı bir damla su
Sinemi de GAMZE deler

Katran kara geceleri
Cılız yanan mum zedeler
Neden çeker acıları
Bir mum yakmaz GAMZEDEler

İsmet Anik

Garip

Zengin yenisini alır sevinir
Fakir eskisini bulur sevinir
Çaresiz kalınca sabreder garip
Gün olur yitiği gelir sevinir

Kantarın tokmağı adalet tartar
Kimine az gelir kiminden artar
Kaderde ne varsa şükreder garip
Eşegin boynuzu öküzü yırtar

Dev'i lime lime tüketir bücür
Şer'in pençesinde erirken ömür
Acizdir zulme küfreder garip
Büyük suç sayılır zalime küfür

Her gün tekrar doğar kendi külünden
Bir çöp almaz bunlu dağın selinden
Yine de şükreder zikreder garip
Sabırlıdır isyan çıkmaz dilinden

Çalışır çabalar elini ovar
Kimi de kârını yatarak sayar
Hayata küserek kahreder garip
Kıyas kıyamete kalırsa eğer.

İsmet Anik

Garip Bayram

Güneş doğmak üzere haydi kalk dedi babam.
Abdest al namaza gidiyoruz, bugün bayram
Bayramlığımı akşamdan hazır etmiş anam.
Söküğü dikilmiş kül ile yıkanmış urbam.

Namazdan sonra cami de bayramlaşılacak,
Sonra büyükler teker teker dolaşılacak
Pür telaş el öpülecek parsa toplanacak.
Bu arada ölenler de unutulmayacak.

Karıncalar kuşlar bilir bayram olduğunu
Bilirler;senliğin benliğin kaybolduğunu
Kırgınlık dargınlık hepsinin son bulduğunu
Yürekerin heyecanla toplu vurduğunu.

.....

.....

Ne öpülecek el kaldı ne öpecek kaldı
Eller kirli el öpecek kibirli bir hal aldı
Ne bayram vardı ne de bayram havası vardı
Nedendir bayrama kapılar içten kapandı.

Evde bayram kalmadı, mahalle şöyle dursun
Bayram namazı biter bayramı unutursun
Kimler yetim başı okşar, kimler hatır sorsun.
Ne farkedir ha koç, ha İsmail kurban olsun.

Alvarlı'ya bayram hoş bitmiş Asımın nesli
Sineler ıssız feryatlar sessiz isyan sesli
Başiboşluk var da, dil ile yürek kafesli
Bir gariplik var biz ele el bize hevesli.

İsmet Anik

Gazel

Baki yar necat'a talip mücrim var
Keza ba'del mevt'te nar'ı cahim var.

Kari'den kulağa bir ezan bir sala
Bir de sana ait ismi kadim var.

Eşref-i mahluka sev sevil dedi
İhtirasla biad eden hadim var.

Cevazmıdır bilmem can'ı Mevhibe
Feda can canana sana ahdim var.

Evvela isminde aşk neş'et eder
Ahenkle hitama kadar akdim var.

Sana bağım kavi dar-ı dünyada
Nükte nedir bilmem ayan cehdim var.

Yanacaksam sen yak bırakma nar'a
Cürmümden ne ah'ım ne de nadim var.

İsmet Anik

Gazel-i zâr

Beni ateşlere yaktın yandırdın
Dilerim sende cingı har kalmasın

Yanasın, yanasın da kül olasın
Başkasını yakacak kor kalmasın.

Eğer benden başka aşka gidersen
Kût olsun dizlerinde fer kalmasın.

O gözlerle başka göze bakarsan
Sönsün elifin gözde nur kalmasın.

Ara; arasanda bulamayasın
Cemaline bakacak yar kalmasın

Sende birgün ettiğini çekesin
Bana ettiğin sana kâr kalmasın.

Dimdik oturasın Mahşere kadar
Seni yatıracak mezar kalmasın.

Mahşerden de öte ölü kalasın
Seni uyandıracak sur kalmasın

Canım yandı, ne geldiyse dilime
Döktüm içimde ahu-zâr kalmasın.

İsmet Anik

Gaziler

Vatan Bayrak Millet İman diyerek
Sel gibi taşarak gitti gaziler
Gün bugün zaman bu zaman diyerek
Aşk ile pişerek gitti gaziler.

Aklında fikrinde vatan türküsü
Ölümden zerrecik yoktur korkusu
Hedefinde Hilal Bayrak ülküsü
O ize düşerek gitti gaziler.

Ya siper ya mezar hendekler kazdı
Altın harfle nice tarihler yazdı
Şehitlik gazilik en büyük haz'dı
Bu haz'la coşarak gitti gaziler.

Elbisen kefenin şehit olursan
Gazilik rüt bendir baki kalırsan
Davet var Nebi'den birgün varırsan
Davete koşarak gitti gaziler.

Sizdiniz cihann canlı şehidi
Sizdiniz cephenin canlı şahidi
Gazilik toplumda kral'dı şah'idi
Kibiri aşarak gitti gaziler.

İsmet Anik

Gece

Hüzünlü, uzun ve yalnız geceler
Gözler yaşlı dil adını heceler.
İzbe köşeleri sırlarla dolu
Sabaha kadar yok çözüm yolu.
Erken başlayıp geç biten geceler
Yığın yığın çözümsüz bilmeceler.
Aklıma sıralanır sorunlarım
Birtürlü yanaşmayan uykularım.

Genliğime giderim adım, adım
Derimki neden orada kalmadım.
O güzel günleri unutamadım
Her gece, her gece tekrar yaşadım
Sana ellerimle yıldız toplardım
Yıldız yoksa seni yıldız yapardım.
Ta o zamandan yıldızlarımız vardı
Geceleri birbirlerini arardı.
Yaklaştıkça benim yıldızım titrer
Ne hayaller, ne heyecanlı ümitler.
Hani geceleri yaslandığımız
Üstüne adımızı yazdığımız,
Dilek ağacını hatırlarmısın?
Yine orada papatya toplarmısın.
Benim adıma tac yap tak başına
Hatıramızı yaşat tek başına.

Belki yerlerde kalmadı izlerimiz
Gece yine orada yıldızlarımız.
Birbirlerinden uzaklaşmış olsada
Ordalar bizim gibi olmasada.

Ne gece biter, ne hayaller,
Böyle her gece devam eder gider.
Hayaller gelmese korkular gelir
Ellerimle sıktıkça başım erir.
Ben giderim sabah uzaklaşır
Hayaller biter gerçekler yaklaşır.
Yorgun gözler yine yorgun kalacak
Bilmem böyle nasıl akşam olacak.

Korkarak özlediğim gecelere
Gel! cevap ol sırlı bilmecelere
Gel; gecelerim kavuşsun sabaha,
Gel, gelde bende kal gitme birdaha..

İsmet Anik

Gel

Bulutlardan çiselesen
Günahıma zezem gibi.
Gözlerimde gecelesen
Gül dalında şebnem gibi.

Alev almış topraklara
Kül misali yapraklara
Gel çatlamış dudaklara
Gel gizlice mahrem gibi.

Kırık gönül yar yasında
Aşk şarabı mey tasında
Gecelerin en hasında
Düşlerime sanem gibi.

Geldiğini söylemeden
Tan vaktini beklemeden
Süreyya ya sır vermeden
Ay şavkında gölgem gibi.

Yetiş sensiz son geceme
yetiş gecemde son deme
Öyle sokul ki sineme
Kaybol sırra kadem gibi.

İsmet Anik

Gel Tohada gidek

Yine taşla dolmuş Tohat yolları
Onbeşli onbeşli düzmeyin heri
El atında eccük açah yolları
Elevay elevay gezmeyin heri

Vahit geldi gene sevkiyat başlar
Ahmasın kızların gözünden yaşlar
Sulusokak yolu sıralı daşlar
Oynayı oynayı bozmayın heri

Gel Tohada gidek Zileden ağrı
Yeşile bezenmiştir Tooçamın bağı
Tohat kebabına gelince çağrı
Bandıra bandıra kazmayın heri

Efil efil eser şincik yaylalar
Meleşen guzuyla doldu obalar
Şor gibi denizler sıcak havalar
Gıydan gıydan yüzmeyin heri

Erbaanın dağı ovası güzel
Niksarda yaylanın havası güzel
Başçiftliğin guzu tavası güzel
Tihınıp tihınıp sızmayın heri

Sakin ha Turhal'ı görmeden getme
Sulusaray nere sormadan getme
Şifalı suyuna girmeden getme
Yanbegi yanbegii cızmayın heri

Pazarda ocağa ataşı gayak
Şişlere guzuyla baldırcan takak
Tohat kebabının dadına varak
Yedikce yedikce azmayın heri

Reşadiye Kelkit birlikte çağlar
Almusdan ötede karlıdır dağlar
Baraj kenarında Mıhrıcan ağlar
Çığırdıp çığırdıp üzmayın heri

Ağdağın ötesi Artova Yeşilyurt
Ağartısı boldur çökelik yoğurt
Köyleri Osmanlı boylarına yurt
Gısganıp gısganıp gızmayın heri

Gel Tohada gidek belkim seversin
Mevlevihanede semah dönersin
Ellikten ellikten halay çekersin
Kenardan kenardan süzmayın heri

Çamlıbel kehinden bize bahıpta
Üzülmen Tohatla edesiz gıpta
Zebzeyeye meyvaya sahap çıhıpta
Yalandan yalandan yazmayın heri

Daha yaşıyorken Cennete girin
Türlü güzelliğın keyfini sürün
Tohada gelipde gendiniz görün
Söyledip söyledip bezmeyin heri

İsmet Anık

Gelinlik Kaynana

Anam anlatır; birzamanlar gelin olduğunu
Geceleri açıp, gündüzleri solduğunu.
Nasılki kaynanası kefenle gelin oldu
Anladım büyüklü evde huzur olduğunu.

Kaynanam gitti, onun işide bama kaldı
Kaynata, koca, çocuk bakımı bana kaldı
Ne halimi göran, ne derdimi soran oldu
Kendi derdimi dinlemek yine bana kaldı.

Aylar ayları, yıllar yılları kovaladı
Oğlum büyüdü; birgün elini ovaladı
Ana; komşunun kızı nekadar güzel oldu
Kocamla beni komşuya dünürcü yolladı.

Kız güzel yüzlü, tatlı dilli pek seviyorum
Yinede oğlumu paylaşmak istemiyorum.
Ben istemesemde zoraki gelinim oldu
Gelinimi gördükçe kaynanamı özlüyorum.

Kızım anasını haftada bir görse yetmez,
Gelin dediğin aydabir anasına gitmez
Bizim evle dünürün evi suyolu oldu
Oğluma hergün söylüyorum ama ses etmez.

Oğlum çiçek, torunum bal, kendisi arı
Torunum oldu bağışladılar Dünyaları
Çocuk doğurunca gelinime bir haller oldu
Çatal dilli idi, şimdide iğneli karı.

Anam ah çekerek anlatır n'olacak halim
Gelin olunca kaynanam, şimdi gelin zalim.
Yılların yükü, derdi, garezi bana oldu
Tek başıma dert çekmeye yetmiyor mecalim.

Gelin mutfaktayken aldım oğlumu elime
Derdimi sıraladım ne geldiyse dilime
Kime ne anlattım sanki; yine gece oldu
Oğlumun akşamı bana, gecesı geline.

Akşamları oğlum aramızda oturuyor
Gelinle ben atıştıkça oğlumda uyuyor.
Bilirim gelinin kefesi ağdırır oldu
Uyusada konuşmalarımızı duyuyor..

Birgün bende kocam gibi yatağa düştüm.
Savaş esiri oldum düşman eline düştüm.
Banada gelinimede değişik haller oldu
Gelin kaynanaya ben meleğe dönüştüm.

Gelinim sevincinden hüngür hüngür ağlıyor
Çoraplarla çenemi ayağımı bağıyor

Kaynanama dilediğim birgün bana oldu
Gelinimin üzgün hali yürekleri dağlıyor.

Gelinlik kaynanam tezvakit gelin olasın
İnşallah erlere değil yerlere olasın.
Böylece anam gelinin dilinde mani oldu
Dilerim sende beş geline gelin olasın.

Bu Dünya ne kaynanama kaldı nede bana
Gelinim bana kalmayan sanmaki kalır sana
Herne olduysa aramızda oğluma oldu
Gelinim önce ana ol; nasihatım sana

İsmet Anik

Gelmedin

Pencerenin kenarında bekledim
Gelmedin.
Cadde de bank ta bekledim,
Gelmedin.
Yeşilirmak kenarında bekledim,
Gelmedin.
Haber yolladım bekliyorum dedim,
Gelmedin.

Ne bana gel dedin, Ne sen geldin.
Nedir derdin.

Sev dedin de sevmedimmi?
Gel dedin de gelmedimmi?
Gül dedin de gülmedimmi?
Öl dedin de ölmedimmi?

Ne bana gel dedin, Ne sen geldin
Nedir derdin.

O sabah, bu akşam Güneş batıyor,
Gelmedin.
Yeşilirmak ve o durak soruyor,
Gelmedin.
Adın, hayalin gözümde tütüyor,
Gelmedin.
Hepsinden geçtik, ömür bitiyor,
Gelmedin.

Ne bana gel dedin,Ne sen geldin,
Nedir derdin.
Neden gelmedin.

İsmet Anik

Gençlik

Beden uykuyla tanıştı
Uykuya şeytan karıştı
Yorgan çarşafa dolaştı
N'olacak benim hallarım.

Sağ ayağım sola gider
Sol ayağım zikzak çizer
Baş gövdeye isyan eder
Yenlere sığmaz kollarım.

Ana kız der seslenirim
Babamdan para isterim
Miyavlar, havlar, kükrerim
Olmadı allar pullarım.

Otu çöpten seçtiğimde
Hızlıydım ben gençliğimde
İzim kalır geçtiğimde
Yolda gölgemi sollarım.

Bazen o gençlik günlerim
Aklıma gelir. gülerim
Hayaldadır güzellerim
Ah üstüne ah yollarım.

Aklım havalarda gezer
Burnum bulutları çizer
Sorunlarım beni ezer
Aklım almaz çuvallarım.

Hayta yıllar dürüm dürüm
O yılları düşünürüm
Düşünürde üzülürüm
Yarım kaldı okullarım.

Ne sevap bildim ne günah
Nerde akşam orda sabah
Gözaçıldı dedim eyvah!
Zararda geçlik yıllarım.

Anlamadım nasıl gençtik
Yazık! akim geçti gençlik
Dönülmez yolları geçtik.
Engel olur sakallarım.

Küpe modadır, bandik tarz
Din İman ihtiyara farz
Allah'ım halim sana arz
Devşirildi akıllarım.

İsmet Anik

Gidelim

İnanki halimden etmem şikayet
Tut elimden yoldan yola gidelim
Tutuşup yanmamı istersen şayet
Gir gönlüme çölden çöle gidelim...

Meşakkat içinde sabrı bulalım
Ganı çoru taştan taşa çalalım
Çiçekten çiçeğe arı olalım
Kekikli yaylaya bala gidelim...

Dirayete dertler boyun eğmiştir
Kadere tevekkül aşka değmiştir
En zifri geceler güne ağmıştır
Ahval nedir ermiş kula gidelim...

İçimde bir şeyler depreşip çağlar
Gönüller bir olur aşılır dağlar
Yol uzun kadere örülür ağlar
Ne olursa olsun bile gidelim...

Güvendik hayata düştük pusuya
Küşüm yok ne dereye ne akarsuya
Boğulmadan namert bir bardak suya
Gideceksek varsın sele gidelim...

İsmet ANİK / TOKAT

İsmet Anik

Giyecek

Kar kalmadı koyaklarda
Kuru dal filizlenecek
Kırmızı ve beyaz çiçek
Ve yeşil libas giyecek.

Yetmiş yılda iki mevsim
İlki bebeklik ve gençlik
Beklenen hazan gelecek
Kuru dal beyaz giyecek.

Diriliş Mahşere kaldı
Terkedildi yalan Dünya
Ne kök saldı ne dal verdi
Ne yiyecek ne giyecek

Yolculuk sade ve sessiz
Ana Baba ve Evlatsız
Ömürden geriye kalan
Beyaz ve yensiz giyecek

Beyaz da Beyza da toprak
Başladı mevsimsiz Berzah
Kalkmaz çilingir sofrası
Amel; yiyecek, giyecek.

Bir bahar bin ömre bedel
Nedir renk ve zevk dalaşı
Toprak senden sen topraktan
De yakışmasın giyecek.

Hiç gelmemiş gibi bahar
Yaşanmamış gibi ömür
Eyvah! herşey kayda geçmiş
Beden ne gömlek giyecek.

İsmet Anik

Gönül

Koca gönlüm sana sesleniyorum
Bitti; Gir sineme uslan diyorum.
Beni hala onbeşinde sanıyor
Oyun bahçelerinden topluyorum.

Yeter bunca zaman koşturdun beni
Ne sevdiğimi bildim, ne seveni
Yalan yüze, yalan söze kanıyor
Benimle gelmez diye korkuyorum

Gönül; güü bilmez diken bilmez
Ağlayan bilmez, gülen bilmez.
Mum ışığına kavrulup yanıyor
Gönül elinden neler çekiyorum.

İsmet Anik

Gözler

Ah o gözler
Ahu gözler
Bu gözler
Sizi çok özler
Toprak olsada
Bu gözler
Maşşere kadar
Siz gözler

İsmet Anik

Gözlerin aklıma düştüğü zaman

Vakit akşam, yol uzak geç kalmışım.
Belki son gecedir diye telaşım
Aklıma geldikçe zonkluyor başım
Gecelerim sensiz geçtiği zaman.

Çıldırılmış kalbim yine kuduruyor
Geri tepmesi sırtıma vuruyor
Çılgın anındayken bile duruyor
Gözlerin aklıma düştüğü zaman

Nedendir gece kapanır perdeler
Ay şavkı, titrek yıldızlar neredeler
Katran geceler zıpkın gibi deler
Taş yastıkta uykum kaçtığı zaman.

Seherleri bıraktım çimenlere
Çiğ çiçeğe düşsün, gün tepelere
Küskünüm kuşlara, kelebekler
Bensiz sana kanat açtığı zaman.

Sönmesin ateş üstüne anı at
Geçmiş ucundan ucundan kanat
Dizine yatırıp bana da anlat
Yıldızlar uykuya yattığı zaman.

Nice yol geldim, nice gidilecek
Koca Dünya adım adım bitecek
Müşküllerim izlerimi silecek
Geriye dönüp baktığım zaman.

İsmet Anik

Gözüm Nuru

Ekmek kuru
Çorba duru
Ye aç kalma
Gözüm nuru

Menzil ırak
Yollar kurak
Hayıflanma
Gözüm nuru

Menzil çile
Varsan bile
Gururlanma
Gözüm nuru

Diz kır önce
Sırat ince
Sakın yanma
Gözüm nuru

Tevekkül et
Tefekkü et
Darda kalma
Gözüm nuru

Adım hıdır
Gücüm budur
Gönül koyma
Gözüm nuru.

İsmet Anik

Gözyaşların

Sol göğsümdeki cebimden
Akşam olunca çıkarsın
Gece boyu konuşuruz
Konuşuruz dertleşiriz
Yıldızın doğana kadar.

Tekrar konuştum seninle
Resmini aldım karşıma
Sana konuşamadığım
Şana anlatamadığım
İçimde kalan her şeyi
Anlattım resmine bir bir.
Yine de heyecan vardı
Baktıkça titreme sardı.
Resmindeki gözlerine
Seni sordum yine sana
Bir daha anlat bir daha
Birlikte geçen günleri
Anlatılmayan kalmasın
Gözlerinde sır kalmasın.
Gözlerini kaçırmadan
Anlat bana usanmadan.

Ne çok şey birikmiş sende
Dolmuş gözlerin bir günde
Oysa dün konuşmuştuk
Konuştukça kahrolmuştuk
Ne mahsun bakışındı
Ne de çatılan kaşların
Beni bu kadar kahreden
Benimki ile karışmış
Resmindeki gözyaşların.

İsmet Anik

Gurbet

Çıktım yola doydüğüm yer diyerek
Âcıya kedere boyun eğerek
Zamanında yuvama dönmem gerek
Dönemezsem ölüm kalır gurbette.

Bazen iççeker dalarım hülyaya
Gurbet.içinmi gelmişim bu dünyaya
Yatarken dönmek istesem sılaya
Sağı dönsem solum kalır gurbette.

Memlekette vızgelirdi fırtına
Gurbetin neltemi benzer hortuma
Estiğinde kamçı olur sırtıma
Kamçı yiyen kolum halır gurbette

Bayram seyran hasretim memlekete
Bir ömür dayanılırmı hasrete
Şeytan diyorki set çek şu gurbete
Set çekersem gülüm kalır gurbette.

Gurbetin ekmeği büyük içi boş
İştah kalmaz insanda herşey nahoş
Yarım kal diyor yarım sılaya koş
Koşsam bile yarım kalır gurbette.

Gurbeti ikinci yuvam sanmışım
Dal verip meyve için kök salmışım
Dönmek için gurbette kalmışım
Şimdi dönsem dalım kalır gurbette.

İsmet Anik

Gül ağacı

Biz bir gül ağacıyız
Kökü dalı toprağıyla
Dikeni gonçası yaprağıyla
Biz bir gül ağacıyız

Biz köküz saran topraklarla
Gövdeyiz üstündeki yapraklarla
Dikenler üstüne goncalarla
Biz bir gül ağacıyız

Goncamsın kızım Ayşem
Sensin gururum sensin neşem
Koruruz goncaları hoyrattır endişem
Biz bir gül ağacıyız

Güzel gocam Fatoşum
Sensiz değil seninle hoşum
Ayşe Fatoş Fatih ile
Biz bir gül ağacıyız

Gülen goncam Fatihim
Gönlümü fetheden fatihim
Gülücüklerin durmasın dileriz
Biz bir gül ağacıyız

Ben kök oldum sen toprak
Ben diken oldum sen yaprak
Goncalar gül oldu toprak toprak
Biz bir gül ağacıyız

Diken olup korunsada güller
Döküldü yapraklar uçtu güller
Gül ağacı oldu ucan güller
Biz bir gül ağacıyız

7.9.1991(23.00)

İsmet Anik

Gül Manisi

Sızı verdin incelerden
Seni derdim hecelerden
Bol yıldızlı gecelerden
Güne güzel uyan gülüm.

Seher vakti güller açar
Elvan elvan koku saçar
Gülden güle bülbül uçar
Gönlüm sana seyran gülüm.

Lale dalda bohça bohça
Karanfiller parça parça
Papatyalar yol boyunca
Hepsi sana hayran gülüm.

Kokun gelir gurbet elden
Ağyar etme beni senden
Seher vakti esen yelden
Bendim, seni soran gülüm.

Gün doğmadan doğsan bana
Liman diye şıgısan bana
Çise çise yağsın bana
Yoksa; bahar boran gülüm.

Zekatın sa fakirininim
Sadakan sa dilencininim
Boyun büküp bekleyenim
Sensiz sinem viran gülüm.

Sen halimden bilmez oldun
Düşlerime gelmez oldun
Ellerini sürmez oldun
Efsun ister, yaran gülüm.

İsmet Anik

Gül Zamanı

Söyleyin o güle artık açmasın
Açıpta etrafa koku saçmasın
Saçtığı kokular yare uçmasın
Gül zamanı beni bekle demiştim

Sadakat gösterdik aşkın örfüne
Şiirler yazardım her bir harfine
Bir yaprak koymuştum mektup zarfına
Benden hatıradır sakla demiştin

Ne seherde söken şafaklardayım
Ne akşam kızaran ufuklardayım
Geri dönülemez uzaklardayım
Dönmezsem duana ekle demiştim

Gittiğim yol yosun tutana kadar
Gönlünün mecali yetene kadar
O incecik duman tütene kadar
Her gül zamanında yokla demiştim

İsmet Anik

Gölbeyaz

Saflık vardı o zaman
Göller beyazdı,
Aşklar bembeyazdı.
Birde sen Gölbeyaz.
İhanetsiz ve kuşkusuz.
Saf ve bembeyaz.
Gölbeyaz..
Zamanla sarardı
Sevilen masum, seven canavardı.
Kuşkularla sarardı.
Gölbeyaz
Aşk ve gül.
Ufak ufak belkiler töredi
Kuşkulu ihanetler sardı,
Nihayet kızardı.
Umut kırmızıya kaldı.
Kimi dedi aşk kırmızı,
Kimi kırmızı aşk'tır.

Hasret dedim sarıya
Öz'den ve göz'den damlalara kırmızı.
Benim için o,
Kuşkulardan keşkelerden uzakta
Hudutsuz maviliklerde,
Bembeyaz bir bulut.
Ben;
Gölgesinde sırılsıklam
Bekliyorum binbir umut.
Gölbeyaz.

İsmet Anik

Gülden başka sevemedim

Çiçeklerden gülü sevdim
Kokulardan gülü sevdim
Güzellerden gülü sevdim
Gülden başka sevemedim

Her çiçeğe güldür dedim
Her kökuya güldür dedim
Her güzele güldür dedim
Gülden başka sevemedim

Lale diksem güle benzer
Ateş yaksam güle benzer
Neye baksam güle benzer
Gülden başka sevemedim

Gül kırılrsa ben kanarım
Gül yanarsa ben yanarım
Gül varırsa ben de varım
Gülden başka sevemedim

Gülistanda gül bitiyor
Buhurdanda gül tütüyor
Sinelerde gül yatıyor
Gülden başka sevemedim

Cennet gözler gül bakınca
Şirin diller gül dökünce
Al yanaklar gül kokunca
Güden başka sevemedim

Toprağımda gül bitirin
Her gelişte gül getirin
Gül getitin gül götürün
Gülden başka sevemedim

İsmet Anik

Güldükten Sonra

Bazı bazı benzetirim çimene
Dünya vardır bakmasını bilene
Ela derim, siyah derim kimene
İçe işler gibi güldükten sonra.

Hani bakınca içim cız ederya
Uçmak ister içimdeki kanarya
İçinde kaybolduğum derin derya
Boğamaz, yüzüme güldükten sonra.

Bazen masmavi yıldızlı bir gece
İçinde sevda parlar hece hece
Sır gibi, her damlada bir bilmece
Beraber çözeriz güldükten sonra.

Renk renk çiçek açar bahar gelince
Gözler işte öyle olur gülünce
Dizinde yatıp yüzünü görünce
Umrumdami Dünya, güldükten sonra.

Dertlerim yığılsa höbek höbek
İlaç olur dertlerime seni görmek
İnan, elin elimdeyken ölmek,
Uçmak gibi gelir güldükten sonra.

Yakışıyor; gülmekte, ağlamakta
Sendeki damla, bende çağlamakta
Seninle olsun gitmekte, kalmakta
Razıyım kadere, güldükten sonra.

İsmet Anik

Günahım

Ben kendimce Müslümanım
En büyük günahım sensin
Sevmeyi seven insanım
Günahta Mübahım sensin.

Elimde değil sensizlik
Ha sensizlik, ha bensizlik
Yönümde bir belirsizlik
Her yönde cenahım sensin.

Yangınımda sebebim sensin
Sensizde yandım bilesin
Serinliğim senden gelsin
Yegane ferahım sensin.

Gecelerime yıldız ol
Ay da doğmasın yalnız ol
Güneş görmemiş gündüz ol
Işığım sabahım sensin.

Günahım af olur elbet
Anla! ben senden ibaret
Bir adım ötesi gurbet
Yolum güzegahım sensin.

Dünüm bugünüm sendedir
İlk ve son günüm sendedir
Hayat sende asudedir
İstirahatgahım sensin.

İsmet Anik

Güneş bizim için doğmuş

Sorulur mu nasıl neden
Hayalime çığ düşmeden
Daha şafaklar sökmeden
Güneş bizim için doğmuş.

Dağlar beyaz, dağlar ayaz
Bekleme gelmeyecek yaz
Aç perdeleri aç biraz
Güneş bizim için doğmuş.

Bırakıp bütün işleri
Yastığa döküp düşleri
Hazır eyle gülüşleri
Güneş bizim için doğmuş.

Çağırın kuşlar da gelsin
Kanat kanada dizilsin
Bize serenat versin
Güneş bizim için doğmuş.

Gamı kasaveti unut
Oldu olmaz denen umut
Haydi tut ellerimden tut
Güneş bizim için doğmuş.

Gitmek, kalmak var davada
Zor gecenin sabahında
İnanması zor olsa da
Güneş bizim için doğmuş.

Benzin solmuş, gözlerinde nem
Dünyam sensin başka bilmem
Bak gözlerime bir tanem
Güneş bizim için doğmuş.

Gel otur yanı başıma
Yasla başını başıma
Bütün yeisin boşuna
Güneş bizim için doğmuş.

İsmet Anik

Günün kutlu olsun

Sen Dünyalar varı oldun
Serpilerek huri oldun
Yiğitlerin yari oldun
Günler sana kutlu olsun.

Ana oldun, bacı oldun
Sen başların, tacı oldun
Merhem oldun, acı olsun
Günler sana kutlu olsun.

Her acıya sabrederdin
Soframı sinene serdin
Bana Dünyaları verdin
Günler sana kutlu olsun.

Gözlerinde şefkat gördüm
Saçlarında umut ördüm
Ben seninle hayat buldum
Günler sana kutlu olsun.

Sevdalara göze oldun
Şiirlere dize oldun
Sen cennetin izi oldun
Günler sana kutlu olsun.

Fırtınalar saçlarında
Tufan kopar gözlerinde
Rahmet olur ellerinde
Günler sana kutlu olsun.

Çiçek sende mana bulur
Şende açar, cana gelir
Her gün ayrı rana olur
Günler sana kutlu olsun.

Sensiz güzel gün olurmu
Sensiz günler gün olurmu
Senede bir gün olurmu
Günler sana kutlu olsun.

İsmet Anik

Güzel Aylin

Bir kız tanıdım daha küçük yaşta
Koşup oynuyor saçlar dağınık başta.
Terstir ayakkabılar düz giyilmez
Çamurlarla oynar yüzü hiç gülmez.
Bir çift mavi bilye gibi gözleri
Maviş maviş bakardı gündüzleri.
Aylin'i küçükken böyle tanırdım
Bu büyümez böyle kalır sanırdım.
Ağacı dikenli elime batar
Demek gül, gül ağacında biter.

Yıllar sonra karşımda güzel bir kız.
Seherde batmayı unutmuş Yıldız
Burası Vaha mı? sanki çöldeyim
Gazal gördüm, tarıfsız bir haldeyim.
Geçerken bana göz ucuyla baktı
İçime bir çift mavi Yıldız aktı
Ah! bu bizim mavi gözlü cimcime
Şimdi yandı, attığı kor; içime
Yıllardan sonra gördüğümde seni
Anladım yangınımın sebebini
Bir yangın ki söndürdükçe yanıyor
Bu yangına kalp nasıl dayanıyor.
Ben yansamda ısınmaz ateşimde
Ne sevdalar sürüklenmiş peşinde.
Dilim yetmiyor seni anlatmaya
Gözde cesaret yok sana bakmaya.
Bu güzellikle çıktınaya karşıma
Bir anda Dünyam yıkıldı başıma
Beni hatırladımı bilmiyorum
Böyle hatırlasın istemiyorum.
O ağaç dikenlidir, çok can yakar
O gül ağacıdır onda gül biter.

Güzel AYLİN bir yudum su; bir içim
Yıllar sonra yine burkuldu içim
Bir yel gibi yanımdan geldi geçti
Eski tanıdık diye güldü geçti.

Dikenlidir can yakar kalbe batar
Anladım ki gül ağacında gül biter.
Nafile; giden yıllar geri dönmez.
Dönse'de yanarım yürek dayanmaz.
Hatırandır içimde bıraktığın acı
Acırsa acısın yok ki ilacı.

İsmet Anik

Güzel Türkiyem

Memleketimiz olsun fasl-ı muhabbet
Kıymetini bilelim güzel Türkiye'mizin
Aynı Bir'de birleşsin farklı muhabbetimiz
Kıymetini bilelim güzel Türkiye'mizin.

Müslümanlarda kalmadı koptu kardeş çemberi
Orta doğuda dersen sönmez ateş çemberi
Avrupa Amerika kahpe kalles çemberi
Kıymetini bilelim güzel Türkiye'mizin.

Malazgirt'te Alparslan Atatürk kurtuluştta
Dünyaya örnek olduk savaşta ve barışta
Çanakkale tabyada kışta Sarıkamışta
Kıymetini bilelim güzel Türkiye'mizin.

Tokat'ıma komşudur Girne Gazimagosa
Edirne'den Hataya Çanakkale'den Karsa
Rize'den Adana'ya Diyarbakır ve Bursa
Kıymetini bilelim güzel Türkiye'mizin.

Sezar Zile'ye gelir veni vidi vici der
Osman paşa Ruslara Viyana'yı dar eder
Kıvalı Ali'leri bütün dünya seyreder
Kıymetini bilelim güzel Türkiye'mizin.

Kızıldağ yaşın ağlar gözleri kızıl çağlar
Ovaları yeşertir ağlarsa kösedağlar
Çamlıbel de Köroğlu Niksar da Ayvaz ağlar
Kıymetini bilelim güzel Türkiye'mizin.

Yüce dağlarımız var damarından can akar
Engin ovalarımız şefkatli ana kadar
Yükseğinde kartallar koyaklarda kurt oynar
Kıymetini bilelim güzel Türkiye'mizin.

Güney illerimizde yanyana tatlı acı
Kebap közde ocakta ayranımız baş tacı
Anadolu'da bulgur madımakta ilacı
Kıymetini bilelim güzel Türkiye'mizin.

İsmet Anık

Güzelin Güzeli

Önce unutulup sonra hatırlanmak güzel
Unutulmadan hatırdakalmak daha güzel

Sevenlerin arada kavga etmesi güzel
Barışmak kavgasız yaşamak daha da güzel

Acze düşüp çaresizken uzanan el güzel
Acze, çaresize uzanan el olmak daha güzel.

Şu Dünya ya İnsan olarak gelmek güzel
İnsanca kalmak, İnsanca gitmek daha güzel.

Hata yaptığımızda özür dilemek güzel
Hatasız ve özürsüz yaşamak daha güzel.

İsmet Anik

Haberin olsun

Başıma kar yağdığında
Baharı arıyordum
Sarı sarı yapraklar arasında...
Çook geç kaldığımı
Çok geç anladım.

Verilen sözler vardı
Köşe başlarında ayaküstü,
Kaldırım taşları şahitliğinde.

...

Son sürat geçen zaman mıydı,
Sözü dilde kurutan
Yoksa henüz ergenleşmemiş us mu?
Hani o köprüler var ya
İnsanlar için mi, sular için mi?
Ama altından, üstünden çok zaman geçmiş anlaşılır.

Benim saatin durmak üzere
Tıkırtılar azaldı,
Rüzgarlar soğuk esmeye başladı
Aç gözlü toprak su vermiyor.
Doğup batan güneş
Sadece takvim yapraklarını eksiltmiyor bir bir
Haberin olsun.

Dört bir yanı çerçevesi hükümlü resimler,
Müebbetli sırlar gözlerinde ve dillerinde,
O şarkılar küf kokuyor dinlenmeyeli.
Ben sana geç kaldım
Sen bana geç kalırsan
Çook geç olur
Haberin olsun.

Ben gidersem
Sen de gidersen bende
Haberin olsun.

İsmet Anik

Hain Rüyalar

Ben mi dedim kaf dağından kar getir
Ben mi dedim bal tasından çor getir
Rüyam dedim sana; bana yar getir
Beni fazla yorman hain rüyalar.

Nehri denizden dağlara aktırdın
Yaşamadığım yıllarla bıktırdın
Dahası olur olmaza baktırdın
İsteğimi sorman hain rüyalar.

Nolurdu bir kerede onu görsem
Rüyamda da olsa vuslata ersem
Gösterme başka rüya istersem
Daha beni kırman hain rüyalar.

Bugün olmadı belki yarin gece
Göz göze, el ele işte öylece
Geceler mi yıkılır sevinince
Yokmu derde derman hain rüyalar.

Eğer bu gece de onu getirme
Yasak bana bir daha rüya görme
Uyku da haram olur gözlerime
İşte size ferman hain rüyalar.

Bana ne senin karabasanlarından
Ay'a kafa tutan yıldızlarından
Bıktım saçma-sapan rüyalarından
Düşmansınız düşman hain rüyalar.

İsmet Anik

Hakkını helal et.

Bir siyah tül, bir siyah gül
Yetişirsen baş ucuma
Geç kalırsan taş ucuma
Hakkını helal et yarım

Dertli bülbülden serenat
Taşıma kon onu anlat
Sonrada git ona anlat
Hakkını helal et yarım

Bu gün selamım gitmedi
İnan nefesim yetmedi
Bu sevda burda bitmedi
Hakkını helal et yarım.

Bülbül uçtu Baykuş kondu
Şeven göze toprak doldu
Ümitler dalında kaldı
Hakkını helal et yarım.

Şiyah tüller bağıyorsan
İçin için ağlıyorsan
Benim için yanıyorsan
Hakkını helal et yarım

Benden sonra yaslar tutma
Yeter ki beni unutma
Sula hatıramı kurutma
Hakkını helal et yarım.

İsmet Anik

Harita ve Ben

Senin dağların var, ormanın var
Ağacın yok.
Köyün var şehirin var
İnsanın yok.
Irmağın var nehirin var
Suyun yok

Yoklarda beraberiz.

Benim kalbim var
Aşkım yok
Benim kalbim var
Sevenim yok
Benim kalbim var
Sevdiğim yok

Sen yol arayana klavuz
Ben yollarda yapayalnız.

Harita benden önce vardın
Sonrada var olacaksın
Kalbim birkez çalıştı
Birkez duracak
Sensiz sevginsiz
Toprak olacak.

İsmet Anik

Hasis

Gönlüm alçak ise başım yücedir
Varsın hasis insan beni sevmesin
Dışı gündüz olsa içi gecedir,

Hırsından büyümez gönlü cücedir
Varsın hasis insan beni sevmesin.

Alçağa alçak der yükseğe yüksek
Kambur derler başka sırtta yük'sek
Neye yarar lüzumundan büyüksek,

İstemem ezilen başta yükselmek
Varsın hasis insan beni sevmesin.

Sevgi sevileni tutsak etmekse
Tutsak olmayanı kırıp dökmekse
Ardına bakmadan çekip gitmekse,

Nefsin girdabında beni sevmekse
Varsın hasis insan beni sevmesin.

Görürse dalında masum bir çiçek
Duramaz illa ki o incinecek
Çiçeğin akibi çöpe gidecek.

Böylesi insanı nasıl (?) sevecek
Varsın hasis insan beni sevmesin.

Güneş olsa sade kendine doğar
Yağmur olsa gider denize yağar
Dünyaya sığmaz da mezara sığar,

Böylesi sevgiler insanı boğar
Varsın hasis insan beni sevmesin.

Ölüsüne yedi arşın bez fazla
Kaput astar bile yeter yüz fazla
Ya yansın ya donsun bahar güz fazla,

Karnı tilki dolu koz'lu giz fazla
Varsın hasis insan beni sevmesin.

Yere batsın onun saygı sevgisi
Varsın hasis insan beni sevmesin

İsmet Anik

Hata

İnsan;
Hatalarını düzeltmek yerine,
Örtmek isterse,
Kendi kılıfıyla örter.
Hata örtülür, belki;
Kendisi açıkta kalır.

İsmet Anik

Hayal.

Hayalimle birkaç daire kurdum,
Senin hayalini çağırıyordum.
Ne kadar uğraşmda bilinen gerçek,
Bugün hayalin yine gelmeyecek.
Göz ile görmeme izin vermezdin,
Hayal kursam hayalime gelmezdin.
Derdin nedir anlamadım gitti
Ömrüm seni arzulamakla bitti.
Hercai Menekşeleri diye sevdim.
Hercai olduğunu bilemezdim.

Gelecek yok, gidem dedim geçmişe,
Geçmişimi sıraladım peşpeşe,
Gördüm gözlerim sana bakakaldı,
İnsan hariç demediğin kalmadı; .
Tanışma kavgamızı hatırladım
Kavgada hayalini bulamadım.
Zamanla bakışlar karşılık buldu
Gözüm, gönlüm tek seninle doldu.
Düşündüm bulduğumuz günleri,
Senin için topladığım güiiieri.
Bir simit alıp ikiye bölerdik
Gerleceğe güzel günler dilerdik.
Geçen günlerin hayalini kurdum,
Hayal de hayalini arıyordum.
Güzel günlerde hata hatıradır,
Sen ne hatıra bıraktın ne hatır.
Yıktın hayalimizi bir bilinmeze
Kırdın kalemi geleceğimeize.
Hercai Menekşeleri diye sevdim,
Hercai olduğunu bilemedim.

Geleceğimiz geçmiş. Bilemedik
Daha birbirimizi göremedik.
O güzel günleri hayal ederim,
Hayalimde hayalini beklerim.

Zahmet edipte bir bak şu halime
Bakta dokunma artık hayalime.

İsmet Anik

Hayat

Hayat; kimisine baharda naşlar
Kimi İnsana, sevince başlar.
Kaderdenmi? kederdenmidir? nedir?
Benim gibilere doğunca başlar.

İsmet Anik

Hayat'm

Tarih bindokuzyüzellibeş bir ocağında
Geldim dünyaya büyüdüm ana kucağında
Neşeliydim hep o geçen çocukluk çağında
Bilmezdim nerede nezaman öleceğimi.

Hayat bu zaman geçtikçe büyüdüm artık
Akıl var diye kendimizi hayata attık
Uydum hayatın akış yönüne yine mantık
Bilmiyor nerede nezaman öleceğimi

İlkokulda hiç aman vermezdim dünyaya
Atalarım ağaç yaşken eğilir derlerya
Akılda ne bu dünya ne ukba ölüm yok güya
Bilmiyordum nasıl nezaman öleceğimi

Zaman geçti büyüdüm girdim ortaokula
Meğer dünya zifri karanlık neşeli kula
Aydınlanınca dünyam girdi şeytan akıla
Bildirmiyor nerede nezaman öleceğimi.
Nisan 1971

Büyüdüm hayatım çalkalanıyor amanla
Etrafım çevrelendi sevdalı bir dumanla
Bazı şeyler değişmeye başlıyor zamanla
Bildirecek nasıl nezaman öleceğimi

Habersizim kendimden yaşayan ölü gibi
Aşık oldum feryadı çınlatıyor kalbimi
Bırakınca gönlümün isteğine kendimi
Bldirdi nerede nezaman öleceğimi
Aralık 1992

İsmet Anik

Hazan Gelmeden

Sararıp düşmüşüm dalımdan
N'olur kem gözle görme beni.
Hiç eser yok eski halimden
Sende ateşe verme beni.

Birzamanlar sevdim sevildim
Böyle kuru yaprak değildim
Kurudum, kırıldım eğildim
Toza toprağa serme beni.

Zor bu hayata tutunmam
Bu halimi de unutamam
Hatırlayacağını sanmam
Artık o yare sorma beni.

Naçarım düşmüşüm yere
Düşürüpte görmeyenlere
Sır olayım sevmeyenlere
Yak; kül olayım, kırma beni.

Küçücük bir ümit görürsem
O ümitle cana gelirim
Tekrar dalımda yeşerirsem
Hazan gelmeden derme beni.

Anlamadım nasıl sevdaydı
Sende yapacak naz kalmadı
Bende sevecek hal kalmadı
Gücüm tükendi yorma beni.

İsmet Anik

Her Şey onun

Başımı kaldırıp baktım semaya
Hava onun bulut onun kuş onun
Göz gezdirdim yer yüzünde Şemaya
Yol onun düzlük onun yokuş onun.

Suyundan içtim otuyla beslendim
Őükürle doydum sabırla uslandım
Kar'la üŐüdüm yağmurla uslandım
Baharlar onun yaz onun kış onun.

Sermaye verdi dünya nimetini
Birliktir diye ukba servetini
Gelince kesmiş gidiş biletini
Ben bilmem geliŐ onun gidiş onun.

Taşa dönüp derdini anlatmazmı
Yahu taşı duyan seni duymazmı
Yoksa istemeye dilin varmazmı
İçinden geçenleri biliŐ onun.

Dünyaya gelişte acuze kulduk
Rızkımızı tatlı ve sıcak bulduk
Yine onda yeŐerip onda solduk
Üstteki toprak baştaki taş onun.

Kurduğu dengeye aklımız ermez
Bize kalsa dünya dengede dönmez
Yoksa insan insana zırnık vermez
Zındık'ın dahi yediği aş onun.

Ruhun varsa aynalarda sen varsın
Yoksan aynalarda nasıl bakarsın
Başın merteğe değince anlarsın
Varsan onun yoksan onun naŐ onun.

Semayı arz'ı arzumıza serdi
Sade kulluk edin Őükredin derdi
Güzelliği anan baban mı verdi
Al yanak ela göz kara kaş onun.

09.11.2016

İsmet Anik

Heykeltıraş

Haydi bana bir heykel yap;
Ağaçtan olsun demirden olsun
Taştan topraktan olsun hiç farketmez
Yeterki onun gibi olsun,
Ona benzesin.
Baştan söyleyim hiç param yok
Karşılığında sana şiir yazarım.

Haydi kırma beni
Kaşları kara olsun yay gibi
Gözlerini tarif edemem
Neki baksam yanıyordum
Onlar da karaydı herhalde
Saçları simsiyah gece siyahı
Süylüm süylüm upuzun.
Rüzgarlarla savrulurdu
Bir omuzdan bir omuza
Geliyorum der gibi.
Tıpkı öyle olsun
Örgüsüz darmadağın
Entarisi pembe,
Üzerine baharın bütün çiçeklerini koy.
Kolları kısacık yanlarda iki cep
Biri benim biri onun verecekleri için.
Biraz çılgınca olsun
Yaşı onsekiz yirmi gibi
Ama içi onbeşi geçmesin.

Gözüne gözlük koy ki,
O da beni görsün
Kulaklık olmasın,
Sevdiğimi söyleyince umursuzca kahkaha atar yine
Olsun olsun kulaklığı da olsun
Duysun bilsin söylediklerimi
Her haline razıyım.
Haa sakın ağlamasın
Ağlarsa da geceleri ben dizinde uyurken ağlasın,
Sabah silerim gözyaşlarını.

Haydi be heykeltıraş,
Bana böyle bir heykel yap kırma beni
Hiç değişmesin
Beli bükülmesin
Saçlarına ak düşme
Bana dönüşmesin.
Hiç mi hiç üzülmesin
Beni beklesin
Benden önce biryerlere gitmesin
Onun gibi olsun
Olurmu...

İsmet Anik

Hoş Geldin

Ne kadar özlediğimi
Sen gör, gönlüme hoş geldin.
Yolunu gözlediğimi
Gel gör, gönlüme hoş geldin.

Çaresizlik yalnız kalmak
Sensizliğe çare bulmak
Birde senle sensiz olmak
Çok zor, gönlüme hoş geldin.

Gönül sana yangın, sana
Nedenini sormasana
Heran kapım açık sana
Gel gir gönlüme hoş geldin.

Seni sordum bulutlara
Damla, damla yağmurlara
Beslediğim umutlara
Bak gör, gönlüme hoş geldin.

Hayalde düşte aradım
Buzda ateşte aradım
Sensiz çöküşte aradım
Can ver, gönlüme hoş geldin.

Yeter bana, gülmen olsun
Hatırımı sorman olsun
Yaralara derman olsun
Sen sar, gönlüme hoş geldin.

Bekleme gelmez dediler
Gelsede bilmez dediler
Bilsede görmez dediler
Ey yar, gönlüme hoş geldin.

Birgün dönüp geldiğinde
Gelip beni bulduğunda
Daha gitmeyeceğim de
Söz ver, gönlüme hoş geldin.

İsmet Anik

Hoşçakal

Bu gidiş tatlı gidiş bu gidiş kutlu gidiş
Ol emrine uyulan bu gidiş mutlu gidiş

Kalu beladan beri daima ileriye
En küçük sevgiliden en büyük sevgiliye

Bu gidiş başka gidiş candan canandan öte
Sonra varlıktan hiçe Hiçlik varlıktan öte
*

Bir türlü beceremem ben "hoşçakal" demeyi
Baştan beri sevmezdim zaten bu kelimeyi

Helalleşmek istedim yine de el sıkışıp
Son kez elin elimde ve göz göze bakışıp

Hiç bir şey söylemeden gırtlığım düğüm düğüm
Hislerim allak bullak aklım fikrim kördüğüm
*

Kul hakkıdır tebessüm tövbe ile ödenmez
Ben helal ettim amma kurtuldunmu bilinmez

Eyvah-keşke karışık doldu heybem sayende
İçteki dışa sızmaz yolluk sanır görende

Çektiğim sızıları sana miras bıraktım
Ayrılırken mirasa dönüp bir daha baktım

Boz-bulanık bir duman bir de yıkılmış hayal
Yıkılan hayallerin altında kalmış visal
*

Daha sonra gıyaben anlaştım mizan kurdum
Aldım karşıma seni derdin ne diye sordum

Rahat ol! helal ettim sonra hesap çıkarsa
Aklım sende kalacak eğer müsaden varsa

Karşılıksız sevginin arkasını yazdırmam
Seni yaşlı gözlerle mezar mezar gezdirmem

Bağladığım ümitler gayri sende kalacak
Saçının tellerinde süyem süyem solacak

Onuda helal ettim bana borcun kalmadı
Soran olursa söyle verdim ama almadı
*

Haram ettim uykumu yastığımdan çalana
Hırsız sabaha kadar yıldız yıldız dolana

Bir de hayallerimi yıkana haram ettim
Bir bir hayallerimin yıkılışıyla bittim

Bitti söz karardı köz boşa üflene küle
Cıngı dahi kalmadı tutuşması nafiye

Artık bana mücade vakit gitne vaktidir
Toprağım soğumadan vakit yatna vaktidir

Burda bitmedi daha gidikecek çok yol var
Bundan soraki yol sarp çok ince keskin ve dar.
*

Visal vasıl olunca ne var ne yok unutup
Hoşgeldin diyeceğim yine elinden tutup
*

N'olur söyletme bana o kelimeyi.Anla !
Alışmak zol olsada alışırın zamanla

İsmet Anik

İki Mevsimlik Naz

Böyle birşey olsa gerek özlemek
Kulakta çınlama sesi dinlemek
İlgıt, ılgıt akan yaşları silmek
Bahar gibi bakan gözü özledim..

Sensiz kalınca düzler yokuş bana
Sensiz geçen dört mevsim de kış bana
Mevsim mevsim gezelim yapış bana
Seninle baharı yazı özledim.

Buluşalım dersen hemen gelirim
Seni akşamdan sabaha özlerim
Gelirim, gelmediğini bilirim
Ben tutamadığın sözü özledim.

Yeterki unutma gelmesen gelme
Aldırma bankta boyun büktüğüme
İsyan etmem seni beklediğime
Beklerken aldığım hazı özledim.

Söz verince ağaçta çiçekler vardı
Geldiğinde daldı elma kızardı
Bak yaz geldi o zaman ilkbahardı
İki mevsim süren nazı özledim.

Umut kalmadı elini tutmaya
Bahar gibi bakan göze bakmaya
Yeminin mi varki beni yakmaya
Beni ferahlatan yüzü özledim

Nolur birgün çıkıp ben geldim desen
Şu garip gönlüme heyecan versen
Birdaha gitmeyecek gibi dönsen
Seni beni değil bizi özledim.

İsmet Anik

İki Sabi

Kanı henüz kızarmamış bebenin
Damarında anne sütü dolaşır
Taze çiçek toprak kokan bedeninin
Suçu nedir dağın iti dalaşır

Şela sana yakışmıyor küçüğüm
İster Davut ister Bilal okusun
Kefen bile yakışmıyor çocuğum
İster onu İdris Nebi dokusun

Kundağı yırt kefene gir ey sabi
Anneni de al yanına çık yola
Şimdi sizi bekliyordur ol Nebi
Arkadaş ol Ammar ile kol kola

Annen hilal sen içinde bir yıldız
Fatihayla selam dursun yolcular
Maşşere dek sarmaş dolaş kalınız
Dua ile hatır sorsun Elçiler

Ya Sümeyye Nurcan sana arkadaş
Tut elinden bahçe bahçe tanıştır
Bedirhan da Ammar'ına oyundaş
İki sabi ta Elest'ten tanışır.

...

İsmet Anik

İlan

Eğri yoldaki
Eski hayatımı kaybettim.
Hükümsüzdür.
Bulan kullanmasın;
Başına bela olur.

Hak yolunda,
Yeni hayat kurdum
Bulan kullansın.
Bulamayan arasın
Belalardan kurtulur.

İsmet Anik

İlk

Her şey ilk ilk'le başladı
İlk şaplaktı, ilk çığılıktı
Hayat buldum ilk nefesle
İlk hıçkırıkla, ilk sesle.

İlk adımla adım adım,
Son hedefe koşaradım.
Takıldım, hayata düştüm
Kalktım hedefe koştum.

Bir kuş gördüm gökyüzünde,
Birkaç damla yaş gözünde.
O gökyüzünde tutsaktı
Bana da uçmak yasaktı.

İlk defa çiçek kokladım,
Aldım gönlüme sakladım
Çiçek değil bir ateş'ti
Ateş'ki bir ömre eşti.

İlk derdi o gözden aldım,
O gözde derman aradım.
İlk kez düştüğüm siyahım
İlk kez bandığım günahım.

Nice ilk'lerim var sende
Sen bilsende, bilmesende
İlk başlangıcım, ilk sonum,
Ve meçhul'de kalıyorum.

Her görmemde ilk gibisin,
Heyecandan titretirsin.
İlk ile son bir arada,
Kaderim erdi murada.

İlk'lerim sende son bulur,
Var'larım sende kaybolur.
Kapkara enginliğinde,
Göz göze geldiğimizde.

İlk sevabım, ilk günahım
Karanlığım ve sabahım.
Bitti; evveli, ahiri.
Bitti; batını, zahiri.

İsmet Anik

İlkbahar

Yıldızları uyutmuş
Ay'ı yanına almış
Güneş kırlara çıkmış
Bugün İlkbahar geldi

Kuzular meleşiyor
Sincaplar güreşiyor
Kuşlar cıvıldaşiyor
Bugün İlkbahar geldi.

Gece bulut ağlamış
Yine kırlar ıslanmış
Gökkuşuğu tak yapmış
Bugün İlkbahar geldi.

Çiçekler koku salmış
Rengarenk desen yapmış
Kelebekler uçuşmuş
Bugün İlkbahar geldi.

Salıncaklar kuruldu
Uçurtma uçuruldu
Çölok çocuk yoruldu
Bugün İlkbahar geldi.

Dağlar taşlar canlanmış
Börtü böcek şenlenmiş
Ekilenler çimlenmiş
Bugün İlkbahar geldi.

Kışa elveda dedik
Yaza merhaba dedik
Oynamayı özledik
Bugün İlkbahar geldi.

Biraz çiğdem topladık
Papatyayla taç yaptık
Coştuk güldük oynadık
Bugün İlkbahar geldi.

İsmet Anik

İmtihan Dünyası

Kimi olmayana yok diye ağlar
Kimi bir taneye çok diye ağlar
Ne verirse Allah hayırlı versin
Sonra hayırsıza yük diye ağlar

HAK duruken kuldan dilek dileme
Şirke düşüp taşa beşik beleme
Varına şükür et yoğuna sabır
Verecekse verir boşa meleme

Önce can istesin canım vereyim
Sonra beklersin ki mürvet göreyim
İmtihan olurken göz bebeğinle
O derki gitse de devran süreyim

İsmet Anik

İnce Hesap

Fakirde cep olur zengin de kasa
Fakirden aşırır kasa dolmasa.
Fakirinki dolmaz cebi deliktir
Zenginden damlamaz kasa çeliktir.

Biri kesesine biri dinine
Biri cılız biri büyür enine.
Büyüktür kütürü sığmaz

Fakirde cep olur zengin de kasa
Fakirden aşırır kasa dolmasa.
Fakirin ki dolmaz cebi deliktir
Zenginden damlamaz kasa çeliktir.

Biri kesesine biri dinine
Biri cılız biri büyür enine.
Büyüktür kütürü sığmaz tabuta
Cılıza gelen yok tabuttan tuta.

İş hesaba gelir defter açılır
Kasadan sorulur cebe geçilir.
Mizan kurulur ki miskali tartar
Yalana dönmez dil ağzını yırtar.

Bir kefe de biri birin de biri
Birin lekesi birinin kiri,
Tedavülden kalkar üstteki akçe
Aynı ölçüdedir kaşıkla kepçe.

Ektiğini biçer hasat zamanı
Ayıkla bakalım sapla samanı.
Kah asmalı köprü kah kıldan ince
Altta gayya kaynar karşısı bahce

Kah taş dikilir kah mermer başına
Netice de baykuş konar taşına.
Birin başında miras kavgası
Birin kefene yetmez parası.

İsmet Anik

İnci

Ayağıma batan diken gibisin
Yüreğime saplı paslı çivisin
Sana dokundukça canım yanıyor
Çekipte çıkartsam yerin kanıyor

Nisan yağmurunda aldığım damla
Sardım sarmaladım seni yaramla
Çekenler biliyor derdi tanıyor
Bilmeyenler seni inci sanıyor

İsmet Anik

İnsafsız

Seher vakti eyvanında
İki belik iki yanda
Yare bakıp kaş atanda
Hiç insafın yokmu senin.

Henüz ondört onbeşinde
Yürek pişer ateşinde
Derbi-diyarım peşinde
Hiç insafın yokmu senin.

Binbir cefa bir nazında
Can çekilir avazında
Kasteyleme niyazında
Hiç insafın yokmu senin.

Kınalanmış ellerinle
Bal süzülen dillerinle
Yakma beni gözlerinle
Hiç insafın yokmu senin.

Bıktım artık hülyalardan
Çırpınan canım uçmadan
Tut elimi al rüyadan
Hiçinsafın yokmu senin

İsmet Anik

İnsanlar

Bugün;
Yarine göre genciz
Düne göre
İhtiyar.
Dün ile bugünü eşit olanlarmı?
Bahtiyar.
Biliyormuyuz? kaç adım sonra
Mezar.
Mezar için bohçada
Ne var.
Bohçanın muhasebesi varmı?
Ne kadarı kâr ne kadarı
Zarar
Neden? bizimle gelmeyecekler bizi
Yorar.
Dünyayı sığdıracak cep yoksa neye
Yarar.
Ben anlamadım anlatsın
Anlayanlar.
Gelmeyenin ardından
Koşanlar,
Gelenin önünden
Kaçanlar.
Tuhaf
İnsanlar.

İsmet Anik

İşin Sırrı

Taşmadan pişmek lezzeti artırır
Köz'e dayanacak taban var ise.

Sen işle, vernezse toprak vermesin
Boz'a dayanacak saban var ise.

Çuvaldızı sen başkasına batır
Biz'e dayanacak kaba'n var ise.

Dünyanın altını üstüne getir
Naz'a dayanacak baban var ise.

Var kendi harmanını kendin savur
Çec'e dayanacak yaban var ise.

O zaman nasihatten ders alırsın
Söz'e dayanacak çaban var ise.

İşin sırrı sözde değil özdedir
Öz'e dayanacak heban var ise.

İsmet Anik

İşte ben

Huyum zengin boyum fakir
Gün'e şükür Hak'ka zikir
Fikrimizde eğlenmez kir
İçim ismet dışım ismet

Maşuk oldum mest eyledim
Dik durmayı kast eyledim
Ben toprağı dost eyledim
Tacım ismet taşım ismet

Gölge yoktur güneş değmez
Sel apartmaz rüzgar eğmez
Yağmur yumaz kar'da ağmaz
Yazım ismet kışım ismet

HAK can vermiş halim işte
Haddi aşmış kulum işte
Kuru kökte dalım işte
Sonum ismet başım ismet.

Namem İsmet namım Anik
Olmam yalan mülke malik
Bu yolda halk etmiş Halik
Suyum ismet aşım ismet.

İsmet Anik

İşte ben oralıyım

Mevsimlerden habersiz diyarlar
Çiçeklerin adına yabancı renklerden yoksun
Çimenleri yeşermeyen
Taşlaşmış yüreklere benzeyen topraklar varya
İşte ben oralıyım.

Üşümüş bir serçe düşle; yuvaya hasret,
alıcı kuşlarını özlemiş
Özlemiş can havliyle can alıcı pençelerden kaçmayı
Ölümün bile özlendiği topraklar var ya
İşte ben oralıyım.

Kağnı gıcirtısı dahi duymamış
Kendine yabancılaşmış
Gözyaşlarındaki nemi rahmet bilen
İsyana mecalsiz
Böceklerin bağırını deşmediği
Dünyanın bir parçasımı değilmi
Unutulmuş topraklar var ya
İşte ben oralıyım.

Oralarda aşk meşk yoktur, insan kendini bulamıyor
Ölüme razıysan sevebilirsin
Ötesi yok.
O topraklar gūnahtan habersiz
O topraklarda şer yeşermemiş
Balçık olmuş ama civımamış
Zerre toz kaptırmamış fırtınalara
Ateşle suya arabuculuk yapan
Mayalık olmuş eşref-i mahluka
İster ana deyin ister kara deyin
Adı konmamış topraklar varya
İşte ben oralıyım.

Denedim ne su kabul etti ne ateş
Her katmanındayım istediğin kadar eş
Bitiren yetiren yitiren topraklar varya
İşte ben oralıyım.

Gönlüm gönül kapısına sıkışalı kaldım
Kapıyı açtığında geç oldu gidemedim
Gönlüne de giremedim bir başımayım buralarda
Dedim ya ben buralı değilim
Çook uzak topraklar var ya
İşte ben oralıyım.

İsmet Anik

İşte o an

Ey insan;

Ayağınla toprağa basmıyorsan,
Omuzlarda yürüyorsan
Uçtuğunu sanıyorsan
Toprağa en yakın olduğun an
İşte o an.

Gidiyorsan varış ona,
Kaçıyorsan kaçış ona.
Eller yerde, yüzün yerde
Açılır perde secdeleede.
O'na en yakın olduğun an
İşte o an.

Yağmurlarda ıslanıyorsan,
Sırılsıklam olurya insan.
Gözler cıvı cıvı
İçten içe coşuyorsan
Ağlıyorsan, gülüyorsan
Velhasıl yaşıyorsan
Ölüme en yakın olduğun an
İşte o an.

İsmet Anik

İşte öyle bir şey

Bazen dilimde hissederim
Bir damla balın tadını,
Ama bütün vücudumda hissederim
İğnesinin acısını.
İşte öyle bir şey
Aklımda sen varken
Senden uzaklarda.

İnsan acıkınca,
Aklından güzel yemekler geçer
Açlığı arttıkça bir çoğundan vazgeçer
Çok çok acıkınca
Bir dilim kuru ekmekle
Bir yudum suyun hasretini çeker
İşte öyle bir şey,
Bir dilimlik ekmek kadar açım,
Bir yudumuna yangınım
Aklımda sen varken
Senden uzaklarda.

Bazen yol kenarında sürüklenirim
Gücüm yetmez rüzgarlara
Kelebek gibi uçmak gelir içimden
Aldırmadan fırtınalara.
Bazen bir cılga su alıp götürür
Beni bilinmezlere.
İşte öyle bir şey,
Çaresizlik
Aklımda sen varken
Senden uzaklarda.

Sahillere gitmek istemez canım
Beş para etmez zengin gülüşler,
sahte sevdalar var orada.
Servilerin gölgesindeki tenhalara da gitmem
Can yakıcı hatıralarım var
Boynumu büker otururum,
O çeşmenin karşısındaki taş.
Suya gelen çifte kumruları seyrederim
Uğultularını dinlerim
Kıskanırım.
İşte öyle bir şey
Yar yoksunluğu
Aklımda sen varken
Senden uzaklarda.

Üryan kalırım dağ başı ayazında
Kamçılar şaklar birbiri ardına
İnemeye mecalim kalmaz
Ağlamak nasıl unutmuşum.
Cıbızlanırken canım
Sensiz ölesim gelmez.

Şensiz ölmek yaşamak kadar zor.
İşte öyle bir şey,
Şensiz yaşamak;
Aklımda sen varken
Senden uzaklarda.

İsmet Anik

İz...

Eğri doğrulduğumda
Eğrilikten iz kalır.

Doğru eğildiğinde
Doğruluktan iz kalmaz.

İsmet Anik

İzler

İnkar etme
Öteden beri aklımdan sen geçiyorsun.
Köhnelerimdeki izlerinden tanıdım.

O izler yokmu o izler,
Üzerinde tufanlar kopar
Üzerinden seller geçer yıllar geçer
silinmez.

Hiç bir ize benzemez.
Fil sürüsü geçerken o kadar tahrip etmez sevdiği ormanı.
Sen aklımdan geçerken;
Geçipte gitmiyorsun,
Tarumar ediyor viran ediyorsun
Aklımı allak-bullak edip kimsenin geçemeyeceği hale getiriyorsun.
İzlerin silinmediği gibi yaraya dönüşüyor.

Boşuna inkar etme
Sürekli aklımdan geçiyorsun ama,
Bana hiç uğramıyor
Bende hiç kalmuyorsun
Neden?

İsmet Anik

Kaç para

Bir bahadır,
Kaç paradır.
Harcanıyor
On yıllardır.

Sizde yokmu?
Elde çokmu?
Kırılıyor
On yıllardı.

Gökten inmez,
Yerden bitmez.
Ok ağlıyor,
On yıllardır.

Savaşlarda
En başlarda
Göz arıyor
On yıllardır.

Ön safta Er
Son safta Er
Savaşıyor
On yıllardır.

Hepsi nefer
Senden eser
Savaşmıyor
On yıllardır.

Çık meydana
Vur düşmana.
Saklanıyor
On yıllardır.

Ol Padişah
Der Bismillah
Cenk ediyor
On yıllardır.

Sırt sıvazla
Cenge yolla
Aldatıyor
On yıllardır.

Civan soldu
Sana n'oldu
Yan yatıyor
On yıllardır.

Kırk yıl geçti
Göğü biçti

Gül soluyor
On yıllardır.

Ölen canlar.
Kalan sağlar,
Pul sayıyor
On yıllardır.

Bende bitmez,
Senden gitmez.
Sır arıyor
On yıllardır.

Saç kınalı
Yar yaralı
Sızlanıyor
On yıllardır.

Adı nedir
Suç kimdedir
Bilinmiyor
On yıllardır.

Bir bahadır
Kaç paradır
Harcanıyor
On yıllardır.

İsmet Anik

Kadın hakları günü

Kadın hakları günü her aralığın beşi
Senede bir gün olsun hakkın'alan kaç kişi

Kadına yılda bir gün hak verenler kutlasın
Bizim saadetimiz üçe beşe katlasın

Nefesimiz karışır günde yirmi dört saat
Bir ömür bir yastıkta sözümüze itaat

Bir ayağın altında cenneti görmüş gibi
Biri tuttu elimden cennete girmiş gibi

Anam bacım evladım sabitler eksenimi
Canan cana can katar tamamlar noksanımı

Yarin hak günün diye canana müjde verdim
Müjdeyi alır almaz yüzünde telaş gördüm

Gününü gün edecek dururmu hiç yerinde
İşe girişmiş hemen gecenin seherinde

Kolları çemilemiş bandığını giyinmiş
Başını keçik etmiş temizliğe soyunmuş

Bir de türkü tutturmuş o güzelim sesiyle
Sandım ki bülbül gelmiş mutfağa kafesiyle

Tereklerden indirmiş bütün kabı kaçağı
Kan-tet içinde kalmış köpüklemiş ocağı

Rafları silmek için merdivende duruyor
Beni de boş koymuyor emirler yağıdırıyor

Dedim hanım yorulma gelinin var kızın var
Otur şöyle köşeye aynan var cımbızın var

Olmaz dedi kimseye ben işimi gördürtmem
Altmışımı geçince işi bitmiş dedürtmem

Gün boyunca çırpındı akşam oldu nihayet
Ancak işi bitirdi bana kaldı ziyafet

Hiç mecalim kalmadı yemek yiyemem dedi
Kanepeye oturup bir bardak çay istedi

Yatamadı yerinde yatakta dönüp durdu
Boynum tutulmuş dedi kuluncunu ovdurdu

Düşünüp duruyordum nasıl kutlasam diye
Bir demet çiçek alsam bir de eşarp hediye

Yattı hiç konuşmadan öte döndü yüzünü
Daha ben kutlamadan kendi gördü gününü.

İsmet Anik

Kadınlarımız

Toprakmı desem yoksa size vatanmı desem
Başa analık tacı takar kadınlarımız
Melekmi desem yoksa size insanmı desem
Cennetten bakar gibi bakar kadınlarımız...

Güle gülistan oldun gülistana gül oldun
Zaman geldi lal oldun bazende bülbül oldun
Çeşminle ödül verdin çeşmime ödül oldun
Kaş çatarak dünyayı yıkar kadınlarımız...

Kendini düşünmeden önce cananım derdin
Sen açken evladına sinende sofraya derdin
Kurtuluştta mermiyi evlat diyerek sardın
Vatan denince öne çıkar kadınlarımız...

Mehmetçikler Aliler Ayşecikler Sunalar
Koç yetiştirir birde perçemini kınalar
Vatana kurbansın der düşünmeden analar
Kanını vatan için döker kadınlarımız...

Fatihlere anadır Leyla olur Mecnuna
Cephede nene hatun evde nine toruna
Sevgi dolu gözleri bazen bedel kurşuna
Gözleri kurşun gibi sıkar kadınlarımız...

İsmet ANİK / TOKAT

İsmet Anik

Kaldı

Ömür bitti ufuktaki son ışık
Geride dağlar kadar işler kaldı
Nasıl geçti günler anlayamadık
Uykulardan geriye düşler kaldı.

Baharları çiçeklerle harcadık
Yaz aylarını bitmeyecek sandık
Güz bitince gerçekleri anladık
Dört mevsimden sadece kışlar kaldı.

Döv dizini,başın suçu yok gibi
Demedi mi? yerin göğün sahibi
Sağır olduk dinlemedik Habibi
Gözler eridi, çukurda yaşlar kaldı.

Eyvah! eyvah! gün bacayı savuşmuş
Baş ile son birbirine kavuşmuş
Beyhude hayat kolayda yorulmuş
Bak düz yollar bitti yokuşlar kaldı.

Yedikçe, bu sermaye bitmez sandık
Harcaya harcaya dibe dayandık
Ömür bitince gafletten uyandık
Üste toprak, başa da taşlar kaldı.

Hani akşam olmazdı Güneş battı
Hani bitmez dediğin, ömür bitti
Hevesler heba oldu uçtu gitti
Yerde kırık kanatlı kuşlar kaldı.

Hani iyi günde yüze gülenler
Sırt sıvazlayıp ta pašam diyenler
Tanımazlar canından çok sevenler
Selamsız kaçamak bakışlar kaldı.

Belki son nefestir sineye dolan
Pişmanlık damlaları gözde kalan
Gerçekler başlayıp, bitince yalan
Fayda vermeyen haykırışlar kaldı.

İsmet Anik

Kalem

Dilimden dökülenler uçar gider,
Aklımda kalanları yazar kalem.
Dökülenlerin yükü acı keder
Tatlı hatıraları yazar kalem.

Evime yurduma hasret kalınca
Köy kokusu gelir, yağmur yağınca
Sıla ile gurbet kardeş olunca
Kıvrım kıvrım yolları yazar kalem.

O gün bayram içinde bayram ola,
Gönüle kucak kucak dostluk dola
Hayrı yadedip çıkılırsa yola
Kenetlenen kolları yazar kalem.

Şimdi toprak,giderken tuttuğum el
Pir-i fani olmuş, o günkü göbel
Vuslat için yol verdiğinde cebel
Kucaklaşan kulları yazar kalem.

Kalemde dökülen bununla kalmaz
Vuslat tadımlıktır, doyumluk olmaz
Sanma çekilen dertlerden gam almaz
Temaşalı yılları yazar kalem.

Öz'lerde birliği var etmek için
Senliği benliği yok etmek için
Küskün gönülleri şen etmek için
Bazen de yalanları yazar kalem.

Bir Lahavle çek günün güzel olsun
Düşün de yay ger, ok'un hedef bulsun
Hele devran dönsün de o gün olsun
Hedefe varanları yazar kalem.

İsmet Anik

Kapan

Sen hülyalardayken yüzünde gezen gözlerim
Kapan gibi açılan kirpiklere takıldı
Kapan gibi kirpiklere takılan gözlerim
Bir ömür boyu kara gözlere tutsak kaldı.

İsmet Anik

Kapı

İki yüzlüdür garabet
İçi sıla dışı gurbet
Bizi ayırmaksa niyet
Kapı ben sana küserim

Kapıyı hırsızlar çalmaz
Çalanlar da hırsız olmaz
Kapı ardı yarsız olmaz
Kapı seni çok severim

Kimi binanın kapısı
Kimi gönüller kapısı
Hep kutsal olur yapısı
Kapı seni çok överim

Dışı süslü desen desen
Dışarda ben, içerde sen
Ben dövünce sen gel desen
O kapıyı hep döverim.

İsmet Anik

Kar

Kimine felakettir kar
Kimine de rahmet yağar
İkisinden önemlisi
Her pisliği beyaz yapar.

İsmet Anik

Kara Eylül

O sene eylül kara
Eylül'ün o günü kara
Gecesi kara
Gündüzü kapkara
Kara eylülde olduk
Dünyaya maskara
Kargaşa bahane
Darbe şahane
Dediler
Milletin elli yılını yediler

Sus
Bunları konuşmak yasak
Gülmek yasak
Çiçeğe açmak yasak
Güle kokmak yasak
Korkmakta yasak
Korkmak için izin çıkacak
İzinsiz ölmek yasak
Ölecek varsa biz öldürürüz
Yaşı küçükler varsa
Büyütürüz yaşını
Yinede alırız başını

Bu millete şike yaptılar
İdare ederiz diye sattılar
Bunları yazmak yasak
Yazılanları okumak yasak
..... düşman oldu babasına
Kral oldu obasına
Millet halden hale düştü
Dostlar üzüldü
Düşmanlar gülüştü

Katlettiler
Bir sağdan bir soldan
Ayrılmadılar adaletten
Doğru yoldan
Helal sana zehir zıkkım
Eserindir yaptığın yıkım
Vatanı satarsın
Toprağında yatarsın
Ne bu vatan kabul eder
Ne de toprağı saklar
İhanet edenі asncak
Kermelik paklar

Yasak yasak
Hür'dür bu millet
Hür kalacak
Hürriyeti yasaklamak yasak

İsmet Anik

Kara Gözlüm-1

Ben aşktan meşkten anlamam
Sevdim seni kara gözlüm.
Assınlar kessinler korkmam
Sevdim seni kara gözlüm.

Sürselerde uzaklara
Sevmek yasak korkaklara
Söylüyorum dobra dobra
Sevdim seni kara gözlüm.

Duysun beni cümle alem
Neme lazım kağıt kalem
Anladın beni vesselam
Sevdim seni kara gözlüm.

Herkes böyle bilsin beni
Sevmek nasıl görsün beni
Duymayanlar duysun beni
Sevdim seni kara gözlüm.

Dostum düşmanım gülsede
Dünya tersine dönsede
Ecel kapımı çalsada
Sevdim seni kara gözlüm.

Seven korkarmı sevmekten
Sevdiğini söylemekten
Dilden değil ta yürekten
Sevdim seni kara gözlüm.

İsmet Anik

Kara Gözlüm-2

Kumruları görürsem kanat kanada
Sevinirim sen gelirsin aklıma
Kaldığımda bir başına kenarda
Üzülürüm sen gelirsin aklıma.

Akşam olur herkes ocak başına
Ben yine aynı yerde tek başına
Hayallerin karışır göz yaşına
Hıçkırırım sen gelirsin aklıma.

Resmini çizerim gece duvara
Gözün kara, odam kara, baht kara
Düşünerek dalarım uykulara
Düş görürüm sen gelirsin aklıma.

Allar giymiş güzellere bakarım
İçlerinde sevdiceğim ararım
Aklıma geldikçe kavli kararım
Düşünürüm sen gelirsin aklıma.

Gaiplerden selam gelse sesinden
Meltem esse yüzüme nefesinden
Çırpınarak can uçar kafesinden
İrkilirim sen gelirsin aklıma.

Ömür bu nerde başlar nerde biter
Aşk ateşi yandığı yerde tüter
Yaşamak mı beter, yanmak mı beter
Dertlenirim sen gelirsin aklıma.

Zindanımdır prangasız duvarsız
Yön yitik kılavuzsuz pusulasız
Sinerim mechüle mechül insafsız
Çok naçarım sen gelirsin aklıma.

Loğ gezer içimde ne varsa ezer
Dur desem dinlemez gezer de gezer
Biçarelik düştüğüm sele benzer
Dal ararım sen gelirsin aklıma.

Ürktüm hayatın doyumsuz kininden
Bu günün ezası farksız dününden
Bedel aldı hayalinden düşünden
Vazgeçerim sen gelirsin aklıma.

Meşk maşuka tat vermez aşk olmasa
Pervane dönmez ateşi bulmasa
Aşka ateşe dermanım kalmasa
Tüh ederim sen gelirsin aklıma.

İsmet Anik

Kara ve Mavi

Bir mavi gökyüzüne baktım
Bir kara toprağa
Kara maviye muhtaç,
Mavi karaya
Gelemezler bir araya.

Kara can verir mavi hayat
Bulut ve yağmur
Saçların ve gözlerin
Gece ve rüya
Hayal de sen gerçekte dünya
Hayat sensiz de olurmuş (!) güya.

Dardıkız hayat içimde curcuna
Elim kimde oynuyoruz
Veya saklambaç
Aramızda kumdan dağlar
Biraz ateş biraz serap
Sarhoşluğum sendendir
Ne mey ne şarap.

Bir sinede iki kalp
Biri kara biri mavi
Birlikte çırpınırlar
Bir bağ var ki kavi mi kavi.

Şahdamarımda şahlanır kan
Sol cenahım da sekizlik sarsıntı
Aklıma düşünce
Kara ve mavi
Dilimde adın terennüm
Kulaklarım da sesin serenat
Varlığını hissediyorum
Yokluğuna inat.

İsmet Anik

Karakoç

7.4.2017 günü Abdürrahim Karakoç'un doğum günü olması hasabiyle düzenlenen atışmadaki dörtlüklerim

.....
Kusura bakmayın misafirin vardı
Mahcubiyetimden Rengim sarardı
İştirak etesem üstat kızardı
Kimsesiz şaire kimdir Karakoç.

Fatiha ve İhlas istedi ruhu
Hediyemiz olsun diyelim Hu
Diğer şairlerin şadolsun ruhu
Gelişi gidişi sırdır Karakoç

Dünyalar arası köprüler kurdun
Eğriyi doğruya benzetip durdun
Aylar yıllar geçti sende yoruldun
Şairler içinde birdir Karakoç

Hicivler ondadır taşlama onda
Üzmeden yakmadan haşlama onda
Mihribanım deyi başlama onda
Sarı sevdaların pir'idir Karakoç.

Maraş dondurması salepsiz olmaz
Şiirinde zaman kelepsiz olmaz
Abdürrahim derse sebepsiz olmaz
Tazelerden taze çirdir Karakoç.

Affola geç geldim erken ayrıldım
Şaire övgünün tadını aldım
Fatiha okuyup ruhuna saldım
Cennetine layık kuldur Karakoç.

Kardaş

Bahçende açan güller,
Üstünde bitti Kardaş.
Gülde öten bülbüller,
Uçtu da gitti Kardaş.
Ateşlendi gönüller,
Burnumda tüttü Kardaş
Yakıpta geçti günler,
Sanma unuttu Kardaş.
O çırpındığımız günler
Hepsi umuttu Kardaş.
Bizi ağlatan dertler
Seni uyuttu Kardaş

Yazarken ağladım, okurken ağladım.
Kalemde harf damladı, gözümde yaş.
Ellerimle kaderini bağladım,
Seni elimle uğurladım KARDAŞ

27,4,2012 Kardaş'ım Yakup'a.

İsmet Anik

Kardelen çiçeğim

Kardelen çiçeğim bahara çok var
Zemheri geçmeden açma ne olur
Belki de aklına kelebek konar
Aldanıp ardından uçma ne olur

Daha sarı sarı çiğdem açacak
Kekikler içinde palaz uçacak
Cırcırlar serçeler neşe saçacak
Erkenden sararıp geçme ne olur

Hele sümbül lale boynunu eğsin
Elvan elvan kokun ayyuka değsin
Kuzular koyundan sütünü sağsin
Yüksekten yükseğe göçme ne olur.

Torunum Merve Nur'a ithaf olunur.

İsmet Anik

Kehribar

Kuru çamsakızı kehribar olmuş
Köyümün bağrında saklı kalalı
Hasret kucak kucak bahtiyar olmuş
Meftun hatıralar çınar olalı.

Ekmeğin izinin sürdük süreli
Şaşı olmuş gözler gönül yaralı
Saçlarda akları gördük görelî
Akılda fikirde sıla sıralı.

Köy çekimi girdabına kapılan
Bir nefeste alır kanat açalı
Depreşir heyecan silinir zaman
Kıvrım kıvrım yollar kırmızı halı.

Her köşebaşında geçmişin izi
Sesler silik hatıralar karalı
Ak sakallı dedem bekliyor bizi
Sizde de biri var kapı aralı

Kucaklar dolusu birikmiş hasret
Yangın yeri oldu kollar saralı
Sabırda gizlidir nihayi nusret
Göz göze gelişte hatır soralı.

Gece ay ışırđı köy sokağında
Nefret çekip gider sevgi buralı
Saklambaç yorgunu ter şakağında
Güzel günler gelir hayal kuralı.

Sırt sırta yaslanır yıldız sayardık
Dilekler tutardık yıldız kayalı
Yıldızdan yıldıza yuva kurardık
Gökkubbe buluttan yatak yayalı

Tutunduğum eller yandığım gözler
Bir garip olmuşlar yaban kalalı
Kurutulmuş güller verilen sözler
Yalan olmuş uçmuş kanat takalı

İsmet Anik

Kır Kalemi

Gözlerime güvenip bakamadım
Fırçalar resmederken seni
Seni gördüm
Çizgide noktada, palettteki her boyada.
Tuvale inen her darbeye
Boyaların kavgasında, barışında
Seni gördüm.
Nedenini bilmeden
Ressamın son dokunuşu
Beni sana hapseden.

Çınlasa kulaklarım senin sesin
Duyduğum her seste sensin
Ağlamada, gülmede
İnleyen her nağmede
Seni duydum her seste
Sensiz seni duymaktı
Beni kahreden.
Ve
Şarkılarda adının okunuşu
Beni sana hapseden.

Cezamı ömürboyu yesem
İnan beraatimi istemem.
Üstlenirim bütün suçları
Çekerim cezamı,
Bana ait sendeki hücremde.
O hücre benim olsun
Yalnız benimle dolsun.
Haydi kır kaiemi
Kır.
Arama başka neden
Kalemin kırılışı olsun
Beni sana hapseden.

İsmet Anik

Kırdılar

Bir ağaç büyümek istiyor
Kendi toprağında kendi güneşiyle
Ve kendi gözyaşlarıyla
Gündüz gölge
Gece dulda olmak için
Dalını kırdılar

Köprü olmak istedi
Tahtadan tarabadan
Medeniyetsizlikten kurtuluşa
Belini kırdılar

Nice çığlıklar savruldu göklere
Duyanlar sağır
Görenler kör
Birileri gördü duydu
Sarmak istedi yolsuz yordamsız,
Kolunu kırdılar

...
Ve
Bir dilim ekmek
Bir bardak su uzattı,
Elini kırdılar

Çığlık mütercimleri sağır kör
Tercümanım diyenin,
Dilini kırdılar

BİRLEŞMİŞ birileri
Kaşını çatıyor "DUR" diye
Gözleri "GEÇ" diyor
Bir elinin bir parmağını sallıyor
"HIIII" diye
Diğer elinin beş parmağıyla
"DEVAM" diyor
Vel -hasıl
BİRLEŞMİŞ birileri
"Taşları bağlıyor itleri salıyor"
Onlar da yavaş yavaş
Kemire kemire
Kökünü kırdılar.

İsmet Anik

Kırma kimseyi

Eşref-i mahluk'uz herşeyden önce
Sorup anlamadan verme kimseyi
İnsan bazen şaşar iblis görünce
Dillendirip ele verme kimseyi.

Yarasına merhem olmayacaksan
Dertlerine çare bulmayacaksan
El atıp yükünden almayacaksan
Yükünü artırıp yorma kimseyi.

Her canlı kutsaldır insan ağaç kuş
Can verenimiz bir insan kul olmuş
Canı olan bir gün toprak olurmuş
Ben sen o diyerek kırma kimseyi.

Varsa marifetin zehirden bal yap
Gönülden gönüle görünmez yol yap
Yere çekirdek göm meyveli dal yap
Yapamazsan küçük görme kimseyi.

İsteğin olmasa hazırdır cinnet
Umduğun olursa duymazsın minnet
Unutma bekliyor cehennem cennet
Arasatta kalıp germe kimseyi

Karıncayı küçük görüp incitme
Kuşun kanadını kırıp incitme
Gönül yapamazsan yıkıp incitme
Hak hukuk bilmeze sorma kimseyi

İsmet Anik

Kısa-Pay - 1

İkiyi bulduğunda
Bir'i unutuyorsan
Hala senin kafanda
Bir iki tahta noksan

İsmet Anik

Kısa-Pay - 2

Sürü bir çobanla dönmez
Yanına birkaç it gerek
Yavşaklık pireyle olmaz
Birkaç tanede bit gerek.

İsmet Anik

Kısa-Pay - 3

Cennetin yolu
Doğru yoldan gidersen
Sırat köprüsünden geçersin,
Sağa dönersin.
Geçemezsen
Yaprak dönersin.

İsmet Anik

Kısa-Pay - 4

Aşık olan Talip olmaz
Talip olan Aşık olmaz.
Aşık olmak;
Sahip olmak değildir,
Ait olmaktır.
Ait olunca başlar
Sahip olunca biter.

İsmet Anik

Kısa-Pay - 5

Hayatın müsvettesi yok
Yırtıp tekrar yaşanacak,
Ne yaşarsan temize çek
Hepsi defterde kalacak.

İsmet Anik

Kısa-Pay - 6

Doğduk; ölüme VARİŞ
Hemen başladı yarış.
Hedef, kimine Yüz yıl
Kimine de bir karış.

İsmet Anik

Kısa-Pay - 7

Allah her İnsana iki el vermiş
Bir elinle hayata tutun demiş
Diğer elinle hayatı tutarsın.
Dünyayı kucaklamakta neydi; derviş.

İsmet Anik

Kısa-Pay - 8

İnsan vardır gram ile tartılır
İnsan vardır kürek ile atılır
İnsan vardır içilir ağı ile
İnsan vardır her tezgahda satılır.

İsmet Anik

Kısa-Pay - 9

Batalıklarda kamış idim Ney oldum.
Köle olduğum kapiya Bey oldum.
Nereden geldiğimi unutunca,
Mey bitti, yol bitti hiç bir Şey oldum.

İsmet Anik

Kısa-Pay -10

Gölgeler ne yanar ne de ıslanır.
Menfaat için Güneşten hoşlanır.
Ondandır; gölgesine güvenenler
Devran döner, gün biter yalnız kalır.

İsmet Anik

Kısa-Pay -11

Ne tespih olayım, ne imamesi,
Ne ölü kelebek, ne pul tanesi.
Çam sakızından kehribar olayım,
Parladığı yerde sönsün haresi.

İsmet Anik

Kısa-Pay -12

Beyazlık; Diğer renklerden ayrışmakla değil,
Bütün renklerle kaynaşmakla olur.

Sabır; Yok'a karşı boyun bükmele değil,
Var'a karşı dirayetle olur.

İsmet Anik

Kısa-Pay -13

Lal'i tellal eden aşk'tır
Tellal'i lal eden aşk'tır
Bunda Leyla günahsızdır
Kays'ı mecnun eden aşk'tır.

İsmet Anik

Kısa-Pay -14

Her kuş gökyüzünde uçar
Kendi kadar kanat açar.
Mesele konduğu yerde
Kim gülü kim çöpü seçer.

İsmet Anik

Kısa-Pay -15

Kendini sevmeyeni sende sevme
Yüzü gülmeyenin yüzüne gülme
Birinci hataysa ikincisi halt.
Tökezler düşersen kimseden bilme.

İsmet Anik

Kısa-Pay -16

Önce ayağını yere sağlam bas
Sonra da gözünü gök yüzüne gözünü dik.
Bastığı yerden düşeni gördükte
Yürümeden uçanı hiç görmedik.

İsmet Anik

Kısa-Pay -17

İNSAN

Kalkmayı öğrenmek için düşer,
Yürümeyi öğrenmek için kalkar,
Koşmayı öğrenmek için yürür,
Uçmayı öğrenmek için koşar,
Düşmeyi öğrenmek için uçar.

Akıllısı ders alır, tekrar başlar.

İsmet Anik

Kısa-Pay -18

Eğer doğru eğrilirse,
Doğruluktan hiç iz kalmaz.
Eğriyi doğrultsan bile,
Geçmişini doğrultamaz.

İsmet Anik

Kız ben seni sevmeseydim.

Sarı saçlı kahve gözlü
Tatlı dilli şirin sözlü
Yürürmüydün nazlı nazlı
Kız ben seni sevmeseydim.

Çiğdem lale sana benzer
Adını etmişim ezber
Başım belalarda gezer
Kız ben seni sevmeseydim.

Sana sevdalandım diye
Adım çıkmış divaneye
Zaten dönmüştüm deliye
Kız ben seni sevmeseydim.

Ne köşküm var ne sarayım
Yıkık dökük viraneyim
Dünya denen zindandayım
Kız ben seni sevmeseydim.

Arz-ı endamla bakarsın
Göz üstünden kaş atarsın
Derimki ataşlar sarsın
Kız ben seni sevmeseydim.

Anlamadım ne belasın
Gece gündüz aklımdasın
Umrunda mı Dünya yansın
Kız ben seni sevmeseydim.

İsmet Anik

Kibir

Gül bilmez rayiha kimden verilir
Bülbüle meyleder toprağa bakmaz
Görmezki köküne kerme serilir
Necaset olmasa gül güzel kokmaz.

Toprakta yeşilin alın simyası
Simyasında saklı koku kimyası
Musavvir çalmasa tasvir mayası
Kapkara toprakta beyaz gül çıkmaz.

Kulsun süleyman'ım nuh'um desende
Varla yok arası saltanat sende
Dorukta olsanda ecel ensende
Şah'mış padişah'mış miada sökmez.

Yularsız binittir nefsine kibir
İsterki ukbaya secdedeyken gir
Avamından dua dilenen hakir
Aç nefse kör kibre dualar akmaz.

Kokmuş bataklıkta yetişen kemiş
İrfan meclisinde itibar almış
Onca marifeti kendinden sanmış
Tükrüklü nefessiz ney yürek yakmaz.

Ateşte tav almış örste ezilmiş
Simli kabzasından kanlar süzölmüş
Sedefli kınıyla hudut çizilmiş
Yüreksizse pusat fer bilek bükmez.

1.7.2017

Kibir şiiri BOZKIR İlleri Edebiyat Kültür Fikir ve Sanat Dergisi Ocak 2018 tarihli 10. Sayısında sayfa 31 de yayınlanmıştır.

İsmet Anik

Kimler dinler

Zaman gelir dil gül olur
Zaman gelir gül dil olur
Aklım fikrim zail olur
Gözler söyler gözler dinler.

Her rengi bir hal anlatır
Seni bana hatırlatır
Yazsam seni satır satır
Kimler okur kimler dinler.

Akıl başa yaban oldu
Gözler kaşa yaban oldu
Boran kışa yaban oldu
Rüzgar eser dağlar dinler.

Sensizliği ben bilirim
Düşündükçe irkilirim
İzbelere çekilirim
Ben susarım cinler dinler.

Artık gerçek olsak bile
Engel olur binbir hile
Hikayeyiz dilden dile
Yıl anlatır çağlar dinler.

Ömür verdim bir sözüne
Haçer yedim can özüne
Kanat açsam gök yüzüne
Can çırpınır sağlar dinler.

Elim değmez gözüm görmez
Feryat etsem sesim ermez
Ne haldeyim kimse bilmez
Sin konuşur sinler dinler.

Şen gönlümü nalan ettin
Yaktın yıktın talan ettin
En sonunda yalan ettin
Dinleyenler ağlar dinler.

1.7.2017

İsmet Anik

Kin

İnsan gül'e kin duyar
Baldıran dıker bahcesine
Karanfil'e kin duyar
Diken takar eğricesine..

Bülbül'e kin duyarsa
Karga sesini yeğ tutar
Bal'a kin duyarsa
Ağu yutar..

Dostuna sevdiğine kin duyar
Dostuna düşman olur
Kendisine kin duyar
Güldüğüne pişman olur.

Kinlenir Devletine Milletine
Düşmanına dost olur
Kapılır kin'in zilletine
Papak iken post olur.

İnsanlara kinlenir
İnsanlıktan bıkar
Düşmanına kinlenir
İnsanlıktan çıkar.

İsmet Anık

Koca Mahmut

(İsmi geçen "Mahmut" hiç kimsedir)

Vermez ise yüce Mâ'bud
Aç kalırdı nice Mamut
Yüt deveyi kalsın hamut
Saman tığı yavan olur
Sok burnunu çece Mahmut

Dost görünen bir afatsın
Anlamadık sen ne haltsın
Ne'me lazım adı batsın
Toy zamanı sultan olur
Rey zamanı cüce Mahmut

Asgariye eccük sabret
Azamiye bolluk servet
İtiraza kimde cür'et
Gündüzleri duyan olur
Gör işini gece Mahmut

Canlar ile cem bilmezsin
Dostlar ile dem bilmezsin
Yön bilmezsin gem bilmezsin
Belki sana uyan olur
Geç Mihraba hoca Mahmut

Nasıl vaaz nasıl tembih
Emanet mi takke tesbih?
Hatalıdır bazen teşbih
Bir gün sana soran olur
Hiç gittin mi hacca Mahmut?

Tekne takır bitti hamur
Ah vah ile geçti ömür
Ne odun var ne de kömür
Bizde nasıl duman olur
Yok ki damda baca Mahmut

Heybendedir her sanatın
Kanunudur kainatın
Tacın tahtın saltanatın
Sen gitmeden viran olur
Yol dayandı uca Mahmut

Bakırdandır hamam taşı
Kefen pamuk tutsun yası
Giyindiğin hoş libası
Teneşirde soyan olur
Hesap vakti koca Mahmut

16.01.2019

İsmet Anik

Kol kırılır çıkılmaz yenden

Nedir ki dünyanın malı varlığı
Hepsi kıymetsizdir tatlı canımdan
Neme lazım elin hükümdarlığı
Bugnme işim sarkmaz dönümden.

Çerkez düğününden bir davet aldım
Gafe oyunuyla geçmişe daldım
Çifte kumruların seyrinde kaldım
Sandım ki bir Şeyler koptu canımdan.

Kar sürgünü kürtük olur koylarda
İnsan töresini oynar toylarda
Yuvadan yurdundan ayrı soylarda
Kolum kırılır da çıkılmaz yenimden.

Yaşamanın tadı dilde değildir
Herkesin sevdası çölde değildir
Bütün hasretlikler yılda değildir
Anladım feragat etmem sinimden.

Canım dedim önce candan yanaştım
Aklıma fikrime sordum danıştım
İçimden geldiği gibi konuştum
Sakin sözlerimi sanma kinimden.

İsmet Anik

Komşunun bağı

Komşunun bağında bozulmuş çitler
Bozanı vurmadan ben olmaz derim
Bağın etrafında başıboş itler
Sürüyü kırmadan ben olmaz derim....

Sen ne yaptığını sanırsın ahmak
Kimin deyneğine süründün dön bak
Haddini bilmeze had bildirmek hak
Leşini sermeden ben olmaz derim..

İman Vatan Bayrak canımdan aziz
Hakimi de biziz hadimi de biz
Adı Anadolu yoktur başka iz
Kıyama durmadan ben olmaz derim...

İsmet Anik

Köy Çocuğuyum.

Çatlamış topraklara ilk damlalar
Ve topraktan yükselen rayihalar
Yalınayak koşuşturan çocuklar
Bir de taş'tan, toprak'tan oyuncaklar.

Çelik çomak peşinde koşuşturma
Kimin aklında yorulup oturma
Kuru ekmek yanına soğan kırma
Tereyağ bal hayali kuracaklar.

Bir köpek eniği, koyun kuzusu
Birkaç civciv veya ördek yavrusu
Binmek için birde eşek sıpası
Birebir canlı pilsiz oyuncaklar.

Kızlar bir kenarda seksek oynarlar
Çöpten çaputtan bez bebek yaparlar
Şırada yuva kurup evcilik var
İş zamanı büyür bütün çocuklar.

Köy çocuğu taşı toprağı bilir
Varlığı bilmez, yokluktan zevk alır
Ağaçta salıncak, taştan kayılır
Doğal oyuncaktan tat alacaklar.

Telden tahtadan araba yapardık
Traktör yapmaya pancar çalardık
Sapan lastik yapıp cam kırardık
Sıraya girip serçe vuracaklar.

Dana, kuzu, oğlak süt kardeşimiz
Anaları da süt analarımız
Çalışırlar at, eşek, öküz, camız
Kedi, köpek kapıda duracaklar.

Şimdilerde telefon parasına
Bir öküz. Keçi de faturasına
Rağbet var yumurtanın sarısına
Kümeden değil raftan alacaklar.

Köy çocuğu taşı toprağı tanır
Ağacı, kirazı, yaprağı tanır
Bilir tarlayı bostanı bağı tanır
Çalışacaklar doyup oynayacaklar.

Ver Allah'ım ver sicim gibi yağmur
Beni sıırıslıklam toprağı çamur
Kaynaşır; insan, toprak aynı hamur
Eninde sonunda kaynaşacaklar.

Özlemim var toprağın yangınına
Yorulup yatmak kağınının bağına

Köy kokulu taşına toprağına
Daha koyun kuzu kavuşacaklar.

Ben köy çocuğuyum köyüm neresi
Yok gece köpek, sabah horoz sesi
Ya boş kalan evlerin inlemesi
Sahipleri gibi yıkılacaklar.

Köy çocuğuyum köye özlemim var
Koşarım toplanıpta çağırsalar
Ağlarım anlatamam sorarsalar
Ki; niye gittin diye soracaklar.

İsmet Anik

Köyümüzde şenlik var

Haber salın dört bir yana
Duyan desin duymayana
Eğlenelim kana kana
Uzak yakın hep gelecek
Bugün köyüm şenlenecek.

Önce divana durulsun
Hallar hatırlar sorulsun
Şenlik çadırı kurulsun
Büyük küçük eğlenecek
Bugün köyüm şenlenecek.

Şehidimiz orta yerde
Ana baba nene dede
Dua bekler kabirlerde
Eller yüze sürülecek
Bugün köyüm şenlenecek.

Azeri Kürdü Yörüğü
Lezgi Gürcü bir uyruğu
Yoktur içinde çürüğü
Hepsi bir bir ünlenecek
Bugün köyüm şenlenecek.

Kurban olduğum Yaradan
Dağları kaldır aradan
İstanbuldan Ankaradan
Hasretlik sona erecek
Bugün köyüm şenlenecek.

Muhtar olsun Güzel nene
Benim nenem aza yine
Şad'edelim hane hane
Tarihten toz silinecek
Bugün köyüm şenlenecek.

Aliberçin Mızıkalı
Gafe oynar Kurbanali
Keçe teper Tekdeveli
Halit Tahir güreşecek
Bugün köyüm şenlenecek.

Davul karabiti vursun
Gazi Mehmet başa dursun
Köşke Aygışı kurulsun
Karaboyun toy verecek
Bugün köyüm şenlenecek.

Dostluk eser havasında
Hatırası telvesinde

Kanılanın kahvesinde
Yurttan acans dinlenecek
Bugün köyüm Şenlenecek.

Sinem karı tandır yaksın
Zahrat hala fala baksın
Bala hanım erken kalksın
Konu-komşu gezilecek
Bugün köyüm Şenlenecek.

Hatca bacı köyü gezsın
Güley hala ayran ezsin
Kıymet nene mani dizzin
Bir anlatıp bin gülecek
Bugün köyüm Şenlenecek

Hep geĀmiŐten umuyoruz
Bizler neden yapmıyoruz
İŞte kafa işte omuz
Kadir-kıymet bilinecek
Bugün köyüm Şenlenecek.

Küskünlerde barış olsun
TanıŐmayan tanış olsun
Tekrar öze varış olsun
Yüzyıllara seslenecek
Bugün köyüm Şenlenecek.

Nesil bizden ibret alsın
GeleceĀe miras kalsın
Herkes bunu böyle bilsin
Tüm gönülller birleŐecek
Bugün köyüm Şenlenecek.

1 Mart 2018.

İsmet Anik

Kurban

Koçlarla çakallar
Hiç olurlarmı eş
Koçlar kurban olur
Çakallar ise leş.

Şeytana uyarsın
Canlara kıyarsın
Şehitlik umarsın
Şanki cennet beleş

Seni vatan satan
Yaptığından utan
Tak peşine köten
Cehennemi üleş

Yoktur bizim sızın
Vatan hepimizin
Bölene yoktur izin
Gayrиси hep kardeş.

İsmet Anik

Kurtulamazsın.

Beni sevmek zordur demiştim sana
Bir kez tutulursan kurtulamazsın.
Musallat etme gönlümü gönlüne
Sonra istesende kurtulamazsın.

Taş kalpliyimdir yumuşatamazsın
Yalvarman yakarman işe yaramaz
Günöbirlik barınak sanmayasın
Girersen çıkamaz kurtulamazsın.

Sevmek kalpte başlar kabirde biter
İyi düşün sevmek tek yönlü yoldur
Beni sevmek kocaman yürek ister
Bir kez sevilirsen kurtulamazsın.

Beni sevmek hayattan vazgeçmektir
Bende yaşarsın dünyanın ben olurum
Buluttan toprağa yağmur demektir
Toprağa yağsanda kurtulamazsın.

Sevmeden önce çok düşün güzelim
Bu yol zor bu yol çileli dikenli
Seveceksek ölümüne sevelim
Usandım diyerek kurtulamazsın.

Sevmek ocakbaşında üşümektir
Donmak var Haziran'dan Ağustos'a
Sağanak altında kuru kalmaktır
Aşkın fırtınasından kurtulamazsın.

Düşünmeden düşürdünya bu yola
Seninle hayata silbaştan derim
Kurtulmak için değil daldan dala
Dağdan dağa uçsan kurtulamazsın.

Güneşinde gölgende ben olurum
Aldığın nefeste içtiğin suda
Geçen olurum gündüzün olurum
Öyle bir kalemde kurtulamazsın.

İsmet Anik

Kuru Sevda

Ne elini tutup gözüne baktım
Ne dizine yatıp yüzüne baktım
Ne işvene, ne de nazına baktım
Bir kuru sevdaya talim ettirdin.

Hayal edip saçını ördüm diye
Seni senden habersiz sevdim diye
Bir kerecik düşümde gördüm diye
Gördüğüm rüyaya talim ettirdin.

Yakmayaydı aşk beni; sevmek derdim,
Seni Dünya gözüyle görmek; derdim
Bir dokunsam; Dünyaya gerçek derdim
Şu yalan Dünyaya talim ettirdin.

Sevdamı gönlünde büyüt demedim
Başımı göğsünde uyut demedim
Goncamı koynunda kurut demedim
Daldığım hülyaya talim ettirdin.

Bir kez yanmayan ateşi ne anlar
Kül oldu sessiz sedasız yananlar
Sevmek sevilme vardı birzamanlar
Kupkuru sevdaya talim ettirdin.

İsmet Anik

Küsmek

Aklımdan küsmek geçiyor gönlüm razı olmuyor
Yutkunup susmak geçiyor dilim razı olmuyor

Azalar kalkar isyana söz bırakmaz insana
Kuytularımda nisyana halim razı olmuyor

Can havliyle çırpırırım senden medet umarım
Yönümü öte dönerim yolum razı olmuyor

Öyle bir çıkmazdayım ki kurtuluşum yok gibi
Bıraksam tutmayan eli elim razı olmuyor

Tutkularım senden geçsin sen hep teğet geçersin
Dedim Süveydam silinsin solum razı olmuyor

Yanmaktan da ötesine alıştım öylesine
Yangınımın sönmesine külüm razı olmuyor

Dikeni de gülden saydım artık müptelasıyım
Acze düşüp bir öf çeksem gülüm razı olmuyor

İsmet Anik

Küsmüüz yoksa

Dün yabancı gibi yanımdan geçtin
Yüzüme gülmedin küsmüüz yoksa
Kaş çatık baş önde uzağa kaçtın
Selamım almadın küsmüüz yoksa

Kaçıp gittin ceylan gibi sekerek
Mendil bırakmadın düştü diyerek
Kaşınla gözünle işmar ederek
Aklımı çelmedin küsmüüz yoksa

Ömrümün ardından bakıp hislendim
Gelecek yıllara boşa yaslandım
Bendeki isminle kaç kez seslendim
Oralı olmadın küsmüüz yoksa

Tel tel zülüfleri kimler taradı
Ateşine yanmak kime yaradı
Uykuda kollarım seni aradı
Rüyama gelmedin küsmüüz yoksa

Kayan yıldızlara meyil etmezdin
Murada erdim der dilek tutmazdın
Pınarın başına bensiz gitmezdin
Bir haber salmadın küsmüüz yoksa

Söyle ne istersin barışmak için
Sebebi nedir ki küskünlük niçin
Halime bir bakta sızlasın için
Merhamet kılmadın küsmüüz yoksa

İsmet Anik

Leb Değmez - 1

Akıllı ol şair sensin dedikçe
Yolları yokuşa süresi gelir
Dil hali izaha aciz kaldıkça
Dudağın iğneyi kirası gelir...

Şair ne anlatsın dudak yasaklı
Çoşturan hisleri içinde saklı
İçte köz olur söz kalınca aklı
Yar deyince aklın durası gelir...

Göz göze gelende gözler konuşsun
Konuşsun gönüller özde tanışsın
Tanış olsunlar ki sırra erişsin
Erdikçe sırrına eresi gelir...

Dikensiz goncaya hangi kuş konar
Konsa da derdini nereye yanar
Yanan gülistanda taşlara tüner
Tünekte aklına yarası gelir...

Yanakları al al gözlerde neşe
Yıldızlar göze hilali kaşa
Gece aya denktir gündüz güneşe
Işığından önce haresi gelir...

İsmet Anik

Lebdeğmez atışması - 2

Karakoç işleri yokuşa sürdü
Söyle Ankara'nın neresi sende
Geri kalanlar da tünele girdi
Orakçı sorunun çaresi sende

Dudaklar iğneye tutsak dil ahraz
Ayak dar geliyor seçenek çok az
İster konuş ister oku ister yaz
Haydi şair sözün sırası sende

Şiir dediğin net darasız sözler
Güzel söz için dil gözleri gözler
Gözler söz gözesi deryadır gözler
Elde elâsı çokta karası sende

Lâl olan suskun dil derdidir kulun
Dikeni dostudur daldaki gülün
Sensiz atan sinedeki gönülün
Yarısı yerinde yarısı sende

İsmet ANİK

İsmet Anik

Lüküs Hayat

Dünya yuvarlaktır dikkat et düşme
Cakanı çizdirme lüküs hayatta
Pervasız yaşayıp haddini aşma
Görgüsüz yazdırma lüküs hayatta.

Yakışır yakışmaz takma kafanı
Modacılar çizsin sana kefeni
Yapışsın endama sarsın küfeni
Forsunu bozdurma lüküs hayatta.

Gerçekleri gizle gören gülmesin
Ne halt olduğunu kimse bilmesin
Anana babana hanel gelmesin
Meşrebi sezdirme lüküs hayatta.

Sakin ekmek yeme karnın zil çalsın
Yemeğin yarısı tabakta kalsın
Kadeh büyük şarap kırmızı olsun
Sakiyi kızdırma lüküs hayatta.

Her kapıdan girmez nikahla iman
US uçunca baştan duruyor zaman
Mezhebin olmasın aman ha aman
Ardından dizdirme lüküs hayatta.

Acınası haller içler acısı
Yarınlar dün bitmiş ondan sancısı
Aynı hana gider yolun yolcusu
Hancıyı bezdirme lüküs hayatta.

İsmet Anik

Mahkûm

Avazım çıktığı kadar
Haykırmak istedim sana
Sevdiğimi diyemeden
Dudakta dil mahkûm oldu.

Şevdamı anlatsın diye
Ümit bağladım goncaya
Açılıp seni görmeden
Dalında gül mahkûm oldu.

Açılmaz yad'a kollarım
Yanlara düştü omuzdan.
Henüz seni saramadan
Bedende kol mahkûm oldu.

Bulutlara belbağladım
Coşsun, çağlasın, anlatsın
Sevdam sağanak olmadan
Damlada sel mahkûm oldu.

Ben sensizliğin zulmüne
Yıllarca direndim durdum
Beni sana getirmeden,
İzinde yol mahkûm oldu.

Attım kendimi sahraya
Ya bulunmak, ya kaybolmak
Ne ateş kaldı ne serap
Kumunda çöl mahkûm oldu.

Gül'ü zakkum'u bir tutup
Sevda taşıdık kovana
Ne yedin, ne yedirdin
Petekte bal mahkûm oldu.

İsmet Anik

Mahşer günü

Kuru dalda açan çiçek
Yaprak yaprak zikredecek
Kuruyup ta yeşerecek
Mahşer günü geldiğinde.

Önce toprak can bulacak
Sonra can toprak olacak
Tekrar tekrar dirilecek
Mahşer günü geldiğinde.

Ecelinden kaçamazsın
Sıratsız da geçemezsin
Ekmeden de biçemezsin
Mahşer günü geldiğinde.

Cennet mekan barınırsın
Cehennemde mi yanarsın
Arasatta mı kalırsın
Mahşer günü geldiğinde.

Bilki ana kucağında
ol Habibin sancağında
Gölge ara sığağında
Mahşer günü geldiğinde.

Sen Habibin izinde kal
Geldiğin de vakti zeval
Defterini sağından al
Mahşer günü geldiğinde.

İsmet Anik

Mahşer Durağı

Vakit doldu ecel söktü kökümü
Sağdan soldan amelimin dökümü
Günahıyla sevabıyla yükümü
Aldım; verelini mahşer durağı.

Veren alır itirazım yok, sözüm yok
Gelen gider kalmak için çözüm yok
Bunca yol geldim geride izim yok
Yolun sonundadır mahşer durağı.

Hani mal hani yar nerde kaldılar
Gelmedi ardından bakakaldılar
Amelimle başbaşa bıraktılar
Çoklukta yoklukmuş mahşer durağı.

Münker Nekir ilk ziyaretçilerim
Elinde amel ve sual defterim
Cevap oldu önden gönderdiklerim
Biraz zor geçecek mahşer durağı.

Dünyada ektiğimi burda buldum
Aldımsa verdim, verdiğimi aldım
Gah gayyada gahi iremde kaldım
Ağlattı güldürdü mahşer durağı.

Yemeyi ve içmeyi yasakladı
İyi kötü demedi kucakladı
Mahşer gününe dek beni sakladı
Huzurda mekanım mahşer durağı.

Yar yok, ana yok, baba yok, kardeş yok
İltimas paralıda beleş de yok
Gölgemden kurtuldum güneşde yok
Taştan topraktandır mahşer durağı

Yolu yoktur omuzlarda gidilir
Yeri çok yakın herkeslerde bilir
Gitmek için önce tövbe edilir
Tövbesizlere zordur mahşer durağı.

Ne yedikat göklerin üstündedir
Ne de yedikat yerin altındadır
Bize son nefes kadar yakındadır
Gözler önündedir mahşer durağı.

Baksalarda orayı göremezler
Orda ne olduğunu bilemezler
Ben ağayım ben beyim diyemezler
Ömrün sonundadır mahşer durağı.

İsmet Anik

Makber

Lahza-i perde açılrsa bahardan,
Kırmızı gül alıpta dönsem geri.
Elleri kınalı, setresi kardan
Yoksan yanımda nideyim gülleri.

İlham verirdi; yanakları güle,
Lebleri kiraza, sesi bülbüle.
Mihnet edermiydim bir avuç küle,
Ellerin efsunlasa yareleri.

Gayri mevsimle süslenir makberin
Kar beyaza boyun eğmiş güllerin
Gideli ne selamın, ne haberin
Makber'ine taş olduğumdan beri.

Aşmak zor bir nefeslik mesafeyi
Bitti rolüm oynadım son perdeyi
Seven alsın Dünya denen nesneyi
Bir adım yolum kaldı, dönmem geri.

İsmet Anik

Malazgirt

Anadolu Türk'tür Türk kalacak
Diyojen'e karşı durdu Alparslan
Önce imam olup namaz kılacak
Sonra Romalıya vurdu Alparslan.

Sene bin yetmiş bir ağustos ayı
Diz çöktürdü roma ile dünyayı
Sadak'nda oku boynunda yayı
Allah nidasıyla girdi Alparslan.

Anadolu dedi gaye olarak
Üç hilali seçti Raze olarak
İslamda hizmeti paye olarak
Resulü rüyada gördü Alparslan.

Şeyhim Edebalı pirimizinde
Fatihler Yavuzlar onun izinde
Mekanınız cennet hepinizinde
Sıratı müstakim kurdu Alparslan.

Malazgirt ilk adım devamı geldi
Üç kıta'da akan kükremiş seldi
Zalime baldıran mazluma bal'dı
Aleme nizamı verdi Alparslan.

İsmet Anık

Maşuk

Gonca güle gül dedim
Bülbülsüz gülmem dedi.
Haydi Bülbül dil dedim
Gülsüz dil bilmem dedi.
Aşk'a Meşk'e öl dedim
Aşkları ölmem dedi.
Ölümsüzmüsün dedim
Ben efsaneyim dedi.
Ömrün ne kadar dedim.
Maşere kadar dedi.
İlk efsane kim dedim
Adem'le Havva dedi.
Bende de varmı dedim
Maşuksunya sor dedi
Kime maşukum dedim
Karagözlü yar dedi.

.....
Sessizlik sarıverdi
O an kalp duruverdi
Sordumki nedir derdi
Heyecandandır dedi.

İsmet Anik

Mavi rüya

Yer yüzü ile gök
Masmavi aynı renk
Rabita ve ahenk.
Yerde bulut denk denk
Yağarlar arşa dek
Yıldırım ve şimşek
Rüyaya düşecek.

Bir yudum mavi çek
Seni kim görecek
Gözlerin gülecek
Kimse bilmeyecek
Geçmişle gelecek
Bir bir silinecek
Gerçekler gidecek
Rüya görülecek.
Yıldızlar sinecek
Güneş üşüyecek
Ay sana gelerek
Alnından öpecek.

Birden irkilecek
Ve rüya bitecek
Mavilik ölecek
Siyah türeyecek
Damlalar düşecek
Fayda vermeyecek.
Beden terleyecek
Sabaha erecek.

Her yer renk renk çiçek
Arılar gezecek
Bülbüller ötecek
Şükürler denecek
Güne şükredilecek.

Mavi rüyayla cenk
Aşka dönüşecek
Ölümsüzleşecek.
Bir rüzgar esecek
Siyahı silecek.

İsmet Anik

Mehmedim

Elde bayrak dilde ALLAHÜEKBER
Şahikaya nara atar Mehmedin
Hedef Sarıkamış Allahuekber
Karı yorganla eş tutar Mehmedim...

Gel denildi koştu Sarıkamışa
Eyvallah etmedi Aras'a kışa
Yaslanıp sırtını verdi yokuşa
Gül bahçesi diye yatar Mehmedim...

Bin dokuz yüz on dört zemheri ayı
Mevsim donduruyor güneşi ayı
Sanırsın toprağa eker buğdayı
Düşükçe bire bin biter Mehmedim...

Şimalden cenubdan garptan ta şarka
Ne ayakta çarık ne sırtta parka
Suhunet sıfırın altında kırka
Düşse de alev alev tüter Mehmedim...

Kar fırtınasına kurşun sıkılmaz
Haine namerde destan yakılmaz
Dil yıkar kurşunla yiğit yıkılmaz
Bir canla düşmana yeter Mehmedim...

Destan her satırda ayrı bir acı
Yol gözleyen ana baba eş bacı
Değil yüzyıl bin yıl olmaz ilacı
Helal et acıyı bitir Mehmedim...

Ay-yıldız bayrak eser başında
Kimi onbeşinde yolun başında
Yar senin derdinde sen dağ başında
Sarıkamıştan kar getir Mehmedim...
İsmet ANİK / TOKAT

İsmet Anik

Mektub'ATA

Sen gideli yetmiş Seksen yıl oldu
Bir bilsen; neler oldu, neler oldu.

Sen varken senin partin birinciydi,
Partilerin içinde bir inciydi.

Senden sonra bir kaç parti kuruldu,
Yarışmanın kuralları bozuldu.

Halefin sana dua okutturdu
Düştüğü tuzakları kendi kurdu.

Atamızdan tereke'dir dediler
Kıyısından kıyısından yediler.

Dara düştükçe sana sığındılar,
Atam sen çok yaşa diye andılar.

Herzelere perde ettiler seni,
Daima sise kırdılar dümeni.

Atamız sen rahat uyu diyenler,
Onlardır seni rahatsız edenler.

Bunların ninnisi uyku kaçıırır,
Uyuyan varsa bile uyandırır.

Altmış Yemiş yıldır işleri kesat,
Ondandır yegane işleri fesat.

Biliriz bunlardan haberin yoktur,
Na-galip paşada marifet çoktur.

Bu zümre milli şefin evkafi'dir,
O evkafın marifeti gafıdır.

Bir marifette dönen çarka çomak,
Şerre alkış, çalışan başa tokmak.

Varsın yıkılsın da kaleler bir bir,
Her tür melanet işlerine gelir.

N'olur senden önce bunlar gideydi,
Akbabalar semayı terk edeydi.

İstemezük der imarı, mamuru,
Parlayan yüze sürerler çamuru.

Güç isteriz, gücü olanı değil.
Su boşa, yel başa,sen dışa eğil.

Akim zihniyet, üçe çok bire az

İŖi yokuŖa sŖrer, dŖze itiraz.

Vay, kiŖ niye soğuk, yaz niye sıcak
GŖneŖten ne zaman yağmur yağacak.

Atam sŖyle; ya aslını bulsunlar
Ya da yer ile yeksan kaybolsunlar.

İsmet Anik

Merve ile Nisa

Merve ile Nisa ikisi kadeş
Aralarındaki yaş farkı sade beş
Biri havalı diğeri tellidir
İkisi güzelliğinden bellidir.
Abla küçük kardeşi çok severdi
Kıskandığından üstüne düşerdi
Ana Baba varken nekadar sevse
Fırsat bulsa kolundan dişlese
Büyüdü küçükte okullu oldu
Hırçınlıklar artık karşılık buldu.
Bıraraya gelince velvele kopar
Terlikler fırlar tam isabet yapar.
Terliğin görevi çoktur her evde
Ayakta, başta, barışta görevde
Bakarsın odada gürültü kopar
Baba gelir ikiside ders yapar.
Zaman sonra gelirler ergenliğe
Başka sebepler çıkar gerginliğe
Birbakarsın abla bacı saçbaşa
Terlik ayırır gerek yok telaşa.
İrsimidir budurum neyinnesi
Aynıydılar Annesile Teyzesi.
Beraberken saçbaşa anlaşırlar
Ayrı düşünce güzel barışırlar.
Bunlarda birgün böyle oiaçaklar
Ayrı yerlerde yuva kuracaklar
Kelebekler gibi uçup giderler
Giderde Anneyi taklit ederler.
Tatlı hatıra kavgalı günleri
İkisini ayıran düğünleri.
Onlarda birgün kendi evlerinde
Sulh arayacak terlik ellerinde.
Merve ile Nisa ikisi bacı
İkisi de dertlerimim ilacı

İsmet Anik

Mor Dağlar

Karametli dağları aynı bizim mor dağlar,
Bilenler bilir kardeş oldumuzu bizim.
Sevincmdir sevincin, ateşin yürek dağlar.
Bilirler cengimizi toyluğumuzu bizim.

Senin yad ellerinde ağlayan Karabağlar
Ağlattılar Kerkük'ü Musul'umuzu bizim
Yitik cana analar bacılar kara bağlar
Bilirler Toprak Bayrak namusumuzu bizim.

Dosta dost yetiştirir düşmana düşman bağlar
Dünya bilir demirden doğduğumuzu bizim.
Ötüken anamızdır bizi göbekten bağlar
Elest kaimleştirdi dostluğumuzu bizim.

Ay-yıldızlı bayraklar göklerde coşar çağlar
Edebimiz bilsinler sustuğumuzu bizim
Sinmek yakışmaz Türk'e şahidimizdir çağlar
Kim görmüş zalimlere pustuğumuzu bizim.

Komşular aç karadul, etrafımızda ağlar.
Anlat bilsinler birlik buyruğumuzu bizim.
Tutunalım el ele Yalnızlar yalnız ağlar
Görsünler şerre serhat durduğumuzu bizim.

İki Devlet bir millet, birliği iman sağlar
Kiblegahım perçinler kulluğumuzu bizim.
Uğurda canlar şehit, gazidir kalan sağlar,
Peygamber hazırladı yolluğumuzu bizim.

İsmet Anik

Muhasebe

Dalında gül açarsa
Dikenleri görürsün
Diken çuvaldız olsa
Gül yokmuş der yürüsün

Tek başına gelinmez
İyi amel silinmez
Kim olduğun bilinmez
Yere düşer çürürsün.

Bahtım deme haltına
Sam vurmasın bahtına
Sahip çık ki tahtına
Kimler konar bilirsın.

Sanma hayat rotada
Şerler bekler sotada
Dünya denen potada
Damla damla erirsın.

Haydi durma kanat aç
İnsana kainat aç
Defterden ak kanat aç
Boş yere kirlenirsın.

Bülbül asi gül nankör
Güzelliğe gözler kör
Sende pusu at ağ ör
Bekle nah! sevinirsın.

Kim asi kim kalpazan
Makamsız bir borazan
Hepsini alır kazan
Çorbaya çevrilirsın.

Şapkanı koy önüne
Nazar eyle dününe
Güvenme ha ününe
Dağ olsan devrilirsın.

Şimdi güneş başıda
Belki yarın taşında
Nefsinle savaşında
Galip gelebilirsın.

İsmet Anik

Muhsin

Bugün canım çok donuyor
Keş dağını yakasım var
Yirmibeş mart dert sunuyor
Takvimlerden çıkasım var.

Dört kanatlı firdönüyor
Geçit vermez gökyüzü dar
Yıldız kayıp ay sönüyor
Dağ üstünden bir dağ kayar

Pencereye kuş konuyor
Gagasında kırmızı kar
Gök ağlıyor yer kanıyor
Haber getir dağdan rüzgar.

Kar üstünde gül yanıyor
Körük çeker kora ağyar
Bir solup bin uyanıyor
Arşa çıkar ah ile zar.

Yiğit kırdı at biniyor
Koçyiğitler seyre dalar
Düşman dahi kıskanıyor
Muhsin ancak MUHSİN kadar.

İsmet Anik

Muhtacım.

Bu yerlerde duramıyorum artık
Al beni de götür uzaklarına
Sesine nefesine çok muhtacım
Çok yalnızım muhtacım kollarına.

Çölün yağmuru beklediği gibi,
Gülün bülbülü beklediği gibi
Damarın kanı beklediği gibi
Çok yorgunum muhtacım yollarına.

Bir damla yağmur gibi yangınım
Varsın sönmessin hissedeyim seni
Bir deli rüzgarla savrulsun bana
Okşayayım, muhtacım saçlarına.

Loş ışık olup süzül penceremden,
Parça parça bölünsün karanlığım
Nazar et de aydınlansın benliğim
Güneşim ol muhtacım gözlerine.

Sessizlik uğultusu kulağımda
Perde perde çırpınıyor beynimde
Hayatımın ahengi olan sesin
Gelsin bana muhtacım dillerine.

Lokman marifetiyle bekliyorum
Asude hayatım derman yoksunu
Yaralarım bir dokunsun efsunlasın
Derman olur muhtacım ellerine.

İsmet Anik

NEFS

N ankörsün
E ziksin
F esatsın
S en

Hatalarda tamah etti der-gâh'a girmedi nefis
Mekruh etti günah etti mübah'a varnadı nefis

Musalladan geldi geçti akibetim demedi
Yalanları essah etti agâh'a sormadı nefis

Hor boğazdan derya gecti zer iken güruh oldu
Ziyan ile siftah etti felah'a ermedi nefis

Mahbub bilince iblisi benlik sardı kendini
İskeleti ilah etti çarımha germedi nefis

Ñankörlük var Eziklik var Fesatlık var Sen'de Nefs
İçimi simsiyah etti berzah'ı görmedi nefis

İsmet Anik

Nadan

Adam tanırım herşeyden haberdar
Dünyanın anasını satmış gibi.
Bir sosan nekadar marifeti var
Her herzededen bir parmak tatmış gibi.

Sinirlense etrfı yakar yıkar
Ağzını açsa karnındaki kokar
Gözünü açınca kırmızı bakar
Kış uykusundan yeni kalkmış gibi.

Her taşın ya altında ya üstünde
Bilmem ne mayası var sütünde
Bela hazır göbeğine sürtünde
Hırlar ayağına taş atmış gibi.

Anlatır; birbakarsın av parçalar
Sakinleşir, alt çene geviş çalar.
Çenesi açılrsa hertelden çalar
Açmadığı kitabı yutmuş gibi.

Ne sorarsan kendince cevap verir
Çok şey öğrenmiştir herşeyi bilir.
Fırsat bulsa çok dolaplar çevirir
Deveyi hamuduyla yutmuş gibi.

Onu kürsüde konuşsunda dinle
Sevecendir balkaymaktır seninle
Vaadini pekiştirir yeminle
Süt köpüğü taşmadan pişmiş gibi.

Anlamazsın gün döner, nadan döner
Aslı varsa on parmağında on hüner
İcraat desen, balon gibi söner
Ve sırtır, iyibir haltmış gibi.

İsmet Anik

Nadan -2

Nadan adam söz bilmez pes ettirir arifi
Şer'den öte iz bilmez şerre gider tarifi

Her daim laf-ü güzaf sâdır olur dilinden
Gözü kemdir dilî gaf mızrak eder elifi

Nadanı dost bilsen de dostluğuna güvenme
Kıyamet kopsa sende onun kopmaz bir lifi

Aynıdır tersi düzü ister oku ister yaz
Nadan böyle bir düzü adam sanma herifi

Yeri kermeden bilir gök yüzünü yıldızdan
Giz'i görmeden bilir keşiflerin kaşifi

Her taşın altındadır her işin en başında
Sözleri altındadır şeref verir teşrifi

"Rüzgarı görürüm" der çayır sanır çöplüğü
Nadandan akıllıdır bu sözün müellifi

İsmet Anik

Nasıl Gülerim

Güller sararıp solarken
Nasıl gülerim Ya Resül
Karanfiller kan ağlarken
Nasıl gülerim Ya Resül.

Senden beklenir şefaât
Öksüz kalmış cümle ümmet
Sana ağlarken kainat
Nasıl gülerim Ya Resül.

Seher vakti vakit erken
Beden uykuya dalarken
İblis yatana gülerken
Nasıl gülerim Ya Resül.

Öğle vakti gün tepede
Namaz Kıyam Rûku secde
Yaklaşmışken kıyamete
Nasıl gülerim Ya Resül.

Namaz olsun bütün tasam
Şefaate nail olsam
İkindiyi kılamasam
Nasıl gülerim Ya Resül.

Gün dolandı akşam oldu
Haydi namaz vakti geldi
Akşam sizler günün derdi
Nasıl gülerim Ya Resül.

Yatsı oldu vakit gece
Biz kulların hali nice
Uyku ölüm kadar ince
Nasıl gülerim Ya Resül.

Cuma günü Bayram günü
Ogün Mü'minin düğünü
Göremezsem gördüğünü
Nasıl gülerim Ya Resül.

İsmet Anik

Nasihat

Dünden hayaliniz
Bugün helaliniz
Yarın belaliniz
Sonra vebaliniz
.....Olmasın.

Kış kalmasın yaza
Yaz kalmasın güze
Zoru getir dize
Şeytan halinize
.....Gülmesin.

İşini kendin gör
Şerleri hayra yor
Bilsende yine sor
İşler kolayken zor
.....Gelmesin.

Besmeleyle başla
Euzuyla taşla
Fatiha bağışla
İş yarım, göz yaşla
.....Kalmasın.

Yol yok ordan öte
Saygıya hürmete
Dkkat! emanete
Kıyas kıyamete
.....Kalmasın.

İsmet Anik

Nazar

Öyle sakar değil nazar
Korkma her adama değmez
Kaderin alnında yazar
Her belaya nazar denmez.

İsmet Anik

Ne Fayda

Benim varlığımdan haberin yoksa
Sana yandığımı bilsen ne fayda
Feryadım figanım ayyuka çıksa
Sesin sahibini bulsan ne fayda

Ne hayaller kurdum ne düşler gördüm
Özlediğim günler gelirmi derdim
Belki bir gün diye ömrümü verdim
Ağlayan gözüme gülsen ne fayda

Çölüm yeşerirdi bir gülüşünde
Sen çaldın sandım zil çalışında
Bugün bayram derdim her gelişinde
Ben yokken sen bende kalsan ne fayda

Şans yıldızlarımız bir bir kayarken
Verdiğin sözlerden bir bir cayarken
Ümitli günleri bir bir sayarken
Gün sona erince gelsen ne fayda

İsmet Anik

Ne gerek

Dertleri unutmak için
Kahkahayla gülmek gerek
Kahkahayla gülmek için
Göz yaşını silmek gerek
Göz yaşını silmek için
Yari hergün görmek gerek
Yari hergün görmek için
Kapıda ölmek gerek
Kapısında ölmek için
Ölesiye sevmek gerek
Ölesiye sevmek için
Yarin de sevmesi gerek
Yarinde sevmesi için
Derdiyle dertlenmek gerek
Mutluluğu bulmak için
Derdi unutmamak gerek

İsmet Anik

Necip

Necip olsaydı bu Millet
Sade Sakarya kalkmazdı
Volga, Tuna ilelebet
Türk'ten izinsiz akmazdı

Türk'üm Fazıl'ım mahirim
Büyük olan bu davada
Muzaffer olur ahirim
Suda, karada, havada.

Sade bir Kısakürekle
Arkta akmak istemez su
Birlikte çarpan yürekle
Ark yaparız okyanusu.

* * *

Yarin doğdu bugün öldü
Uçurtma saldı göklere
Otuzunda izi buldu
Bir kalem çaldı renklere

İsmet Anik

Nem Hatıralı hayat

Nem hatıralı hayat zalim gönülde mahpus
Serabı yasaklayıp atıyor çöle beni
Suçumu sordum ama söylemedi dil sus-pus
Senin cezan bu dedi düşürdü dile beni...

Ne yaptıysam olmadı yollarında yoruldum
Göklerde şahin oldum karşımda kartal buldum
Sonunda gülistanda bir garip bülbül oldum
Zar ettim diye hasret bıraktın güle beni...

Hayllerimiz vardı gelecek günler için
Kavli karar almıştık üstüne birde yemin
Yokuşlarım düzleşti söylemisin bu ne kin
Yol yokmuş gibi sürdün bilinmez yola beni...

Bulutlara çizdim resmini ki ay şavkında parla
Yağmurda mutluluğu arardım damla damla
Gönlüme cemre düştü nevbahara beş kala
Sen çaresiz bıraktın bir yudum sele beni...

İsmet Anik

Netice

Tat alamaz olduk yenen lokmadan
Çenedeki sızı dişe dayandı
Can her şey istiyor hale bakmadan
Son adımın ucu boşa dayandı

Devasızdır çuval çuval ilaçlar
Hayr'etmiyor artık ata kırbaçlar
Siyahım kalmadı ağardı saçlar
Sakal bıyık derken kaşa dayandı

Dedim doktor nedir bendeki bu hal
Sorunuma çözüm bul behamahal
Dedi bir bakalım neymiş ki ahval
Sorun geldi geldi yaşa dayandı

Günler aylar yıllar ömürden gitti
Bir düzlük kalmıştı bak o da bitti
Dizlerim titriyor benzim de attı
Derken yaş altmış beşe dayandı

Belki son nefestir sineye dolan
Belli belirsiz iz geride kalan
Ikisi yan yana gerçekle yalan
Neticede başım taşa dayandı.

İsmet Anik

Nevbahar

Sonbaharda buz gibi yağmur düştü,
Kış gelende lapa lapa kar düştü,
Karakış'ta Zemheri'de çığ düştü.
Ve gönlüme üç tane cemre düştü,
Hala seni bekliyorum; Gelmedin.

Kardelenler allı, morlu geldiler,
Sarı çiğdemler toprağı deldiler,
Bademler Erikler çiçek verdiler
Leylekler baharı müjdelediler,
Hala seni bekliyorum; Gelmedin.

Bekle nevbahar da gelirim dedin,
Güller açtı, kuşlar uçtu gelmedin
Turnalar'la selam da göndermedin
Söyle bir tanem söyle nedir derdin,
Hala seni bekliyorum; Gelmedin.

Seher vaktinde geleceksen şayet,
Çimenlerde göz yaşlarımı takibet.
Dert ortağım, bülbüllere tarif et
Geldiğini gönlüm bilir; nihayet
Hala seni bekliyorum; Gelmedin.

Beklemenin zulmünü sen bilseydin,
İnan ki hemen gelir, bekletmezdin.
Belki nevbaharı da beklemezdin
Söyle bir tanem söyle, neydi derdin,
Hala seni bekliyorum; Gelmedin.

Senin için bekledim nevbaharı
Çiçekler bezedi karlı yolları.
Bir görsen bendeki heyecanları
Unutup yaramdan sızan kanlı yılları
Hala seni bekliyorum; Gelmedin.

İsmet Anik

Neydi Adın.

Hayal kurdum dün gece
Topraksız, Bülbülsüz, bensiz.
Karşıma aldım öylece
Yapraksız, köksüz, dikensiz.

Buhar gibiydi hayalim
Ben kaynadıkça o uçtu
Her zerresiyle hemhalim
Zerresi benden habersiz.

Bütün yeşillerim sende
Bülbüllerim sana kondu
Goncaların rengarenk de
Hayallerim kaldı renksiz.

Gönlümde köşkün sarayın
Odalar seninle doldu
Sen gönlünce yaşayasın
Bende yalnızlık mihensiz.

Kan revan uzanan elim
Bana seni tutmak suçtu
Yine kan revan gözlerim
Gülmüyorlar gözlerinsiz.

Gece gündüz aklımdasın
Dilimde bir adın yoktu
Uyusamda rüyamdasın
Hayat hitam bulmaz sensiz.

Sahi; neydi adın senin
Bende sana isim çoktu
Bana neden söylemedin,
Sen bende kal, kal isimsiz.

İsmet Anik

Neyleyim

Eğer glecekse benim yüzüne
Var edenim gülsün kul'u neyleyim
Tatlı muhabbetler dolsun zme
İçim haz'la dolsun zl' neyleyim

Ruhumu kaplayan Temmuz güneşi
Eza'da Cefa'da bulunmaz eşi
Eğer yanacaksa yürek, Ateşi
alyanaktan alsın ,çölü neyleyim

Senden mahrun kalmak öyle beter ki
Davet eden yeşil ışık göster ki
Her yerde bulurum iste yeter ki
Gözlerin gel salsın yol'u neyleyim

Hasreti vuslatı bilirmisin sen
Elimi uzatsam gelirmisin sen
Gelirsen bir ömür kalırmısın sen
Kim bilirse bilsin eli neyleyim.

İsmet Anik

Nice dağ

Ey yüce dağ, ey koca dağ
Küçük dağlara tepeden bakan dağ
Yine duman duman başın
Kalmadı eşin yoldaşın
Uçamazdı yükseğinden göçmen kuşlar
Geçemezdi eteğinden kervanlar
Haberin olmazdı;
Oynaşan sincaptan küsen tavşandan
Güzel kokan kekikten yavşandan
Tutsak etmiş başındaki duman seni

O da beni.

Paylaşamazlardı seni
Kayalıklarındaki kartallar,
Koyaklarında çakallar, kurtlar
Eteklerinde yeşilin her tonu
Üzerinde elvan eivan çiçekler
Cıvı cıvıl ötüşen kuşlar
Uçuşan kelebekler böcekler
Çok severlerdi seni

O da beni.

Sona erdi birgün bu hengâme
Renkler cıvıltılar kayboldular
Kuşlardan kelebeklerden eser kalmadı
Birdaha seni arayan soran olmadı,
Hepsi birden terk ettiler seni

Oda beni.

Dertlerimiz benzer, kaderimiz aynı
Gel başbaşa verip ağlaşalım
İlgıt ılgıt aksın yaşımız
Belki insafa gelirden;
Yeniden yeşerir hatıralarımız.
Ama nafiye
Çoktan unutmuşlar seni

O da beni

Sen koca dağ, sen yüce dağ
Çoktan olmuşsun nice dağ
Orada sevenlerini bekliyor desinler
Ayakta öldüğünü bilmesinler.
Olduğun yerde hatıralarınla gömelim;
Başına bir avuç taoprak
Üstüne de maziden kalma birkaç yaprak
Bana da yol kenarımdan yer ver
Üstümü de kuru otlarla örtüver.
Başıma taş istemez,

Bağrımdakinden başka gerekmez.
Belki gelip geçenler, yadederler seni.

Kimbilir belki
O da beni.

İsmet Anik

Niyaz

Elhamdülillah inandım Rahmetin yücedir
Biz kulları Rahmetinden nasipsiz bırakma.

Amelimiz olsa da muhtacız şefaate
Huzur-u Mahşerde bizi Habipsiz bırakma.

Sahip olduğumuz ne varsa senin lütfundur
Lütfundan mahrum edipte sahipsiz bırakma.

Gözlerim görsede Hak yolunda Arif gerek
İstikametsiz yollarda Naip' siz bırakma.

Bilirim bana bahşettiğin bir Züleyha var
Beni özleyen, gözleyen Yakup' suz bırakma.

Hakkı olan bu Dünyada alsın olanlar versin
Yüce Divanda davamı takipsiz bırakma.

İki cihanda maksat Cennetle Cemallindir.
Yolumu Farz'sız Sünnet'siz Vacip'siz bırakma.

Huzur-u Mahşerde yüzümüz kara çıkmasın
Sol boş kalsın, sağ defteri sevapsiz bırakma.

Rahmetlerini önce Ümmetine dileyen
Habibin şefaatine talipsiz bırakma.

Beni sevdiklerinin arasına ilhak et
Allah'ım niyazlarımı cevapsiz bırakma.

İsmet Anik

Nokta

Bilirim hiç bir aşk ta nokta yoktur
Ben de sonuna virgöl koyuyorum
Bu Dünyada daha ötesi yoktur
Veda yok, helalleşip gidiyorum

Gidiyorum yok kalacak takatim
Bilmem daha kaç yaprak döker takvim
Kaçınıcı mevsimde dolar saatim
Gözyaşı dökmeni istemiyorum

İstemiyorum ne Baykuş ne Bülbül
Ne ağıt ne matem ne de siyah gül
Fazla değil sadece üç gün üzül
Senden söz ve metanet bekliyorum

Bekliyorum Firdevs bahçelerinde
Tuba dallarının gölgelerinde
Kevser ırmağının gözelerinde
Ve yine ellerini tutamıyorum

Tutamıyorum hiç tutamadım da
Bakamadığım gözler var baklım da
Bir iki cümle sesin kulağında
Topraktan onu da duyamıyorum

Duyamıyorum seni nefesini
Gelirken getir kokunu sesini
Bize dair her ne varsa hepsini
Zülfünü taranmamış istiyorum

İstiyorum uhde kalan her şeyi
Tenhada el ele tutup gezmeyi
Dizinde geçen yıldızlı geceyi
Şavkına Ay doğmasın diliyorum

Diliyorum dilenmedik ne varsa
Hayallerimiz bir bir gerçek olsa
Gün gelir da hayallerimi sorarsa
Diye; sonuna virgöl koyuyorum,

Bilirim hiç bir aşk ta nokta yoktur
Ben de sonuna virgöl koyuyorum,

İsmet Anik

Nur'una Bakın

Hunharca harcandı ömür çok gibi
Bugün sona erdi yarına bakın
Dünyayı kucaklar ölüm yok gibi
Ne var heybesinde karına bakın...

Sanki çeşme başı gölgesi dünya
Sanırsın sonsuzluk imgesi dünya
Elest'le ukbanın dengesi dünya
Kelamı kadimin sırrına bakın...

Su buluttan gelir ekmek topraktan
Meyve daldan düşer tadı yapraktan
Elma yanaktan al kiraz dudaktan
Birde ayvasına narına bakın...

Cenneti görürüz hamd'la bakınca
Rüzgarı estirir güneş yakınca
Karlardan altından çiğdem çıkınca
Baharda Hallakın Var'ına bakın...

Üç dünya iç içe toprak su hava
Gezer yüzer uçar ortaktır dava
Şükür yeterlidir hepsi bedava
Rahmanın tecelli nuruna bakın...

Velhasıl dünyayı emanet verdi
Kiminin tarlası kiminin derdi
Kimi de toprağa kefensiz girdi
Nebi komşusundan birine bakın...

İsmet ANİK / TOKAT

İsmet Anik

O benim işte-Akrostiş

İçten içe volkanım, dışımdan kül
Her zaman yare meyil alan şakül
Kaşlara inip göze bakan kakül,
Yanlara tarama, o benim işte.

Su oluben Deryasına akar ya
Güneş diye her gün yare bakar ya
İlaç diye seni bekleyen var ya
Merhem ol yarama, o benim işte.

Mihnet etmem muhannete susarım
Dıştan duyulmaz, içimdedir zar'ım
Sen kurşun atsan bağrıma basarım
Vurursan vur ama, o benim işte.

Ey yar! iyi bak, ben senin eserin
N'edem güneşini sensiz günlerin
Tutulmuşum; ha kölen, ha esirin
Sat ta yaralama, o benim işte.

Terk-i diyar etmişim ben benden
Bir daha dönmem ona sen gelmeden
Pervane olupta sende dönmeden,
Yakarsan yak ama, o benim işte.

Aldırmam dikene, güldendir derim
Senden gelen her ne varsa kaderim
İnan kaşımı çatmadan giderim,
Kovarsan kov ama, o benim işte.

Neredeydin adınla avunurken
Dertlerden derdime derman ararken
Tanıdın mı? seni senden sorarken
Bir garip var ama, o benim işte.

İsmim taşlara yazıldığı zaman
Birde aklına takıldığı zaman
Gülüne kelebek konuştuğu zaman
Sakin kovalama, o benim işte.

Kimbilir belki orada buluşuruz
Bir gölgede el ele tutuşuruz
Biraz yalan Dünyadan konuşuruz
Ahlar sıralama, o benim işte.

İsmet Anik

O Ses

O ses yanık, güzel Davudi bir ses
Dinleyeni sevdaya salar gibi.
Yum gözlerini dinle, alma nefes.
Şırıl, şırıl kumsalı yalar gibi.

İstersen gözeden billur gibi ol
İster imbikten süzülüp arı ol
Dol abıhayat gibi içime dol
Damla, damla testiye dolar gibi.

Zikretsin Tevhidi, Kelamı o ses
Susmasın hitama ermeden nefes
Hu hu'larla insin kalksın kafes
Kalaycının kor'unu harlar gibi.

Zikre ahenk versin Ney ile Kudüm
Ki; hazmetsin kulaklar yudum, yudum
Nezaman ki o sesle zikri duydum
Çırpındı yürek közde yanar gibi.

O ses kafesimde benimle gelsin
Gerçekte de zikrile dile gelsin
Beslesin şeker şerbet ile gelsin
Cennetin ırmakları akar gibi.

O ses biter, ahenk biter, söz biter
Sönüştür nağmeler sessizlik tüter
Bir sessizlik ki yaşamaktan beter
Paramparça patlayıp söner gibi.

İsmet Anik

Okudunmu?

Ne cepken, ne cepkene cep koyarlar
Üstte Dünyalık ne varsa soyarlar
Beni sana, seni bana sorarlar
Sen kendi amelini okudunmu?

Bir kapıdan geldin, birinden gittin.
Neresinden başladın derede bittin
Bebeklik, gençlik hepsini kaybettin
Aynada cemalini okudunmu?

Attığın taşlar hedefi buldumu?
Didinip durdun boşların doldumu?
Tövbe etmeye fırsatın oldumu?
Defterde vebalini okudunmu?

Unuttun sinede sofrası sereni
Kundakta, altına edip güleni
Giydiğin libas değiştirdi seni
Teneşirde halini okudunmu?

Kapanmaz, yollarına kar yağmazdı
Heybetinden kan damara sığmazdı
Sen vermezsen, kimseler alamazdı
0 gürz'de mecalini okudunmu?

Kimse alınmasın sözler özüme
Ay'sız gece, Güneş yok gündüzüme
Kara toprak dolar, yeşil gözüme
Süleyman'ın misalini okudunmu?

Yok bir nefes rüzgar, bir yudum yağmur
Omuzlarda kambur üstüne kambur
Buraya neyle geldiğim sorulur
Gelmeden sualini okudunmu?

İki tane kapı var açılacak
Önce incecik köprü geçilecek
Derken, siyahtan beyaz seçilecek
Önceden zevalini okudunmu?

İsmet Anik

Olsam

Gözlerinin yaşı olsam
Gezinsem yanaklarında
Olsam da hıçkırık olsam
Islanan dudaklarında

Gül bahçesinde gül olsam
Sende açsam sende solum
Hüzünlü bir şarkı olsam
Çınlasam kulaklarında.

Sabah doğan güneş olsam
Akşam batan güneş olsam
Hiç doğmayan güneş olsam
Kalsam göz kapaklarında.

Görülmemiş rüya olsam
Unutulmuş diyar olsam
Kum tanecikleri olsam
Sana akan ırmaklarda.

Gelincik, karanfil olsam
Günden önce sana açsam
Ak gerdanda al al olsam
Çiçek olsam topraklarda.

İsmet Anik

On 8 mart Çanakkale

Onsekizmart Çanakkale zaferi
Kurtuluş savaşının ilk haberi
O tarih bizim zafer sevincimiz
İhtilaf devletlerinin kederi.

Yüzbinlerce askerimiz can verdi
Mertebelerin yükseğine erdi
Tabyalar sırayla şehit düştüler
Cennet bu kadar şehidi görmedi.

Güneş o gün ümitle doğuyordu
Şehid'i Gazi'si zafer diyordu
Türk'ü Atatürk'ü tanımayanlar
Birbiri ardına boğuluyordu.

Nisa Nur CEYLAN'ın okul ödevi.

İsmet Anik

On Kasım

ON KASIM

Hatırlamak güzeldir ama ben hiç unutmam
Kuş olup baş ucuna konarım On Kasım'da
Şemaya el açtıkça duamdan hariç tutmam
Üç İhlas bir Fatiha sunarım On Kasım'da

Yurtta sulh cihanda sulh örnek aldık ahdini
Vatan millet uğruna terk eyledin tahtını
Dost düşman bütün dünya takdir etti cehdini
Adını huzur içinde anarım On Kasım'da

O gün çiçekler soldu bulutlar kan ağladı
O gün canan ağladı ardından can ağladı
Ağlamayan kalmadı duyan düşman ağladı
Yetim olur köşeye sinerim On Kasım'da

Ne hatıralar vardır gölgesinde çınarın
Ne fidanlar beslendi hikmetinden pınarın
Işığında feyz alıp ufuktaki fenerin
Işığını yansıtır yanarım On Kasım'da

Paidar kalacaktır bıraktığın emanet
Ata'sını unutmaz sonsuza dek bu millet
Hür kalmıştır yine hür kalacak ilelebet
İrkilerek özüme dönerim On Kasım'da

İsmet Anik

Onbeş Temmuz

Gözden süzölen her damlada hüznü arama
Salya-sümük akıtıp kıs kıs gülenler de var.

Her konuşanı, her düşüneni adam sanma
Aynalarda kendini insan bilenler de var.

Kırılısın o aynalar ki seni insan gösterir
Ne aynası; Kendinden üstün görenler de var.

Gel İnsan içine gir dersin geri asılır
Çoban ardında sürü olup gelenler de var.

Kendini gök yüzünde parlayan yıldız görüp
İsli mumun titrek şavkında sönenler de var.

Sırtta cübbe, başta kavuk, kurulup kürsüye
Lahza hocalık saltanatı sürenler de var.

Bir damla yaş ile, bin damla kan akıtarak
Şüheda kanına hacamat diyenler de var.

O Şüheda kanıdır, kalanlara sıhhattir
Millele sıhhati sala'da verenler de var.

Ey! gafiller, Türk cihada düğün diye koşar
Meydana kefene sarınıp girenler de var.

Ufuk kızarınca başlayıp, şafak sökmeden
Ay ile yıldızı kanına serenler de var.

Ağlardı bu İstiklale Akif sağ olsaydı
Bu zafer de Çanakkale de ölenler de var.

Kara bir leke düştü, o gün beyaz sayfaya
Onbeş Temmuz gününü bayram edenler de var.

Biz Türk'üz çengi Farz biliriz, Vacip'tir bayram
O bayrama İsmail gibi erenler de var.

Bir kez küheylan şahlanıp toz kopmasın yerden,
Burağı ile göklere yükselenler de var.

Ezelimiz de, ebedimiz de Türk'tür bizim
Gemiye dağda bayırda gezdirenler de var.

Şimal den Cenuba, Garp dan Şarka yüzyıllarca
Hakkı Hak bilip, adil hüküm sürenler de var.

İsmet Anik

Oyun Bitti

Oyun bitti dünya denen sahnede
Cariyelerini topla padişah
Bekle akıbeti metruk köhnede
Önce piyon gitti sonra fil ve şah.

Minareye kılıf kısa kalıyor
Tur dağı düzlenip Musa kalıyor
Şahitlik etmeye asa kalıyor
Firavun uyanır eyvah ki eyvah

Aynı safa geçer mağdur ve mağrur
İltimazsız aynı mizana durur
Aşikardır sahte onur ve gurur
Kel görünür düşer takke ve külah

Oyun biter bir gün seni söbeler
Faydasız söbeden sonra tövbeler
Açılınca sağlı sollu heybeler
İstikamet verir sevap ve günah

İsmet Anik

Öğretmenim - 1

Ben beni seninle bildim
Bu güne seninle geldim
Bak kırılmadan eğildim
Sen öğrettin öğretmenim.

Toprakla sudan var oldum
Kerpiç olup duvar oldum
İşe güce yarar oldum
Sen öğrettin öğretmenim.

Kalem defter bilmezidim
İpe sapa gelmezidim
Doğru yolu görmezidim
Sen öğrettin öğretmenim.

Ağaç olsam gölgem olmaz
Bulut olsam yağmur yağmaz
Bu kafa bunları almaz
Sen öğrettin öğretmenim.

Ham yünidim ip eğrildim
Bilimlerde dile geldim
Ben bunları ne bileydim
Sen öğrettin öğretmenim.

Tarihe çağ yazmayı
Ateşe binip gezmeyi
Kör düğümleri çözmeyi
Sen öğrettin öğretmenim.

Boş kafayla sana geldim
İlim irfan feyiz doldum
Kil toprakta kimya buldum
Sen öğrettin öğretmenim.

Adem oldum, adamlığı
Vatanıma evlatlığı
Analığı, babalığı
Sen öğrettin öğretmenim.

Kanatlanıp semaları
Bahri olup deryaları
Yol etmeyi sarp dağları
Sen öğrettin öğretmenim.

Hayvanatı, nebadatı
Yaşadığımız hayatı
Cennet Cehennem Sıratı
Sen öğrettin öğretmenim.

İsmet Anik

Öğretmenim -2

Dünüm kim bugünüm kim tarihi bilmem gerek ?
Sen bana öğretmezsen ben nerden bileceğim
Hedefe ulaşarak benimde gülmem gerek
Öğretmenim ben senin sayende güleceğim

Bilgilerin başında önce merhamet olsun
Öğretmenim sen bana öylesi imkanlar sun
İnsan öldürmek için el atom böledursun
Ben de yaşatmak için lokmamı böleceğim

Okumakla öğrendik adap ile edebi
Okumakla öğrendik Fizik Feza ve tıbbi
Ali efendimizin güzel sözleri gibi
Kim bir harf öğretirse kölesi olacağım

Haddim ile hattımı yükselecek çıtamı
Sayende öğreneyim doğrumu ve hatamı
Dinimi Vatanımı Bayrağımı Atamı
Kutsalımı öğret ki uğrunda öleceğim.

İsmet Anik

Öküz

Atalarımızın sözüne göre
Öküz olmuyormuş ev danasından
Ne "oha" biliyor ne öğendere
Tosun şımarıyor öz anasından

Sağa sola koşup çifte atıyor
Semeri yüklenmiş eşşeğe inat
Olmadı çöplüğe küle yatıyor
Bazen de şahlanıp oluyor kırat

Kağnıyı görünce pek heveslendi
Tosunun hoşuna gitti çeteni
Eşindi sonra "mö" diye seslendi
Ona göre herşey daha çok yeni

Tosundan öküze terfi edeli
Yirmi çifti geçti kırdığı zelve
Eşiyle birlikte çifte gideli
Öküzçükte ne naz kaldı ne cilve

Boyunduruk vurur geride kalsa
Birde öğendere ile nodul yer
İnatlık edipte hagosa dalsa
Sabanın demiri topuğa değer

Boyunduruğa ve zelveye girmez
Girse da eşine kayış atıyor
Herk yapmaya gitmez düveni sürmez
Ahırda yan gelip keyif satıyor

Bazen birbirine kattı ahırı
Kardeşi düveyi kıskandı bazen
Sahibi durumdan bezdi ahiri
Bilendi bıçaklar kuruldu kazan

Sonunda vecize hükmünü buldu
Açınacak hale düştü zavallı
Öküz olamadı kavurma oldu
Kendi tezeğiyle pişti zavallı.

İsmet Anik

Ölüler bayramı

Hiç farkı kalmadı evin mezardan
Dışardan bakınca ölü gibiyiz
Bir selam vermeden kaçır kenardan
Komşunun yolunda çalı gibiyiz

Komşular arası bayram bilmeyiz
Hal-hatır sorupta yüze gülmeyiz
Darda dahi kalsak kapı çalmayız
Karşılıklı gavur dölü gibiyiz

Kimi zenginim der tatile çıkar
Kimi büyüğüm der kapıya bakar
Ve torun dedenin elini sıkır
Töresi bozulmuş deli gibiyiz

Mezarda ölüler bayramı başlar
Yetim başı gibi okşanır taşlar
Eller göğre kalkar eğilir başlar
Suçlunun tövbekar hali gibiyiz

Naylon pabuçlarla dağılan gamlar
Halkalı şekerde mutlu meramlar
Nerede kaldı o eski bayramlar
Geçmişin savrulan külü gibiyiz

İsmet Anik

Ömür Dediğin

Bindokuzyüzbilmem kaçta
Dedem okudu;
Ezan ile kaameti kulağıma
Beş nesil sonrası
Getirdiler son durağıma

Oğlum ile torunlarım
Kardeşlerim arkadaşlarım
Sol yanıma saf tuttular
Beni saf a almayı unuttular
Eşim kızlarım evde kaldılar
Ardımdan ağıt saldılar

Hani çocukluğum
Nerede gençliğim
Bilmem kaçır yaşım
Sonunda dikildi başıma
Esame taşım.

Ömür dediğin
Ezan ile namaz arası
Başı orası
Sonu burası

23.06.2014

İsmet Anik

Önce Vatan

O gün Arş'tan Arz'a indi melekler
O gün şahlandı yıldızlı yürekler
Vatan Bayrak Mukaddesat uğruna
O gün Şehitlerde dirilecekler.

İşte bugün o gündür ey yiğitler
Kurt mu çakal mı belli olsun itler
.Şeref Namus ve Haysiyet uğruna
Hiç olan cana Düveller şahitler.

Malazgirt de Çanakkale de sendin
Koca tepede Kurtuluştta sendin
Sendin Din uğruna Devlet uğruna
Zerre yüreğinle Kürre'yi yendin.

Dönme davandan seninle Peygamber
Kılavuzdur Alparslan lar Fatihler
Gazilik Şehitlik Cennet uğruna
Havz-ı Kevser den şerbet içecekler.

Şahlan yırtılsın göklerin perdesi
Şana Mizansız İrem'i Firdevs'i
Demokrasi ve Hürriyet uğruna
Fedadır canın cananın cümlesi.

Önce Vatan Ne canandır ne can
Ölüm korksun candan; deme el-aman
Din uğruna, Devlet Millet uğruna
Şehadet yeter, ne nam gerek ne nişan.

İsmet Anik

Öz Eleştiri

Kendimi dağlardan yüce bilirdim
Başım merteklere değene kadar.
Mağrurdum gönlümü büyük görürdüm
Yerlerde sürünür görene kadar

Gururum kibirim bitirdi beni
Ummandan göle açmazdım yelkeni
Bulutlardan üstte sanırdım kendimi
Tökezleyip yere düşene kadar.

Dünyanın malı mülkü benim derdim
Onunla yetinmez haset ederdim
Bana göre yoktu sıkıntım derdim
Bir çıban yatağa serene kadar.

Bu kötü nefsi ıslah etmeliyim
Islah olmayanı terk etmeliyim
Herşeyden evvel tövbe etmeliyim
Ecel defterimi dürene kadar.

İsmet Anik

Peygamber ocağı

Peygamber ocağı cennete eştir
Gözünü Firdevs'e dikipte durur
Her bir Mehmet ayrı ayrı güneştir
Seherde ufuktan çıkıpta durur.

Her biri kaledir vatana burçtur
Can bedende durur vatana borçtur
Toprak kan karışır vatana harçtır
Esirgenmez kanlar akıpta durur.

Can olsa ne olur vatan olmasa
Ay-yıldız salınıp canan olmasa
Gölgesi gönülde güman olmasa
Tersten esen yeller yıkıpta durur.

Vatanım olmasa mezarım olmaz
Üstüme örtmeye bulutta kalmaz
Beden ölümlüdür şehitler ölmez
Bu hal içerimi yakıpta durur.

Nebi'ye komşudur vatan kurbanı
Her gün tazelenir dini imanı
Bin can olsa feda etsem bin canı
Vatan'a nice can akıpta durur...

İsmet Anik

Peygamberim

Ademden önceydi adın
İnsanlık için yaşadın
Şefa'at etmek muradın
Benim güzel PEYGAMBERİM.

Dünya seninle varoldu
İnsanlık seninle güldü
Senin yolun güzel yoldu
Benim güzel PEYGAMBERİM.

İbrahim'in müjdesisin
Yaratanın gözdesisin
Dünyada en sevdiğimsin
Benim güzel PEYGAMBERİM

Ümmet'im ümmet'im dedin
Miraç'ta bizi diledin
Dini hediye eyledin
Benim güzel PEYGAMBERİM

Sen Resül ben ümmet ve kul
Mescitlerin ne güzel okul
Bu acizi mahşerde bul
Benim güzel PEYGAMBERİM

Salat sana selam sana
Her an muhtaç alem sana
Mutluyum; ümmet'im sana
Benim güzel PEYGAMBERİM.

Said Emir'e

İsmet Anık

Pınar

Pınara benzetiyorum bazen seni;
Aşkı billur gibi akan suya.
Ben pınara uğrayan yolcu,
Su da düşmüşüm pusuya.

Tevekkeli değil, her seherde;
Başucunda ötüşen bülbüller,
Uğuldaşan güvercinler.
Onlarda nasiplenmiş pusudan
Belki sevdadan, belki de sudan.

Çakıl taşları bile parlıyor
Şana dokundukça.
Yolundaki Kavak Söğüt;
Çiçekleniyor gizli gizli.
Onlarda da sana sevda gizli.
Uğradığın topraklar kendinden geçiyor.
İster can ver sen olayım
İster sen gel can bulayım
Sensiz çatlıyor taşa benziyor.

Ya ben! Ya ben!

Demem o ki sen pınar
Şevda su
Ömrüm sende akıyor
Doğrusu.

İsmet Anik

Pir

Diz kırdım dergahına, hoş geldin balam dedi.
Meyve sundum namına, daha bunlar ham dedi.
Olgunlaşır mı dedim, çilesiz sanmam dedi ?
Müsademi istedim, yok! seni salmam dedi.

Ateş yaktı ilk önce, ısınmamı istedi
Yandıgımı görünce ağlamalısın dedi
Göz yaşlarım düşünce Pir'den ferman bekledi
Aşk ile yanmayınca ateşten almam dedi

Yürek çırpındı közde yandıkça cana geldi
Can ateşte köz dizde başım dumana geldi
Kıvılcım gördü gözde sıra canana geldi
Dedim canan yok bizde yoksa! çıkartmam dedi

Dil söyler kulak duymaz aza aza feryadım
Sağım soluma uymaz paramparça dağıldım
Pir'im beni toplamaz böyle kalırım sandım
Kemale erer ermez orda bırakmam dedi

Ateş de ateş söndü ham meyve oldu dedi
Önce halime güldü sonra meyve istedi
Olgunlaştığımı gördü nush'u azık eyledi
Tekrar yoluma sürdü daha yağurmam dedi

Önce gönlünle konuş sonra dilden dökülsün
Bir de aklına danış kelamın mana bulsun
Dilden gönüle varış aşk ile kolay olsun
Pir gönlüme taht kurmuş daha karışmam dedi

İsmet Anik

Ramazan

Vakt-erişip ay hilale girende
Ufkumuza sen doğarsın Ramazan
Ehli İslam semasında görende
Rahmet olur sen yağarsın Ramazan

O gecede muştu kös'ü vurulur
Teraviha tekbir-kıyam durulur
Tövbe için tüm kapılar kırılır
Her gönüle sen sığarsın Ramazan

Recep Şaban seni haber verdiler
Miraç Berat Kadr-i sende gördüler
Saatleri ilk sahura kurdular
İmsak ile sen çağarsın Ramazan

Rahmet sende Gufran sende Af sende
Musibeti belaları def sende
Mushaf indi suhuf suhuf saf sende
Onbir aya sen değersin Ramazan

Vakt-erişip gün bayrama erince
Selam eyle ol huzura varınca
Halim arzet beni senden sorunca
Taş kalplere sen çığırsın Ramazan.

İsmet Anik

Ramazan manileri

Bana bakar susarsın
Ayağını su sarsın
Sahurda katmer yersen
Gün boyunca susarsın.

Recep Şaban Ramazan
İçi kalaylı kazan
Geldi oruç ayları
Çalış cenneti kazan.

Aklımdan dilek tuttum
Orucumu unuttum
Pınarda gördüm deni
Avuç avuç su yuttum.

Oruç tuttum uslandım
Gecelerden usandım
Nur yüzünü görünce
Şafaklar söktü sandım.

Bu gönül fermanıdır
Bir şiir bir manidir
Ellerini tumama
Oruçlarım manidir

İsmet Anik

Rızık

Allah inancına bakmaz
Kuluna rızkını verir
Kulunun haddine düşmez
İsteyeni boş çevirir.

Kul hata ederse Hak'ka
Hak tövbesile af eder
Kul hata ederse kula
Kul af değil itlaf eder.

İsmet Anik

Rüyama rol arıyorum

Fasl-ı muhabbet te sohbeta geldim
Tanış olmak için yol arıyorum
Katılımcıları yarenim bildim
Bir de Ekrem gibi Gül arıyorum

Allh'ım ayrılık vermesin kula
Nalbantsız bir handa vermişim mola
Atım topallıyor gitmiyor yola
Tökezleyen ata nal arıyorum

Nalbantta buldum dört'te nal buldum
Han'da yedim içtim parasız kaldım
Ben de memlekete tez haber saldım
Han'dan kurtulacak pul arıyorum

Hancıyla borcuma at'la ödeştim
Yağmurda yağışta yollara düştüm
Onun hasretiyle koştum da koştum
Tezden götürcek yel arıyorum

Benim muhabbetim buraya kadar
Oku yaz oku yaz nereye kadar
Bekleyemem gece yarıya kadar
Rüyamda görneye rol arıyorum.

İsmet Anik

Sabah sabah

Haydi uyan sabah olmuş
Aç perdeni Güneş doğmuş
Pencerene ışık konmuş
Gök yüzüne kuş serpilmiş.

Pürtelaş var arılarda
Çiçeklerle kavgalarda
Canlıları cansızlarda
Güne gülen şu dağlarda.

Şafaklayıp ufuklara
Uzun bakma uzaklara
Giden izler yolda yara
Mendil bağla selamlara.

Çek sabahı ciğerlere
Gülücük ver gülenlere
El aç can veren yere
Dua ekle şükürlere.

Sen dur bulutlar ağlasın
Varsın suları ıslatsın
Bir de beni unutmasın
Sana sırılsıklam kalsın.

Dünya ya gülen gözle bak
Bak günler beyazdan da ak
Derde dair ne varsa yak
Yarınlar güzel olacak.

Sabah sabah dön sılaya
Aç kollarını Mevlaya
Beni de ekle duaya
Artık son ver ağlamaya.

İsmet Anik

Sakın söyleme

Şiirim yar seni birgün okursa
Ona yazdığımı sakın söyleme
Hasretliğe dair sözler bulursa
Takvim çizdiğimi sakın söyleme.

Vesvesliyimdir beni bilmese
İnsan haber salar kendi gelmese
Uçardım koşardım bana gel dese
Naçar gezdiğimi sakın söyleme.

Neyi reva gördü bu çilekeşe
Dargınım şu gönül denen şerkeşe
Yıllar yılı onsuz doğan güneşe
Hergün kızdığımı sakın söyleme.

Seni okuyupta aklına uysa
Arayıp bulurmu halimi duysa
Sayki yaşıyorum yaşamak buysa
Candan bezdiğimi sakın söyleme.

Şuramda bir sızı inceden ince
Şevmekle başlıyor delirmek bence
Bardaktaki suya içmeden önce
Onu çizdiğimi sakın söyleme.

Hala o sokağa baktığım zaman
Bana doğru tüter ince bir duman
Şiirim duymanız aman ha aman
Âhdi bozduğumu sakın söyleme.

İsmet Anik

Sakıncalı

Bir köşemde yangınım var
Tütmez; için için yanar
Kabuklanmış yaram kanar
Seni görmem sakıncalı.

Her rengin bir Dünya malı
Koklamalık olmamalı
Gül dalında kurumalı
Seni dermem sakıncalı.

Ben anlatamam sen anla
Hak vereceksin zamanla
Gönül avunsun gümanla
Sana gelmem sakıncalı.

Ben kendime asi oldum
Sende beni arıyordum
Neden! diye soruyordum
Sen sevmem sakıncalı.

İsmet Anik

Sana vurulayım.

Namlunun içinde sen ucunda ben
Durma kes tetiği gez göz arpacık,
Sana vurulayım.

Tepeden tırnağa silah gibisin
Hedefin olayım naçar körpecik,
Sana vurulayım.

O gözler o endam o tatlı dilin
Gözüme gelince gülsen birazcık,
Sana vurulayım.

Uzaktan görmeler kahretti beni
En umulmaz yerde hop karşıma çık,
Sana vurulayım.

Vurgunluğum sana ezelden beri
Yine bin kerecik milyon kerecik,
Sana vurulayım.

Ülker gibi gizli vurgun olmasın
Şöyle ayan beyan açık ve seçik,
Sana vurulayım.

Azraile beni bırakma sen al
O da melek sende yar sinem açık,
Sana vurulayım.

Aç yüzümü göster melek yüzünü
Musalladan önce orda hemencik
Sana vurulayım.

İsmet Anik

Sana zahmet

Sana zahmet

Nerden başlaçağımı bilemiyorum,
Gözlerinden başlıyorum.
Başladığım yerde kalıyorum.
Sevmek nedir bir bir anlat,
Haydi sana zahmet
Bana sevmeyi anlat.

Gölmek nedir?
Hiç görmedim güldüğümü,
Gölmeye sevmekle başlanır,
Şeninle başlanır derler.
Önce sen gül,
İnciler toplayayım gözlerinden.
Bir kahkaha şaklat umursuzca
Yankılansın her köşemde.
Zor gelmesin gölmek,
Beni tebessümle başlat.
Sana zahmet,
Bana gölmeyi anlat.

Güneş ısıtırmı senin kadar
Yağmurlar ıslatırmı sırılsıklam,
Çiçekleri anlat, kime açar
Kuşlar kime uçar,
Rüzgarla dans eden menekşeyi,
Sevinci neşeyi
Bildiğin her şeyi
Önce tepeden tırnağa terlet,
Sonra tut ellerinden
Sana zahmet
Bana yaşamayı anlat.

İsmet Anik

Sandım

Geçeden ıslak ıslak
Yağmur damlıyor sandım
Senin Kirazlarından

Güneşten al al olmuş
Zülüflere gizlenen
Mis kokulu misketler
Can süzülüyor sandım
Senin Elmalarından

Kapkara gecelerden
Kara kara mercanlar
Hüzünlenmiş bilmedim
Seher şebnemi sandım
Senin Üzümlerinden

Bir ses yankılanıyor
Titretiyor içimi
Gül'e ahu-zar sandım
Senin Bülbüllerinden.

Ah o rüzgarlar yokmu
Rayihanı getiren
Estikçe uzaklardan
Kopacağımı sandım
Senin Kanatlarından

İsmet Anik

Sarıkamış'a

Ya Allah Bismillah Allahuekber
Sen çok yüce dağsın Allahuekber
Savaş ekber, vatan ekber, kış ekber
Aldırmadan soğuğa, kara, kışa
Onbinler yürüdü Sarıkamış'a

Bu vatan bu toprak kutsal dediler
Kar yiyip kar içtiler kar giydiler
Allahuekber'i cennet bildiler
Birlik oldu orduda erat paşa
Onbinler yürüdü Sarıkamış! a

Kar'a kar yağmış, kar'a gün doğmamış
Kumral, esmer, sarı kamış kalmamış
Analar Şehidine ağlamamış
Şehitlik tacını takıpta başa
Onbinler yürüdü Sarıkamış'a

Mezar kar, örtü kar, kardan lehdi
Karda kışta şehit olmanın vakti
Aldığı sancağı başına dikti
Direndi zemheriye karakışa
Onbinler yürüdü Sarıkamış'a

İğne ucu ile kuyu kazdılar
Sanki; tarihi yeniden yazdılar
Daha fazlasını yapamazdılar
Elattıkları herşey çıktı boşa
Onbinler yürüdü Sarıkamış'a.

İsmet Anik

Sarımsak

Dedim hatun canım çekti
Cacık yapsak öğle vakti
Yoğurt hıyar olacaktı
Sarımsaksız olmaz dedi

Taşköprüden gelin gelmiş
Soğangilden damat bulmuş
Dört bir yana koku salmış
Beni alan ölmez dedi

Herkes ondan diş arıyor
O vitrinde saç tarıyor
Pişkin pişkin sırtarıyor
Paha'm burda kalmaz dedi

İlk görüşte sarımsağa
Meyil etmiş Hıyar ağa
Servet saymış iki bağa
Az parayla gelmez dedi

Ah sarımsak vah sarımsak
Biz bu işi nasıl yapsak
Mutfaklarda yasaklasak
Onun yeri dolmaz dedi

O olmazsa turşu dönmez
İşkembeye kaşık banmaz
Kelle-paça onsuz yenmez
Yemeyenler bilmez dedi

Şaştım kaldım ben bu işe
Hasret kaldık çürük diş
Bir kilosu elli beşe
Ver al n'olur n'olmaz dedi

İsmet Anik

Say

Benden aşık maşuk olmaz
Sevda nedir görmemiş say
Bir yıldızla gece olmaz
Güneşi de doğmamış say.

Mutluluk bir muma benzer
Başında ateşle gezer
Üstü gündüz, altı gece
Seheri yaşanmamış say.

Kökü yerde dalı gökte
Gövdesi saklı çiçekte
İşte sevdamız böylece
Bahara ulaşmamış say.

Aç kafesini azat et
Sonra da uçmayı öğret
Ne bildimse hepsi sence
Yağmurda ıslanmamış say.

Ölesiye sevdim diye
Sayma beni vardı diye
Sök at kendinden gizlice
Gözlerine bakmamış say.

Bırak avare kalayım
Sonra hiçliğe dalayım,
kaldırımlarda delice
Bağrında barınmamış say.

Devam et kaldığın yerden
Gör bak bir sabah erkenden
Rüzgarla çiseleyince
İzlerimi kalmamış say.

Ne bir çiçek tak yakana
Ne de beni tak kafana
Salalarda söylenince
Adımı hiç anmamış say.

İsmet Anik

Sayende.

Ne kadar çok keçim varmış, bütün keçileri kaçırdım
Kaçık keçilerin seyisiyim sayende.

Bir zamanlar severdim sevilirdim,
Şimdilerin delisiyim sayende.

Dünyanın başıboş döndüğü zamanlar dünyamsın derdin,
Unutulmuş birisiyim sayende

Güllerim açardı rengarenk rayihalar salardım sevdalara,
Hoyratım oldun
Gülistanın çalısıyım sayende.

Çarmıha gerilmiş çuvaldan korkuluk oldum makbere konmayasın diye,
Şeni kovduğum makberin
Ölüsüyüm sayende.

İsmet Anik

Selam olsun kalem tutan ellere

On sekiz eylülde ilk zil çalanda
Şelam olsun kalem tutan ellere
Öğretmen öğrenci harman olanda
Selam olsun kalem tutan ellere.

Çocuğu okula gönderen veli
Okuyup öğrensin akli hayali
Öğretene köle Hazreti Ali
Selam olsun kalem tutan ellere

Kalem tutan eller hain olamaz
Kalem tutan eller geri kalamaz
Kalem tutan eller cana kıyamaz
Selam olsun kalem tutan ellere.

Bir kalem bir defter eğitim harcın
İlimdir bilimdir senin miracın
Öğrenmek öğretmek olsun amacın
Selam olsun kalem tutan ellere.

Şimdi okuduğum okula gitsem
Kalem tutan minik elleri öpsem
Gözlerindeki o ışığı görsem
Selam olsun kalem tutan ellere.

İsmet Anik

Selam olsun öğretmenlere

Aysel Ömer Nedim öğretmenlerim
Selam olsun bütün öğretmenlere
Adımı yazmayı öğretenlerim
Selam olsun bütün öğretmenlere.

Karanlık son bulur doğunca güneş
Bence her öğretmen o güneşe eş
Anam babam oldu bazen de kardeş
Selam olsun bütün öğretmenlere...

Terine karışır tebeşir tozu
Her iki cihanda ak olsun yüzü
Sevgiyle bugüne getirdi bizi
Selam olsun bütün öğretmenlere...

Yaz geçer kış geçer o iş başında
Bugün yirmi yarın elli yaşında
Rahat yüzü görmez ölüm dışında
Selam olsun bütün öğretmenlere...

Öğretmenlerimin hakkın çok bende
Onsuz öğrenilmez ilim de fen de
İstikbal işaret ettiği yönde
Selam olsun bütün öğretmenlere...

Çölden gül verenin adı öğretmen
Dağdan yol verenin adı öğretmen
Lal'e dil verenin adı öğretmen
Selam olsun bütün öğretmenlere...

İsmet Anik

Selam sana Kırşehir.

Aleyküm selam derim Tokat'tan çamlıbelden
Koroğlu'ndan Ayvazdan Emrah'tan Kulebi den
Zileli doğanaydan onbeşliler şehrinden
Bir'iz edebiyattan selam sana Kırşehir.

Kırlarda kır çiçeği bozkırında ozanlar
Gönlümden geçenleri satır satır yazanlar
Sendedir saz omuzda diyar diyar gezenler
Bir'iz edebiyattan selam sana Kırşehir.

Tezeneden tel inler ızdıraptan dil inler
Leylanın elinden Kays mecnun olur çöl inler
Bozkırlara düşen her damlada sel inler
Bir'iz edebiyattan selam sana Kırşehir.

İsmet Anik

sen Allah'ı bilmezmissin.

Kalubela'daki dersin
Ruhun bilir sen bilmezsin.
Daha niye şirk edersin.
Sen Allah'ı bilmezmissin.
Yeri göğü görmezmissin.

Herşey onun sende dahil
Görmezmissin koca cahil.
Yüksek dağlar olur sahil
Sen Allah'ı bilmezmissin
Tufan kopsa duymazmısın.

Hani atan hani deden
Geldi gitti sen gelmeden
Onlar bildiler ölmeden
Şen Allah'ı bilmezmissin.
Ölümlüsün sezmezmissin.

Can havliyle Allah dersin
İspat için Vallah dersin.
Hak yiyerek yallah dersin.
Sen Allah'ı bilmezmissin
Aldığını vermezmissin.

Nefes aldın tutamadın
O vermese yutamadın.
Ot misalimi yaşadın
Sen Allah'ı bilmezmissin
Uğruna can vermezmissin.

Cansız bedene can verdi
Damarlarına kan verdi
İnanman için din verdi
Sen Allah'ı bilmezmissin
Kimim diye sormazmısın.

Dünya tarla ekmezmissin
Harman, devran sürmezmissin
Herşey onun görmezmissin
Sen Allah'ı bilmenmissin
Sonunda can vermezmissin.

Güneş, hava, su ve toprak
Olmasa yeşermez yaprak
Hepsi onun iyice bak
Sen Allah'ı bilmezmissin
Nimete şükretmezmissin.

Nice Nebi'ler gönderdi
Oku diye Kelam verdi
Son Nebi'de bize geldi
Sen Allah'ı bilmezmissin

Gül kokusun almazmısın.

Herşey fani Dünya bile
Birgün durur dönse bile
Can dirilir ölse bile
Sen Allah'ı bilmez misin
Son nefesin vermez misin.

İsmet Anik

Sen Bilirsin

Son Teravih
Son sahur
Son iftar
Son Ramazan
Son Bayram
Son Tövbe
Son Nefes
Son Fırsat
Olabilir.
Sen bilirsin.

Kıyamete kadar
RAMAZAN her sene gelir
Her Ramazanın Bayramı olmaz
Her Sahurun İftarı olmaz
Her zaman Tövbeye fırsat olmaz
Sen bilirsin.

Gelmiş Geçmiş ve Gelecek
Bütün insanlığı alacak kadar
Cehennemi de geniş
Cenneti de geniş
Tercih senin
Sen bilirsin

Bayramlar Bayram gibi olsun
Sen bilirsin.

İsmet Anık

Sen cemilsin.

Dere yataksız deryayı bulamaz,
Batalıkta kaybolup ziyan olur.
Usta şegirtin yanında ağlamaz
Cehaleti aleme ayan olur.

Varsın zehri zahirde ziyan olsun
Sırrını sakla değerini bulsun.
Damlaya anlat ki toprağa gömsün,
Sel içinde taşlardan duyan olur.

Damardan çıksada kan sende kalsın
Kırılacaksa kol yende kırılınsın
Dünyan yıkılısada gövden dik dursun
Dost görünüp te şerre uyan olur.

Sağlam yürü, titrerse yer titresin
Ayak akıldan tereddüt etmesin
İçinden ürksende, dışın kükresin
Rüsva etmeye def'e koyan olur.

Şehidimin toprağında leş kokmasın
Çakallar koşturup, ceylan korkmasın.
Yiğidin yiğitle bağı kopmasın
Meydan akbabalara seyran olur.

Gözlerden gözleme, gözün gözlensin,
Sen el açma bırak namert dilensin
Sen beklenensin, cemilsin, eminsin
Korkuttan beri Dünya hayran olur.

İsmet Anik

Sen gideli

Neşe vardı huzur vardı
Minik kuşlar cıvıldardı
Canda canan canlandırdı
...Şimdi in cin top oynuyor
...viranemde. Sen gideli.

Garip gönlüme hediye,
Arzularım biteviye.
Ansızın gelirsin diye,
...Geceleri mum yanıyor
...viranemde. Sen gideli.

Dile gelse şu duvarlar,
Çan yakıcı ne sırlar var.
İnanki taş olsa çatlar.
...Dert içinde dert kaynıyor
...viranemde. Sen gideli.

Seyr-i seferde hayaller,
Biri gelir, bini gider.
Yokluğunda ne farkederler,
...Canım bedene sığmıyor
...viranemde. Sen gideli.

Çorak topraklara döndüm,
Henüz canlanmadan öldüm
Ne bir güldüm, ne gün gördüm.
...Dörtbir yana dağılıyor
...viranemde. Sen gideli.

Bazen hırçınlıkta buldum,
Suskunluğumda kaboldum.
Kadere sermaye oldum,
...Beni seninle bağlıyor
...viranemde. Sen gideli.

İsmet Anik

Sen Kalıyorsun

Sen bana Allah'a ısmarladık diyorsun
Ben gidiyorum da sen kalıyorsun.
Ben sende, sen bendesin biliyorsun
Ben gidiyorum da sen kalıyorsun.

Yıllar sonra çıkıp geldiğin zaman
Sen o otobüse bindiğin zaman
Hani el sallayıp güldüğün zaman
Ben gidiyorum da sen kalıyorsun.

Benim gurbetim içte sılam dışta
Kaç yılı gördüm sende bir bakışta
Anladım dönüş yoktur bu gidişte
Ben gidiyorum da sen kalıyorsun.

Kavuşmakta ayrılığa delalet
Her kavuşmakta ayrılık var elbet
Sen gidiyormuşsun gibi devam et
Ben gidiyorum da sen kalıyorsun.

Yolda bir otobüs durağı bir ben
Yeşilirmak ağladı dertleşirken
Gurbet yolcusu senmisin giderken
Ben gidiyorum da sen kalıyorsun.

Farkettin mi adını diyemedim
İçimden geçeni söyleyemedim
Gönlüm zâr etti dindiremedim
Ben gidiyorum da sen kalıyorsun.

İsmet Anik

Sen Kimsin

Nerden gördüm seni
Gördüm yandım
Geldim yandım
Kaçtım yandım.
Yaktın erittin
Eleklerden süzdün beni
Senden bir katre süzemedim.

Senin oladığın yönlere
Yol çıkarttım kendimden
Bütün yollarım sende bitti
Yol oldum sana
Gezdin ezdin tozuttun beni
At koşyurdun bende fersah fersah
Sende bir adım gezemedim.

Sır olmuştum kendime
Açılmazdım açılmazdım
Seni görene kadar
Sen Mansur gibi dağıttın
Kelep kelep çözdün beni
Senden bir ilmek çözemedim.

Nakşoldun gözkapaklarıma
Açınca sen yumunca sen
Tutamıyorum da kurtulamıyorum da
Söyle kimsin sen
Senden kaçtım sana geldim
Sende kayboldum sende bulundum
Unutturdun adımları
Harf harf dağıttın beni
Senden bir harf yazamadım.

Dayanamıyorum artık yeter
Ya aşına et kendini bana
Ya da çekip gidiver.

.....
Diyemiyorum
Eziyetin bile hoşuma gidiyor.
Ne olur söyle
İnsmisin Melekmişin
Sen kimsin.

İsmet Anik

Sen Neredesin

Uzaktardan gelen balaban sesi
Bilmem hangi sevdaların bestesi
Sensiz geçen gnmn son perdesi
Gnm sona erdi sen neredesin.

Zayıf, titrek bir ışık uzaklarda
O benim sevdam beni bekler orda
Gitsem söner, gitmesem canım darda
Sabrım sona erdi sen neredesin.

Çarıklar yırtıldı, baston eğildi
Yitiğim senden başkası değildi
Ömrüm gibi adım adım eridi
Yolum sona erdi sen neredesin.

Dönerim diye söz verdin giderken
Her gün yola çıkarım sabah erken
Şafaklayıp yollarını gözlerken
Ömrüm sona erdi sen neredesin.

İsmet Anik

Sen olmayınca

Çöl oluyor bana Tokat bağları
İşim yol almıyor sen olmayınca
Esinti vermiyor topçam dağları
Huzurum kalmıyor sen olmayınca.

Ne olur Tokat'a gelsen biraz
Sensiz papatyalar çiğdemler açmaz
Çamlıbelin başı sürekli beyaz
Bahar hiç gelmiyor sen olmayınca.

Anlamı yok sensiz Almus'a gitsem
Orman evlerinde gölü seyretsem
Göle olta atıp kılyanus tutsam
Şans beni bulmuyor sen olmayınca.

Artova Yeşilyurt Sulusaray
Sebastiyapolis yıkılan saray
Türk boylarına yurt tarihten bir pay
Us bunu bilmiyor sen olmayınca.

Pazar'da han yapmış Mahperi hatun
Balıcada sarkıt dikit ve sütun
Kaz ovası desen bin çeşit ürün
Aklımı çelmiyor sen olmayınca.

Şeker fabrikası pancar tarlası
Adı Turhal ama şeker mahlası
Kesikbaş baba da dua molası
Bikarar kılmıyor sen olmayınca.

Veni Vidi Vici demiş Jül Sezar
Zile kalesinin taşında yazar
Seven sevdiğiyle bağlarda gezer
Talihim gülmüyor sen olmayınca.

Kelkit vadisinde bir Reşadiye
Manzarası ikram kil'i hediye
Mavi Zınav gölü ormana kolye
Aşk maya çalmıyor sen olmayınca.

Selemen yaylası tarih yatağı
Fatih'e Selim'e sefer otağı
Başçiftlik çiçektir taşı toprağı
Rayiha salmıyor sen olmayınca.

Emrah gibi Niksar'a koysam başımı
Melikgazi gibi diksem taşımı
Ulu camisinde akan yaşımı
Kimseler silmiyor sen olmayınca.

Erbaa ovası efsuna muhtaç
Toprağı altındır dağı zümrüt taç
Yeşilirmak Kelkit kılmış izdivaç
Hazinem dolmuyor sen olmayınca.

Gıgıj tepesinden şehre bakmak var
Irmak sahilinde adımlamak var
Tokat kebabına lavaş banmak var
Olmuyor olmuyor sen olmayınca.
İnanki olmuyor sen olmayınca

İsmet ANİK / TOKAT

İsmet Anik

Sen ve Ben

Sen; ak başak misali düştüğün harman benim
Kutsalsın dane dane ezilen saman benim

Sen; Nemrut ateşinde İbrahim'in bahçesi
Göklerde bulut bulut kaybolan duman benim

Sen; siyah gözlerinde daha tutsak etneden
Kürsünde kalem kalem kırılan ferman benim

Sen; hayatın kendisi gerçekten daha gerçek
Gerçekte nefes nefes harcanan zaman benim

Sen; hırçınlıklarınla taştan taşa taşarken
Bağrında dalga dalga dindigin umman benim

Sen; bir damla umutla yeşile bezenirken
Çaresiz yaprak yaprak sararan ornan benim

Sen varsan ben de varım beni yüreğine sor
İçinde gizli gizli barınan mihman benim

İsmet Anik

Sen Yanımda Olsaydın

Başucunda olsaydın nefesimi tutardım
Öldüğümü bilmezdim sen yanımda olsaydın
Sen elimi tutardın ben gözüne bakardım
Azraili görmezdim sen yanımda olsaydın.

Buralarda kalmanın zerre kıymeti yoktur
Ayrı gayrı yaşamının hazzı lezzeti yoktur
Belkide beklemenin belli müddeti yoktur
Zulüm nedir bilmezdim sen yanımda olsaydın.

Susarak avunurdum çekmezdim hasretini
Uzletimde yaşardım sessizce firkatini
Yutkunurdum yutardım kızılıcak şerbetini
Hekimlere demezdim sen yanımda olsaydın.

Sevinirim gizlice sana türkü yakardım
Ağlamazdım her gece dertlerimden çıkardım
Aldırmazdım yengece yaşamaya bakardım
Belki de hiç ölmezdim sen yanımda olsaydın.

Neşterim sızlanırdı neki yarem açarım
Bir ayrık otu sardı incelerden düçarım
Ümitlerim kırıldı biçareyim naçarım
Bu hallere düşmezdim sen yanımda olsaydın.

Saçını okşayan yel boran olur içimde
Savuruyor ya tel tel elveda der biçimde
Gel uğurlamaya gel el salla son göçümde
Böyle mahzun gitmezdim sen yanımda olsaydın.

İsmet Anik

Seni anlatır

Bir resim seni anlatır
Saçlar, kaşlar, gözler bir bir
Anlatırlar satır satır
Ve resim seni anlatır.

Sevgimi ona vermişim
Seni resminde bulmuşum
Resmine bakakalmışım
O resim seni anlatır.

Seni seviyorum derim
Sanki senden de dinlerim
Nokta nokta seyredirim
Bu resim seni anlatır.

Ağlasakta beraberiz
Gülsek beraber güleriz
Zaman zaman dertleşiriz
Birr resim seni anlatır.

Anlat derim daha anlat
Hasreti; Kırk yıla inat
Resim den sevmek buruk tat
Der resim seni anlatır.

Çok görme bana resmini
Ö unutturmadı ismini
Sevilmeyi, sevmesini
Sır resim seni anlatır.

İsmet Anik

Seni unutamam

Bilirmisin yazdığım şiirleri
Senin, için tuttuğum şakıları
Fal için yolduğum papatyaları
Unutsam bile, seni unutamam.

Viranemde saklanan defineyi
Yıldızların kiskandığı geceyi
Sırlıslıkla terleten bilmeceyi
Unutsam bile, seni unutamam.

Henüz yürüdüğümde yön çizeni
İlk kez adımın altını çizeni
Usanarak üstünü de çizeni
Unutsam bile, seni unutamam.

Derman olup yarımı sarmayanı
Yıllarca arayıp sormayanı
Sözünün arkasında durmayanı
Unutsam bile, seni unutamam.

Titrek bir ışık, bir kağıt, bir kalem
Aklım durur ne selam ne bir kelam
Ben de dahil, varı yoğu vesselam
Unutsam bile, seni unutamam.

Gezdiğimiz o izbe sokakları
Çiçeklerle bezenmiş mektupları
Geçer diye beklediğim yolları
Unutsam bile, seni unutamam.

Gözlere kadar inen o kakülleri
Gözüme bakıp gülüşen gözleri
Gelecek için verilen sözleri
Unutsam bile, seni unutamam.

Rahatsız edip alamam vebalini
Uzaktan seyrederdim cemalini
Ürkek bir ceylan yavrusu halini
Unutsam bile, seni unutamam.

İsmet Anik

Serçe Krallığı.

Bir acayip hal var Memleketimde
Gününde Güneşinde Mevsiminde,
Varlar yok olmuş, yoklar her yerde
Serçeler kral olmuş, Kartallar tutsak.

Serçeler kral Kelebekler kraliçe
Her şey keşmekeş sorunlar iç içe
Geçinmek çok zor, yaşamak bilmece
Ekilmez, biçilmez alan yok satsak.

Yeşil yok İlbahar sarıyla başlar
Bulutlar kurumuş bitmiş yağışlar.
Sonbahar kırmızı siyahtır kışlar
Mevsimler üçe düşmüş Yaz Topal aksak.

Güneş tahtitli hergün doğmayacak
Her renk yok; çiçekler siyah açacak
Serçeden izinsiz kuş uçmayacak
Memleket senası uçuşa yasak.

Ne alırsan kuyruktan alacaksın
Karnesiz kuyruksuz kalmayacaksın
Başka yol yok isterse canın çıksın
Ay'da da kesinti varmış ne yapsak.

Güne Güneşe Aya müdahale
Yakıt için ineklere ihale
Bilemedik nasıl geldik bu hale
Tuz fırladı ekmeği tuza bansak.

Sevmek sevilmeğe icad edilmemiş
İşmi yok, gülmek eğlenmekte neymiş
Baştaki zat postu köşke sermiş
Düşünür; dama bugün kimi atsak.

Bilmeyene hepsi hikaye gelir
Yaşamayan yaşananı ne bilir
Pire kızarsa deveyi devirir
Çözümü sorunda der; kime sorsak.

İsmet Anik

Sessiz Feryadım.

Ben seninle her gün bir Dünya kurdum
Sen benim Dünyamı anlayamazsın
Her nefesimde seni soluyordum
Sen benim sevdami anlayamazsın.

Hazinesini viranesi saklar
Dönüp bakmaz gönlü viran yapanlar
Yıllar geçer üstünü tozlar kaplar
Tozumda saklımı anlayamazsın.

Dağit harabe et tekrar başa dön
O yaksın; sen ne zaman sönersen sön
Aklım allak bullak, karışınca yön
Yitik cenahımı anlayamazsın.

Hercai hevesler korsan sevdalar
Barınaksız darmadağın limanlar
Bencileyin çaresiz sığınaklar
Naçar kaldığımı anlayamazsın.

Bilsen kaç kış yaşadım bir baharda
Kaç kez kırıldım beyaz sayfalarda
Dörtbir yana dağılan parçalarda
Ne aradığımı anlayamazsın.

Ben gülümü çölümde yetiştirdim,
Gölgesinde bülbülümü bekledim
Ne fırtınalar esti, boyun eğmedim
Sessiz feryadımı anlayamazsın.

İsmet Anik

Sevda Garazdır Bende

Ma'buduma ayan ne ki maksudum
Asi yürek şahih marazdır bende.
Sekteye uğramaz baki maksudum
Leyl-ü nehhar sevda garazdır bende...

Lafzım suskun hançer cana dayandı
Halim lizatıhi ayan beyandı
Ravi derki Kerem ateşe yandı
Onu yakan ateş alazdır bende..

Halimizi medve eylesek dedim
Rikkat reca ettim hep sille yedim
Maamafih sustum bir öf demedim
Çün her zaman sevdan palazdır bende...

LAFZÎ: Sözlü.

LEYL: Gece.

LİZATİHİ: Kendisi, bizzat.

MAAMÂFİH: Bununla beraber.

MA'BUD: Kendine ibadet olunan, tapılan, Allah.

MAKSUD: Kastolunan, istenilen şey, emel.

MARAZ: Hastalık, illet.

NEÐVE: Konuşma, bir iş hakkında konuşma, istişare.

RÂVÎ: Rivayet eden, haber veren.

RECA: Umma, dileme, isteme, arzu.

RİKKAT: 1. İncelik, yufkalık. 2. Acıma, yürek etkilenmesi.

SAHİH: 1. Gerçek. 2. Sağ, sağlam. 3. Tam, eksiksiz.

SEKTE: Susmak, kesilme, ara verme, bozulma.

SİLLE: El ayasıyla vurulan tokat.

İsmet Anik

Sevdalandım Türkiyem

Dağlarında yaban gülü açmadan
Kartal şahin yükseğinde uçmadan
Bolat gibi pınarlardan içmeden
Toprağına sevdalandım Türkiyem.

Can vermişler henüz bıyık burmadan
Kimse geçmez ona selam durmadan
Al kanıma ay'ın şavkı vurmadan
Bayrağına sevdalandım Türkiyem.

Dilden dile andımızdır bekamız
Namertlere iliklenmez yakamız
Baş tacımız gururumuz takı'mız
Sancağına sevdalandım Türkiyem.

Yanmış sönmüş küllerinden canlanıp
Çınarların gölgesinde dinlenip
Yurt kurmuşum kiblegaha yönelip
Otağına sevdalandım Türkiyem.

Seksenbir il inci gibi dizilir
Desen desen kilimlerde çözüdür
Her bir kavim Türk diyerek yazılır
Boylarına sevdalandım Türkiyem.

Doğusunda ata barı oynanır
Karadeniz horonlarla canlanır
Anadolu halay halay ünlenir
Toyluğuna sevdalandım Türkiyem.

Perçemine taze kına yakılan
Hamayılı endamına takılan
İsmailce kurban olup yıkılan
Dağlarına sevdalandım Türkiyem.

Zirvelerden kürtük kürtük devrilen
Bir o yana bir bu yana savrulan
Yeşil olup kızıl olup kıvrılan
Irmağına sevdalandım Türkiyem.

01.08.2017

İsmet Anik

Sevdam

Yar ben sana küsememki
Kahrın acı kahvem olur.
Ne anlatsam, ne desemki
Cefaların sefam olur.

Canım da sen cananımda
Tek dayanağım Dünyada
Vurup kırıp dağıtsanda
Yıktığın yer yuvam olur.

Gözüm bakmaz başka yare
Baksada görmez biçare
Birgünde enaz beş kere
Sağığına duam olur.

Derdi ile dertlemirim
Aşkı ile beslenirim
Gönlüm deli, uslanırım
Gördüğümde bayram olur.

Ağlasamda gülsemde sen
Yaşasamda ölsemde sen
Sen bendesin desen desen
Sevdaların sevdam olur.

Ta gönülden teslim oldum
Ben kendimi sende buldum
Sen yandıysan ben kavruıldum
Davaların davam olur.

İsmet Anik

Sevdim

Senden bir hatıra bir iz kalmadı
Yine unutmadım unutamadım
Ellerini tutmak nasip olmadı
Aklımda tuttuğum adını sevdim

Adınız herkeste güzel bilseniz
Duydukça aklıma hep siz geldiniz
Yalansız riyasız saf ve tertemiz
Masumca sevmenin tadını sevdim

Defter arasında name verdiğim
Saçının her teline umut ördüğüm
O eski resminde en son gördüğüm
Belikli kaküllü kadını sevdim

İsmet Anik

Sevgi Ölmesin

Etrafından dolaş şerre bulaşma
Nadan belasını senden bulmasın
Senden kaçanlara sakın ulaşma
Açık ol! gelmeyen varsın gelmesin

Kim demiş ki dünya mülk'tür faniye
Sakın aldanma nefs denen caniye
Bininceye kadar sessiz gemiye
Kimse hak yolundan seni çelmesin

Dedenin dedesi bitiremedi
Sana kaldı deden götürmedi
Hiç kimse gelirken getiremedi
Can olmaz Rezzak'tan rızık olmasın

Ağaç çiçek böcek hepsi can taşır
İnsana canlıyı sevmek yaraşır
Çiçekler açışır kuşlar örtüşür
Sen sev de kalmasa taş kalmasın

Bülbül olmasa gül güzel olmazdı
Kış güzel olmasa bahar gelmezdi
Güzel olmasaydı kimse ölmezdi
Can ölesi ama sevgi ölmesin

İsmet Anik

Sevgi yazalım

Toprağa yazalım taşlar okusun
Dosta giden yola sevgi yazalım
Gökyüzünde uçan kuşlar okusun
Bayraktaki ala sevgi yazalım...

Dağ başında keklik sevgiyle şakır
Güzeller kilime sevgiyi dökür
Kimse okumazsa bir mecnun okur
Leyla denen çöle sevgi yazalım...

Yumuşar sevginin dilinden bilen
İster rakip olsun isterse düşman
Tatlı canımızı alacak olan
Azraile bile sevgi yazalım...

Yazalım dereye balık okusun
Dereden deryaya sevgi dokusun
Deryadan dünyaya salsın kokusun
Pembe açan güle sevgi yazalım..

A Be Ce'den sonra sevgi yazalım
Adımızdan sonra sevgi yazalım
Andımızdan sonra sevgi yazalım
Okuldaki zile sevgi yazalım...

İsmet Anik

Sevmeyi beklesin.

Kaptan gemiyi terk etmiş,
Taife neyi beklesin.
Gemi rotayı çark etmiş
Yolcu ölmeyi beklesin.

Yarık topraklar, kupkuru
Vermez bulutlar yağmuru.
Şeytan kurcalar huzuru,
Garip, gülmeyi beklesin.

Mal, mülk harmanmış burada,
Pay pay edilmiş arada.
Ne işi varmış sırada,
Aptal, payeyi beklesin.

Göz kamaşınca anlamaz,
Kalp taşlaşınca ağlamaz.
Gün ağarınca parlamaz,
Yıldız geceyi beklesin.

Ne hasretinden ol bizar,
Ne de derdinden ahuzar.
Bir gün etmeden, güle zar,
Bülbül çileyi beklesin.

Hani! efendi durmayan,
Şeytana fendi olmayan.
Yolunu kendi bulmayan,
Akıl; çelmeyi beklesin.

Kim? arsızlıktan utanmaz,
Haktan hukuktan anlamaz.
Hatalarından ders almaz;
yüzler silleyi beklesin.

Çeşmini Cennet bilmişim,
Leblere ziyet demişim.
Turap'tan davet almışım,
Gönlün, sevmeyi beklesin.

İsmet Anik

Sır

Feryadı figan ederdim,
Ben bu sırra erinceye
Aşktan meşkten bihaberdim
Ta ki seni görünceye.
Bumca zaman neredeydim
ldm sana gelinceye.
Ser'i sırra bedel verdim,
Sırrı namus bilinceye.
Bu Dünyayı ykeyledim,
Ahu gözler glnceye.
Gam kasavt terkeyledim,
Sırrı azad edinceye...

İsmet Anik

Sitem

Bir bahçede gördüm seni
Şeyretmeye doyamadım
Öyle güzel goncaydın ki
Dokunmaya kıyamadım

Kokun beni benden aldı
Aklım fikrim sende kaldı
Gün dolandı akşam oldu
Hoş hayaldan ayamadım

Bülbül seni arıyordu
Bir serçeden soruyordu
"Gönül korkup koruyordu"
O burada diyemedim

El uzatsam elim yetmez
Figan etsem dilim yetmez
Bir yangın ki duman tütmez
Hala - yola koyamadım

Taş duvarlar taştan engel
Kaderimiz baştan engel
Bir çok sebep dıştan engel
Kaç engel var sayamadım

Beyazlara bezedi kar
Böyle bitti kaç sonbahar
Gönül koydum sitemim var
Bir hoşçakal duyamadım.

İsmet Anik

Siyah Beyaz

Sana ayarladım saatimi
Söküp attım
Yelkovanını, akrebini
Sana ayarladım günümü
Güneş karanlığı yırtmaya çalışıyor,
Bülbül çatlarcasına şakıyor
Anlıyorum ki uykudan uyanıyorsun.

Sonra doğuyor Güneş
Siliyor izlerini gecenin bir bir
Damla damla buharlaşıyor
Geceden kalma gözyaşları,
Bir telaş alıyor yerdeki karıncaları,
Gökteki kuşları
Anlıyorum ki sen geliyorsun.
Seni karşılıyor benimle,
Şarkı söylüyor börtüböcek.
Rengarenk açan çiçek
Ve
Çiçekler arasında yürüyen çiçek.
İçimde bir çarpıntı,
Zembereği boşalmışcasına
Beynimde bir ateş,
Avuçlarım terliyor birden
Dilim kuruyor konuşamıyorum
Anlıyorum ki yanımdasın.
Elimi tutuyorsun,
Senin yaktığın yetmiyor gibi
Gün tepemde.

Neden sonra,
Heyecan dinliyor, rahatlıyorum.
Bütün hücrelerim hissediyor varlığını
Sakinleşiyorum, varlığına alışıyorum.
Tatlı bir serinlik.
Gölgelerimiz bizden uzaklaşıyor
Bizi başbaşa bırakmak ister gibi
Önce Güneş sinmeye çalışıyor
Ufkun kuytularına.
Sonra elin elimden sıyrılıyor
Uyuyorsun itaatsiz adımlarına.
Yürüyorsun Gün batımına
Anlıyorum ki gidiyorsun.
Yine yapayalnızım
Terk ediliyorum gecenin insafına.
Kulaklarım çınlıyor
Düşünceler beynimi kemiriyor.
Yoruyor yalnızlık.
Gecenin tam ortasında
Varlığın kadar hissediyorum
Yokluğunu.

Onun için saatimin;
Yarısı siyah, yarısı beyaz
Rakamları silik.
Neme lazım akreple yelkovan.
Gün doğumu dedim geldiğine,
Elimi tutuşun gündüzüm
Ayrılık vaktine gün batımı;
Seninle geçen zamana beyaz
Diyorum.
Siyahı anlatmaya
Korkuyorum.

İsmet Anik

SiyaHset mi? Siyaset mi?

Her seçim döneminde nice sözler verilir
Her türlü marifet gözler önüne serilir
Verdikleri söze kendileride inanmaz
Sandıktan çıkınca akılda vaatler kalmaz.
Birbakmışsın siyasetçi siyaHsetçi olmuş
Şeffaftı siyaset siyaHset perde olmuş.
Vaad vardı memleketi mamur edeceğiz
Her aileden birtane memur edeceğiz.
Biz yanlış anlamışız memur zaten çok fazla
Sayıyı artırırsak Devlet batır bu hızla
Sayı azalsın bir kısmını çıkartalım işten,
Yer açılsın işe girsin kaynın, enişten.

Çalışkandır; bizimkinde bir kazık bir balyoz
Cevap hazır, Vatandaşı Vatana ekliyo
Sorarsın balyozla kazıkla ne yapacaksın,
Çekiçle çiviyle kalkınılmaz anlamazsın.
Hesap gününde kazıkla çivi iğne olur
Sağlığımıza sıhhatimize derman olur.
Razıyız iğneye aman gitmesin derine
Rahat durursak isabet bulur tam yerine.
Vaad vardı kucaklayacaktı hepimizi
Kucakladı da memleketi dönderip bizi.
Elleri ensemde okşamakmış anacı
Eller tanıdık ama parmaklar yabancı.
SiyaHsete güvenip yaparlar bu işleri
Hayra alamet değil ikinci gelişleri.
siyaHset ardında ne yaptıkları bilinmez
Çanakkale gibi; seçmen öteye geçemez.
Şanki bizler Ege deyiz onlar Marmara da
Geçilmez siyaHset engeli var arada.
siyaHset siyasete H eklenmiş halidir
Siyasetçiye Han bize Hisar kapısıdır.
H engel kapısı tek basamaklı merdiven
Altı alçak üstü yüksek geç geçebilirsen.
Öte geçmeye eli uzuna ihtiyaç var
Ayaga kalkmak için omuza ihtiyaç var.
Sana biz açtık bu kapıyı, kapına düştük
Kapımdan ayrılmazlardı kapıda görüştük.
Bizde bu kafa, sizde o vefa çok geliriz
Neye layık olursak öyle yönetiliriz.
Kötülükte iyilikte bir gün unutulur
Ama Hak unutmaz herkes layığını bulur.
İyiliği yeşertir misli misli büyütür,
Kötülüğü burnundan fitil, fitil getirir.

Siyasette siyaHset olmaz şüphe götürür
Hak ektiğin tohumu göre meyve bitirir.
Bilmem söz meclisten içerimi? dışarı mı?
Niyet halis olursa abad eder adamı.
Anlamam ama siyasetten dem vurdum işte
Niyet önemli; hayır da şer de olur işte

Ben sağmaladım, varsa uyan payını alsın
Pay alanda almayanda kusura bakmasın.

İsmet Anik

Siyaset

Siyasetçi geldi dün bizim köye
Köyün sokakları gezildi bir bir
Fakir fukaraya yardımdır diye
Onurlar gururlar ezildi bir bir

Gün boyu bir yerden birine koştı
Alkışlar arttıkça coştı da coştı
Büyüdü kabardı haddini aştı
Rakiplere kuyu kazıldı bir bir

Ahırı ev sandı açık görünce
Kör oldu gözlüğü buhar sarınca
İş isteyen var mı diye sorunca
Eşekler öküzler yazıldı bir bir

Oy ağaçlarına şöyle bir baktı
Mikrofonu alıp kürsüye çıktı
İcraatlarını anlatacaktı
Yalanlar sıraya dizildi bir bir

El ovarak muhtar girdi araya
Sulama projesi alsak sıraya
Baraj sözü verdi susuz dereye
Taslaklar orada çizildi bir bir

Doğruluk insana büyük hediye
Mecbur muydun sanki eğrilik niye
Demir kapılardan oy çıkmaz diye
Ağaç kapılarda büzüldü bir bir

Bizimki Milleti kandırdım sandı
Uyuyan sizsiniz Millet uyandı
Yalanın hasadı yine yalandı
Dizlerinin bağı çözüldü bir bir

Ne çare oldunuz ne derde yama
Yıllarca Milleti boğdunuz gama
Mihraklara kukla oldunuz ama
Düzenler tuzaklar bozuldu bir bir

İsmet Anik

Son Hatıra

Sen bir gül'dün
Ben dikenin
Korurudım seni
Korkardım kopartacaklar diye
Nekadar korusamda
İşte sonumuz
Sen başkalarının ellerinde;
Koklanırken
Son hatıran oldu bana
Yalnız kalmak
Son hatıram olsun sana
Mutlu olmak
1972

İsmet Anik

Sor

Denizin rengini martılara sor,
Gökyüzünü, bulutları kuşlara
Bilemem; bana sadece senden sor.
Sor yalan Dünyaya yaşayanlara.

Dün gibi geliyor yıllar öncesi,
Unutturmuyor dertlerin incesi.
Gündüzü azap, uykusuz gecesi
Sor, renkli rüyayı uyuyanlara.

Toprağa seni ektim, seni biçtim,
Pınardan yudum yudum seni içtim.
Bahçeye neki gitsem seni seçtim.
Sor bülbülden sedayı duyanlara.

İnanki ağlamak için yorgunum,
Gülmeyi yıllar önce unutmuşum,
Bayrama kaç yıl kaldı bilmiyorum.
Sor toyu, halayı oynayanlara.

Bir kelam etsem dilim dolaşır,
Gözlerine baksam gözüm kamaşır
.Sabrım kalmadı firkatım yanaşır
Sor çölde Leylayı arayanlara.

Dağlara sor kardeleni, çiğdemi
Kışım kalkmaz, buz keser çiçeğimi
Çiğ'da mahpusum, unuttum mevsimi
Sor, başıma belayı saranlara.

İsmet Anik

Soran Olursa

Sevme özürlüyüm sevemiyorum,
Aşk malulü dersin soran olursa
Rengarenk bahara kar yağıyorum,
Kış mahsulü dersin soran olursa.

Neylerim baharı, bahar dalını
Yayla çimenini, dağın karını.
Düzde kaybetmişim düz yollarını,
Yol mahkumu dersin soran olursa.

Ha bugün ha yarın ne fark eder ki,
Gelecekse gelsin çaremdir belki.
Akibetim belii laf mı? benimki
Sin mahdumu dersin soran olursa.

Mechule dalarım zayi olurum,
Gözden gönülden uzak dururum
Bir varmış bir yokmuş masal kalırım,
En makulü dersin soran olursa.

İsmet Anik

Sorun biter

Pencere iki yüzlüdür
İçeriye de bakılır
Dışarıya da bakılır
Cam kırılır sorun biter.

Bütün yollar çift yönlüdür
Bir yönde yare gidilir
Dönülür yardan gidilir
Yollar biter sorun biter.

Hayat sürprizlerle dolu
Kimine kırmızı halı
Kimine samanlık yolu
Hayat biter sorun biter.

Bir ben vardı orta yerde
Biri çeker gelsin diye
Biri tutar kalsın diye.
Ben biterim sorun biter.

Dünya hali çare var mı
Olsa hiç doğan ağlar mı
Elinde olan doğar mı
Gelen gider sorun biter.

Biri tarla biri sofrası
Yalan önce gerçek sonra
Boşunadır afra tafra
Gerçek başlar sorun biter.

İsmet Anık

Su olsam

Senden uzakta donup kalıyorum,
Biraz yaklaşısam buharlaşıyorum.
Sensiz dördüncü hali alıyorum
Sende damla damla kayboluyorum.

Kara bulut olup çıksam göklere,
Sis olup insem dağdan eteklere.
Çiğ gibi düşsem bütün çiçeklere
Seni görene kadar bekliyorum.

Yağmur oluben yağsam saçlarına,
Kar olup düşsem kirpik uçlarına.
Çiselensem mahmur bakışlarına
Bir türlü seyrine doyamıyorum.

Ne senden, ne ateşinden geçerim
Sen su olsan yudum yudum içerim.
Göl olsan yine sönmez içerim!
Sabah akşam içsem kanamıyorum.

İstersen sel olayım yollarına,
çoşup isyan edeyim hallarına.
Cılgada sürünsem ayaklarına,
Sana dokunmasam akamıyorum.

En iyisi sen yağmur ol, ben bulut
Dolaşalım semada elimi tut
Yanana ferah, sararana umut
Sensiz damla bile yağamıyorum.

İsmet Anik

Suç kimde

Yağmuru beklerken sen gel aklıma
Yarım kalmışlıklar tamama ersin
Bari gönlüm doysun al yanaklıma
Beklerken halimi görseñ gülersin

Köşede meczub bir dilenci düşün
Büyük sadakadır ona gülüşün
Devadır acıyan yerden öpüşün
Sen deva vermesen başka kim versin

Gel gör işte budur aşkın eseri
Ayak yalın bağı yanık beşeri
Tanımazsın tabi o derbederi
Sevmeseydi benim suçum yok dersin.

İsmet Anik

Süren var mıdır

Yaşın değil yetmiş yedide olsa
Sekize çıkmaya süren var mıdır
Elbebek gülbebek nadide olsa
Cevr çekmeden devran süren var mıdır...

Şükür ile eda etsen nimeti
Farzı emir bilip taç et sünneti
Yaşarken haketsen HAK'tan cenneti
Seni cennetinden süren var mıdır...

Bin bir tövbe ile arzet halini
Allah darda komaz kemter kulunu
Liyakatle bulsan doğru yolunu
Ak alına kara süren var mıdır...

Nasuh pişmanı ol dönmesin geri
Şefaatçi iki cihan serveri
Tövbe kapısını çal gir içeri
Kapıyı ardından süren var mıdır...

Hem çok geniştir hem kıl incesi
Sırat köprüsüdür onun türkçesi
Cennet-i ala ki güller bahçesi
Gül bahçelirini süren var mıdır...

Kevserden beslenir tatlıdır sözü
Meleği göremez dünyanın gözü
Cemali yansıtır onların yüzü
Kara kaşa sürme süren var mıdır...

İsmet Anik

Süt Kardeşi

Süt annesi vardır cümle çocuğun
Kardeşi olurlar o yavrucuğun
Hem de süt kardeşi kurban olası.

Kardeşten kardeşe böyle sadakat
Sütü eti derken deriye el at
Çanta ayakkabı urban olası.

Kardeşe kavurna diyen öküzler
Gün gelir kavurma olmayı özler
Paça kelle çorban olası.

İhanet edilmez bir zerresine
Kıymeti bilinir kardeşçesine
Belki tulum belki kurban olası.

İsmet Anik

Şair Kimdir.

Şair dermansız derde müpteladır.
Şaire huzurlu günler beladır
İşine gelmeyene; ukaladır.
Fırtınalara dayanandır Şair.

Zaman gelir; ağlayanları döver,
Zaman gelir; ağlamayana söver.
Kimselerin sevmediğini sever
Serseri ateşte yanandır Şair.

Sözü sevilir, kendi bilinmez
Nakşolur yüreğe izi silinmez
Asırlar geçer sırrına erilmez,
Şiirin altında kalandır Şair.

Çiçek açmadan balına banandır
Acıları parmak parmak tadandır.
Bir tebessüme bir ömür kanandır
Kara gözlerden çağlayandır Şair.

Yağmura hasret çölde, kar bekleyen
Yolcuya hasret yolda, yar bekleyen,
Sevdiği yardan ahuzar bekleyen
Sevmeyeni seven insandır Şair.

İçten içe mecnun, dıştan masumdur.
Kendine ışık veremeyen mumdur
Şairin içi huzurdan mahrumdur
Huzurdan sonraki, hüsrandır Şair.

Başka kim celladına aşık olur,
Kim ferahı yar ateşinde bulur
O insanki kelamında kaybolur
Dünya içinde bir Dünyadır Şair.

Şaire göre sevdada cenk vardır,
Beyaz da bile onlarca renk vardır.
Yandığı ateşlerde ahenk vardır,
Ateşi yürekten alandır Şair.

Sevdasını bazen masum çiçekte,
Bazen sönmüş külde, bazen ateşte,
Onunla birlikte Ay'da Güneş'te
Kendi kendini arayandır Şair.

Türkülerin, şarkıların sözüdür
Her kıt'ası bir hayatın özüdür,
Ağlasa da yarin gülen yüzüdür,
Yaşı içinde kanayandır Şair.

Anlayana sözü özünden söyler
Hicivlere boğar, taşı söz eyler

Yazılmaz! uğruna ölünen şeyler
Derdi içine saklayandır Şair.

Yorgun düşürür ümitsiz sevdalar
Hiç bilinmeyenli denkleme dalar,
Düşman olmuştur vefasız aynalar
Kendi haline ağlayandır Şair.

İsmet Anik

Şair Ölmüş Dediler

Kalemde kan damlıyor kağıtlar pare pare
Nerden koptu bu fırtına kimdir bu bahtı kara
Dermanını bulmuş ki kan sızdırmıyor yara
Şiirler kağıtlarda yetim kalmış dediler
Konuşurlarken duydum şair ölmüş dediler

Sazı asmış duvara uzun ince yol bitmiş
Lambada sönen ateş yürekleri titretmiş
Şair selamı yare turnalarla iletmiş
Göz de aradığını köz de bulmuş dediler
Herkesi tek tek saydım şair ölmüş dediler.

Kimi şair yiğide kuru soğan yedirdi
Kimi ata et verdi ite saman yedirdi
Kimi ölümsüz gibi ömre zaman yedirdi
Geride tükenmiş bir kalem kalmış dediler
Bende imama uydum şair ölmüş dediler

İsmet Anik

Şer Güçler

Kahpenin çamurundansa dam olmaz
Duvar da olmaz; yıkın kerpiçleri.
Nush ile kötek ile adam olmaz
Geldikleri yere tığın piçleri.

Haçlı ordularını denediler,
Olmadı. Nifak tohumu ektiler,
Olmadı. İtlerini gönderdiler,
Kendileri nerde, nerde haçları.

Bugün doyurduğunuz bu köpekler
Aç kalınca sahiplerini yerler.
Altıyüzyıllık davayı güderler
Belliki hâlâ dinmemiş hınçları.

Medeni, adil, güçlüyüz dersiniz
Türk'ü bölmek bu Asırki dersiniz
Avrupa! bir hamlede gidersiniz
Piçler büyür şerre döner güçleri.

İsmet Anik

Şeyh Şamil

Demir perde dayanırmı ateşe
Demir dağlar damla damla erirken
Kurt uludu Kartal uçtu güneşe
Kafkaslarla Dağistanlar ağlarken

Yolu İslam istikbali Hürriyet
Ok'u iman yayı Türk'tür yiğidin
Ülkü Turan hedefinde Hamiyet
Boyu Avar soyu Türk'tür zahidin

Kafkaslarda kanadından yaralı
Bir kartalı teleğinden ok vurdu
Dağistanda zaman durdu duralı
Bahu Hatun ne kartallar uçurdu

Kara bulut esarettir ey oğul
Zincirleri kırmayınca dağılmaz
Damlaları Cevheret'tir ey oğul
Can verilir amma boyun eğilmez

Kara bahtlı kafkasların kartalı
Mazlumların duasında sen varsın
Kanat açsan ine kaçır çakalı
Yiğitlerin rüyasında sen varsın

Yüreğinde yanan ateş dinmedi
Meşalesi küle döndü ne çare
Kanat açtı şahikadan inmedi
Münevverde mihman oldu o YAR'e

İçtimai lider İmam ŞEYH ŞAMİL
Dağistan Serdar-ı Ekrem'idir o
İlime irfana edebe şamil
Kutlu fermanların Hâtem'idir o

Isnet ANİK / Ekim 2019

Bahu : Şeyh Şamilin annesi
(benim de büyük babaannemim adı)

Cevheret: Şeyh Şamilin oğlu ve kızkardeşi ile birlikte Ruslar tarafından şehit edilen eşi.

Serdar-ı Ekrem : Seferde orduya kumanda eden Sadrazam.

Hatem : Mühür

İsmet Anik

Şiir Mevsimi

Ucu yanık cümlelerle doldurur beynimi
Amansız fırtınayla kopan şiir mevsimi
Sağanaklar başlayıp kalemim yeşerdimi
Coşturur elvan elvan kokan şiir mevsimi.

Göz göze geliriz sen susarsın ben dinlerim
Bakarsın çözüverir lal olmuş dillerim
Gönlüme harf harf yazar yeşeren kalemim
Çiçeklenirim can verir can şiir mevsimi

Can havliyle parçalar sükutu bülbül sesi
İşte o zaman başlar daldaki gülün neşesi
Çıglık çıglığa yayılır gönlümün eğlencesi
Yeşertir pınarlardan akan şiir mevsimi.

Beklerim yollarını tekrar gelirmi bilmem
Yakamozlu saçları ilham verirmi bilmem
Gönlümdeki mısralara çevrilirmi bilmem
Bir gelsin gözlerinde açan şiir mevsimi.

Kar fırtınası olurum bulutsuz göklere
Yeşil kaldırımlarda sızardım kaç kere
Aşık olurum selam verdiğim çiçeklere
Dört mevsimden başkaydı geçen şiir mevsimi.

Dil lal olmuş kalemler kuru, kağıtlaryanık
Dinleyeni kalmamış, garip ağıtlar yanık
Mehtaplı gecelerde içilen ant'lar yanık
Sevda kokuyor yanıp tüten şiir mevsimi

Başlar; gölgesiz gündüzler, yıldızsız geceler
kelime olamamış darmadağın heceler
Kırlangıç telaşıyla uçuşan bercesteler
Göçmen kuşlarla uçup giden şiir mevsimi.

Gökyüzünde gittikçe uzaklaşan turnalar
Yerde sağa sola savrulan sarı yapraklar
İçimde kopmaya hazır kuru fırtınalar
Sararan kelimeler biten şiir mevsimi.

İsmet Anik

Şirin TOKAT

Köşe bucak yar ararım
Kurda kuşa yol sorarım
Bulamasam ne yaparım
Güzel Tokat Şirin Tokat
Söyle bana yarım nerde.

Bana yarın yok dediler
Senden haber vermediler
Sana gelmiş demediler
Yeşil Tokat Şirin Tokat
Söyle bana yarım nerde.

Tokat sende kalakaldım
Yarı görmekti muradım
Çok aradım bulamadım
Haydi Tokat Şirin Tokat
Söyle bana yarım nerde.

Haçdağına çık dediler
Gıgıj'a da bak dediler
Ahmaklarda yok dediler
Yandım Tokat Şirin Tokat
Söyle bana yarım nerde.

Beybağına bahçe ekdim
Etrafına güller diktim
Hergün yarı görecektim
Bittim Tokat Şirin Tokat
Söyle bana yarım nerde.

Sulusokak ta aradım
Dokuuztaşa haber saldım
Kaleye de çıkamadım
Nazlı Tokat Şirin Tokat
Söyle bana yarım nerde.

Erenlerde arıyordum
Şeyh-i Şirvani'ye sordum
Ağbayıra ümit sardım
N'olur Tokat Şirin Tokat
Söyle bana yarım nerde.

Göktemidir yerdemidir
Yoka Gariplerdemidir
Acep işin aslı nedir
Etme Tokat Şirin Tokat
Söyle bana yarım nerde.

Yarım sendedir bilirim
Hergün kokusun arırım
İstersen sende öiürüm
Üzme Tokat Şirin Tokat

Söyle bana yarim nerde.

Yeşilirmak der gelmedi
Aramadık yer kalmadı
Dizlerimde fer kalmadı
Sensin Tokat Şirin Tokat
Söyle bana yarim nerde.

Karışladım dağlarını
Didikledim bağlarını
Yerim gözün yağlarını
Yetti Tokat Şirin Tokat
Söyle bana yarim nerde.

Nasılki can tende saklı
Bilirim yar sende saklı
Gördüğüm her günde saklı
Öldüm Tokat Şirin Tokat
Söyle bana yarim nerde.

İsmet Anik

Taklit

Batılı taklit etmekle
Batılı olduk sanırız.
Eşęi taklit ederken
Eşekten çok anırız.

İsmet Anık

Tasvir

Bir ev hayal ediyorum
Orman kenarı diyorum
Yeşilliklerin içinde
Yemyeşil düşünüyorum.

Şırl şırl akan dere
Kenarları ilham vere
Selamımı versem ona
Götürse gittiği yere.

Keklikler seherde gelse
Suya dalıp dalıp içse
Seyretsem doya doya
Ne bun kalır ne vesvese.

Evim şöyle iki katlı
Etrafı gül ile çitli
Ağıl, kümes birkenarda
Birde horoz adı çilli.

Kuzular koşup oynaşsa
Kalmaz içimde hiç tasa
Minicik birde yavru köpek
Olmaz kediler olmasa.

Hani taze süt diyorum
Birkaç koyun istiyorum
Kahvaltıda süt, yumurta
Tereyağla bal yiyorum.

Piknik yaparım öğleye
Soğan domates fileye
Doğru dere kenarına
Gerek varmı söylemeye.

Çalı çırpı ormandan
Kuzine yanar akşamdan
Üstünde ekmekle yemek
Sebzesi unu tarlamdan.

Hayal kurarken; Kazara
Gözüm ilşti mezara
Burda yalnız, orda yalnız
Bozuldu bütün manzara.

İsmet Anik

Tebessüm

Sen bana bir adım atsan
Ben sana koşardım

Gel deseysin
Dünyayı aşardım

Bir tebessüm etsen
Onunla çoşardım

Gönlüme sevgi olup damlasan
Bir damlanla dolar taşardım

Azıcık ümit verseydin
O ümitle bir ömür yaşardım

Bunların biri bile olmadı
Olsaydı şaşardım

Bunca zaman yaşamayı
Hayalinle başardım.

Koşardım Coşardım
Taşardım Şaşardım Yaşardım
Nihayeti Pişardım

Sencileyin
Ben de Beşardım

İsmet Anik

Teknolojik AŞK

Eskiden görücü usulü vardı
Ana Baba gelinlik kız arardı
Gelinlik kızlar cehiz hazırlardı
Deste deste sandığa yığarlardı.

Dünür olunup sözler kesilirdi
Şerbet içilip, nişan edilirdi
Davul Zurna düğüne gidilirdi
Dualı duvaklı gelin gelirdi.

Teknoloji töreye galip geldi
Ve Teknolojik aşk icadedildi
Töre usül nevarsa terkedildi
Dünür bitti cepten cebe gidildi.

Gençler telefonda mesajlaşırlar
Birbirini görmeden anlaşılırlar
Konuşmadan telefonu kaşırlar
Sorun yok tezelden bağdaşırlar.

Hemencecik okeylenir evlilik
Derken başlar mesajlı birliktelik
Ana Babada başlar çaresizlik
Düşündürür gelecek belirsizlik.

Telefon altıncı duyu organı
Olmayan satar döşeği yorganı
Doğuştan müptela olmuştur kanı
Olmasa hazırdır yağlı urganı.

Çift telefon ellerinde yatıyor
Eşler yorgunluktan bitap uyuyor
Sabaha kadar çınlıyor titriyor
Rüyayda telefonlar görüyor.

Yolda ikisi birbirine çarptı
Hemen devreye girdi mesaj hattı
Aşkı kör bir kız bana tampon taktı
Ay! banada salak oğlan omuz attı.

Evden çıkıyordum bir çocuk geldi
Baba; kontörüm yok para ver dedi
Onu bende gördüm nasıl şirindi
Banada acıktığını söyledi.

O çocuk bizimmiş anneme sordum
Adını da söyledi de unuttum
Çocuğu bende hergün görüyordum
Tıpkı ikimize benzetiyordum.

Nezaman nasıl oldu bilmiyorum
Ogün elektrikler yoktu zannediyorum.

Şarjsız güne denk geldi, biliyorum
Şu garip halimize gülüyorum.

Birgün telefonumun sesi gitti
Ay benimkinin de ekranı bitti
İkisinde tamirhaneye yattı
Usta telefona ve bize baktı:

Telefon olmasa ne yaparsınız
Gider yeni telefon alırsınız
Siz ikinizde ağır hastasınız,
Biriniz kör, biriniz sağırsınız.

İsmet Anık

Tembelin Duası

Bir ekmek parası verseniz bana
Açlıktan yerlerde sürünüyorum
Çalışarak kazan dersiniz bana
Yerimden kalkmaya eriniyorum

Dünyayla birlikte dönen çarkım yok
Ben de bir insanım sizden farkım yok
Başımı sokacak evim barkım yok
Baba mirasında barınıyorum

Arada çıkıyor bir ordu bozan
Kızıyor diyorki çalışta kazan
Ben de çalışmayı isterim bazen
Ama tembellikte direniyorum

Çok tatlı geliyor sirkeye banmak
Hoşuma gidiyor hazıra konmak
Hazır getirene dualar sunmak
Dua sunarken de arınıyorum

Yol yürümem nasıl işe giderim ?
Yediğim erirse sonra neyderim
Hareket etmeye dikkat ederim
Kuşlukta uyanıp geriniyorum

Bazen verileni alamam bile
Tembellik yüzünden düşmüşüm dile
Dilenci değilim dilenmem öyle
Duruşumdan böyle görünüyorum

Urbam eski püskü dağınık saçım
Çoğunun dışından temizdir içim
Bakmayın siz bana zor geldi geçim
Kendim de halimden yeriniyorum

Pamuktan yumuşak gelir taş yastık
Tembelin halinden anlayın artık
Ne akıl açıklar bunu ne mantık
Anlayışınıza bürünüyorum

Allahım iş değil aş istiyorum
Her yeri gezdiren düş istiyorum
Ben gibi çalışkan eş istiyorum
Rüyamda yorgana sarınıyorum

İsmet Anik

Tevellüt

Beni tanıyan var tanımayan var
Adımı söyler resmime bakanlar
Tanımayan tanısa neye yarar
Tanıyan beni-adem bilmedikçe

İki Dünya arasında yolculuk
Sırtta küfe, kalpte kefe yorulduk
Bir nefeslik gölgede konuk olduk
Aşiyen baki-mekan kalmadıkça.

Ne sultanlar konup göçtü bu handan
Han viran, hancı revan olduğundan
Fanilik var olsan da şahı-cihan
Esamen namı-cihan salmadıkça.

Hitamda tevellüt gününü anmak
Abes! kendi yalanına inanmak
Zor dibi tutmuş hayattan tat almak
Baldıran balda-ziyan olmadıkça.

Diyelim bu gün doğdum yarin öldüm
Sade; ağlayana güleni gördüm
Fark edermi gün gördüm devran sürdüm
Huzurda hıfzı-beyan vermedikçe.

İsmet Anik

Tiryaki

Duymasam bir gün sesini
Koklamasam nefesini
İçime çekmesem seni
Döner başım yaşayamam.

Gözün gözüme gülecek
Elin elime değecek
Dilin bana seslenecek
Biter işim yaşayamam.

Tiryakin olmuşum senin
Bağımlın olmuşum senin
Müptelan olmuşum senin
Sarhoşunum yaşayamam.

Damarımı nasıl buldun
Orda nasıl yuva kurdun
Kalbim olsun yuvan yurdun
Gayri sensiz yaşayamam.

Acıkırsam tabağımda
Susayınca bardağımda
Hep aklımda hep aklımda
Susuz aşsız yaşayamam.

İsmet Anik

Tut elimden

Tut elimden ey yar
İster yolsuz yordamsız;
Güvercinlerin Akbabaların arasından,
Meltemlerin Fırtınaların ortasından
Gökyüzünde uçur beni.
İster körpe çimenlerinÇiçeklerin arasından
Enginlere Yükseklerle
Kaçır beni.

Tut elimden ey yar;
Bir bataklık girdabındayım
Ya gittim ya gidiyorum
Gitmek kurtuluşundur
Çok dardayım.
Kurtar beni.

Tut elimden ey yar;
Tut ki
Uçuşum da, kaçışım da, batışım da
Elinden olsun.
Tut ki
Gidişim anlam bulsun.

İsmet Anik

Tutsak

Bülbül kafeste tutsak
Gül dalından kopunca
Ne yapsak nasıl tutsak
Sarıp solar gonca.

Gonca tutsak olunca
Dal yaprağı neylesin
Dal yapraksız kalınca
Kök toprağı neylesin.

Bülbül birgün gelmese
Küser başineğer gül
Hoyrat eli değerse
Ne gül kalır ne bülbül.

İsmet Anik

Türkistan

Meşberetin başı tarihi sancı
Bir de sensin sızım Doğu Türkistan
Bedel ödenmezse tükenmez acı
Sen canım sen gözüm Doğu Türkistan.

İt itle boğuşur müslüman ölür
Mezalime dünya seyirci kalır
Yardım et islama Allah'ım n'olur
Bekler derde çözüm Doğu Türkistan

Uyuma gayri ey! Müslüman uyan
Ya seddine ya da Pekin'e dayan
Kırk'ı bir yaydan ok gibi fırlayan
Sana KÜR-ŞAD lazım Doğu Türkistan

Ey Alemler-İslam yalnızım sanma
Eşek arısının balına kanma
Dikkat et tuzağa ipe uzanma
Dövülmesin dizim Doğu Türkistan

Haçlı zihniyeti mezalim bitmez
Arakan Karabağ Yemen farketmez
Bir gün devran döner hep böyle gitmez
Azim gerek azim Doğu Türkistan.

İsmet Anik

Uç Bülbülüm.

Uç bülbülüm u dönme bu yerlere
Uç göklere, gökten de yükseklere.
Binbir ile ile yuva kurdun da
Kargalar tepinir oldu yurdunda.

Seherde senin sesinle açardı
Gnee seninle selam yollardı
Selamı mı kalmadı, Güneş mi soldu
Suspus oldu birden, ahenk kayboldu.

Sakin çıkmasın gökyüzünde sesin
Sırra kadem ol, bilmesin nerdesin
Bir daha aldanma yeile al'a
Bulutlarda kal, yuva kurma dala.

Yağmurlarla gönderme göz yaını
Rüzgar avutsun, okşayıp başını.
Damla damla yüreğinde biriksin
Oradan duyulmasın hıçkırık sesin.

Unut bir zaman bülbül olduğunu
Unut onun dalına konuğunu.
Senmiydin dalında şakıyıp ten,
Senmiydin derdiyle tükenip biten.

İsmet Anik

Uçurtma

Kadın erkeği
Çocuğun uçurtmasını gördüğü gibi görür
Yükseklerde olsun
Daha yükseklerde
Ne kadar uzaklaşırsa uzaklaşsın
Gözümün önünden kaybolmasın
Ve
İpler elimde olsun
Çekince gelsin
Gevşetinince gitsin.

Erkek kadını
Uçurtmanın çocuğu yüksekten gördüğü gibi görür.
Yaklaşır uzaklaşır, sağa sola dalgalanır.
Bir yandan çocuğu sevindirir heyecanlandırır bir yandan da ipi kopartıp özgürlüğe
uçmanın yollarını arar.
Ve kopartır
Özgürlüğe uçar,
Rüzgarlara kapılır gökyüzü bilinmezinde
Gözden kaybolur.

Çocuk ağlar uçurtmasının ardından
Pamuk şekerini görünceye kadar.
Dönüş yolunda;
Uçurtması paramparça çalılıklarda

Uçurtma çalılıklarda çocuğu düşünür.
Kaçmanın özgürlük olmadığını, özgürlüğün onun yanında ellerinde olduğunu anlar.

Çocuk aradaki tek bağ gördüğü kopan ipe ağlar.

İsmet Anik

Uludağ

Ben Bursaya gelince kar örtüyor başına
Kızıklardan hafifce estigimi söyleyin
Ketenli Kocayayla beklemesin boşuna
Haberı olmasa da küstüğümü söyleyin

Çamlıbelden Topçamdan gelmişim selam ile
Ayvazın çeşmesinden Erikli de sebile
Yayla yolunda beni karşılayan bülbüle
Uludağla selamı kestiğimi söyleyin

Bir tek ulu senmisin senden de ulusu var
Sana bile can veren senden yüksekte su var
Suya dahi hükmeden ulular ulusu var
ULU'ya edebimden sustuğumu söyleyin

İsmet Anik

Unutma

Yine bırakıp gideceksen birgün
Ellerimde ellerini unutma.
Karagözlerinden olursam sürgün
Gözlerimde gözlerini unutma.

Günü güne, yılı yıla ekledim
Senin için ne dilekler diledim
Yıllar yılı döner diye bekledim
Ümit veren sözlerini unutma.

Ölüm varken birde ayrılık çıktı
İki baş bir yastıkta olacaktı,
Haber aldığında bir seher vakti
Dövbülecek dizlerini unutma.

Unuttunmu? heba olan günleri
Gelirmi sandın giden günler geri
Hatırlarsan söylediğin sözleri
Yırtılacak yüzlerini unutma.

İsmet Anik

Unutmadım

Unuttum sanma seni güzel yurdum
Sende geçen günleri unutmadım
Azmi içtim suyundan yudum yudum
Estirdiğin yelleri unutmadım.

Burnumun direği sızladığında
inan o zaman sen vardın aklımda
Hayal sayfalarına baktığımda
Ağladığım yerleri unutmadım.

Oyun oynadığımız arkadaşlar
Saklambaç, çelik-çomak, beş taşlar
Arkadaşlık dostluk o yaşta başlar
Çocukça sevgileri unutmadım.

Kuru ekmeği bandığım tuzu
Kediyi, köpeği. çilli horozu
Koç'tan Teke'den yediğim boynuzu
sıpadan tekmeleri unutmadım

Sevgilerimiz masumca kardeşçe
Barış sağlanır kavgalar bitince
Dil ortak; ne fakirce, ne zengince
Her dilden gülmeleri unutmadım.

Beraber ıslanırdık yağmurlarda
Neşeyle kirlenirdik çamurlarda
Kışın kızak kaydığımız dağlarda
Karda kardelenleri unutmadım.

Her birimiz ayrı dalın çiçeği
Renk, koku, farklıdır birdir gerçeği
Ne bülbül konar ne arar böceği
Dağda açan gülleri unutmadım.

Her şey büyüsün, sevgi büyümesin
Gülen gözler yine çocukça gülsün
Coşkulu hatıralar silinmesin
Kini boğan selleri unutmadım.

Yıldızlı gecelerde duvar dibi
Düşündükçe o günler masal gibi
Ay ışığında toplardık ekibi
Şen şakrak gülmeleri unutmadım.

Dört mevsime göre neşemiz vardı
Dolu'su bile ahenkle yağardı
Her bacayı kendi dumanı sardı
Bal damlayan dilleri unutmadım

İsmet Anik

Unuttum

Ben seni çoktan unuttum;
Hiç aklıma gelmiyor,
Baktığında kara ışıklar saçan,
Kara sevdalara salan,
Derinlilernde kaybolduğum,
Kaybolduğumda huzur bulduğum,
Bir tebessümle
Sayfalarca sevdalı söz anlatan
Kara gözlerini çoktan unuttum.
Adını bile hatırlamıyorum,
Bir önceki nefesimden sonra
Hiç anmadım adını.

Arzu-endam ile attığın adımları,
Her adımda rüzgarında savrulan
Siyah bulut gibi saçlarını
Gülüşün de gülleşen ganzelerini,
Duyduğum da beni benden alan sesini
Hiç hatırlamıyorum.
Çoktan unuttum.

Unuttum unutmamasına da,
Gözlerimi gözlerinden alabilsem
Sesini kulaklarımdan silebilsem
Hayatı sensiz düşünebilsem.
Seni içimden sökebilsem,
Bunları nasıl yapacağımı da,
Unuttum.
Sensizliği,
Sensiz yaşamayı da,
Unuttum.

İsmet Anik

Usta

Bir kalp istiyorum USTA;
Büyük koskocaman olsun
Bütün sevgiler yer bulsun.
Her yeri sevgiyle dolsun.
Sevgi için koskocaman,
Kötülükler için ufak,
Küçücük daracık olsun.
Kötülük yer bulamasın.

Bir kalp istiyorum USTA;
Kimselere kırılmasın
Sağlam olsun sapasağlam.
Biraz kibar, biraz nazik
Birazda yumuşak olsun.
Kimseleri incitmesin,
Kimse ona incinmesin.

Bir kalp istiyorum USTA;
Aşktan yana bahtı açık,
Sevsin, sevilsin birazcık.
Ateşlere dayanıklı,
Yanmasında Yakmasında.

Bir kalp istiyorum USTA;
Yol kenarında olmasın.
Bir tane kapısı olsun.
Her isteyen giremesin,
Bir kez giren çıkamasın
O kalbin sahibi olsun.

Bir kalp istiyorum USTA;
Ustası içinde olsun.
Ustasını unutmasın.

İsmet Anik

Uyanır

Şavkın vurunca çeşmim güne hayran uyanır
Şevkten kabarır sinem sanki volkan uyanır

Seherde toplar gece bütün yıldızlarını
Şebnem düşer yüzüne düştten sultan uyanır

Gamzeler tebessümle efsunlasa gönlümü
Onulmaz derde şifa diye derman uyanır

Buluşunca yer'le gök kıpkızıl ufukkarda
Hasretliğin bittiği yerde umman uyanır

Sebeb-i mucib sensin her halim sana dair
Sen uyursan içimde meczub insan uyanır

İsmet Anik

Uzat elini

Bu devirde ayırmak çok zor geliyor zaten
İyi ile kötüyü karıp durma istersen
Söyle sen değilmiydin beni bu yola iten
Karşıma geçip kıs kıs gülüp durma istersen.

Yeter cana tak etti bunca oyun desise
Fikrimden döndüremez bitsin artık vesvese
Bana karşı bir defa dürüst ol hiç değilse
Durumumuzu sarpa sarıp durma istersen.

Emdiğimi burnumdan fitil fitil getirdin
Feleğimi şaşırıttın beni bende bitirdin
Ne hayallerim vardı hevesimi kaçırdın
Arsızca hatırımı sorup durma istersen.

Hangi vebalimsin sen hangi günahımsın sen
Cehennem küle döner şöyle içten bir gülsen
Ama nerde o günler bir güngelir dilersen
Hepsinden geçtim beni kırıp durma istersen.

Kovsamda gitmiyorsun yüzsüz hırsız gibisin
Yakamdan düşmüyorsun biraz arsız gibisin
Hayırlı işe söze elsiz dilsiz gibisin
Yeter artık ipe un serip durma istersen.

Haydi gel barışalım bak elimi uzattım
Unutalım geçmişini ben şimdiden unuttum
Durduralım dünyayı ati'ye niyet tuttum
Uzat elini beni yorup durma istersen...

İsmet Anik

Ümit Durağı

Dur artık pervane başım dönüyor,
Boşuna bekledik sabaha kadar.
Gidelim direk ayakta uyuyor,
Akşam geliriz; hala ümidim var.

Bu gece bitti, belki yarın gece
Gelecek diye bekleriz, yine öylece
Ayazlı rüzgarlar bize eğlence
Gelecekte; dinmiyor fırtınalar.

Şehrin ışıkları tanıdı bizi
Dinliyorlar, sessiz sohbetimizi.
Yerde belli belirsiz ayak izi,
Birde gözden yeni düşmüş damlalar.

Daha kaç gece bekleriz pervane,
Bugün hangi telden binbir bahane
Bak şu gece gece uçan divane,
Şahidimiz olacak yarasalar.

Geceyi bir çift mavi ışık böler,
Geliyor sandım beklediğim gözler.
Sizi Ağustostan kalma böcekler
Hızlandı içimdeki çarpıntılar.

Yıllar sonra geldim aynı direkler,
Artık dibinde başkaları bekler.
Direkler dilek taşı; ne dilekler,
Ümit durağı ve harcanan yıllar.

Ben mi? Toprağa gömdüm ümitleri
Başa taş diktim, üste çiçekleri.
Serpıştirdim kırılan hayalleri,
Eziliyor, üstüme devrilen dağlar.

İsmet Anik

Varmısın.

Acım var yerinde, sevda tadında
Sevmekten ötesi nedir bilirsin
Ben hazırım her ne varsa sırada
Benim ile sevdalara varmısın.

Yolumuzda ne varsa bahtımıza
Yılgınlık yok, şikayette olmasın
Kavuşmak için gönül tahtımıza
El ele tutup yollara varmısın.

Deniz de dahil her şeyi yakalım
Dönüş için bahanemiz kalmasın.
Başarmak için ayyuka çıkalım
Kanat açıp uçmalara varmısın.

Gel gecedен Güneş'i bekleyelim
Ümitlerimiz sabaha kalmasın,
Dileğimizi O'ndan dileyelim
Uzanalım ufuklara varmısın.

Destan yazdıranlar kıskansın bizi
Sırrımız sevdamız destan olmasın
Kimseler öğrenmeden sevdamızı,
Kadem basalım sırlara varmısın.

Sakin hanel gelmesin sevdamıza
Bahar; Çiğdeme Karanfile kalsın.
Üstümüzde Gül, Başlarda Mimoza
Nispet olsun baharlara varmısın.

Acım var yerinde sevda tadında
Sevmekten ötesi nedir bilirsin.
Ben hazırım ne varsa sırada
ölümüne sevdalara varmısın.

İsmet Anik

Vatan

Uğruna can verilen
Üstüne yurt kurulan
Altına post serilen
Toprağa Vatan denir

Keseğinden kopulan
Rüku Kıyam yapılan
Secde edip öpülen
Toprağa Vatan denir

Eşip tohum atılan
Huzur ile yatılan
Candan aziz tutulan
Toprağa Vatan denir

Nimet verip besleyen
Çiçeğiyle süsleyen
Şinesine sesleyen
Toprağa Vatan denir

Garb'ı Şark'ı tümleyen
Sin'de tarih demleyen
Sıktıkça kan damlayan
Toprağa Vatan denir

Ana denir kim sorsa
Şehitler mührü vursa
Üstünde bayrak varsa
Toprağa Vatan denir

16.01.2019

İsmet Anik

Vefasız Yar

Sen gideli kaç yıl oldu
Goncalar açtı gül oldu
Yaktığın ateş kül oldu
Bunca zaman kül sönmezmi?

Unutuldum canım yanar
Yalancıkdan beni arar
Birde beni bana sorar
Ben olduğumu bilmezmi?

Hasretlik beni bitirdi
Aşk Meşk kalmadı götürdü
Beni nehale getirdi
Halime bakıp gülmezmi?

Vefasız yar vefasız
Yaktın ateşsiz dumansız
Bıraktım yarı sevdasız
Diyerek geri dönmezmi?

Hatırla güzel günleri
Sessiz sessiz düğünleri
Yolundaki düğümleri
Gelmek isteyen çözmezmi?

Bitti bende ben kalmadı
Bitti bende sen kalmadı
Bitti tende can kalmadı
Can gitse canan gelmezmi?

İsmet Anik

Yağmur sonrası

Kara bulutlar bırakmış
Yeşil yaprağa seni.
Baktım; Güneşi gördüm,
Gök kuşağının renklerini,
Dünyayı gördüğüm damlacıkta
Ben yoktum.

Yağmur sonrası
gölcük olmak istedim,
Başaramadım.
Akıp gitmişim taşlamış yüreğinden.

Damlalar kükremiş
Söküp almış senden beni.
Oysa yağmuru ne çok severdim,
Sen, düşündüğüm penceremde.
Koşarcasına buluşurlardı,
camlardan kayan iki damla.

Hangi damlada geleceğini bilmiyorum,
Yağmur başlayınca,
sonuna kadar ıslanıyorum.

Kimse bilmiyor ağladığımı,
Sebebini de.
Onun için yağmur altında ağlamayı seviyorum.
Her yağmurda ağlıyorum
Ve rahatlıyorum.
Oturuyorum kaldırıma, yaslanıyorum akasyaya,
Yağmur sonrası gölcüklere dalıyorum.
Serçelerden önce.

Her yağmurda ağlıyorum,
Ağlamak için,
Yağmuru bekliyorum.

İsmet Anik

Yakamoz Yakaladım

Bir benmiyim? böyle bahtına mahkûm
Sade bende mi? bu sevda tahakkûm
Yalnızlığımda yapayalnızlığımda
Yalnızlığın uğramadığı anda
Yakamoz yakaladım saçlarında.

Doğuştan sana musallat güzellik
Hani yakışmış gocalık, tazelik
Yinede sen benim karanlığımsın
Gördüğümde sende kayboluyorum
Nedendir sende her kaybolduğumda
Yakamoz yakaladım saçlarında.

Kimi; Denizlerde, Okyanuslarda
Yemyeşil başaklanmış tarlalarda
Ufka bakıp bakıp seyredeler.
Seni ararlar, yakamoz ararlar
Ben sadece seni seyredalarım
Dane dane attığın her adımda
Yakamoz yakaladım saçlarında.

Bazen yalnızlığımdan kaçıyorum
Bir Şehirde kendimi arıyorum
Bir parkta bir çınarın gölgesinde
Ateşime serinlik arıyorum
Park insan seli, karınca misali
Onca kalabalığın arasında
Yakamoz yakaladım saçlarında.

Ben suyumda, ekmeğimde, aşımda
Ümitsizce hayale dalışımda
Etrafıma rastgele bakışımda
Yalnızlığımda seni düşündüğümde
Hatta gözlerimi kapadığımda
Yakamoz yakaladım saçlarında.

Bu bir hastalık, bu sevda körlüğü
Göz neye baksa sevdadır gördüğü
Öyle bir dert ki, dermanından tatlı
Derdimin dermanına baktığımda
Yakamoz yakaladım saçlarında.

İsmet Anik

Yakma

Yakarsan;
Yaktığın kadar yanasın.
Yakarsan evin yansın,
Yakarsan elin yansın,
Yakarsan kolun yansın,
Yakarsan dilin yansın,
Yakarsan dirin yansın,
Yakarsan ölün yansın,
Yakarsan külün yansın,
Yakarsan canın yansın.
Emi İsrail

Yakma! yakarsan;
Yaktığın kadar yanasın,
Mahşere kadar yanasın,
Kaim ateşle yanasın,
Daim ateşle yanasın,
Yaktığında da öte yanasın
Emi İsrail.

İsmet Anik

Yalnızlık

Al işte göçmen kuşlarda gidiyor
Yine yapayalnız kaldım bu yerde.
Bir çınar ağacı eşlik ediyor,
Bir de göl; yalnız kaldığım günlerde.

Sabahlar olmuyor zaman duruyor
Sigaramda bitmiş yandığı yerde
Meyhaneci masaları topluyor
Gelmedimi diyor; hani o nerde.

Cevap veremedemden yutkunuyorum
Kapatalım diyor, hesabı görde
Yalnızlığı yanıma alıyorsunuz
Doğru eve, dertlerim bekler evde.

Tek başına bir Turna görüyorum
Döneliyor göl kenarında seherde
Belki eşi tora düşmüş diyorum.
Kanla gözyaşı var kırık tüylede

Ahh! Turnam dilimde kaldı selamım
Yalnız kalınca gidemedin sende
Dertleşelim senle dertdaş olalım
Senden düştün benim düştüğüm derde.

Her göç vakti gelince aynı hüznün
Ben kalırım göçerler perde perde
Hergün sabah akşam ufukta gözüm
Gidenlerden gelecek haberlerde.

Saymadım kaç zamandır bu haldeyim
Seni ararım katran gecelerde
Karşımdaki göl kadar asudeyim
Yalnızlığım çınar olur göklerde.

İsmet Anik

Yanmak

ibrit gibi yanmak var
Önce yanarsın sonra yakarsın
Küller birbirine karışmaz
Boyun büker kalırsın.

Birileri mum gibi tepesinden tutuşturur adamı
Erir akarsın,
Yakanın belkide haberi olmaz tükettiğinden.

Birde odun gibi yanılır çayır çayır
Dumanın ayyuka çıkar, küllerin toza toprağ'a karışır
Kimse umur etmez yandığınla kalırsın.

Henüz yeni yeşermişken yakarlar
İçin için göğnürsün
Ne ateş ne duman çok yazık.

Kimi yandıkça pişer
Kimi çığ kalır yandıkça yanar.

Yangınlardan geriye
Ateş soğumamış kül
Dalında solmuş gül
Azade olmuş bülbül kalır.

İsmet Anik

Yaraşır

Aşığım güller nesline
Bu güllerin aslı ne
Ak gerdanın üstüne
Kırmızı gül yaraşır

Çok olur gülün yarı
Kırmızı beyaz sarı
Çiçekte geze arı
Güle bülbül yaraşır

Aşık sever sevdikçe
Aşk kıymetmetin bildiçe
Bülbül gibi şakıdıkça
Ağzına dil yaraşır

Aşıkım gülmen sözüme
İnme indi dizime
Güzeli görmeyen gözüme
Nar gibi mil yaraşır
1972

İsmet Anik

Yasak Dediler.

Uykuya dalmadan sendin aklımda,
Vuslatı düşündüm, ırak dediler.
Elini elimde gördüm rüyamda,
Hayra yorumlanmaz, firak dediler.

Siyah saçlarına takıldım kaldım,
Kara gözlerinde kaldı, muradım.
Özledim, resmini elime aldım,
Unutmazsan sonun helak dediler.

Ateşinde buldum aşk-ı ferahı,
Katran gecelerde aşk-ı sabahı.
Sende yitirmişim, aşk-ı cenahı,
Dahasına aşk-ı felak dediler.

Firak'ın farkına, ırakta ersen,
Uğrunda helak'a, hitamım dersin,
Felak'ın narına isyan edersen,
Gayri sana, sevmek yasak dediler.

İsmet Anik

Yaş kesen baş keser

Ormanı çoğaltıp yeşili koru
Yakarak ülkeyi çöle çevirme
Bahçeye gir amma edeple yürü
Hoyratça gözünü güle çevirme.

Dünyaya gelirsin beşiğin ağaç
Yurt yuva kurarsın eşiğin ağaç
Şaban düven sofran kaşığın ağaç
Ölmeden tabutu küle çevirme.

Ormanlar yurdun canı ciğeri
Çiçeği böceği süsü değeri
Bozulan dengeye karşı siperi
Yakıp yıkıp kıraç hale çevirme.

Masa sıra verdi okul kur dedi
Defter kalem verdi ara sor dedi
Ormansız vatanda hayat zor dedi
Zail edip işi zül'e çevirme.

Yaş kesen baş keser der atasözü
Ormanlar cennetin görünen yüzü
Karlı dağlar yurdun gelinlik kızı
İnsaf et rahmeti sele çevirme.

Orman yaşasınki insan yaşasın
İçinde oynaşan bin can yaşasın
Kartal şahin tilki tavşan yaşasın
Kurutup dereyi yola çevirme...

İsmet Anik

Yaz Tarih

Temel benim, duvar benim, taş benim,
Parmak benim, mermi benim, baş benim.
Ağlatan ben, ağlayan ben, yaş benim
Düğünümdür, düşmanla savaş benim
Yaz tarih; Baş kaldırdı ayak başa.

Yaz tarih; baş kaldırdı ayak başa,
Bir akşam yıldırım düştü Güneşe
Şimşekler çaktı kardeşten kardeşe
Yedi düvel şahittir dirilişe
Yaz tarih; Tarih tekerrür etmedi.

Yaz tarih; Tarih tekerrür etmedi
Çelikten sineyi mum eritmedi
İmanlı ser'den set geçit vermedi
Arşa çıktı ses, susmadı sinmedi
Yaz tarih; beden Vatan, Bayrak kandır.

Yaz tarih; beden Vatan, Bayrak kandır
Yaz tarih; Vatan can, Vatan imandır.
Yaz tarih; Türk, toprağında Hakandır.
Yaz tarih; Nenemiz, Nene Hatundur,
Yaz tarih; Dedemizde Alparslandır.

;

İsmet Anik

Yelken Açalım

Geçmişten bugünden ibret alalım
Güzel yarınlara yelken açalım
İstikametimizde karar kılalım
Güzel yarınlara yelken açalım...

İkibinonyedi selametle git
İyiye kötüye gözyaşı şahit
İkibinonsekiz geldiği vakit
Güzel yarınlara yelken açalım...

Ömürden gidiyor günbegün yıllar
Düşünmez doğruyu durur akıllar
Hayıra açılın bütün fasıllar
Güzel yarınlara yelken açalım...

Geleni gidenden hayretsin Mabut
Hayrolur İnşallah kesilmez umut
Gelecek günlere halis niyet tut
Güzel yarınlara yelken açalım...

Minareden ezan sesi susmasın
Ay-yıldızlı bayrak bize küsmesin
Allah rahmetini bizden kesmesin
Güzel yarınlara yelken açalım...

Girişten çıkışa bir adım daha
Sağlıklı nefese biçilmez paha
Sağsalim çıkarsak eğer sabaha
Güzel yarınlara yelken açalım...

İsmet ANİK / TOKAT

İsmet Anik

Yeni Doğmuş Gibi

Ellisinde göz dikmiştim Atmışa
Atmışında nişan aldım Yetmişe
Dönüp baktım Atmış yıllık geçmişe
Beyaz saçlarla yeni doğmuş gibi.

Atmış yıl ne götürdü ne getirdi
Olmayan oldu olanı bitirdi
Dalımda ham iken yerde yetirdi
Geri yeşerdim yeni doğmuş gibi.

Çeşit çeşit libaslala süslendim
Güneşte yandım yağmurda ıslandım
Türlü türlü gıdalarla beslendim
Takma dişlerle yeni doğmuş gibi.

Yıllar yılı kovaladı ben yaşlandım
Gahi kabul gördüm gahi dışlandım
Yalandan pohpoh'landım alkışlandım
Gözüm açıldı yeni doğmuş gibi.

Yıllar yıprattı yollar yordu beni
Son menzile çevirmişim dümeni
Yükledim göçümü aldım kefeni
Yundum sarındım yeni doğmuş gibi.

İsmet Anik

Yeni nesil

Yeni nesil yetişiyor
Bir tuhaf
Koku almaz, duymaz, görmez
Şanki beş duyudan muaf
İnsan ısırıldığı meyveyi vermez
Yenen meyveyi görsede görmez
Neredee bizimkinin kızarmaz yüzü
Yarım meyve şöyle dursum
Eşlekte gözü.

Yeni nesil yetiştiriliyor
Elbirliğiyle
Teknoloji, medya, toplum
Cıvıtmak için işbirliğiyle
Edep, haya,,namus
Olmayan şey tertemiz
Ziyaret, hürmet, saygı
Kalmadı kalmsın kaygı

Yeni nesil yetişmiş
İyi tenzih ederim
Hepsine aynı şeyi nasıl derim
Ana baba amca dayı
Bunda büyüklerin vardır payı
Bazıları
Yorar insanı aratmaz tazıları
Zagonu geniştir
Heryere sığmaz boynuzları
İnatlıkta benbilirimde
Sollar karakaçanı
İyiliğe gitmez
Kovalar kaçanı
Bu nesil şöyle geçer tıp'a
Beş toynaklı boynuzlu sipa

İsmet Anik

Yeşilirmak

Köse dağı yaşın ağlar
Yaşı sensin yeşilirmak
Etrafında nice dağlar
Düşü sensin yeşilirmak

Göllerinde kayık yüzer
Kenarında kızlar gezer
Göz ucuyla yarı süzer
Kaşı sensin yeşilirmak

Kıyıları çay bahçesi
Düğün dernek toy bahçesi
Yakamozlu Ay bahçesi
Eşi sensin yeşilirmak

Kaz ovası iki yanı
Şah damardan akan kanı
Tokat'ımın altı canı
Beşi sensin yeşilirmak

Bahrilerin kışladığı
Güzellerin düşlediği
Gergeflerde işlediği
İşi sensin yeşilirmak

Ferhatların dağ oyduğu
Şirinlerin şevk duyduğu
Aşıkların baş koyduğu
Döşü sensin yeşilirmak

Tokat Samsun ve Amasya
Dağı taşı yeşil oya
Bir sofraya ki aç'ı dünya
Aşı sensin yeşilirmak

Karadeniz ana vatan
Tuna nehri kıpkızıl kan
Osman Paşa bulursa can
Başı sensin yeşilirmak

Takat'ımın yakındığı
Zümrüt diye bakındığı
Ak gerdana takıntığı
Taşı sensin yeşilirmak

HAK kulunu komaz darda
Al şerbetsin mor damarda
Birkaç ırmak daha var da
Hoşu sensin yeşilirmak

İsmet Anik

Yıldızlar yanacak

Öff bugün hava çok sıcak.

Mintan lazım cibinlikli
Bir de şapka gölgelikli
Ayakkabı kırk delikli
Olsa da çıkmam dışarı.

Bu havada kim çıkacak

Hafta sonu bugün pazar
Evden çıkmasam ne yazar
Dilim durmaz hanım kızar
Kızsada çıkmam dışarı.

Gökte yıldızlar yanacak.

Bir yerlerde saklanıyor
Güneş gecede batmıyor
Ay'dan dahi ter akıyor
Gece de çıkmam dışarı

Ağustosta kar yağacak

Kışın donar yazın yanar
İnsan oğlu neye yarar
Bulunmazmı orta karar
Yanmadan çıksam dışarı.

İsmet Anik

Yiğidim.

Otuz dokuz yiğit bir de sen kürşat
Hele bir nefes al durda yiğidim
Ölmeden kınına girmesin pusat
Şimşekle haber sal kurda yiğidim.

Demirdağ eridi börteçin hazır
Kırat şaha kalkmış kılavuz hızır
Şanını kılıçla tarihe kazır
Bırakmaz kutlu yol darda yiğidim.

Bir avuç toprak al yalın yürekten
Kıt'alar güç alır demir bilekten
Sancağın kan rengi en has ipekten
Eynin od yakmaz şal sarda yiğidim.

Gölgesi ötüken seması yorgan
Toprak vatan oldu damlayınca kan
Yarasi da ondan merhem de ondan
Döşte inlesin tel vurda yiğidim.

Arama! umut ol dört bir cenaha
Gecenin günahı ölsün sabaha
Çakallara fırsat verme bir daha
Kalkmasını namert el kırdı yiğidim.

Serhat boylarında burcumuz sensin
Kefensiz şehide borcumuz sensin
Vatan temelinde harcımız sensin
Makbul secdeyi kıl surda yiğidim...

İsmet Anik

Yiğt Nerdesin

Vaktidir artık, şahlan be küheylan
Şahlanki göklere yükselsin sesin.
Ey! küheylanları şahlandıran yiğt,
Çıksın kılıçlar kından, Nerdesin?
Biriləri hırlıyor Bayrağıma
Yiğitler hırlayan ite dur desin.
Düşmez yere, sen varoldukça Bayrak.
Sen bir Ali bir Hamza bir Ömersin.
Çapulculara bırakma meydanı,
Deden kurtardı, koruyacak sensin.
Yiğidim nam sal şu gafil Dünyaya
Bu vatanın sahipleri bilinsin.
Sen gemileri karada yüzdüren,
Sen Peygamber'in övdüğü askersin.
Kurtuluş bitmedi, bitmeyecekte
Allah yar! yolunda yalnız değilsin.
Sen varken düşme korkusu bilmeden,
Şanlı Bayrak nazlı nazlı salınsın.
Şade kanla imzalı tapu değil,
Namusum, Ayyıldızlı gelinimsin.
Vaktidir, şahkan be küheylan,
Şahlanki göklere yükselsin sesin.
Ey! küheylanları şahlandıran yiğt
Çıksın kılıçlar kından; Nerdesin?

İsmet Anik

Yolcu

Bizler yolcu dünya handır
Vuslat yolu uzun olur
Her safhası imtihandır
Herkes handan Mezun olur

Fayda vermez ahı vahı
Heybesi boş mahzun olur
Han benimdir diyen dahi
Yol sonunda zebun olur

İsmet Anik

Yolculuk

Bugün geçti
Yolculuk belki yarına
Heyecanlıyım sevinçliyim
Yolculuk ötelere. yarın diyarına

İsmet Anik

Yum Gözlerini

Sana geliyorum yaşamadığım  mr mden,
Bir beni düşün, beni tanı yum gözlerini.
Zifir gibi binbir gecenin ilk g nd z nden,
Benden  nce Güneş görmesin yum gözlerini.

Anlatırım kışların ısıtan ayazını
Rüzgarın güzel ahengini, suyun tadını
Sana seni anlatırım, sevdiğim kadını
Anlatırım sana baharı, yum gözlerini.

Yum gözlerini bırak başını kollarıma
G t reyim de g r, seni sensiz yıllarıma.
Ağlamak nasılmış, boğulupta yaşlarıma
Sadece dinle beni, dinle, yum gözlerini.

Sen yokken bir Şeyler eksikti aha Şuramda
Anlatmak zor, sade ürpertisi var aklımda.
Tut elimi sevdiğim, az kaldı yakınımda.
Mimozalara gelince ağ, yum gözlerini.

Yokluğunda soldu hiç ağmadı mimozalar
Bak rengarenk; geldiğini mi haber aldılar
Anladım anladım bunlar seni kıskandılar,
Onları'da kıskanmasınlar, yum gözlerini.

İsmet Anik

Yuvaya dönüş

Ufuklar kararıp ay sararınca,
Minarelerden ezan başlayınca,
Kuşlar yuvasına kanat açınca
Yuvaya döndürür çoban türküsü.

Günün hasreti var inceden ince
Yaklaştıkça boğulurum sevince.
Oysa sabah gülüştük, gözlerince
Gülüşler gün boyu gönlümün süsü.

Sabah isteksiz zoraki adımlar,
Akşam yorgun, koşup eve damlar.
Yuvaya dönüşün heyecanı var.
Bir günün hasreti ömür törpüsü.

Bir anam var, bir yarım, bir de bacım
Bir de minik kızım, gönül ilacım.
Bekleyenlerim dört tane baş tacım
Birbirinden farklı hayat öyküsü

Anam var baştan ayağa cennet,
Ceylanım Babamdan emanet.
Yarım Allah'ın bahşettiği ziynet
Melek kızım hayatımın ülküsü.

Allah'ım merhamet et bana güç ver
Emanettir dördüde birer birer.
Onlarsız kul nasıl Cennete girer.
Hepsi ayrı ayrı Cennet övgüsü.

Bazen beklemem, ufuklar kızarsın,
Özleyince varsın iş yarım kalsın.
Haşır-neşir gönül muradını alsın
Dilimde yuvaya dönüş türküsü.

İsmet Anik

Zakkum çiçekleri-1

Çok kırıldı sanıyorum
Dil yordamıyla bakacak
Bir sınıkçı arıyorum
Kırık kalbi onaracak.

İçinde bir söz patladı
Hiç hak etmediği kadar
Umutları parçalandı
Patlatanla alakadar.

Bir ömürde biriktirdim
Onları senden habersiz
Hepsi senin diyecektim
Hebaya baktım çaresiz.

Bir hikaye umutlarım
İçi hıçkırıkla dolu
Çıkmaza girdi yollarım
Enkaza tek çıkış yolu.

İşte ondan sessizliğim
Kelimeler toplanmıyor
Ondandır çaresizliğim
Yaptığına inanmıyor.

Dilde isyan, gözde isyan
Ne konuşur ne de görür
Dilde figan, gözde giryan
Kokarım hicrane yürür.

Bir derde bin deva vardı
Bal damlayan leblerinde
Artık son ümidim kaldı
Zakkumun çiçeklerinde.

İsmet Anik

Zakkum çiçekleri-2

Zkkaum çiçeğinden dolsan
Şek şüphesiz şerbetimsin
Sen yer ile yeksan olsan
Ebedimsin ezelimsin.

Benliğime bent vuramam
Aşıkırım ayan beyan
Maşukunsam sır kalamam
Hesap etmem zarar ziyan.

Ölüm yoktur sevdalarda
Mevsimlerdir yeşil sarı
Çiçek çiçek mor dağlarda
Anlatırlar sevdaları.

Gölcük olur koyaklarda
Ceylanları davet eder
Bengisudur pınarlarda
Her damlası servet eder.

Sen ben ölsek ne fark eder
Kara sevda ölümsüzdür
Taştan taşta devam eder
Ötelerde sözcümüzdür.

İsmet Anik

Zaman

Yelkovan kovalar
Akrep yakalar
Sarkaç vargel gibi
yontar zamanı
Saatler harcar, takvimler sayar
Günler, aylar, yıllar, asırlar
Tomar, tomar.
Kalan zamanı bilen yok
Nekadar az nekadar çok.
Takvimler biter saatler eskir
Ama, her gelen gün yenidir.

Geçmiş erken gitti
Gelek geç kaldı
Elimizde bir bugün kaldı.
Yarını kime kalır, yarına kim kalır
Allah bilir.
Bugünüde kaptırmadan geçmişe
Zaman bizi değerlendirmeden
Biz zamanı değerlendirelim.
Hakkıyla harçayalım
Zaman bu; doğanı büyütür, yürütür
Yürüyenı öldürür çürütür.

Gelecek geçte olsa gelecek
Gelecek ama bizide alıp
Geçmişe gidecek.

İsmet Anik

Zindana Mektup Var -1

Koçum

Bir selam vererek başlarım söze
Besmelesiz dil söz dizemez koçum
Memleketin halini anlatsam size
Tutsak kalem name yazamaz koçum

Öndeki pervaza kumrular konmuş
Minik minik iki yavrusu olmuş
Bir kumru yuvadan uzakta kalmış
Gözyaşı kaderi bozamaz koçum

Kim demiş ki bizde kumrular naçar
Yükselir göklere ayyuka çıkar
Semamızda kuşlar özgürce uçar
Uçarda her yerde gezemez koçum

Yürekler kurudur toprak yeşerir
Dört duvar yok amma vicdan çevirir
Canı sıkılanlar çamlar devirir
Kimseler onlara kıyamaz koçum

Sen rahatına bak sabrını sula
Sonunda selamet bahşeder Mevla
Kefaretim dersin çek bir lahavle
Kullar kadere yön çizemez koçum

Yen de bizim kol da kırılır bazen
İsyana mahal yok "Hak var La tahzen"
İmtihan ederse muamma çizen
Başkası düğümü çözemez koçum

Biri çiçek açmış biri de gonca
Ateşte de açar veren verince
Tevekkül edersen sen İbrahimce
Gülistana ateş sızamaz koçum

Dışardan içeri nasıldır bilmem
Derde düşer olan gülmeden gülmem
Halik hallakışın odur ki demem
Seven sevdiğini üzemez koçum

İsmet Anik

Zindana Mektup Var-2

Tefekkür vakti

Günler erken biter akşamı bulmaz
Tefekkür vaktidir gün batar batmaz
Dersini alırsın çığlığın kalmaz
Dört duvar kabında pişer gelirsin.

Mahpus damı görme çilehaneni
İnce eleklerden süz geçmişini
Hak tayin ettiyse elem ecrini
Dört duvar içinde yaşar gelirsin.

Tasalanma koçum düşün nebati
Gemini vur hazır beklet kıratı
Gün gelir sağından alır beratı
Dört duvar üstünden aşar gelirsin.

Hüküm Hak'tan gelir kul hükme düçar
Hak tecelli eder kul kalmaz naçar
Sıla kollarını hasretle açar
Dört duvar yıkılır koşar gelirsin.

Tevekkül et takma neden niçine
Yüreğinde yer ver ukba elçine
Muştı gelir sığmaz için içine
Dört duvar yol verir coşar gelirsin.

Kaldır başını bak mavi semaya
O kara bulutlar baki kalmaya
Bir damla yeter kasvet almaya
Dört duvar seddinden taşar gelirsin.

Dışarının farkı adalet boran
Ayaklı sürünür kanatsız uçan
Başa güreşir bir tozkoparan
Dört duvar hükmüne şaşar gelirsin.

Şerde hayır saklar kesme niyazı
Hak'tan geldi diye kadere razı
İçinde biriken kını garazı
Dört duvar köşkünde boşar gelirsin.

İsmet Anik

Zindana Mektup Var-3

Sende çiçeksin

Derler ki içerde çiçek yaşamaz
Desinler inanma sende çiçeksin
Sadece yağmurla çiçek sulanmaz
Unutuldum sanma sen de çiçeksin.

Komşu çiçeklerin gülüşen gözler
Her çiçeği ayrı kelebek özler
Mevsimler iç içe baharlar güzler
Kışlarına kanma sen de çiçeksin.

Ay ışığı topla mavi geceden
Varsa odandaki o pencereden
Bazen ses duyarsın şöyle inceden
Rüzgara aldanma sende çiçeksin

Uzun gecelerin yalnız ve sessiz
Düşlerde sularlar senden habersiz
Bilsen kaç göz akar hepsi çaresiz
Umuda sırt dönme sen de çiçeksin.

Kaç tane adın var senin çiçeğim
Boynu bükük sümbül gelin çiçeğim
Yeşil dalda açan sülün çiçeğim
Dertlenip de yanma sen de çiçeksin.

Bülbül kafesinden çıkıp gelemez
Nedenini belki o da bilemez
Sararsan solsan da seni dinlemez
Çiçeklere konma sen de çiçeksin.

Uludağdan büyük hayalin vardı
Henüz yeşermeden prangalar sardı
Şafaklar sökmeden dünya karardı
Dağlara dayanma sen de çiçeksin.

Zindanın çiçeği topraksız açar
Kelebeği kuşu yüksekten uçar
Gün geçer ay geçer bir ömür geçer
Ümitsiz uyanma sen de çiçeksin.

İsmet Anik

Zindana Mektup Var-4

Mevsim hükümsüzdür.

Turnalarla selam gönderdim sana
Mahpustan yolumuz geçmez dediler
Yolu düşen varmı dedim zindana ?
Bülblülden başkası gitmez dediler

Gözyaşı damlattım kırmızı güle
Bunu benden götür dedim bülbüle
Yalvardım yakardım hepsi nafile
Mahpus damında kuş ötmez dediler

Ne menem mevkidir zindan denen yer
İzinsiz ne güneş ne gölge girer
Bir günde ömürden bir ömür gider
Ömür biter cürüm bitmez dediler

Baharları varmı yaz kış yok ama ?
Hangi mevsim mahpus kalır dama
Birkaç kar tanesi düşse odama
Mevsim hükümsüz kar tutmaz dediler

En iyisi mektup dedim zindana
Dışardan ahvali anlatsam sana
Teraneler aynı aynı çarpana
Bu düdğe nefes yetmez dediler.

Kalem kağıt aldım yazmak istedim
Gözünle dünyayı gezmek istedim
Rengarenk çiçekler çizmek istedim
Her boyaya fırça batmaz dediler.

İçerde el bağlı dışarda dil
Bir kitap bir kürsü hangisi adil
Niyet aşikar da fikir muadil
Naçar'a akıl kar etmez dediler

Yusuf'un kuyusu taht'a götürdü
Yunus'un yunusu şükür getirdi
Nuh'un okyanusu zulüm bitirdi
Sıkıntısız baca tütlmez dediler

İsmet Anik

Zirve

Zirveler tek kişiliktir
İki kişiye dar gelir
Orda tutan kişiliktir
Kişiliksize zor gelir.

Bazen emeğindedir
Bazen yüreğindedir
Aklında bileğindedir
Liyakatsize kor gelir.

Kem zirve diye uğraşır
Kimi cehd eder ulaşır
Bazen tevafuklar taşır
Düşüncesize sır gelir.

Kazananın cengine bak
Bir de dönüp dengine bak
Zirvelerin rengine bak
Başarisıza mor gelir.

Rakibinle adil yarış
Haklı olsun ona varış
Bırakma kalsa bir karış
Mağlup olunca ar gelir.

İsmet Anik

Zor Bekleyiş

Gök yüzündeki bulutlar
Sizi bekler dağlar taşlar
Gelecek misafirim var
Bekledim sabaha kadar.

Ne gelen var ne giden var
Beklerim gelene kadar.

Işıkları söndürmedim
Kapılarımı örtmedim
Eşikteydim ayrılmadım
Bekledim sabaha kadar.

Gelirsin diye beklerim
Takatım yetene kadar.

Duramadım sana geldim
Toprağına dokunmadım
Sade taşını okşadım
Bekledim sabaha kadar.

Bir kelime konuşmadım
Ağladım sabaha kadar.

Yüzünü görmek istedim
Yüzüne gülmek istedim
Yanında ölmek istedim
Bekledim sabaha kadar.

Sana gelmeyi bekledim
Beklerim ölene kadar.

İsmet Anik